

Say Năng Cô Em - Tán Cô Chì

Contents

Say Năng Cô Em - Tán Cô Chì	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	8
4. Chương 4	11
5. Chương 5	15
6. Chương 6	20
7. Chương 7	24
8. Chương 8	29
9. Chương 9	33
10. Chương 10	36
11. Chương 11	40
12. Chương 12	46
13. Chương 13	51
14. Chương 14	55
15. Chương 15	60
16. Chương 16	65
17. Chương 17	68
18. Chương 18	71
19. Chương 19	75
20. Chương 20	78
21. Chương 21	81
22. Chương 22	85
23. Chương 23	89
24. Chương 24	92
25. Chương 25	95
26. Chương 26	99
27. Chương 27	102
28. Chương 28	106
29. Chương 29	110
30. Chương 30	114
31. Chương 31	118
32. Chương 32	121
33. Chương 33	127
34. Chương 34	131
35. Chương 35	134

Say Năng Cô Em - Tán Cô Chì

Giới thiệu

một hồi kí được tác giả ghi lại trong những năm tháng sinh viên, có thể đối với nhiều người, đây chỉ là

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/say-nang-co-em-tan-co-chi>

1. Chương 1

Cuộc gặp gỡ

Đôi nét về em: Em tên Minh (tên thật của em) 23 tuổi mới ra trường được 1 năm hiện đang làm việc cho một ngân hàng ở phố núi đầy nắng và gió. Em cao 1m75, thời sinh viên vẫn theo chân mấy đứa bạn đi tập gym đá bóng nên body có thể là đủ để tán gái (cái này không chém)

Thời sinh viên, ngoài thời gian học trên trường và nhậu nhẹt cùng với mấy đứa bạn ra còn lại em chỉ biết cắm đầu vào game. Em nhất gáí, cái này như là căn bệnh dường như thấm vào xương tủy của em rồi hay sao ấy. Thành ra toàn bị mấy đứa bạn gọi là gay (mặc dù em chuẩn men). Cứ thế, 3 năm đại học của em chỉ diễn ra một cách tẻ nhạt không có gì đặc sắc cho đến khi em bước chân vào năm thứ 4.

Em còn nhớ mùa hè năm đó, em và lũ bạn tham gia tiếp sức mùa thi. Nói là tiếp sức chứ thực sự bọn em có làm gì đâu. Chỉ toàn ngồi chém gió với nhau rồi có ai tới hỏi thì chỉ địa điểm thi này nọ. Nói chung công việc nhàn lắm không có vất vả như em tưởng.

Ngồi nhàn sinh tật. Ông bà ta nói cấm sai bao giờ. Ngồi cả tiếng đồng hồ thấy chả có mà nào đến hỏi. Em nói nhỏ với con bạn ngồi trông, tí thầy có ra thì hú. Nó không chịu, em dỗ mãi bảo là tí mua sinh tố cho ăn, nó mới để em đi. Thế là quán net thắng tiền thôi

Em lúc đó cũng còn trẻ trâu lắm. Vào quán nét thấy hết máy, em túm đầu 1 thằng nhóc, khoảng chừng 7 – 8 tuổi gì đó đang đánh LOL. Đứng nhìn nó chơi, em biết tại sao các thím mê game hay chửi cái rank LOL Việt Nam mình là cái rank nát nhất trên thế giới. Cầm Jinx lên mũ phép thuật và giày vệ quân 0-10-2 . Em hỏi nó sao lên đồ gì lạ vậy. Nó trả lời thấy đẹp thì lên thôi.

Trời trưa nắng nóng rồi, em lại mê game, gặp thằng nhóc trâu tre này nữa. Chả biết sao em lại kéo cái ghế của nó ra rồi bảo thằng chủ quán (quen với em) khởi động lại máy. Thằng nhóc đơ ra một hồi rồi cũng biết em cướp máy. Nó khóc bù lu bù loa lên, em thì mặc kệ, cứ đăng nhập vào game làm ván cho bớt ngiên đã. Một lát sau thì thằng nhóc biến đâu mất.

“Thằng kia, sao mày khoái bắt nạt con nít vậy” – Thằng chủ quán hỏi

“Mày lại coi nó đánh nè, cầm Jinx lên mũ phép thuật. Đánh đấm cái đéo gì nó”

“ĐM, nó về lôi chị nó lên thì mày khổ”

“Đéo quan tâm. Im bố đánh”

Không biết sao hôm đó em đánh mà feed kinh khủng. Tự tin cầm Ahri (champ tử của em) mà chết những 5 mạng. Không hỗ trợ cũng không giết được mạng nào. Đang cáu lại gặp thằng bạn “mờ lờ” nó ngồi coi em đánh cứ cười khẩy. Tí nữa thì em phang ngay cái bàn phím vào mặt nó

“ĐM. Im cho bố chơi” – Em hét toáng lên

Hét thì nó cũng lui thôi, vô lấy cho em chai pepsi với ly đá ra rót cho em.

“ĐM. Feed thì cũng như ai mà bày đặt chê thằng nhỏ”

Cũng may là nó mang nước cho em chứ không em phang vào mặt nó rồi. Trận đó, em thua. Cả team chửi em quá trời luôn. Hình như lại đang trận chuỗi của thằng nào đấy, em nhớ không rõ hình như tên là “Shorum” đòi vác dao tới chém em. (Thím nào trong đây có đánh với em trận đó thì cho em xin lỗi nhé)

Em tiếp tục làm game mới. Trận này em cầm Vayne. Đỡ hơn trước, em khá xanh trận này nhưng hình như trời không thương người hay sao các thím ợ. Đang combat thì cả 1 chai nước pepsi từ đầu đổ hết xuống đầu em. (Thua combat, team em thua luôn). Em giật mình lùi ghế ra đằng sau chửi

“ĐM, thằng chó nào chơi mất dạy vậy?”

Quay lên thì em thấy một cô bé, tầm học cấp 3 hay sao ấy đang dẫn theo một thằng nhóc, là thằng nhóc hồi nãy. Tay thì cầm chai pepsi của em. Bé đó cầm vỏ chai lên chỉ thằng vào em

“Lớn đầu bắt nạt đứa con nít. Lần sau cẩn thận đấy”

Nói xong, cô bé đó quay lưng dắt thằng nhóc bỏ đi luôn. Em đơ ra một lúc. Mặt em như cái bánh cháng nhúng phải nước ấy. Nhục đứt thể tả được. Thằng bạn em thì được trận cười như phá làng phá xóm. Còn mấy thanh niên trong quán nhìn em như sinh vật lạ vậy. Nếu lúc đó mà có cái lỗ chắc em cũng chui xuống đó rồi.

“Chết mày chưa con. Anh đã bảo mà” – Thằng bạn châm chọc

Em không nói gì hết. Lừ mắt nhìn nó rồi đi thẳng vào trong nhà. Lục tủ nó lấy bộ đồ rồi vào tắm rửa. Không biết lúc đó phải trốn đi đâu nữa. Cả quán đều là anh em bạn bè với nhau. Bị như vậy, thực sự em không còn mặt mũi nào mà nhìn mặt bọn nó nữa. Với tay lấy cái điện thoại gọi cho thằng bạn.

“Cái gì?”

“Mày vào đây tao hỏi tí”

“Thằng nào trông quán?”

“Bảo thằng Bình trông cho. Vài phút thôi, tao mà ra đó chắc bọn nó cười tao chết”

“ĐM. Chọc vào tổ kiến lửa làm gì. Đợi chút” – Thằng bạn nói thế nó cũng đi vào

Nói một chút về thằng bạn. Nó tên Huy, là thằng nể khổ với em từ khi cả 2 đang còn cỏi trường tắm mưa cơ. Nó là thằng bạn thân đúng nghĩa của em. Cái vẹo gì nó cũng kéo em đi. Từ đánh nhau tới ăn nhậu, từ đi dòm gái tắm tới đi bia ôm các kiểu. Thằng anh nó mở quán net nên hè năm nay nó ở nhà phụ giúp không đi mùa hè xanh với em được. 2 thằng trong trường là cặp bài trùng của nhau. Đi đâu làm gì cũng có nhau, nên đôi khi mấy thằng ôn dịch trong lớp vẫn kêu chúng em là gay

“Nói nhanh để anh còn ra coi quán”

“Con bé đó là ai vậy?”

“Con nào? Con hồi nãy hở?”

“Ừm. Nó đó”

“Tao cũng không biết. Chỉ nghe mấy thằng kia kể lại thôi, nghe nói nó dữ lắm. Trong quán mình từng có một đứa bị nó cho ăn vả rồi đấy”

“Ghê vậy cơ á?”

“Ừ. Thế tao mới bảo mày cẩn thận. Mà cái thằng này. Cái áo mới mua. Tao còn chưa bóc tem. Trả lại cho bố”

“Trả cái cc. Để im bố mặc. Đang buồn đấy”

“Mày thì có cái gì mà buồn” – Thăng bạn ngồi xuống nghe em nói tiếp

“Con bé ấy xinh nhỉ” – Em buột miệng nói

“CÁI GÌ?” – Thăng bạn em dường như nó không tin vào lời em nói. Nhìn em như một thằng tộc rừng mới xuống núi

“Mày bị nó đổ nước lên đầu nên không còn tỉnh táo nữa hả”

“Thằng hâm này. Nó xinh thật mà” – Em quả quyết

“Ừ thì xinh. Nhưng mày có bị sao không?”

“Thôi. Mày ra ngoài đi. Tao nằm nghỉ một tí. Mà nhà có gì ăn không? Sáng tới giờ chưa ăn cái gì”

“Mẹ tao có nấu cơm đấy. Xuống lấy mà ăn” – Thăng bạn chỉ tay xuống dưới bếp rồi bước ra ngoài

Em hỏi thế chứ cũng không buồn ăn. Nằm nghĩ vẫn vợ mấy thứ. Thực sự, cô bé hồi nãy rất xinh. Rất giống một người. Ah! DJ Tít. Khuôn mặt rất giống DJ Tít nhưng trông có vẻ nhỏ con hơn, dễ thương hơn (về không bằng Tít đâu nhé)

Người ta thường nói gì nhỉ. Tình yêu sét đánh. Em tự dưng cười. Em không biết cảm giác đó là gì. Nó làm em cảm thấy vui, hồi hộp và tim em bỗng dưng đập thành thịch khi nghĩ về cô bé đó dù chỉ là trong khoảnh khắc. Em biết mình bị gì. Say nắng – đó chính là cái cảm giác hợp nhất lúc này. Thở dài một cái, một thằng bị giang hồ đồn thổi là gay cũng có lúc say nắng gái sao? Em lại cười rồi xuống dưới bếp lục cơm ăn.

2. Chương 2

Oan gia ngõ hẹp

Thăng bạn em có bà mẹ làm đầu bếp ở trong một khách sạn. Nấu ăn ngon vờ lờ ra. Lâu lâu em lại qua nhà nó ăn chực. Đang ăn cơm thì có tiếng điện thoại reo. Là con bạn của em. Nó tên Thy

“Anh nghe em?”

“Mày đang ở đâu đấy. Xong chưa. Ra tao nhờ tí việc”

“Đang ở nhà thằng Huy. Thầy gọi hử?”

“Không. Tao có việc đi gấp. Mày ra trông chừng tao. Với tiện thể dẫn con em tao đi coi phòng thi cái.”

“Em nào? Mày có em hử? Sao tao không biết?”

“Em họ tao thôi. Ra lẹ đi.”

“Đợi tí, đợi tao ăn xong chén cơm đã. Mày đi với trai chứ gì? Bỏ cái loại hám trai” – Em chửi

“Kệ tao. Mau lên. Đàn ông gì mà lè mề. Gay là đúng rồi”

Con bạn nói xong cúp máy. Nó cũng chính là nguyên nhân đồn thổi em là gay và làm biết bao các hot girl trong trường đang si mê em phải than khóc (chém tí). Lại thở dài, em chui vô phòng lục tủ thằng bạn lấy cái áo đoàn ra mặc. Xin nó thêm tí gel xịt tóc nữa, soi lại gương thấy bánh trai vờ lờ ra nhưng thế éo nào mà vẫn chưa có bồ nhỉ :(

Giờ mới là vấn đề. Không biết phải ra ngoài như thế nào nữa. Lũ bựa nhân đang ngồi chơi net ở ngoài chỉ cần thấy mặt em là chúng nó chọc cho không có chỗ để chui xuống đất. Điện thoại lại kêu. Lại là Thy, không biết nó bận chuyện gì mà gọi lăm thế. Chắc lại đi cùng với thằng người yêu. 2h chiều trời nắng nóng thế này thì đi đâu? Chắc lại “mẫu tèo” thằng tiền đây

Nhắc đến con bạn. Nó là đứa có nhan sắc. Cái sắc đẹp của nó có ở những người phụ nữ trưởng thành (tầm 25-26) hơi già so với tuổi. Nó bắt đầu chơi với em từ năm nhất đến giờ. Cùng như thằng Huy. Nó với em

cũng dính nhau như sam. Cũng từng dấy lên tin đồn em và nó yêu nhau nhưng chúng em phủ nhận. Đôi khi thằng Huy lại bảo “sao mày không hốt nó luôn đi. Ngon thế còn gì”. Nhưng với em bạn thân không phải đứa để yêu. Bạn thân là đứa để em chia sẻ, là đứa để mình chửi và cho mình những lời khuyên. Em không yêu bạn thân nhưng nếu yêu thì xác định phải cưới. Em không muốn khi chia tay em mất đi người yêu và bạn

Em bước ra khỏi phòng tiến về phía cửa với anh mắt dè chừng nhất. Rồi bất ngờ tăng tốc chạy ù qua phòng net tiến thẳng nhà để xe. Các thanh niên thấy em liền hét toáng cả lên rồi buông lời châm chọc. Haizzz. Giờ lại trở thành người nổi tiếng, đến khi bão scandal hết chắc em tự kỉ chơi game ở nhà quá.

Leo lên con AB, phóng vù tới trường. Trời nắng như đổ mỡ lại được cái gió hanh khô nó cứ hất vào mặt. Biết thế em không đăng kí ở nhà ngủ cho khỏe. Đam lao thì phải theo lao thôi.

Mới tới trường, chưa kịp thở, Con bạn lại đập vào vai em rồi bắt đầu càn nhằn bằng cái giọng chua như mấy con mèo cái tới mùa động dục. Trời đang nắng nóng mà nghe thấy nó ì eo nữa thì thật không có gì khó chịu bằng

“Từ nhà thằng Huy tới làm gì mà lâu vậy. Lề mề”

“Đang ăn cơm. Trời đánh tránh bữa ăn”

“Chứ không phải mày đang cầm đầu vô game à?”

“Game cái ”chi chi” (chi chi = con c*c. Bọn em nói vậy cho có văn hóa). Bị con điên nào đổ pepsi lên đầu. Đang bực cả mình đây” – Em vừa nói vừa lấy chai nước lên tu

“Con nào? Mà thôi. Tao đang có việc bận. Mày đang còn nợ tao chầu sinh tố đấy nhé. Tối tao tính”

“Sinh tố nào?” – Em giả lơ

“Hồi này mày hứa trông cho mày để mày đi chơi còn gì. Mày mà không làm bà cắt trym mày”

“Hộ tao phát” – Em vừa nói vừa dơ phần dưới ra

“Đời đấy. Tí về tao tính. À. Tí nữa có con em tao. Nó tới đây thì dẫn nó đi xem phòng thi dùm tao với. Tao đưa số điện thoại của mày cho nó rồi đấy.”

“Sao mày lại tự tiện đưa số của tao cho người khác vậy”

“Im” – Nó nói xong rồi nguẩy dít bỏ đi. Thằng bồ nó đang đợi bên đường.

Em lững thững đi lại bàn mở laptop lên chơi. Không có gì thú vị, quanh quẩn cũng chỉ là tình hình biển Đông, giá vàng tăng, giá Durex cũng tăng theo... bla bla.... Lại ngồi ngắm đường phố, dòng người qua lại, nghĩ vẩn vơ mấy thứ linh tinh. Mấy thằng bạn thì bỏ đi hết. Đứa thì đi với bồ, đứa thì cầm đầu vào game, đứa thì đi soi gái. Chỉ có một mình em ngồi ở cái bàn tư vấn. Ngày xưa, thời mới đi thi cứ tưởng làm tình nguyện sướng lắm, vui lắm. Bây giờ mới vỡ lẽ ra. Chẳng có gì đặc sắc cả

Đang thần thơ thì có điện thoại tới. Là số lạ. Em vội bốc máy

“Alo”

“Alo. Cho em hỏi anh có phải là Minh không ạ?” – Là giọng của một đứa con gái.

“Vâng. Minh là Minh. Bạn là ai? Có chuyện gì không?”

“Dạ. Em là em của chị Thy. Chị Thy có dặn em liên lạc với anh nhờ anh chỉ em đi xem phòng thi”

“À. Vậy hả. Thy có dặn anh rồi. Em tên gì nhỉ?”

“Em tên Linh.”

” Ừm. Linh lên trường đi. Anh ngồi ở bàn tư vấn trước cổng trường đấy. Lên anh dẫn đi”

“Dạ. Vậy khoảng 10 phút nữa em lên” – Linh nói xong rồi cúp máy

Linh hả? Lại là Linh nữa sao? – Em tự nhẩm trong đầu. Đối với em, cái tên Linh này đã gây cho em biết bao hạnh phúc và cả khổ đau nữa. Tự dưng, quá khứ ùa về trong em với những kỉ niệm của mối tình đầu – một người con gái tên Linh....

“Sau này nhất định phải cưới em đấy. Hứa đi”

“Ừm”

“Không được lãng nữa”

“Ừm”

“Phải nghe lời em”

“Ok luôn”

.
. .
. .
. .

“Dạ cho em hỏi anh có phải là anh Minh không ạ?” – Tiếng một người con gái kéo em về với thực tại

“À vâng. Mà ủa? LÀ CÔ” – Em hét toáng lên

“LÀ ANH” – Cô ta trợn tròn mắt nhìn em

“Đúng là oan gia ngõ hẹp mà” – Cô gái cười khẩy nói với em

DJ Tít. À nhầm, người con gái đứng trước mặt em chính xác hơn là bản sao của DJ Tít (về hơi nhỏ) Em không ngờ lại gặp cô ấy trong hoàn cảnh này. Thật đúng là Trái Đất tròn

“Cô tên là Linh à?” – Em hỏi

“Ừ. Ông là Minh bạn chị Thy hở?”

“Xưng hô lẽ phép một tí. Cô không được dạy là phải một dạ hai vâng với người lớn à?” – Em châm chọc

“Anh thì lớn quá. Lớn đến nỗi đi chọc một đứa con nít cơ mà”

Cái nụ cười nửa miệng để lộ ra hàm răng trắng buốt và cái má lúm đồng tiền xinh xinh tại sao ăn nói lại sắc sảo đến thế. Em cứng họng tính đánh trống lảng

“Thy nhờ tôi đưa cô đi coi phòng thi. Đi không?”

“Thôi. Nhìn cái mặt ông là tôi hết hứng đi rồi. Để mai tôi bảo chị Thy đưa đi”

“Tùy”

“Đúng là ”gay” có khác” – Linh lăm bắm trong miệng

“Cô nói gì?” – Em giật mình trừng mắt nhìn Linh

“Chị Thy nói ông bị gay. Chả trách chuyên đi bắt nạt con nít”

“Cô” – Em cứng họng. Không ngờ con Thy còn lan tin đồn đến như vậy. Kiểu này không biết nhìn mặt ai nữa đây

“Sao? Còn không thừa nhận đi. Đã gay rồi còn sĩ” – Nói xong, Linh lại nguẩy đít quay đi.

Lần thứ hai trong ngày, mặt em như cái bánh bao bị nhúng nước. Say nắng? Em đang say nắng cái thứ gì đây trời? Con bé hung tợn kia sao? Còn con Thy nữa. Em nghĩ nó mà ở đây chắc em hiếp chết nó rồi.

Cầm lấy điện thoại gọi cho Thy. Tính sặc cho nó 1 trận mà không thấy nó bốc mầy. ĐM, đi mầu tèo làm gì mà lâu thế. Thăng bô nó làm cái gì mà hơn cả tiếng đồng hồ rồi con chưa xong. Nhắn cho nó 1 cái tin em quay lại bàn cầm chai nước lên tu. Một lúc sau thấy nó gọi điện

“ĐM. Mà yác cái xác về đây bố hỏi” – Em hét lên trong điện thoại

“Chi vậy? Tao đang có việc gấp. Tầm 1 tiếng nữa nha”

“Nhanh con... Tút... Tút... tut” – Em chưa kịp nói hết câu thì nó tắt máy

Lại mở laptop lên vô voz. Hôm đó bức xúc quá không biết em chửi phải thằng mod nào trong này thế là bị K.I.A luôn. Một ngày max nhọ.

“Ừa. Mà y trực một mình à? Con Thy đâu?”

“Nó đi chơi với trai rồi. Mà y biến đi đâu mà nãy giờ tao không thấy?”

“À. Nãy chơi bài với mấy em thí sinh. Thắng được hơn 100k” – Thằng bạn toe toét cười

“Mày ăn ở có đút một tí đi cho con cháu nó nhờ. Mẹ, đến tiền của mấy đứa thí sinh cũng lộn cho bằng được”

“Chúng nó rủ tao chơi mà”

“Thế chúng nó bảo mày đi ăn cứt mày cũng ăn à?”

“Ồ cái dis. Thằng mờ lờ này. Hôm nay tới tháng hả mày?”

“Biến. Bố đang bực”

Thực sự lúc đó em rất tức. Trong một ngày xảy ra bao nhiêu chuyện xui xẻo. Chơi game thua, bị gái đổ nước lên đầu lại còn ăn chửi nữa. Lại gặp phải cái thằng bạn nhiều chuyện.

“Mày về nhà tắm rửa đi. Tao với thằng Nam trực cho. Tí còn đi mua cơm phát cho mấy đứa thí sinh.”

“Mua ở đâu?”

”Nhà trường đặt rồi. Mà y đến quán X ở đường Y ấy. Tí nữa tới đó hú tao, tao chạy qua chở giúp. Một mình mày éo chở hết được đâu

“Bao nhiêu suất tất cả?”

“Hình như là gần 100 suất. 5 thằng chở. Yên tâm”

“Ừ. Vậy tao về trước. Tí nữa có gặp con Thy bảo nó chờ tao. Cấm đi đâu hết”

“Anh chị lại cãi nhau chuyện gì nữa à? Tao đã nói rồi. Mà y hốt nó đi không chịu nghe. Em nó xinh vờ lờ ra thế kia. Mà y cứ cù nhầy để thằng khác nó hốt mất. Giờ nó đi với trai nên mày tức chứ gì. Bố đời thanh niên”

“Câm”

Nói xong em leo lên xe đi về. Từ trường cách nhà em khoảng 3 km nhưng cũng mất 20 phút mới lết về đến nhà được. Một phần là do giờ cao điểm tắc đường. Một phần là nghĩ lung tung (khuyên các thím đi xe nhớ tập trung nhé. Nghĩ lung tung có ngày lên nóc tủ ngắm gà khỏa thân đấy). Về đến nhà, em tới phòng tập gym kể bên tập tí ra mồ hôi tắm cho mát. Rồi lại xách xe đi lấy cơm. Vừa tới nơi thì có điện thoại. Là Thy gọi.

“Anh nghe”

“Có chuyện gì mà mày la tao ghê vậy?”

“Mày đang ở đâu?”

“Ở trường”

“Đứng đợi tao một tí”

Em cúp máy rồi gọi cho mấy thằng bạn ra chở cơm về. Một lúc sau cả một đồng các thanh niên mặc áo đoàn chạy tới. Mấy bà cô bán cơm cứ khen lấy khen để làm em với bọn bạn nở cả mũi. Mấy bà đâu có biết rằng đằng sau đó toàn một lũ chỉ biết đến game, bài bạc và gái gú

3. Chương 3

Tìm hiểu và tiếp cận

Đảo một vòng, mua thêm vài bịch nước mía rồi chạy về trường. Cầm mấy hộp cơm rồi phát cho từng phòng. Ở chỗ em có rất nhiều người đồng bào, cuộc sống của họ còn rất khó khăn nên khi nhận những hộp cơm, em thấy họ vui lắm, khen chúng em nào là đẹp trai, tốt bụng rồi bảo sau này sẽ cho con cái họ đi làm tình nguyện. Sướng! Công nhận lâu lắm rồi em mới được nhiều người khen đến như vậy

Nhớ cái thời ngày xưa cấp sách lên Sài Gòn thi em cũng như vậy. Sống trong một khu tập thể do mấy anh chị sinh viên sắp xếp cho. Bố em cứ bắt ra ngoài ở nhưng em không chịu. Em có thằng anh họ ngày trước cũng từng đi làm tình nguyện, ông bảo sống như thế vui lắm hơn ở nhà trọ nhiều. Công nhận đúng vui thật, có mấy ngày thôi nhưng quen được nhiều bạn mới, rồi cùng nhau ôn thi, ăn cơm, đi chơi. Mấy ông tình nguyện cứ thấy gái đẹp là lân la làm quen. Có hôm còn kéo vào phòng của em đánh bài nhậu nhẹt trong đó nữa. Em cũng quyết tâm cố gắng thi đậu để được như thế. (Năm đó em thi Ngoại thương, được 23 điểm, rớt cái bạch. Bị bố la quá trời cuối cùng xét nguyện vọng 2 về học ở phố núi gần nhà cho bố mẹ dễ quản)

“Đang nghĩ gì mà đăm chiêu thế thằng bạn” – Con Thy vỗ vai em hỏi

“Nghĩ gì đâu, nhớ chuyện ngày xưa thôi”

“Lại nhớ về con Linh hử?” – Con bạn tò mò

“Tao đã nói với mày bao nhiêu lần rồi đừng nhắc tên nó trước mặt tao nữa mà”

“Không nhắc thì thôi làm đú gì mà căng thế” – Con bạn dẫu môi lên cãi lại em

“Ừa. Con em gái mày cũng tên Linh hử? Mày có em gái bao giờ sao tao không biết”

“Ừm! Em họ tao thôi. Thấy nó xinh không? Tao làm mai cho”

“Tao xin. Dữ như chần lửa ấy. Vớ vô rồi nó làm mẹ tao à?”

“Gi? Mới gặp nhau mà biết nó dữ rồi. Ghê vậy?”

“Mày có nhớ hồi chiều tao kể có con bé đổ chai pepsi lên đầu tao không? Là nó đấy”

“WTF? Thật hử” – Con bạn tròn đôi mắt hỏi em như không tin vào tai mình

“Ừ. Láo với mày làm chi. Trông cũng xinh mà sao dữ khiếp”

“Con bé nó vậy thôi chứ hiền lắm. Chắc mày làm gì nó, nó mới hung hăng vậy thôi”

2 đứa ngồi nói chuyện thêm một lúc nữa thì có một anh khóa trên đến bảo tập họp. Em nhớ không nhầm hình như là phổ biến kế hoạch ngày mai. Bắt bọn em ngày mai không được đưa nào sử dụng điện thoại trong giờ thi nữa. Sau đó tất cả giải tán. Em và con bạn về trước

“Thy! Mày về cùng không hay tí thằng bồ tới đón?”

“Nó bận đi diễn rồi. Chờ tao về với. Tiện thể ghé qua bà Hai ăn sinh tố luôn. Hồi chiều mày còn nợ tao đấy”

“Ừ. Vậy lên đi”

Nói con Thy có bồ nhưng thời gian nó ở bên em chắc còn nhiều gấp đôi thời gian nó ở bên cạnh thằng bồ nó. Người không biết thì lại tưởng nó là người yêu nữa. Thằng bồ nó là DJ. Tối nào cũng phải vào bar diễn đến 12 – 1h sáng mới về, nó cũng là bạn của em. Ngày xưa chỉ vì một chầu nhậu mà em đã giới thiệu Thy với nó. Thế là 2 đứa yêu nhau luôn. Thời gian sau đó em vẫn bị đơ đơ như kiểu mất thứ gì. Khó hiểu lắm. Sau này em mới hiểu ra, đó là bản tính tham lam của đàn ông. Dù em với Thy không có gì nhưng cũng không muốn để nó sa vào tay thằng khác

Con này có 1 tật xấu hễ cứ đi với em là cứ ngồi sát như đúng rồi ấy. Vết của nó cũng thuộc dạng to, ngồi sát như vậy, sướng thì có sướng nhưng khó chịu thế nào ấy

“ĐM. Ngồi xích ra. Núi đè chết bố rồi”

“Mẹ. Thích mà còn bay đặt hả mày. Đúng thành gay”

“Gay cái cứt. Bố chưa hỏi tội mày dám bảo với con em mày là bố bị gay đấy”

“Ừa. Nó có nói với mày hả?”

“Chứ sao. Nó la toáng lên kia kìa. Nói tao gay này gay nọ như sợ cả trường chưa biết tao bị gay đấy”

“Thôi sống thật với giới tính đi bạn hiền. Hí hí” – Nó nói xong ngồi ôm lấy em. 2 tay luồn vào túi áo cười nhảm nhí

“Mày tin bố hiếp mày không?”

“Hộ tao cái. Ha ha. Gay bày đặt sĩ”

Chả lẽ em lại hiếp nó? Nói thế thôi chứ nó cũng ngồi xê ra. Em chở nó vào một con đường nhỏ, đi mãi nói chuyện quá không để ý vượt đèn đỏ bị mấy anh trật tự tóm được. Thế là đi toi 100k chung chi cho các anh ấy. Nghĩ cũng lạ, ngày hôm nay ăn phải cái gì mà xui thế không biết.

Chạy được một đoạn nữa thì đến quán sinh tố. Thấy em và Thy bước vào. Bà chủ quán liền kêu

“Ê hai đứa kia. Chúng mày chết dí ở đâu mà lâu nay mới mò mặt tới đây vậy”

“Dạ. Bọn cháu đi tình nguyện cô”

“Bánh dũ he. Vào kia ngồi đi. Có quạt đấy”

“Cô Hai number one” – Con bạn vừa khen vừa dơ ngón cái lên “Like”

Em và Thy gọi 2 ly sinh tố thập cẩm với một đĩa trái cây. Em vừa ăn vừa hỏi về chuyện Linh thì cũng được biết. Bé đó nhà ở dưới huyện, tính hơi ương bướng nhưng cực đảm đang. Biết nấu ăn, dọn nhà, biết quán xuyến mọi thứ. Nói chung theo lời con Thy nói thì đó là một người lý tưởng để lấy làm vợ.

“Mày kết nó hả? Tao làm mai cho”

“Không! Nó dữ lắm. Tao không thích”

“Mày đừng có nói dối. Tao là bạn của mày đấy”

“Dối mày được gì?”

“Mặt mày đang đỏ lên kìa. Thích thì nói mẹ là thích đi. Đàn ông đàn ông có cái vẹo gì mà không nói được. À mà quên. Xin lỗi bạn, phải gọi là chụy – chụy Minh mới đúng. Xin lỗi bạn hiền. Ha ha” – Con bạn em cười như được mùa

“Éo đùa nữa. Tội mau lên rồi về”

Tắc đường! Chuyện cả năm mới xảy ra một lần ở phố núi này. Mọi tuyến đường đều đổ tới trường thi, ở đâu cũng thấy toàn người là người. Từ phụ huynh, học sinh tới các bác xe ôm, taxi và những anh áo vàng giữ trật tự. Tất nhiên là không thể thiếu mấy cái bóng áo xanh tình nguyện. Em cùng Thy với mấy đứa bạn đứng hướng dẫn ở ngoài cổng trường, được một lúc sau thì có tiếng nói lanh lảnh từ đâu vang tới

“Chị Thy” – Là Linh, oan gia của em

“Chào anh ”Gay” - Con bé nhấn mạnh chữ gay làm em tái hết cả mặt

“Linh! Không được nói anh Minh như vậy. Phải gọi là chụy Minh. Nhớ chưa”

“Dạ! Em chào chụy Minh”

Em chả thèm nói lại. Có nói gì lúc này thì cũng vô ích. Im lặng là vàng. Mấy thằng bạn em thấy gái là cứ tón cả lên, chúng nó cứ đòi dẫn con bé lên tận phòng thi. Con bé cười tươi lắm, lộ cả cái lúm đồng tiền xinh xinh. Em nhìn mà tim cứ đập thình thịch

“Mày chờ em tới hả? Nó đâu rồi?”

“Chị ấy chạy đi học luôn rồi”

“Ăn sáng đầy đủ chưa. Tí nữa vào phòng thi cố gắng lên nhé”

“Em là ai? Là Linh đấy. Chị không phải lo”

“Vâng. Ngồi đó. Thôi vào thi đi không trễ giờ”

“Dạ. Thôi em đi đây. Em chào chụy Minh nhé. Ha ha ha”

Bóng con bé đi khỏi. Em quay lại lườm con bạn với ánh mắt chỉ muốn ăn tươi nuốt sống.

“Cái gì đấy. Tính làm gì tao hả? Không được chỗ này đông người lắm nha” – Con bạn lấy tay bắt chéo qua ngực lùi về phía đằng sau.

“Mày dìm bạn đến mức đó. Mày có vui không Thy?”

“Vui chứ sao không. Lâu lâu mới có dịp mà”

“Vui cái b*óm. Éo đùa đâu. Cẩn thận bố hấp diêm mày đấy”

“Ngày nào tao cũng nghe mày đòi hấp tao mà có bao giờ làm đâu. Hộ tao cái. Gay còn bày đặt”

“Gay này” – Em cú máu đập lên đầu nó 1 cái

“Chơi đánh bạn mày. Đùa tí làm gì căng vậy”

“Đùa cái cứt. Đợi đấy bố xử mày sau”

Tiếng loa của thầy giám thị vang lên. Giờ thi đã điểm. Một bầu không khí im lặng đến căng thẳng bủa vây khắp trường thi. Chỉ còn lại tiếng ve, tiếng lá cây xào xạc trước gió và tiếng nói chuyện của một vài phụ huynh. Tất cả đều nhìn về những dãy phòng thi, nơi con em họ đang vật lộn với những câu hỏi hóc búa. Đám sinh viên tình nguyện tụi em chả có việc gì làm lại ngồi tám chuyện với nhau. Mấy thằng bạn hồi nãy thấy em có quen với bé Linh thì đùa nhau hỏi: “Mày quen nó hả?”, “Sao quen được vậy?”, “Con bé đó xinh ghê”, “Giống em Tít thế nhỉ nhưng vêu không to cho lắm”.. bla.. bla...

Tầm 10h, giờ thi kết thúc. Thí sinh từ trong các phòng thi ứa ra. Thấy mặt ai cũng có vẻ căng thẳng. Nghe nói năm nay đề hơi khó. Linh vừa thi xong chạy ra chỗ em. Con bạn chạy đến đưa cho bé chai nước rồi bắt đầu hỏi han

“Thi được không em? Đề khó không?”

“Cũng khó nhưng em làm được. Đoán chắc tầm 7 điểm”

“Vậy hả? Ừm thôi về đi. Chiều nay thi Lý cố gắng làm cho tốt nha”

“Vâng em về đây. Chào chụy Minh nha”

“Biến” – Con bé vẫn không quên đá đểu em một câu

Kết thúc buổi thi đầu tiên. Chúng em lại đi lấy cơm và phát cơm cho từng phòng. Hồi ra, đề thi năm nay đúng khó. Nhìn vào đề em không hiểu tại sao mấy năm trước mình lại đậu được đại học. Có mấy đứa tới hỏi em là làm như thế này đúng không? Kết quả như thế nào. Em chỉ dám trả lời cái này anh học lâu quá nên quên rồi còn nhớ được gì nữa đâu.

Giờ thi môn Lý lại đến. Cái nắng oi ả trời trưa với gió Lào làm cho không khí trường thi đã căng thẳng lại thêm phần ngột ngạt. Lũ con gái thì tíu tít với những quyển tạp chí thời trang và phim Hàn. Hội con trai thì ngấm em này, địa em kia và phàn em nọ. Ngồi chỉ toàn nghe hàng con này to, mông con kia lép bỏ mẹ, tao thịch con này rồi..bla...bla... Tất cả dường như chỉ muốn cuốn vào câu chuyện của mình để quên đi cái nóng oi bức này.

Bù lại với hồi sáng, hình như môn lý chiều nay dễ thở hơn hay sao mà thấy nhiều người có vẻ hớn hở. Bé Linh khoe làm được hết, còn 30 phút ngồi ngủ trong lớp. Vì làm được bài nên tâm trạng bé vui lắm, cười suốt mà mỗi lần cười thì tim em lại đập thành thịch cứ tưởng mới chạy vài vòng quanh sân trường về ấy

“Năm nay chắc đậu chưa?”

“Đậu chắc rồi”

“Tự tin thế cô. Còn môn ngày mai nữa mà”

“Hóa là môn tử của em mà. Lo gì? Chị Thy. Tối nay rảnh mình đi ăn đi”

“Tôi nay hả. Ừm. Để coi sao đã”

“Coi chi nữa. Đi ăn đi. Lâu lâu em mới lên mà. Chị có hẹn với ai à?”

“Tối nay chị với anh Minh đi sinh nhật bạn. Để mai ha”

“Chơi kèo lẽ không cho em đi cùng hử? Đi với ông gay đó chán lắm”

“Em đâu đi được đâu, mai phải thi mà”

“Không sao. Em đi tí rồi về học luôn. Cho em đi với điiii” – Con bé mè nheo

Thy nhìn sang em với ánh mắt cầu cứu. Em thì sao cũng được. Có thêm người đi thì càng vui với lại nó là con bé mà em đang say nắng. Tội gì không cho đi

“Cho nó đi cùng cũng được. Bắt nó ở nhà một mình tội nó”

“Ừay. Chạy Minh nói chỉ phải. Like”

Xong rồi con bé cười tíu tít lấy điện thoại ra gọi cho ai đó. Nửa tiếng sau có chiếc Liberty đậu ngay trước cổng gọi Linh. Con bé chào mọi người rồi chạy ra đó. Trên chiếc Liberty là một cô gái ăn mặc khá trẻ trung: quần đùi ngắn, áo phông rộng đi giày thể thao, tóc nhuộm hơi đỏ tiếc rằng em không nhìn thấy được mặt vì cô gái ấy đeo khẩu trang

Thực sự em không có cảm tình với những cô gái nhuộm tóc (con bạn em là ngoại lệ) có lẽ vì em giống tính bố, có chút gì đó cổ hủ nhưng đối với em một người con gái để tóc màu đen vẫn là đẹp nhất. Em có hỏi Thy cô gái đó là ai, nó trả lời đó là chị gái ruột của Linh

“Có vẻ ngon” – Em xoa cằm suy nghĩ

“Cái gì ngon?” – Con bạn em hỏi

“À. Không có gì. Tao nói bà kia bán xôi ngon” – Thực ra em đang nói cô bé đi chiếc Liberty

“Thằng hâm này. Bữa trước tao mua mày ăn rồi chê mà”

“Hả. Vậy à? ờ...”

Em chạy ra ngoài mua chai nước uống. Đang đứng tán phét với bà chị bán nước thì ở chỗ bàn tư vấn tiếng con Thy la lên

“Trời ơi. Minh ơi. Cứu taooooooooo.....”

4. Chương 4

Con bạn thân

Sau một ngày làm việc mệt nhọc giữa thời tiết oi bức này thì được thưởng thức một ly nước mía mát lạnh mang lại cho chúng ta sự sảng khoái tuyệt vời. Chìm đắm vào câu chuyện với bà chị bán nước như muốn quên đi mọi thứ diễn ra thì tiếng thét thất thanh của con bạn kéo em về với thực tại

“Minh ơi. Huhu. Cứu tao với...”

Ban đầu em nghĩ chắc nó chỉ troll em thôi. Nhưng khi nghe tiếng nó khóc em cảm thấy hình như nó đang bị nguy hiểm thật. Vội vàng chạy đến thấy Thy đang ôm một bên chân ngồi bệt xuống đất khóc như một đứa trẻ

“Sao vậy? Mà bị sao” – Em vội vàng hỏi.

“Rắn. Có con rắn cắn tao. Hu hu” – Thy vừa nói vừa khóc và chỉ vào chỗ bấp chân

Rắn? Em xé toạc ống quần của nó ra. Nhìn trên bắp đùi thấy có vết cắn đang rỉ máu. Vội vàng xé toạc tay áo buộc lên trên vết thương rồi bồng nó ra chở đi viện. Trên xe nó cứ khóc và la tên em. Em cũng nẫu hết cả ruột không biết đường nào mà lần. Chỉ biết ngồi ôm nó và nói “Có anh ở đây rồi” (chém đầy)

Xe đến bệnh viện, em bồng nó chạy tiếp vào phòng cấp cứu. Đặt nó lên giường, mấy ông bác sĩ chạy lại khám rồi bắt em ra ngoài. Em lăm lăm chửi không biết chui vào bụi rậm làm gì để bị rắn cắn. Em gọi điện cho ba mẹ của Thy báo đến viện gấp. Ba mẹ Thy đang đi công tác trên Sài Gòn. Biết tin Thy bị rắn cắn hãi lắm, dặn em chăm sóc Thy dùm rồi tí nữa bay về. Một lúc sau thì mấy ông bác sĩ đi ra, em lại hỏi thì cũng may. Bị rắn thường cắn, chắc chỉ bị sưng vài hôm rồi khỏi, không có gì đáng lo

Lúc đó em mới thở ra hơi rồi tự nhiên thấy chân tay mỏi rã cả ra. Nghĩ cũng lạ thật, không biết lấy sức đâu ra mà bồng con bạn chạy băng băng như thế nữa. Nó cũng hơn 50kg chứ ít đâu, đợi khi nào khỏi chắc phải bắt nó khao châu nhậu mới được

“Sao rồi cô nương?” – Em cười hỏi con bạn

”Tao có chết không mà? – Nó vẫn thút thít

“Có. Mà sắp chết rồi. Khoảng hơn 2 tiếng nữa thôi”

Con bạn nghe đến đó nó khóc to. Em lại chọc phải tổ kiến lửa rồi

“Tao đùa đấy. Mà bị rắn thường cắn thôi. Khoảng vài bữa nữa là khỏi. Yên tâm đi”

“Thằng chó”

“Tao gọi điện cho ba mẹ mà rồi đấy. Tí nữa họ về”

“Ừm”

“Gọi cho thằng bồ mà đến nha?”

“Thôi khỏi gọi. Nó đang đi diễn ở Đà Nẵng. Gọi nó lại mất công”

“Vậy có ăn gì không. Để tao đi mua”

“Mua dùm tao chai Sting đi. Đang khát nước”

“Uống nước lọc đi. Bác sĩ bảo mà không được ăn uống lung tung. Tao dặn thằng Huy mua cháo rồi. Tí nó chạy vào giờ á”

Thy ngồi im lặng. Giờ nó cũng không còn khóc nữa. Con bạn em, bề ngoài nó cứng cựa lắm. Nói chuyện với em chỉ muốn đấm nhau thôi nhưng hề bị chuyện thì làm nũng thôi rồi. Suy cho cùng, nó cũng chỉ là con gái cần một thằng đàn ông che chở. Lâu lâu ngồi nghĩ, nếu em không phải bạn thân nó chắc có lẽ em đã yêu nó rồi

“Mày xé áo như vậy mai sao đi được?”

“Đi gì nữa. Mà bị vậy sao tao đi được. Hồi nãy tao có gọi điện xin ông Nam rồi. Ông bảo cứ nghỉ đi. Có gì hết đợt tập trung này mọi người đến thăm mà sao?”

“Cảm ơn nha” – Con bạn lí nhí trong miệng

“Hửm?”

“Cảm ơn mà”

“Con điên này, mày bị rấn cắn rồi nào có vấn đề luôn à?”

“Thằng chó”

“Đó. Vậy mới đúng là mày chứ”

Nó phì cười trước câu nói của em. Thy cười đẹp lắm. Nhìn nó cười trong khi hai mắt vẫn còn đầm nước, em thấy nó mong manh như thế nào ấy. Chỉ muốn tới ôm nó vào lòng. Có lẽ đó chính là tâm lý của một thằng đàn ông muốn che chở và ôm ấp những gì dễ vỡ nhất

“Sao rồi con bạn. Mày với thằng nào vào trong bụi mà để bị rấn cắn thế?” – Tiếng thằng Huy

“Mẹ chưa thấy người đã thấy tiếng. Đổ cháo ra cho nó ăn đi”

“Biết rồi. ĐM, anh chị làm cái vẹo gì mà rách cả áo với quần thế kia. Mà hình như là cái áo của tao mà”

“Thì của mày chứ ai”

“ĐM thằng tró. Bữa sau tao lấy cái gì mặc” – Thằng Huy tru tréo

“Con nhà đại gia, có cái áo ghê cũng tiếc. Tao xé là để buộc vết thương cho con Thy. Mày coi bạn bè mày không bằng cái áo nữa à?”

“Ừa. vậy hả? Thế mà tao cứ tưởng”

Thằng Huy không còn trách vụ cái áo nữa. Nó đổ cháo ra rồi em ngồi đút cho con Thy ăn. Còn nó chạy đi mua 2 hộp cơm. Một lúc sau thì Linh tới, là em gọi điện cho nhỏ tiện thể có số sau này để dành la liếm

Linh vào mang theo một mớ quần áo vứt tung lên giường. Em nhìn thấy cả cái quần chíp có ren màu hồng với cái áo ngực size chắc bụi nữa. Chỗ chị em phụ nữ em biết ý đi ra ngoài

Khoảng hơn một tiếng sau thì ba mẹ Thy cũng tới. Họ vừa xuống máy bay là chạy thẳng vào bệnh viện. Sau khi hỏi han một hồi, 2 bác cũng cảm ơn em và bảo em về nghỉ sớm. Em cũng mệt nên về luôn, trước khi về Thy còn đòi em sáng mai tới thăm nhỏ mua cho nó bịch sinh tố. Bị bệnh mà sướng như thế thật sự em cũng muốn

Điều đáng nói ở đây chính là em đi nhờ xe của nhỏ Linh về. Thật đúng là buồn ngủ vớ phải chiếu mạnh

“Anh Minh yêu chị Thy hả?”

“Làm gì có em. Anh với Thy là bạn thôi” – Em chối

“Sao em thấy anh có vẻ lo cho chị ấy vậy?”

“Thy là bạn thân của anh. Anh không lo cho nó thì lo cho ai.”

“Thế mà lúc đầu gặp em cứ tưởng anh với chị Thy là một cặp đấy. Tiếc là chị Thy bảo anh bị gay”

“Em đừng nghe nó nói bậy. Anh chuẩn men mà. Không phải gay”

“Vâng”

Thực sự em không biết phải nói gì với Linh. Em không hiểu tại sao khi đi cùng với Thy em có thể thoải mái chém gió như vậy mà đi cùng với Linh, em không nặn ra được một chữ. Toàn là nhỏ bắt chuyện trước

“Anh quen chị Thy lâu chưa?”

“Từ năm 1 rồi. Cũng hơn 3 năm”

“Ừm. Chị Thy tội lắm. Anh nhớ chăm sóc chị ấy tốt vào nhé”

“Tội là sao?” – Em tò mò. Đơn giản em thấy Thy là một người con gái tuyệt. Nếu không phải nói là hoàn hảo. Có sắc đẹp, học thức giỏi và xuất thân trong một gia đình khá giả. Là con gái út nên được ba mẹ nuông chiều quan tâm hết mức. Không có gì một con người như thế lại tội cả

Rồi Linh cũng bắt đầu kể. Linh kể dài lắm, đại khái là ngày xưa Thy có yêu một thằng mả mẹ nào ấy trên Đà Lạt rồi. Nhưng thằng này đúng kiểu Sở Khanh, lừa tình lừa tiền rồi biến mất. Thy suy sụp nhiều lắm.

Ba mẹ Thy tính đưa nó đi du học để quên chuyện nhưng nó không chịu rồi cũng như em lên Sài Gòn thi đại học, rớt nguyện vọng một và về lại phố núi. Sau này em mới biết lần đầu của Thy cũng bị chính thằng đó lấy mất

“Em thấy anh là người tốt. Tiếc là anh bị gay chứ không em đã bảo chị Thy yêu anh rồi”

“Không đụng chạm nhau nhé. Anh không bị gay”

“Hầu như những người thuộc giới tính thứ 3 đều nói như anh hết”

Đến mức này em chỉ biết câm họng. Quả thật con bé này quá sắc sảo.

“Hôm bữa em có đổ chai nước lên đầu anh. Cho em xin lỗi nha. Tại lúc đó em đang bực mình”

“Ừm. Không sao đâu. Anh quên rồi”

Cuộc nói chuyện cứ thế trôi đi. Cả hai đều im lặng cho đến khi chiếc xe máy chạy đến cổng nhà em.

“Nhà anh đây hả?”

“Ừm. Vào nhà ngồi chơi tí đã”

“Thôi em về còn ôn bài. Mai thi môn cuối rồi.”

“Mai cố gắng thi tốt nha”

Linh chỉ gật đầu mỉm cười rồi quay xe đi. Em nhìn bóng cô bé đi khuất hẳn rồi mới vào nhà. Hôm đó, em nghĩ nhiều về con bạn. Em không ngờ rằng người như nó mạnh mẽ đến như vậy. Có lẽ sau này em sẽ để ý nó nhiều hơn. Tất nhiên với tư cách là thằng bạn thân

Sáng sớm em có chạy vài vòng cho khỏe người. Rồi tắm rửa đi mua đồ ăn sáng tiện thể ghé bà Hai mua một phần sinh tố cho Thy. Cũng tính vào ăn sáng cũng nó luôn nhưng giữa đường gặp mấy thằng trời bèn trời đánh rủ đi ăn mì Quảng. Chúng nó bao thì mình cứ quất thôi. Vừa ăn vừa chém gió quên mẹ mất thời gian. Vội vàng chạy vào viện thấy Thy đang ngồi lướt lướt cái iPad. Thấy em vô mặt nó hầm hầm như muốn ăn tươi nuốt sống vậy

“Sao giờ mới tới?”

“Tao đi ăn sáng với bọn thằng bạn. Vô trễ tí. Hehe”

“Mày ngon. Mày hứa sáng vào sớm mà giờ mới vào”

“Giờ vẫn còn sớm mà” – Em trả treo

“Sớm cái beep. Sinh tố của tao đâu”

“Đây nè” – Em đưa nó bịch sinh tố. Nó lờm lờm nhìn em giật lấy

“Mới vào hả Minh” – Tiếng mẹ của Thy

“Dạ. Chào bác, cháu mới vào”

“Con chiều nó quá nó sinh hư. Đang bị đau mà ăn uống tùm lum vậy đâu có được”

“Không sao đâu bác. Cái này tốt cho sức khỏe mà. Cứ cho nó uống bữa sau cháu đòi lại. Hehe”

“Hai anh chị đúng là. Con ở lại đây chơi với nó một lát nha. Bác về nhà có tí việc. Lát nữa bác lên liền”

“Vâng. Bác cứ đi đi ạ”

Mẹ của Thy bước ra khỏi cửa, em đã nhảy ngay lên giường với lấy cái iPad của nó chơi điện tử. Nó thì mè nheo đòi lại, em không cho. Giỡn 1 chập cuối cùng cũng thả nhau ra

“Mày giỡn dai như vậy chắc khỏe rồi nhỉ?”

“Ừm. Tao muốn ra viện quá nhưng ba mẹ không cho”

“Ra làm chi? Ở trong này cho mấy ông bác sĩ kiểm tra lại đàng hoàng đã. Mày ra lỡ có việc gì thì sao”

”Tao biết tao như thế nào mà. Mà y lo làm gì. Ở trong này bí bách lắm. không bệnh cũng thành có bệnh. Ra ngoài đi chơi sướng hơn

“Chân căng vậy mà đòi ra. Con hâm”

Em cười. Nó chỉ cười rồi nhìn băng quơ đi đâu đấy. Em nằm xuống bên cạnh nó tiếp tục chơi điện tử. Một lát sau nó lên tiếng

“Hôm qua mà y bỗng tao không thấy nặng à?”

“Nặng thấy mợ ra. Khi nào ra viện nhớ dẫn tao đi ăn đấy”

“Nặng sao mà y bỗng dai vậy. Chạy liên tục nữa”

“Chứ mà y nghĩ tao tập gym để đó thôi hở?”

“Gớm. ít ra mà y cũng có cái giống đàn ông”

“Tao không phải là đàn ông chứ là gì”

“Là gay”

“Mày tin...”

“Tao hiệp mà y không chứ gì? Có câu nói hoài éo thấy làm bao giờ” – Thy cướp lời em

Lúc này, máu nóng em nổi lên. Để cái iPad xuống dưới em bất thành lỉnh giữ chặt tay Thy lại rồi nằm đè lên người nó. Thy trợn mắt nhìn em

“Mày làm gì vậy?”

“Giờ tao thực hiện cái việc mà tao nói hàng ngày đây” – Nhìn mặt em lúc đó chắc đều lắm

“Mày...mày...” – Thy lấp bắp

“HIẾP MÀY”

5. Chương 5

Những điều bất ngờ

Người Thy bỗng run lên khi em cúi sát mặt xuống mặt nó. Nó không né tránh mà mở mắt trừng trừng nhìn em. Nó đang sợ, em biết. Nó đang sợ thằng bạn thân nhất của nó đang sắp mất thịt nó như nó bảo ngày nào cũng nghe nói mà có bao giờ thực hiện đâu.

Em tính chỉ hù cho nó sợ nhưng thú thật lúc đó nhìn Thy cực kì dễ thương. Nếu không phải ở bệnh viện chắc em đã.... (tội lỗi) Em cúi sát mặt chạm nhẹ môi mình với môi Thy. Con bạn nãy người lên như bị điện giật vậy. Lúc đó em bỗng lật người lại ngồi bên cạnh nó. Thy vẫn chưa hoàn hồn

“Ừm vị kiwi. Thơm phết. Mày bị ốm mà vẫn trang điểm hả con kia” – Con Thy vẫn đó người ra

“Ê con kia tỉnh lại chưa?” – Em lấy tay vỗ vỗ vào má nó

“Mày...mày...”

“Chưa tỉnh hở. Hay để tao hiệp rồi mày mới tỉnh?”

“Á á á áÁ á á á”

Nó tự dưng hét ầm lên rồi chui vào chăn. Cũng may là nó nằm phòng riêng có đóng cửa chứ không chắc cả cái bệnh viện này điếc tai vì nó mất. Tay với cái chân nó ra sức đập vào người em. Hình như nó lại khóc. Em thấy mình đùa hơi quá nên giữ người nó lại nói nhỏ nhẹ

“Tao xin lỗi. Đừng khóc nữa” – Nó vẫn còn âm ức

“Thôi mà Thy. Tao chỉ đùa tí thôi mà”

“Mày đùa kiểu đó à thằng chó” – Nó bật dậy cầm lấy cái gối đập bôm bốp vào mặt em

Nó đập em như vậy là thấy mừng rồi. Chắc chắn sẽ giảng hòa được. Thy là vậy đấy, đùa dai, mau giận nhưng cũng nhanh quên. Em giữ lấy cái gối rồi cười nham nhở với nó

“Chính mày bảo tao hiếp mày mà”

“Bạn bè với nhau tao nói đùa mà mày chơi thật à? Mày ghê quá”

“Thế giờ mày còn nghĩ tao là gay không?”

“Mày ghê quá”

Nằm cãi nhau một hồi cuối cùng Thy mệt kêu buồn ngủ. Em xuống giường rót cho nó miếng nước rồi lấy cái iPad tiếp tục chơi game. Một lúc sau thì mẹ Thy tới. Em ra hiệu cho bác nhẹ nhàng thôi. Bác gọi em ra ngoài nói chuyện. Câu chuyện của bác khiến em rất ngạc nhiên

“Minh này, con với con Thy chơi với nhau được mấy năm rồi?”

“Dạ. Hơn 3 năm rồi bác”

“Nhanh nhỉ mới đó mà đã 3 năm rồi. 2 đứa vẫn là bạn à?”

“Dạ vâng. Ý bác sao ạ?”

“Con thấy con Thy nhà bác thế nào?”

“Thế nào là sao hả bác. Cháu không hiểu?”

“Tức là về tính cách, ngoại hình”

“À. Thy hơi bướng nhưng rất dễ thương, đôi lúc cũng hay mè nheo lắm nhưng cũng biết cách quan tâm người khác. Về ngoại hình thì theo cháu Thy không có điểm nào phải chê cả. Mà bác hỏi thế là sao?”

“Con có ý gì với con Thy nhà bác không?”

“Ý gì là sao? Tức bác bảo cháu với Thy yêu nhau hả?” – Em trợn mắt ngạc nhiên

“Ừ. Hồi này bác ở ngoài thấy hai đứa giỡn nhau rồi. Hai đứa cũng lớn cả rồi. Nếu có tình cảm với nhau thì bác cũng mừng. Mấy năm vừa rồi nhờ có con mà con Thy nhà bác mới vui vẻ trở lại”

“Cháu xin lỗi ngắt lời bác hình như bác hiểu nhầm rồi”

Lúc này đến lượt mẹ Thy ngạc nhiên

“Cháu với Thy đơn thuần chỉ là bạn thôi bác. Chúng cháu giỡn nhau cũng chỉ dựa trên tình bạn. Thy đã có người yêu rồi. Đó là 1 anh bạn của cháu. Hai người rất yêu nhau. Nên không có chuyện như bác nghĩ đâu” – Em mỉm cười

“Thy có bạn trai. Sao bác không biết nhỉ?”

“Nói thật với bác cháu có biết sơ qua về chuyện của Thy thời học cấp 3. Chính cháu giới thiệu anh bạn này cho Thy. Anh ấy là một người tốt và cũng thực sự yêu Thy. Bác có thể yên tâm. Cháu nghĩ Thy yêu anh ấy cũng là một sự lựa chọn sáng suốt”

“Vậy cậu ấy làm nghề gì?”

“Dạ anh ấy vừa tốt nghiệp trường kinh tế xong nhưng không theo chuyên ngành mà học DJ. Hiện cũng có tiếng lắm”

“DJ à?” – Mặt bác gái hơi co lại. Có thể trong đầu các phụ huynh vẫn có ý nghĩ cho rằng DJ là một công việc tiếp xúc nhiều với cái xấu nên thường thường họ không khuyến khích con em mình đi theo nghề đó hoặc có người yêu làm nghề đó

“Bác yên tâm. Cháu đảm bảo anh ấy là người tốt”

“Nếu con đã nói vậy thì bác cũng đỡ lo. Nhưng mà có gì phải báo cho bác biết với nha. 2 bác chỉ có nó là đứa con gái. Nếu nó xảy ra chuyện gì không biết bác phải sống sao nữa”

“Dạ. Cháu xem Thy cũng như người thân trong gia đình cháu. Bác không phải lo đâu”

Mẹ của Thy bấy giờ mới có thể dần mặt ra. Bà vẫn lo cho đứa con gái của bà lắm. Cũng đúng thôi, cha mẹ nào mà chẳng thương con, lo cho con. Con gái của bà ngày trước từng khổ vì tình, bà không muốn điều đó lặp lại nên phải thay con lựa chọn cho kĩ. Thy dù gì cũng đã lớn, chơi trên mức thân thiết với một đứa con trai như em thật khó tránh khỏi người ta dị nghị

“Mà này. Con cũng đừng có giỡn với Thy như vậy nữa nha. Người ta nhìn vào thì sao?”

“Dạ cháu biết rồi.” – Em gãi đầu cười trừ

“Thôi cháu có việc về trước. Chiều cháu ghé qua. Tạm biệt bác”

“Ừm. Về đi”

Em nghĩ mông lung về những điều mà mẹ của Thy nói. Ngay từ đầu em đã xác định em với Thy chỉ là bạn. Thy cũng vậy. Thế nên cái chuyện em và Thy tới với nhau chắc sẽ không bao giờ xảy ra.

Ra bãi đỗ xe. Em bắt gặp chiếc Liberty quen quen. Cả dáng người và mái tóc màu đỏ nữa. Là chị của Linh. Chiếc Liberty đang lấy vé và cũng đang rẽ vào bãi đỗ. Em tò mò muốn biết đằng sau cái lớp khẩu trang dày sụ kia là một khuôn mặt như thế nào.

Chống cái chân chống xuống. Chị của Linh xách theo một bịch gì đó bước vào bên trong. Hôm nay cô ấy mặc một chiếc váy màu hồng đỏ, đi giày búp bê, đội một chiếc mũ rộng vành, tóc xòa dài trông giống một tiểu thư. Đúng mẫu người em thích

Em nhẹ nhàng bám theo sau. Đến cửa phòng thì thấy mẹ Thy ra đón. Từ lúc ở bãi đậu xe, em chưa nhìn thấy mặt cô ấy. Giờ làm cách nào để vào được phòng nhỉ? Suy nghĩ một hồi, em chạy ra ngoài tiệm bánh gần đó mua một cái bánh kem – loại bánh mà Thy rất thích ăn mang vô. Thế là có cái cớ để vô xem mặt gái rồi

“Ừa!. Có chuyện gì mà quay lại thế con?”

“Dạ. Hồi nãy Thy bảo thèm bánh kem nên cháu chạy ra ngoài kia mua cho nó”

“Vậy hả. Để vào trong đi. Con bé này thật là”

“Ừa ai đây vậy cô?”

Lúc này em đã nhìn thấy được mặt chị của Linh. Phải nói thế nào nhỉ. Nếu Nguyễn Du ngày xưa tả Thúy Kiều như thế nào thì cô gái đứng trước mặt em cũng mang cái vẻ đẹp đó (đối với em nhé. Còn các thím sao em mặc kệ)

“Đây là My. Cháu bác. Con Thy không nói gì với con à?”

“Dạ không. Thy có nói với cháu là nó có người chị em xinh đẹp như thế này đâu?” – Em cười nhìn My

“Em chào anh. Em tên My. Em họ chị Thy. Chắc anh tên là Minh nhỉ?”

Nhan sắc của My đã làm em cảm thấy nôn nao nhưng điểm ấn tượng nhất chính là nụ cười của cô gái ấy. Khác với Linh với nụ cười tỏa nắng đặc trưng (các thím cứ tưởng tượng DJ Tit cười thế nào thì Linh cười y chang vậy :beaty:) còn My thì mang lại cho người đối diện cảm thấy ấm áp (Thực sự em không biết phải miêu tả thế nào nữa) Em bị đơ mắt vài giây

“Ừ! Anh tên Minh. Sao em biết tên anh vậy”

“Chị Thy với bé Linh có kể với em là có một anh bạn thân bị gay . Em thấy anh mua bánh cho chị ấy thì đoán vậy thôi”

Khi nghe em ấy nhắc đến từ gay thì mặt mình như thế này sau chuyển sang như thế này và cuối cùng là như thế này

“Ấy chết. Em xin lỗi. Em lỡ lời. Mong anh thông cảm”

“Em..em đừng nghe nó nói bậy. Anh là trai thẳng, không phải bị gay đâu”

“Con Thy nó chọc đấy. Con đừng để ý nha Minh. Tính nó xưa nay đâu phải con không hiểu” - Mẹ Thy thấy em vào thế bí nên giải vây

“Bác thật là number one” – Em nghĩ thầm trong đầu

“Vây thôi. Cháu xin phép về trước. Thy dậy bác cho nó ăn bánh dùm cháu với nha.”

“Anh về nha My”

My gật đầu chào em. Lại cười, cô bé cười tim em lại xao xuyến nhưng em chắc rằng đây không phải là cảm giác say nắng. Em đang say Linh mà, con người đầu thế một say nắng 2 người cùng một lúc được cơ chứ.

Gạt bỏ hết những suy nghĩ trong đầu. Em chạy qua chỗ thẳng bạn. Hôm qua con Thy bị chuyện nên không qua sinh nhật nó được. Nó cứ cà ràm hoài điếc cả tai. Đến khi nghe Thy bị rần cắn thì đòi vô thăm. Em phải nói là Thy đang cần nghỉ ngơi có gì để tối em dẫn nó vào thăm. Nói chuyện một lúc, hai thẳng thấy chán thế là kéo nhau sang quán net thẳng Huy làm ván LOL

Đến quán gặp ngay thẳng nhóc em Linh. Biết tính em ếu chọc nó nữa vào ngồi coi nó chơi. Nó vừa đánh vừa nhìn em như sinh vật lạ (Chắc còn nhớ vụ em bắt nạt hôm trước) Em mua cho nó chai pepsi rồi ngồi chỉ nó đánh. Con nít chóng quên, chỉ một lát sau em với nó đã thân nhau, nó bảo khi nào rảnh chỉ nó chơi game với rồi còn gọi em là sư phụ nữa. Vây là chỉ cần 1 chai pepsi, vài lời nói ngọt, em đã có một gián điệp tuyệt vời trong nhà Linh

Trưa nay, bố mẹ em đi đám cưới nên em cũng lười không muốn về nhà ăn cơm. Lại ở nhà thẳng Huy ăn chực. Bố mẹ nó cứ hỏi em có người yêu chưa, dạo này học hành thế nào rồi hỏi cả con Thy bị rần cắn ra sao, đã khỏe chưa. Bố nó làm bên hình sự, ngồi ăn cơm mà em cứ tưởng tượng như đang bị hỏi cung ấy. Cũng may được thẳng bạn đỡ lời chứ không cũng mệt

Chiều rảnh chẳng làm gì ngồi vọc điện thoại, thấy cái số của Linh (mới chôm hôm qua) nên gọi thử xem tình hình sáng nay thi như thế nào, tiện thể chém gió với em nó tí

“Alo. Linh hả?”

“Dạ vâng! Linh nghe. Cho hỏi ai vậy ạ?”

“Anh Minh nè. Minh bạn chị Thy”

“Ừa. Anh Minh hả? Sao anh có số em vậy? Có chuyện gì không anh?”

“Hôm qua anh xin số Thy gọi cho em đấy thôi. Sáng nay thi thế nào, làm được bài không?”

“Làm được hết anh. Chắc đậu rồi anh ạ”

“Vây hả? Chúc mừng em nha. Chiều nay rảnh không? Đi thăm Thy với anh”

“Chiều nay em có hẹn rồi. Để tối em thăm chị ấy cũng được”

“Có hẹn rồi hả” – Em thoáng buồn “Ừm! Tiếc quá anh muốn hỏi thêm chút chuyện về Thy”

“Chuyện gì cơ?”

“Chuyện thời cấp 3 ấy. Anh muốn hiểu rõ nó hơn”

“Vây để khi nào rảnh em kể cho nghe.”

“Ừm! Vây ha. Thôi em làm gì thì làm đi”

“Dạ. pp anh”

Em cúp máy. Cái bảo là hiểu rõ hơn về Thy thực ra chỉ là cái cố. Thy còn cái đêch gì mà em không hiểu nữa. Công nhận Linh dễ dụ thật, bảo như thế mà vẫn tin. Bất cười, em lại nghĩ thật ra lừa gái đâu có khó (hồi đó em còn ngây thơ nên nhầm)

Chiều đó, em có trận đá bóng với mấy thanh niên khu phố khác. ĐM chúng nó chơi rần rần, vào bóng như đúng rồi ấy. Trận đó chúng em thắng nhưng cái giá phải trả là chân mấy thằng bên em đứa nào cũng sưng với u tề le. Kiểu này chắc hết cả tuần cũng không đá được mất. Thắng được vài chai nước với tiền sân thôi mà trả giá đắt quá. LỖ

Về nhà, tắm rửa sạch sẽ, đang ngồi ăn cơm với bố mẹ thì điện thoại reo. Là Thy gọi

“Nghe em yêu”

“Tí có vô thăm tao không?”

“Thăm buổi sáng rồi con chi?”

“Tí vô nữa đi. Tao ở một mình buồn lắm.”

“Em với mẹ mày đâu?”

“Về hết rồi. 9h mới vô lại”

“Ừ. Vậy tí tao vô”

“Vậy tí mua dùm tao bịch chè bưởi nha”

“Mày ốm mà sao ăn nhiều thế. Tí tao mua cho”

“Thank thằng bạn nhé”

Em cúp máy rồi tiếp tục ăn cơm. Bố mẹ đang coi phim thì quay sang hỏi em

“Con Thy gọi hả?”

“Dạ. Tí con vô viện thăm nó”

“Mày với nó có gì chưa?”

“Có gì là gì?” – Em giật mình

“Tao thấy mày với nó suốt ngày dính lấy nhau. 2 đứa yêu nhau đến đâu rồi?”

“Con với nó chỉ là bạn. Yêu đương gì ở đây”

“Con Thy nó được đấy. Cẩn thận kẻo dễ mất. Tao chấm nó làm con dâu trong nhà rồi đấy. Mày cũng lo học cho xong rồi lo cưới vợ đi. Ông bà ở nhà đang chờ mày có cháu rồi đấy” – Mẹ tôi nói

“Gì nữa đây. Con còn trẻ mà. Cưới xin gì. Với lại Thy nó có bồ rồi. Con với nó chỉ là bạn, không có yêu gì đâu. Bố mẹ chấm nó, con cũng chịu”

“Nó có bồ rồi à? Sao mày ngu thế con. Đứa con gái vậy cũng dễ mất”

“Mày cũng lớn rồi, bố mẹ không cấm cản mày như ngày xưa mày với con Linh nữa. Mày giờ cũng có suy nghĩ cho tương lai đi. Chứ dạo này bố mẹ thấy mày lông bông quá”

“Con tự điều khiển được cuộc sống của mình. Bố mẹ không phải lo”

“Bố mẹ nói ra vì muốn tốt cho mày. Thôi lo ăn đi rồi còn vô viện với con Thy. Bảo bố mẹ mai đến thăm nó”

“Vâng”

Thế là em ăn xong bữa cơm rồi đi mua cho Thy một bịch chè. Vô viện cũng chả có gì đáng nói. Cũng chọc ghẹo đùa giỡn với nhau rồi nằm coi phim. Ở bên cạnh Thy, em cảm thấy nhẹ người lắm. Nó lúc nào cũng chọc cho em phải tức lên rồi làm em cười. Coi bộ có một con bạn thân thật là có ích. Giúp mình xả stress, quan tâm đến mình. Đôi lúc em tự nghĩ Thy còn quan trọng hơn người yêu nữa. Vậy thì yêu làm gì cho nó khổ

Kết thúc ngày hôm đó, em một mình đi tản bộ trong công viên. Trời đêm phố núi thật là mát, gió nhẹ với tiếng côn trùng làm em cảm thấy người mình như nhẹ hẫng đi. Đang chìm mình vào thiên nhiên thì em nghe có tiếng gọi

“Minh. Có phải Minh không?”

6. Chương 6

Ký ức

P/s: Chap này em viết hơi vội. Cũng chưa đọc lại nữa nhưng đã hứa với các thím thì phải up thôi

Em sẽ cố gắng up chap đều đều (1 ngày 1 chap) nếu như ngày nào em có việc bận em sẽ thông báo với các thím để các thím không phải chờ.

Chap này có tình tiết 18+ nên các thím nào chưa đủ tuổi đừng coi nhé Nếu mod nào đọc được bảo em vi phạm thì nói cho em biết để em còn sửa đừng K.I.A em tội nghiệp

Mùa hè năm lớp 11

“Minh. Mày nghe gì chưa. Hình như lớp mình chuẩn bị có thêm người mới đấy” – Thành Huy từ đâu chạy đến đập vào vai em

“Gái hay trai. Gay hay less?”

“Gái. Nghe nói con của ông nào đấy làm bên tỉnh. Đang học ở Sài Gòn tự dừng chuyển về đây học”

“Đéo care. Mà còn hơn 1 tuần nữa mới vào học. Sao mày biết được”

“Tao nghe bà chị nói”

“Bà Minh hả” – Thành Huy có chị là giáo viên trong trường có cùng tên với em. Bà hơn em 6 tuổi, ngày xưa có du học bên Hàn về. Gọi là cô nhưng ở nhà quậy lắm, toàn cô trò dắt nhau đi ăn quà vặt, hát karaoke, bày trò quậy phá.

Kết thúc kì nghỉ hè, em và lũ bạn bước vào năm cuối cùng của thời học sinh. Chỉ còn một năm nữa thôi, chúng em sẽ bước ra xã hội, có thể có đứa sẽ đi kiếm tiền, đứa thì tiếp tục mài dũa trên giảng đường đại học. Căng thẳng là thế nhưng đối với em chuyện xảy ra mới bắt đầu từ đây

Đúng như lời thành Huy nói. Lớp có thêm thành viên mới. Là con gái khá xinh, có thể nói là xinh nhất lớp em thời đó. Cô ấy xinh theo kiểu tomboy, tóc cắt ngắn để theo hơi hướm của mấy anh Hàn Xẻng (em nhớ là có cột đuôi gà trông năng động lắm).

“Đây là Linh. Học sinh mới của lớp chúng ta. Mọi người hãy cố gắng giúp đỡ bạn nhé” – Tiếng cô giáo phát biểu

“Linh. Em có thể chọn chỗ ngồi cho mình”

Linh cười mỉm, gật đầu cảm ơn cô rồi nhanh chóng đảo mắt đi khắp lớp tìm chỗ ngồi. Cô ấy tiến lại phía sau em và ngồi xuống. Lúc đó em chỉ cảm nhận người cô ấy thơm, không phải mùi của nước hoa mà là mùi đặc trưng của con gái. (Có lẽ đến hết đời em cũng không thể nào quên được mùi đó)

Lớp bước vào tiết học đầu tiên. Cô chủ nhiệm bầu ban cán sự lớp. Cũng giống như những năm trước, em được làm lớp phó học học tập. Chức vụ to nhưng bảo đảm có mẹ nào thêm nghe có khi mình chửi nó, nó còn bật lại kêu hội tới đập mình cũng nên (kinh nghiệm cho các thím còn đang học cấp 3, làm dân đen sướng hơn là làm trong ban cán sự lớp nhiều)

Những ngày học trôi qua. Em cũng dần quen được với Linh. Điều ấn tượng từ Linh không chỉ có mùi hương trên cơ thể mà còn là đôi mắt. Mấy bà cô dạy Ngữ văn hay nói “Đôi mắt biết nói” chắc là để chỉ Linh. Hơi đờm buồn nhưng lại tinh tế và cảm tưởng như có lúc thanh tao, có lúc lại lặng lẽ, mơ màng.

Linh có nét đẹp tươi trẻ tràn đầy sức sống, nụ cười duyên dáng và thân hình quyến rũ. Không mấy khó khăn khi Linh được leo vào top những người đẹp nhất trường, được nhiều anh theo đuổi lẫn cái nhìn ganh tỵ của những cô nàng tiểu thư khác. Em thì vẫn thế, học hành, đá bóng và chém gió với mấy đứa bạn trong lớp. Với một hiện tượng như Linh thì tất nhiên cũng gây sự chú ý cho em. Nói thẳng ra, lúc đó em cũng thích cô ấy, cũng muốn theo đuổi nhưng lại sợ bố mẹ phát hiện vì bố em dữ lắm. Xác định đang còn học cấp 3 nếu dính vào chuyện yêu đương thì đừng hòng vác mặt về nhà.

Em đã từng chứng kiến ông anh ruột em bị trói ở cột nhà và đánh tới bầm người vì cái tội yêu đương khi còn đang đi học. Nhìn anh bị bố trói rồi đánh, em hãi lắm chứ, chạy lại xin thì cũng bị đập lầy. Sau này anh em chia tay với cái chị đó rồi cũng học và thi đậu trường kinh tế trên Sài Gòn. Bố em bảo về giúp đỡ cho nhà (nhà em có mở công ty) nhưng ổng không chịu. Chỉ có mẹ và em biết lý do, ông anh tốt nghiệp rồi xin việc ở một công ty nào đó trên Sài Gòn. Một phần là không muốn về, phần còn lại là ổng vẫn đang còn yêu cái chị kia. Nghe 2 người nói đời kinh tế ổn định rồi dắt nhau về xin cưới.

Thời đó, em cũng có biết yêu là gì đâu. Cứ nghĩ thích thích một tí là yêu. Em sợ không dám dính vào chuyện tình cảm. Em có tâm sự với thằng Huy bảo là em thích Linh. Nó kích em, nó bảo đàn ông con trai yêu không dám nói khác eo gì đàn bà. Tính háo thắng nổi lên. Nghe theo lời thằng bạn, em bắt đầu tán Linh

Quá trình cưa cẩm diễn ra đâu hơn 2 tháng thì em nó đổ. Tất nhiên diễn ra trong im lặng rồi. Em còn nhớ cái ngày mà em với Linh cầm tay nhau tới trường. Ánh mắt của mấy thằng nhìn em cứ như muốn ăn tươi nuốt sống. Cái cầm tay đó như khẳng định chắc nịch một câu rằng “Linh thuộc về tao”. Mấy ngày sau đó, em nhớ mình bị úp sọt mấy lần nhưng đều tránh được.

Chuyện này đến tai cô chủ nhiệm. Ngày xưa cô cũng chủ nhiệm ông anh em, cô cũng từng chứng kiến cảnh ông anh em bị đòn (mẹ em gọi cô tới khuyên bố). Cô gọi em lên nói chuyện, em nhớ đâu cô cho em nghỉ cả một tiết để khuyên giải em

“Em không sợ chuyện này đến tai bố em hả Minh”

“Dạ sợ chứ cô”

“Thế sao em còn yêu đương.”

“Em không biết nữa. Tự dưng em thấy có tình cảm với bạn ấy vậy thôi cô”

“Chuyện tình cảm đúng là không thể cưỡng ép được nhưng em cũng đừng sa lầy quá. Bố mẹ và cả cô đều hi vọng vào em. Em cứ nhìn thấy cái gương của thằng Mạnh (anh trai em) mà coi”

“Em biết, nhưng hi vọng cô đừng nói chuyện này với bố mẹ em. Em sẽ cố gắng học sẽ không để chuyện yêu đương này làm ảnh hưởng đâu”

“Cô sẽ không nói cho bố mẹ em. Nhưng em cũng phải cẩn thận. Thấy cô trong trường quen với nhà em rất nhiều. Cô không chắc chuyện này giữ được bí mật lâu đâu”

“Vâng! Em biết rồi”

Em và cô ngồi nói chuyện thêm một lát nữa. Cô hỏi em về tình hình của ông anh ra sao, rồi em và Linh như thế nào đến được với nhau, hai đứa có gì chưa...bla...bla. Nói chung là nhiều lắm đến nỗi em không nhớ được hết

Em và Linh cũng tự đưa ra mục tiêu cho mình, cố gắng học vì chỉ có cách đó hai đứa mới có thể yêu nhau một cách công khai được. Tình yêu học trò thời đó trong sáng lắm. Cùng lắm là hôn nhau rồi ABC vài cái (không có XYZ đâu nhé). Bố mẹ Linh cũng thuộc tuýp người gia trưởng, cũng cấm Linh không được yêu khi còn đi học. Thật sự em không dám tưởng tượng ra cái cảnh hai gia đình phát hiện hai đứa con của họ đang lén lút yêu nhau như thế nào nữa.

Cứ thế, chúng em ngày càng yêu nhau hơn. Thấm thoát cũng đến lịch làm hồ sơ dự thi đại học. Chúng em đều đăng kí dự thi trường Ngoại Thương, rồi cùng nhau ôn bài, cày cuốc cho đến một ngày....

Cây kim trong bọc rồi cũng có ngày lòi ra, không thể nào che dấu mãi được. Nhà em biết chuyện, bố em nổi trận lôi đình bắt em phải chia tay Linh và lo học. Lúc đó em cứng đầu lắm, cãi lại rồi bị ăn đòn. Sáng hôm sau đi học, Linh biết chuyện nên lo cho em lắm rồi hỏi han đủ kiểu. Em chỉ nói mặc kệ, em khác với ông anh. Em muốn chiến đấu cho tình yêu của mình.

Nhưng đâu có đơn giản như em nghĩ. Chuyện đến tai của gia đình Linh, em nghe nói Linh cũng bị đánh, em xót lắm. Nói mãi không nghe, bố em lại dùng đến cách ngày xưa trối em vô cột nhà rồi đánh. Em bị ở ngoài cả đêm, mẹ khóc quá trời xin bố cho em nhưng bố không chịu. Chuyện đến tai anh em, sáng hôm sau ông bay về rồi cởi trối cho em. Ông đưa cho em 2 triệu rồi bảo em bắt xe lên Sài Gòn đợi ông. Em nghe nói đầu hôm đó ông anh cãi nhau với bố em to lắm, cô giáo cũng tới khuyên nũa chứ không chắc bố em đã từ mặt cả hai anh em rồi

Em ra bến xe thì gặp Linh ngoài đó, Linh cũng bị ép quá rồi muốn bỏ nhà về ngoại dưới Nha Trang. Hai đứa cùng bắt xe lên Sài Gòn. Trong tay chỉ còn hơn 2 triệu (tiền của em và của Linh) không biết sống sao nữa. Cứ thế là đi thôi. Em lúc đó cũng nghĩ đơn giản, mình có anh, có bà chị dâu tương lai (bà ấy thương em lắm) làm nghề gì kiếm tiền mà chả được. Ông trời đâu có tuyệt đường sống của con người

Tối đó, ông anh em đã có mặt tại Sài Gòn, ông chửi em nhưng cũng không la mắng gì cho lắm. Ngày xưa ông cũng như vậy mà. Ông khuyên em đợi bố bình tĩnh lại rồi về xin lỗi. Linh sang phòng chị Nhi (bạn gái ông anh) ngủ. Đêm đó em với ông tâm sự nhiều lắm. Ông khen em dám làm dám chịu bảo vệ được tình yêu, hơn ông ngày xưa nhưng lại khuyên em nên nghe lời bố mẹ không sau này khó mà thành người được. Em bỏ ngoài tai

Sáng hôm sau, khi em tỉnh dậy thì ông anh đã đi học. Chỉ còn Linh đang ngồi nấu cái gì đó ở góc phòng. Em khẽ gọi

“Vợ đang nấu cái gì đấy” – Thời cấp 3 yêu nhau toàn gọi nhau là vợ - chồng, ông xã – bà xã. Giờ nhớ lại thấy nổi da gà mấy tím ợ

“Chồng dậy rồi à. Đang nấu mì. Chồng rửa mặt rồi xuống ăn đi”

Em đứng dậy rồi tới đằng sau vòng tay ôm lấy Linh. Hít vào tóc của cô ấy đòi hôn nhưng cô ấy không cho bảo là chưa đánh răng nên miệng hôi nhưng cuối cùng cũng hôn được một phát. PHÊ. Linh cầu nhàu rồi đuổi em vào phòng vệ sinh còn chê em mất vệ sinh, ấy thế mà khi môi chạm môi, cô ấy còn nhiệt tình hơn cả em nữa

Ăn xong mì, em với Linh không có việc gì làm, hai đứa dắt nhau đi dạo quanh đó. Ai nói Sài Gòn đẹp, Sài Gòn hoa mỹ thì em chịu. Những con đường đông đúc chật ních xe cộ bon chen và ồn ã của ko biết bao nhiêu âm thanh hỗn tạp làm em bắt đầu cảm thấy hoang mang, những lô cốt với ngổ ngang bê tông mà máy móc ...người sau thúc vào người trước...tiếng còi xe còi ầm ầm...tiếng rao hàng của những người bán rong liên tục để góp thêm trầm bổng cho dàn hợp âm hỗn tạp ngoài kia...Em quay sang nhìn Linh rồi bất chợt mỉm cười. Sài Gòn, thật không như em nghĩ. Có thể em chưa đi hết mọi địa điểm trong cái thành phố hoa lệ này. Nhưng những thứ em chứng kiến đã làm chính bản thân thực sự hụt hẫng

“Welcome to Sài Gòn” (Các thím ở Sài Gòn đừng em nha.Đó là ấn tượng lần đầu tiên của em lên Sài Gòn. Có sao thì em nói vậy thôi. Sau này có vài dịp nữa được lên trên này chơi em thấy cũng nhiều thứ thú vị lắm)

Kéo Linh vào một quán nước ven đường. Gọi hai ly nước mía, em và Linh bắt ngồi nói chuyện với nhau. Nói nhiều lắm đại khái là liên quan tới hai đứa và cả chuyện ông anh với bà chị nữa. Em nhớ lại những lời tâm sự của hai anh em đêm qua. Em có kể lại với Linh, cô ấy chỉ lắng nghe và trầm ngâm suy nghĩ không nói gì cả.

“Giờ sao đây vợ?”

“Em cũng không biết nữa, chồng tính sao?”

“Hay là mình nghe theo lời anh hai?”

“Có được không vậy chồng?”

“Anh nghĩ chắc được thôi. Vợ thấy đấy, 2 ông bà ấy giờ vẫn hạnh phúc kia kìa”

“Chồng đã nói vậy thì em nghe thôi. Giờ mình còn nhỏ quá, vẫn chưa đủ khả năng nuôi bản thân được”

“Ừ. Vậy hai vợ chồng mình cố gắng nha”

Em và Linh mót gạo sau đó trả tiền nước và về nấu cơm. Ông anh nghe thấy quyết định của em nên mừng lắm, cười ha hả suốt cả buổi trưa đến nỗi chị Nhi phải chờ thì ông mới chịu ngâm mồm ăn cơm. Đêm qua, ông có khuyên em và Linh tạm thời chia tay nhau rồi tu chí vào học, đến khi hai đứa đại học thì cuộc sống sẽ giống như ông với chị Nhi hiện tại. Thực sự đó cũng là cách duy nhất để em và Linh đến được với nhau

Tối hôm đó, ông anh em bảo có việc ở trường, sẽ không về nên dặn em khép cửa cẩn thận rồi đi ngủ sớm để sáng mai còn ra xe sớm. Linh thì ở bên phòng chị Nhi. Hình như bà ấy cũng đi đâu đó không về ngủ, chắc hai anh chị lại đi hú hí với nhau đây. Em nghĩ thế thì cũng mặc kệ, Ông lớn rồi, chuyện đó bình thường mà

Tối đó chỉ mình em và Linh ăn cơm. Khoảng 10h thì Linh về phòng ngủ (chị Nhi có ở cùng 1 chị nữa), em cũng đóng cửa rồi mở cái lap của ông anh lên chơi game. Lướt web đọc báo tí thì em phát hiện trong máy ông có chứa cả một mớ phim xxx. Tò mò mở ra xem. Phải nói sao nhỉ, lần đầu xem xxx nên em cứng hết cả người, thở còn không ra hơi nữa coi đâu chừng hơn 10 phút thì không dám xem nữa. Thằng nhỏ em cứ phải gọi là góc 9h thẳng tưng, (hồi đó ở nhà một mình nên không mặc sip) Lúc đó gần 12h đêm tự dưng em thấy có tiếng gõ cửa tưởng ông anh về nên để như vậy chạy ra mở luôn thì bất thành linh

“Vợ...vợ...sang đây làm gì?” - Em ấp úng như vừa bị phát hiện làm chuyện gì xấu ấy. (Mà đang làm chuyện xấu thật)

“Em ngủ không được nên qua đây phá chồng nè” - Linh hình như không để ý đến phần dưới của em, cô ấy chỉ đẩy em vào rồi luồn chạy đến bên giường mở laptop lên chơi

Lúc ấy em mới hốt hoảng. Bộ phim “ếch” em đang coi chỉ mới kéo xuống chút chưa tắt hẳn. Thế là em phi cả thân mình lên giường với tốc độ nhanh nhất. Nhưng...

“Chồng...chồng coi cái gì đây” - Linh chỉ vào màn hình nơi hai diễn viên đang diễn những cảnh.... (em nhớ không nhầm lúc đó đang doggy)

Em ú ớ không nói lên lời vội vàng tắt đi. Một bầu không khí căng thẳng bao trùm lên hai đứa. Em thề nếu có cái lỗ nào đó em chui xuống chết ngay lúc đó cũng được.

“Sao chồng lại xem loại phim đó?” - Linh phá vỡ bầu không khí đó

“Anh...anh đâu có biết. Lap của anh Mạnh mà” - Em chối

“Chồng thích coi phim đó hả?”

“Không...không. Anh đâu có thích”

“Không thích sao em thấy phim chạy được hơn nửa tập rồi?” - Linh tiếp tục truy hỏi

Đầu óc em lúc đó không còn được bình thường, chẳng nghĩ ra gì hết chỉ cứ ấp úng. Em không còn dám nhìn mặt Linh nữa. Cảm giác bị người yêu phát hiện đang coi ếch thật đúng là bách nhục xuyên trym. Sau này không biết còn dám nhìn mặt Linh không nữa

“Thôi dù gì chồng cũng là con trai, chuyện đó không thể nào tránh khỏi được. Chồng cũng không phải xấu hổ với em làm gì. Em sẽ không đánh giá con người chồng qua hành động này đâu” - Linh vừa nói vừa vòng tay ôm lấy lưng em

“Nhưng chồng cũng đừng nên xem nhiều quá. Không phải em cấm chồng mà vì lo cho chồng. Lỡ chồng bị gì thì em làm sao sống được?” (Đến giờ em mới hiểu ra câu nói này. Linh sợ em xem rồi đi làm bậy lỡ bị bệnh hoặc bị công an tóm thì chết. Đại khái là như thế)

“Anh mới coi lần đầu thôi, vợ yên tâm, từ nay anh sẽ không coi nữa đâu”

Nói rồi em nằm úp mặt xuống nệm, thở dài một cái. Linh không trách em mà còn hiểu cho em, biết đi đâu để tìm một người tâm đầu ý hợp như thế bây giờ

Linh vẫn ngồi đó im lặng, cô ấy luồn tay vào lưng áo gãi lưng cho em. Cảm giác thật dễ chịu, nó làm em quên đi những xúc cảm nhục dục khi này, cơn buồn ngủ kéo đến nhanh hơn.

Linh nằm xuống bên cạnh ôm lấy em rồi thủ thủ

“Em yêu chồng lắm”

“Anh cũng vậy”

Em quay người lại rồi ôm lấy Linh. Trao cho Linh những nụ hôn nồng cháy. Những thước phim khi này lại chạy trong đầu em. Không nói không rằng, em luồn tay vào trong người Linh để sờ nắn những bộ phận thầm kín nhất trên người con gái. Linh không phản kháng, ngược lại cô ấy còn giúp em thoát khỏi những lớp vải một cách nhanh hơn. Đến khi hai còn người trần như nhộng lao vào nhau, trao cho nhau những cái hôn ướt át, những va chạm xác thịt đầy nhục cảm, những cái vuốt ve mơn trớn hoà vào tiếng rên như muốn đẩy cái âm thanh tình yêu ấy lên một khung bậc mới. (Em xin không tả chi tiết)

Những giọt máu dưới nệm chính là minh chứng cho tình yêu này. Em với Linh đã thuộc về nhau cả về thể xác lẫn tâm hồn. Hai đứa lại ôm nhau, hôn nhau rồi cùng nhau vẽ ra một tương lai toàn hoa hồng trước mặt với ngôi nhà và những đứa trẻ. Liệu còn gì hạnh phúc hơn nữa?

Nhưng em không ngờ rằng việc này bị ông anh của em phát hiện. Vì đêm qua chinh chiến nhiều quá (em nhớ không lầm là 3 lần) nên em với Linh ôm nhau ngủ vùi đến hơn 9h sáng. Ông anh em về thấy cảnh đó cộng thêm có vết máu ở nệm. Chúng em không chối vào đâu được. Ông ấy chỉ chửi em vài câu rồi thôi, còn chị Nhi hình như chạy đi đâu đó rồi lấm lét kéo Linh sang phòng (sau này em mới biết là bà Nhi chạy ra hiệu thuốc mua thuốc tránh thai cho Linh. Tâm lý vãi)

Tối hôm đó, em với Linh bắt xe về nhà. Rạng sáng hôm sau, chúng em có mặt ở thành phố. Em với Linh chia tay ở bến xe. Khi em về tới nhà, bố em chửi em dữ lắm còn đòi không cần nhìn mặt em. Em phải quỳ xuống xin bố tha thứ và hứa chia tay với Linh toàn tâm toàn ý lo học thì mới xuôi lòng. Bố mẹ Linh bảo Linh chuyển trường nhưng cũng may được cô xin ở lại vì lúc đó chỉ còn hơn 1 tháng nữa là kì thi tốt nghiệp, nếu chuyển trường thì cũng mất một năm học. Em với Linh phải đi học trong sự đàm tiếu của mấy đứa lăm chuyện và sự kiểm soát chặt chẽ của gia đình.

Mùa thi đến cũng là lúc em biết được tin Linh sẽ không thi đại học mà đi du học theo lời của bố. Em sốc lắm, bao nhiêu dự định, kế hoạch của cả hai đều bị tan biến. Rồi sẽ chẳng biết hai đứa khi nào gặp lại nữa. Em xin bố đến chia tay Linh. Bố đồng ý vì cho rằng có thể đây là lần cuối bọn em gặp nhau. Em và Linh khóc nhiều lắm, rồi cũng động viên nhau cố gắng học tập. Sau này gặp lại, nếu còn yêu thì hãy tiếp tục đến với nhau. Hết yêu thì hãy xem nhau như là bạn

Kì thi đại học năm ấy, em rớt (điểm chuẩn Ngoại thương 25, em được 22 cộng cả điểm vùng cũng ếu đủ) ông anh bảo em xét vào trường khác ở Sài Gòn nhưng em không thích. Em trúng nguyện vọng 2 vào trường ở gần nhà. Cũng bắt đầu từ đó, em quen Thy cùng với những ngày tháng sinh viên vui tươi bên cạnh lũ bạn. Dần dần em cũng quên được hình bóng của Linh cho đến một ngày...

7. Chương 7

Lời Hứa

“Minh? Có phải Minh không?”

Ừm! Phải nói sao nhỉ? Giọng nói này, hình như đã lâu rồi, chính xác đã hơn 3 năm em chưa được nghe thấy giọng nói này. Có chút ấm áp, có chút hồn dỗi pha sự trẻ con. Rất đặc biệt nhưng cũng cực kì thân thương

“Linh?”

“Anh là Minh có phải không?” - Cô gái vẫn đứng đó hỏi

“Ừm. Là anh nè Linh”

“Đúng là anh rồi. Lâu quá không gặp” - Linh mỉm cười với em

“Sao em lại ở đây? Học xong rồi hả?”

“Dạ vâng. Em vừa mới tốt nghiệp xong đang chờ công việc”

Thực sự em rất bất ngờ khi gặp Linh ở đây. Cô ấy vẫn như ngày nào nhưng có phần xinh đẹp hơn. Cái đẹp của người con gái tuổi đôi mươi mơn mớn như cây lá mùa xuân, cái đẹp mà khiến những đám mây râu khi đứng trước nó đều không tránh khỏi xao xuyến. Nhưng giờ đây em lại cảm thấy nó xa vời quá, hay chỉ là thời gian vô tình giết đi cảm giác của em với người con gái đó

“Anh dạo này sao rồi? Chắc sắp tốt nghiệp rồi nhỉ?”

“Ừm! Hết năm nay anh tốt nghiệp. Còn em thì sao? Đang định làm việc ở đâu đây?”

“Em muốn làm ở trong này nhưng bố em bắt ra ngoài Hà Nội. Em vừa phỏng vấn ở một công ty nước ngoài. Không biết có được tuyển không?” - Linh cười nhẹ nhìn bằng quơ vào không gian rồi nói

“Em là du học sinh lại xinh đẹp như thế thì lo gì không được người ta tuyển dụng chứ. Anh đây mới phải lo nè”

“Anh không tính về làm cho nhà à?”

“Ừm! Em cũng hiểu tính anh mà. Anh đâu có muốn gò bó trong không gian đó. Anh muốn thử sức mình ở ngoài hơn. Khi nào thấy cần thiết anh sẽ về ”

“Vẫn cứng đầu thế à?”

“Nó ngấm vào máu anh rồi. Sao mà thay đổi được”

“Anh chẳng thay đổi gì nhiều?”

“Ừm! Anh có thể coi đó là lời khen hay chê bai đây?”

“Tùy anh muốn nghĩ sao cũng được”

2 người cùng nhau bước dạo bước trong công viên, ngắm nhìn những hàng cây một thời từng là kỉ niệm của tình yêu học trò nhưng mặc nhiên không ai nhắc đến chuyện xưa. Chỉ có công việc, cuộc sống, và những mối quan hệ xung quanh. Thời gian như vô tình xóa đi những xúc cảm ấy, để lại trong ta những hoài nghi và sự trưởng thành trong cuộc sống

Năm đó, khi Linh đi du học, gia đình cô ấy cũng chuyển về Hà Nội sinh sống. Linh vào đây để thăm bà con, bạn bè. Chắc khoảng 2 ngày nữa cô ấy lại ra Hà Nội để tiếp tục công việc của mình. Cuộc trò chuyện kết thúc khi em đưa cô ấy về nhà

“Mai đi chơi với em chứ”

“Ừm. Mai có gì anh gọi. Em vẫn dùng số cũ à?”

“Vâng. Vẫn số cũ. Anh còn nhớ chứ?”

“Chưa hẳn là đã quên. Thôi em vào ngủ đi. Mai gặp”

“Tạm biệt anh”

“Bye em”

Em lững thững bước về nhà. Trời đêm ở phố núi chợt nổi gió làm em cảm thấy se lạnh. Kéo cái khóa áo lên, ngân nga một bài hát trong miệng để rồi chợt mỉm cười. Thành phố đêm nay bỗng bình yên đến lạ thường

“Minh ơi” – Tiếng không nghe quen thuộc của ai đó mà người nào cũng biết

“Sao giờ này chưa ngủ?”

“Mai mua tao tô bánh canh nha. Tao thèm bánh canh”

“Ừm. Mai tao mua cho. Ngủ đi”

“Ủa? Mà chưa về à? Sao tao còn nghe tiếng xe”

“Giờ đang về nè?”

“Đi đâu mà trễ vậy?”

“Đi dạo mát thôi. Mà ngủ đi”

“Thằng điên. Khuya không ngủ đi dạo mát”

“Cắt mỏ mày đấy. Biến”

“Cô Khánh. Cho con một bánh canh giò mang về. Không ớt, không hành. Giò khoanh nhé”

“Nay mua đồ ăn sáng sớm vậy con. Sao dạo này tao không thấy cái Thy đi cùng với mày. Hai đứa giận nhau à?”

“Dạ. Thy đang bị bệnh nằm trong viện. Nó hành con mấy ngày nay nè cô”

“Chết. Nó bệnh gì mà phải nhập viện ghê vậy”

“Bị rắn cắn cô ạ. Cũng may là rắn thường. Chắc khoảng ngày, hai ngày nữa là xuất viện thôi”

“Vậy hả. Trời Phật phù hộ cho nó. Xong rồi nè. Bảo cô gửi lời hỏi thăm nó nha”

“Vâng. Con gửi tiền. Con đi nha cô”

Cầm bọc bánh canh phi trắng tới bệnh viện. Mới 7h sáng, em phải chạy mua đồ sớm cho Thy còn hẹn Linh đi chơi.

“Sao mày vào sớm vậy.”

“Ừm. Tí tao có việc bận. Chắc sáng nay không ở lại chơi với mày được đâu. Bánh canh còn nóng đấy. Ăn đi rồi con uống thuốc. Chân đỡ sưng chưa?”

“Bớt rồi nhưng còn hơi nhức. Mày bận gì? Đi với em nào à?”

“Em nào đâu. Việc của tao, mày quan tâm làm gì?”

“Hay là hẹn với anh nào đó” – Thy cà chớn

“Anh cái cứt. Tọng đi” – Em đẩy tô bánh canh lại cho Thy

“Ăn nói mất vệ sinh”

“Ai biểu chọc tao chi. Thuốc tao để trên bàn đấy. Ăn xong nhớ uống nha mày. Tao đi luôn đây”

“Ờ nói là đi thật à? Ờ lại tí nữa”

“Thôi tao có việc bận. Chiều ha”

Em nói xong thì phóng vù ra cửa để lại tiếng la hét chửi bới của Thy ở sau lưng. La lớn được như vậy chắc khỏe lắm rồi. Con gái đến tuổi lấy chồng rồi mà làm nũng như đứa con nít. Mà lạ, sao hai ngày rồi không thấy thằng chồng nó đâu nhỉ?

Chạy về nhà, em tắm rửa sạch sẽ, xịt thêm chút Vym (à nhầm nước hoa) cho thơm vuốt thêm tí gel nữa. Bảnh trai vờ lơ, thế này khối em xin chết mất Lục túi, chết mẹ còn đúng 30k. làm sao mà đi café được. Đành chạy xuống nhà xin tiền mẹ. Mẹ cần năn kêu em nên xài tiết kiệm thôi nhưng cũng rút ví dúi vào tay em một ít. Coi như ấm được vài ngày Chắc xong đợt này phải đi kiếm việc làm thêm thôi chứ suốt ngày ăn bám không cũng chết

Lục lại cuốn sổ ghi có ghi số điện thoại của Linh. May quá, nó vẫn còn đây, cứ tưởng mất rồi chứ. Sau một hồi chuông đổ thì thấy Linh bắt máy

“Alo”

“Linh hả? Anh Minh nè. Em đang ở đâu đấy?”

“Dạ. Em đang ở nhà. Anh qua đi”

“Ừm chờ anh tí” – Tâm trạng lúc đó như sắp được đi chơi với người yêu vậy

Em đến nơi thì thấy Linh đang đứng đợi. Sao nhỉ? Em hình như chết đứng khoảng vài giây khi nhìn thấy cô ấy. Một chiếc váy màu hồng chấm trắng dài tới bắp đùi, đi giày búp bê (Nói thật sự em không biết tả sao nữa. Như hình sáng hôm đó có đi chơi nên em chụp được. Còn giữ tới giờ)

“Anh sao vậy?” – Linh kéo em về với thực tại

“À. Không sao. Em ăn sáng chưa?”

“Em chưa ăn. Mình đi ăn sáng rồi đi chơi luôn nha”

“Ừm! Vậy cũng được”

Cảm giác dạo gái đẹp phía sau thì chắc 10 thằng như một. Vênh mặt lên với đời. Chở Linh tới một quán phở gần đó ăn sáng. Gọi ra hai tô, em và Linh cùng ăn, cùng nói chuyện rôm rả lắm. Đôi khi còn chọc nhau nữa. Thành ra hai đứa là tâm điểm của cả quán đến nỗi khi tính tiền, ông chủ quán còn nói “Hai đứa tình cảm quá ha” Linh đứng đằng sau nghe được cúi mặt thẹn thùng. Em thì chẳng nói gì, chỉ biết cười trừ.

“Đèo em đi thế này, lỡ cô ấy thấy thì sao?” – Linh hỏi khi em đang chở cô ấy tìm một quán café

“Ai thấy cơ?”

“Người yêu anh ấy?”

“Anh làm gì có người yêu”

“Thật không đấy?”

“Anh xạo em làm gì? Có người yêu mà anh dám chở em vậy à?”

Tìm được một quán café trong hẻm nhỏ. Ngày trước em với Linh hay vào đây, sau này khi chia tay cô ấy em không tới nữa. Hơn 3 năm trời mới đặt chân vào tới, quán vẫn như ngày nào có khác chỉ là khung cảnh đẹp hơn, nhiều cây hơn và thật sự rất yên tĩnh

“Lâu lắm rồi anh nhỉ?”

“Ừm! Mới đó mà đã 3 năm rồi”

“Anh có thường xuyên ghé qua đây không?”

“Lần cuối anh vào chắc cũng hơn 3 năm rồi. Quán vẫn thế nhỉ?”

“Anh lạ thật đấy” – Linh mỉm cười

“Anh chị dùng gì ạ?” – Một cô phục vụ bước tới hỏi

“Cho anh một ly ca cao nóng” – “Còn em vẫn như cũ hả” – Quay sang nói với Linh. Cô ấy gật đầu

“Vậy cho anh 1 ca cao nóng và 1 ca cao đá nhé”

“Vâng” – Cô phục vụ mỉm cười bước đi

“Anh vẫn nhớ em thích uống gì à?”

“Sao không nhớ được, đồ uống của anh có khác mấy của em đâu?”

“Anh còn nhớ lời hứa ngày xưa chứ?”

Câu hỏi của Linh làm em giật mình.

“Mình từng hứa nếu đối phương chưa có người khác đến khi gặp lại thì vẫn là người yêu của nhau”

“Ừm! Anh nhớ”

“Vậy anh với em có thể làm lại từ đầu được không? Hãy thực hiện lại lời hứa đó nhé?”

Thực sự khi Linh đề nghị như vậy người em như có lửa đốt. Không phải em hết yêu Linh nhưng em thấy có cái gì đó ngăn cản em đến với cô ấy. Một cái gì đó mơ hồ, không xác định nhưng rất đôi khi lại cảm thấy như ngay trước mắt. Rốt cuộc là sao?

“Em có chắc không?” – Em hỏi lại

“Em nghĩ anh biết về con người em. Em đã nói ra lời gì thì sẽ chắc chắn”

“Em không hối hận chứ?”

“Hãy cho em cái lý do để hối hận đi?”

“Nếu yêu anh, em sẽ phải đổi mặt với gia đình anh đó. Em cũng biết bố mẹ anh như thế nào mà. Không dễ dàng gì đâu em”

“Anh lớn rồi, em tin anh sẽ bảo vệ được người con gái mà anh yêu. Anh không giống ngày xưa nữa. Qua cuộc nói chuyện hôm qua, anh khác trước nhiều lắm. Anh trưởng thành hơn trong cả cách suy nghĩ và lời nói. Anh không vội vàng chấp nhận điều kiện của em chỉ vì muốn thăm dò chọn hướng giải quyết tốt cho cả hai. Và quan trọng hết em chắc chắn một điều rằng, anh còn yêu em”

“Anh hãy suy nghĩ kĩ đi. Ngày mai em bay rồi. Đêm nay anh hãy cho em một câu trả lời nhé. Yên tâm dù như thế nào em cũng sẽ chịu đựng được”

Em không nói nên lời. Quả thực Linh giờ đã khác xưa rất nhiều, cô sắc sảo và mạnh mẽ hơn trong từng lời nói, từng cử chỉ. Phải chăng đây chính là cái bức tường vô hình ngăn cản em và cô ấy

“Ừm! Hãy để cho anh suy nghĩ. Tối tối anh sẽ có câu trả lời cho em. Giờ chúng ta hãy dẹp chuyện đó sang một bên nhé. Đừng nhắc lại chuyện xưa nữa. Anh muốn cho em một buổi sáng vui vẻ nhất”

“Ok. Vậy sáng nay Minh đẹp trai sẽ dẫn Linh xinh gái đi đâu đây” – Linh bắt đầu cười đùa

“Linh xinh gái muốn đi đâu. Anh sẽ đưa em tới đó”

“Vậy thì...Let's GO”

Thanh toán xong châu café (Linh đòi trả tiền) em với Linh rủ nhau đi siêu thị, rồi chụp ảnh sau đó là đi xem phim. Tối tận 2h chiều mới về tới nhà, mệt nhưng lâu lắm rồi em mới có một ngày vui như vậy

“Cám ơn anh nhé. Hôm nay vui quá”

“Ừm. Em có vẻ mệt rồi đấy. Vào nhà nghỉ đi”

“Dạ vâng”

Bất chợt Linh quay lại hôn nhẹ lên môi em. Nhanh lắm, chỉ đầy 1s thôi nhưng như muốn làm em tắc thở vậy. Người em đơ mất vài giây

“Tạm biệt anh” – Đến lúc đó em mới hoàn hồn lại được

Trong lòng cảm thấy vui nhưng khi nghĩ lại lời nói của Linh, em tự nhiên cảm thấy nặng trĩu. Em không biết làm sao để xử lý chuyện đó bây giờ. Đang suy nghĩ vẩn vơ thì có điện thoại. Là Thy

“Mày đang ở đâu đấy?” – Giọng Thy có vẻ buồn

“Đang ở ngoài đường? Có chuyện gì không?”

“Ừm! Mày ghé qua bệnh viện được không? Tao có chuyện muốn nói”

8. Chương 8

Quyết định

“Mày ghé qua bệnh viện được không? Tao có chuyện muốn nói”

“Chuyện gì? Có gấp không? Tao đi công việc cả sáng. Giờ đang mệt”

“Mày....” - Thy ấp úng

“Chuyện gì? Nói đi”

“Mày..... Thôi, mày về nhà tắm rửa đi. Tối vô cũng được”

“Tối nay tao có hẹn, không vô được đâu. Có gì nói đi. Sao mày vòng vò vậy”

“Vậy thì mày vô đây đi”

“Đợi tao chút. Tí tao qua”

Em phóng xe về nhà tắm rửa rồi rẽ qua chợ mua cho Thy mấy quả mận. Qua giọng nói hồi nãy hình như Thy đang có chuyện buồn. Thôi thì mua cho nó thứ nó thích an ủi luôn một thể. Đâu dễ để có được thằng bạn thân tâm lý như thế này

Em bước vào thì thấy Thy đang cầm cái iPad lướt lướt. Chắc đang chơi điện tử. Vừa thấy em vào nó liền nằm xuống quay mặt vô trong, không thèm chào em một tiếng. Hình như là đang giận thật

“Có chuyện gì thế mày?”

“Thy. Có chuyện gì?” - Em lay người nó. Vẫn không cử động

“Không nói tao về à nha”- Em dọa

“Đứng yên đó.” Thy lên tiếng khi em quay người bước ra cửa.

Nó ngồi thẳng dậy mặt hầm hầm nhìn em sau đó vác nguyên cái gối ném thẳng vào người em. Miệng chữi

“Thằng chó. Bè thế hả mày”

“Con hâm này. Tự dưng sao chữi tao” - Em cầm cái gối đi lại giường ngồi cạnh Thy

“Sáng nay mày đi đâu?”

“Ờ thì đi có việc.”

“Việc cái gì. Mày không nói thật phải không?”

“Đó là chuyện của tao mà” - Em trở mắt nhìn nó

“Mày....” - Nó lại nằm xuống chẳng nói chẳng rằng quay mặt vào trong

“Mày bị sao vậy Thy”

“Sáng nay mày đi với con nào?” - Thy ngồi thẳng dậy và nói như hét vào mặt em

“Gi? Nói nhỏ một chút đây là bệnh viện đây”

“Mày bỏ bạn mày ở đây một mình rồi đi hú hí với đứa khác. Mày chua lắm Minh ạ”

“Đứa bạn tao thôi mà. Gì mà đi hú hí”

“Còn không à? 2 đứa bay còn ngồi ôm nhau sát rạt nữa. Tao bảo ở lại chơi với tao một chút thì không chịu. Tưởng mày khác với những đứa khác, ai ngờ toàn là một lũ vì gái bỏ bạn”

“Mày nói gì nặng lời vậy Thy. Đó là đứa bạn hồi học cấp 3 với tao mà. Nó vừa đi du học về nên hẹn gặp tao thôi”

“Vậy sao mày không nói là đi chơi với bạn mà phải bảo là đi có việc?”

“Tao nói liệu mày có cho tao đi không. Thôi, ăn mặn đi. Tao có mua mặn cho mày đó”

“Bồ cũ của mày hả? Chúng mày đi xe tình tứ lắm mà?”

“Sao mày biết được. Mày theo dõi tao à?”

“Linh thấy. Còn thấy mày với con bé đó đi vô quán cafe rồi chụp ảnh với nhau nữa”

“Ui dào. Mày nghe lời nó nói làm chi. Mà sao mày hỏi nhiều thế. Bộ... mày ghen à” - Em nham nhở

“Ghen cái đầu mày á. Tao bực là bực chuyện mày lừa tao bỏ tao đi chơi một mình. Tao nằm trong này buồn lắm, suốt ngày chỉ biết cầm đầu vào cái iPad. Mấy đứa trong lớp thì có việc hết. Còn mình mày, mày cũng bỏ tao đi nữa hả Minh?”

“Tao bảo gọi thằng chồng mày về thì không chịu nghe”

“Chồng tao đi diễn, bận việc. Gọi về thì lỡ chuyện mất. Tội ảnh”

“Thế mày éo thấy tội tao hả? Tao là bạn thân mày đấy”

“Tội chưa xử đấy. Đi rửa mặn cho bà ăn nhanh lên”

“Mày mẹ tao rồi” - Em cần nhân

“Nói nhiều. Nhanh đi”

Em vào phòng vệ sinh rửa mấy trái mặn rồi mang ra gọt, em với Thy vừa ăn vừa nói chuyện. Thy bảo ngày mai sẽ ra viện bảo em nói với bác gái. Em thấy ở trong này nhiều cũng không tốt cho nó. Chuyện này chắc để tối em gặp bác gái sẽ nói. Nó không dám xin vì đã biết trước dù có xin thì câu trả lời là không

“Con bé đó ở đâu?”

“Ngày xưa nó ở đây. Giờ gia đình chuyển ra Hà Nội rồi”

“Học cùng mày thời cấp 3 à?”

“Ừm!”

“Hôm nay mày lạ lắm” - Thy vừa nhai miếng mặn vừa nói

Chỉ chưa đầy một ngày, cả 2 người con gái đều nói em lạ lắm. Em không hiểu chuyện gì đang xảy ra với bản thân mình nữa. Nếu như ở Linh đó là tính cách, con người của em trưởng thành hơn trước thì với Thy đó là gì? Em với nó tiếp xúc hàng ngày, nó ở cùng em còn nhiều hơn em ở nhà. Điều này khiến em thực sự tò mò

“Tao sao lạ?”

“Tao không biết nhưng hôm nay mày lạ lắm. Tao có cảm giác như vậy”

Đôi khi con gái thật sự khó hiểu

Chừng khoảng 5h thì My tới. Cô ấy nhìn em cười rồi mang một bịch đồ ăn để trên bàn. Nhìn cách My lấy tô cháo ra rồi dọn đồng vỏ mặn khi nãy vừa nhẹ nhàng, từ tốn nhưng rất gọn ghẽ. My giục Thy ăn cháo. Nó ăn đâu được hơn một nửa rồi bỏ phí ở đó không ăn nữa. Cầm nắm thuốc trên tay chưa uống đã kêu đắng. Thy là vậy, bướng bỉnh nhưng cũng có lúc rất nhõng nhẽo

Tuy mới là lần thứ 2 tiếp xúc với My nhưng em rất có thiện cảm với cô bé này. Không chỉ là nụ cười mà còn là cách My chăm sóc người thân, rất nhẹ nhàng và tinh tế. Không như cô em bướng bỉnh Linh, Thy mang lại cho người đối diện cảm giác ấm áp và bình yên, nhất là lúc cô ấy cười

“Thôi em ở lại chơi với Thy nha My. Anh về nhà có chút chuyện”

“Lại đi hẹn hò nữa hửm? Tối có vô không?”

“Chắc tối tao vô. Khoảng 8-9h gì đó”

“Ừm. vô nhớ mua cho tao bịch sinh tố nha”

“Mua cho em nữa nha” - Tiếng nói phát ra từ phía cửa. Là của Linh

“Tối anh vô muộn đấy. Em có đợi được không?”

“Em với chị My ở lại đây mà. Anh cứ mua đi. Tối nay chúng ta mở party”

“Được rồi. Có gì anh gọi điện. À mà anh chưa xử tội em đâu nhé”

“Tội gì cơ?” - Linh giả nai

“Nói xấu anh trước mặt Thy. Nhớ đấy”

“Anh thì tốt đẹp đấy. Thôi đi đi. Tối nhớ đến đấy”

Em chào tạm biệt 3 người rồi bước ra cửa. Trời cũng khá nhem tối rồi. Em hẹn Linh lúc 7h. Giờ về điểm danh rồi đi là vừa kịp. Khoảng 9h mua đồ vô bệnh viện là xong. Lên kế hoạch rồi thì cứ thể thực hiện thôi. Còn câu hỏi của Linh.....

7h tối, em đã có mặt tại nhà Linh. Trời đêm ở phố núi hơi lạnh nên cách ăn mặc của Linh cũng có phần kín đáo hơn hồi trưa. Quần jean, áo khoác, giày thể thao và một chiếc khăn quàng cổ. Nhìn Linh rất năng động và trẻ trung.

“Em ăn tối chưa?”

“Chưa. Mình đi ăn pizza đi anh. Em thèm pizza”

“Ừm! Vậy thì đi”

Linh ngồi lên xe và ôm sát người em, tay cho vào túi áo còn cầm thì tựa hẳn trên vai, miệng thì đang hát vu vơ một bài nào đó em nghe không rõ. Trông chúng em lúc này nếu có người nhìn vào chẳng khác gì một cặp đang yêu nhau. Tình tứ và cực kì lãng mạn

Một bánh pizza và hai ly pepsi. Đó là thực đơn của buổi tối hôm nay. Em và Linh vừa ăn vừa nói chuyện mặc nhiên không ai đề cập tới chuyện hồi trưa. Cả hai đều biết rằng một buổi chiều là quá ít để suy nghĩ tiếp tục hay không một mối tình đây sống gió này. Có lẽ trước khi về em sẽ nói cho Linh nghe quyết định của em. Còn bây giờ, hãy tận hưởng cái đã

Bar chính là điểm đến tiếp theo. Linh muốn có một chút hơi men trước khi rời khỏi thành phố vào sáng mai. Một ý kiến không tồi, rượu, bia sẽ làm con người mạnh dạn hơn và mọi chuyện sẽ dễ dàng đối với cả em và Linh. Vài lon ken, một cây shisa, đĩa hoa quả. Linh bắt em không được uống nhiều vì còn lái xe trong khi cô ấy uống từ lon này tới lon khác. Cô ấy uống nhiều đến nỗi anh chàng phục vụ phải nhìn với ánh mắt kinh ngạc. Em hiểu tính Linh, nếu Linh muốn say hãy để cho cô ấy say. Bởi vì khi say con người ta mới sống thật với bản thân mình nhất.

Đến lon thứ 7, em thấy Linh có vẻ đã say nên khuyên cô ấy đừng uống nữa. Gọi tính tiền rồi dìu cô ấy ra ngoài lấy xe. Lúc này đã hơn 10h đêm, điện thoại của em kêu liên tục, khỏi cần nói chắc mọi người cũng biết đó là ai. Chắc đêm nay em lại để cô ấy leo cây nữa rồi

“Chở em ra công viên đi”

“Em say rồi mà. Về nghỉ mai còn đi”

“Không. Em chưa say đâu. Em còn chưa nghe anh trả lời sao có thể về được”

Em ghé một tiệm tạp hoá mua cho Linh chai nước rồi chở cô ấy vào công viên. Tu một phát hơn nửa chai, Linh nằm xuống gối đầu lên đùi em bắt đầu thủ thỉ

“Sang bên kia, em nhớ anh nhiều lắm. Muốn về thăm anh nhưng bố mẹ không cho. Bắt em quên anh và lo học. Em cũng thử yêu vài lần nhưng không ai được như anh hết.”

“Anh vô tâm lắm anh biết không. Em bên đó vẫn ngóng tin anh nhưng dường như anh quên em nhanh lắm. Anh cứ cười đùa, chơi bời với đám bạn. Đừng tưởng em không biết anh làm gì. Cô nói cho em biết hết đấy.”

Em về lần này là để xác định lại tình cảm với anh. Nếu còn yêu em thì chúng ta hãy bắt đầu lại từ đầu, như xưa được không anh?”

Em thở dài nghe những lời nói nhẹ như bông đang rót vào tai em nhưng sao cảm thấy lòng nặng trĩu. Biết nói sao đây? Trong ba năm qua chắc chắn em không quên được Linh nhưng lần gặp nhau lại mang đến cho em vô số những thắc mắc. Em vuốt mái tóc của Linh rồi nói

“Nếu anh không đồng ý?”

Cô ấy chỉ cười

“Đó là sự lựa chọn của anh. Anh nghĩ mình không nên tiếp tục mối tình này. Cả anh và em đều mệt mỏi. Hãy là bạn đi. Có khi chúng ta sẽ vui vẻ hơn”

“Vì cô ấy sao?” - Linh bắt đầu lên tiếng

“Ai cơ?”

“Thy - Người con gái tên Thy đó”

“Sao em biết cô ấy”

“Em đã nói anh làm gì cũng không thể nào qua mắt được em mà.”

“Không. Thy là bạn thân của anh. Không phải lý do vì cô ấy”

“Vậy sao?”

“Ừm”

“Vậy nếu không yêu được chúng ta hãy làm bạn vậy. Tuy nhiên em có thể yêu cầu anh một việc này được không?”

“Chuyện gì. Nếu làm được anh nhất định sẽ làm cho em”

“Làm người yêu của em nốt đêm nay nhé. Mai chúng ta sẽ là bạn”

Linh vúi đầu em xuống đặt lên môi một nụ hôn ngọt ngào. Một lúc sau cô ấy đứng dậy và nắm lấy tay em rồi bảo

“Đi anh”

Khách sạn X là bến đỗ cuối cùng của buổi tối hôm nay. Cái hơi mát từ máy lạnh tỏa ra làm tan biến mọi mệt mỏi. Em quăng người nằm phịch xuống giường...Bấy giờ em mới để ý sắc mặt của Linh, chất men làm má cô ấy ửng hồng trông thật xinh đẹp và gợi tình.

“Em đi tắm cái đã. Anh đi không?”

“Thôi. Hồi nãy anh tắm rồi, em đi đi”

Linh mỉm cười rồi cởi cái áo khoác ngoài ra. Như chưa vừa lòng, cô ấy cởi luôn cả chiếc quần jean đang mặc. Lúc này trên người Linh chỉ còn cái áo sơ mi màu trắng không đủ để che đi cái quần chíp hồng chấm bi kia. (Cấm các thím tưởng tượng linh tình)

“Anh không vào tắm cùng em thật chứ?”

Em vẫn lắc đầu

Linh bước vào phòng tắm còn em đứng dậy mở một chai nước pepsi ra uống. Tiện thể nhấn cho mẹ một cái tin báo là đêm nay không về. Còn Thy, chắc tao đành phải xin lỗi mày sau vậy

Khoảng 10 phút sau, Linh bước ra với chỉ một cái khăn tắm quấn trên người. Lại gần em ngồi xuống đưa cho em một cái khăn. Biết ý, em ngồi lau tóc cho cô ấy rồi đứng dậy vào phòng vệ sinh rửa mặt. Lúc sau đi ra đã thấy Linh nằm trên giường đi ngủ

“Về đến nhà chưa?”

“Em về lúc 11h rồi. Anh làm gì mà cả chiều không nghe máy vậy”

“Anh ngủ quên mất. Hehe”

“Chắc hôm qua đi với em mệt lắm hả?”

“Ừm! Hành người ta cả đêm. Không mệt với lạ”

“Nói chuyện vô duyên” – Linh trách yêu

“Anh đùa thôi, em làm gì thì làm đi. Anh kiếm cái gì bỏ bụng cái. Trưa tối giờ không ăn cái gì cả. Đói quá”

“Vâng. Chào anh nha”

“Ừm. Bey em”

Chạy vào bếp thấy mẹ đang nấu cơm, em chạy vào bốc một miếng bì mẹ gõ vào tay. Tối nay bố em đi nhậu với mấy ông bạn. Chỉ có mình em và mẹ ăn cơm. Mẹ hỏi han em về việc học hành, cũng hỏi em đã có bạn gái chưa. Tự dưng em muốn kể cho mẹ chuyện Linh và em gặp nhau. Mẹ cũng ngạc nhiên lắm khi biết việc này. Mẹ hỏi em

“Thê mày còn yêu nó không con?”

“Sao mẹ lại hỏi thế?”

“Nó về đây tìm mày không đơn giản là bạn bè gặp lại nhau. Nó còn yêu mày đúng không?”

“Dạ vâng”

“Mẹ cũng quý nó lắm nhưng biết sao được. Bố mày là người gia trưởng. Một khi ông ấy đã ghét ai đó thì ghét tới tận lúc xuống mồ. Mày với nó không có kết quả gì đâu con ạ”

Lời mẹ nói đúng thật. Sau này khi anh trai em bảo vẫn còn yêu chị Chi và muốn cưới. Bố em chửi nhiều lắm. Đó cũng chính là lý do mà anh trai em không về làm cho công ty nhà mà ở lại trên Sài Gòn làm việc. Tháng trước anh ấy gọi điện về bảo chị Chi đã có em bé. Đến nước này thì bố em chỉ còn cách chấp nhận người con dâu ấy. Dự tính năm sau cưới xong sẽ cưới

“Cô ấy muốn con quay lại nhưng con từ chối rồi. Đó cũng là muốn tốt cho Linh”

“Vậy đêm qua, mày ở cùng nó à?”

“Dạ...” – Em thành thật trả lời

Mẹ em tự dưng ngồi thừ ra chống cằm nhìn em rồi nói

“Con lớn thật rồi Minh ạ”

Em không hiểu câu nói đó có ý gì. Mẹ là một người tuyệt vời, luôn chăm sóc và quan tâm 2 anh em của em. Ở trong nhà, em thân với mẹ nhất và cũng là người em hay tâm sự nhất. Không như bố em, mẹ có cách nhìn tiến bộ hơn về xã hội. Ngày xưa, khi biết tin em yêu Linh mẹ không phản đối. Mẹ cho phép em yêu với điều kiện không ảnh hưởng đến học tập, mẹ cũng che dấu chuyện này giúp em đến khi chuyện vỡ lở ra rồi bố em trối vào cột nhà để đánh. Cũng chính mẹ đã gọi cho ông anh về giải thoát cho em và đưa tiền cho em lên Sài Gòn (tiền ông anh đưa hôm bữa là của mẹ)

“Thế chúng mày có làm gì nhau không?” – Đột nhiên mẹ hỏi

“Làm gì là làm gì?” – Em giật mình hỏi lại

“Là cái chuyện.... Ôi trời, con trai tôi” – Mẹ bỗng nhiên thốt lên. Em biết chuyện mẹ đang nói tới

“Không có chuyện đó đâu mẹ. Chúng con chỉ ôm nhau ngủ thôi”

“Có thật thế không?”

“Thật mà. Con cũng là thanh niên cứng đâu có đi hại đời con gái người ta” Con xin lỗi đã nói dối mẹ nhé

“Mày cẩn thận đấy. Người ta đến bắt đền thì bố chôn sống mày con ả”

Mẹ em chắc không tin lời em nói. Làm gì có chuyện trai gái yêu nhau nằm chung với nhau mà chỉ ôm nhau ngủ. Mẹ biết em ngại nhưng vẫn nhắc nhở em cẩn thận. Sau này lâu lâu lại hỏi về Linh đại khái như là: “Lâu nay nó có gọi cho con không?” “Nó có khỏe không?”... bla bla....

Ăn xong, em xin phép mẹ vào thăm Thy. Mua cho mấy bịch sinh tố và trái cây rồi chạy thẳng vào bệnh viện thì thấy Thy với 2 cô em họ xinh đẹp đang ngồi nói chuyện rất vui

Nhìn thấy em, nó lườm một cái làm em lạnh hết người các thím ạ. Bé Linh thì chả thèm nhìn em nữa cơ chỉ có My là mỉm cười chào em thôi. (Ồi My! Em thật là người con gái tuyệt vời)

“Anh Minh tới chơi ả?”

“Ừm. Chào em” – “Chào con bạn” – Em nói lớn nhưng Thy cũng chả thèm chú ý tới em

“Chị ấy đang giận đấy. Anh lo mà xin lỗi đi. Mấy cái này để em” – My nói nhỏ vào tai em rồi cầm bịch trái cây mang vô nhà vệ sinh rửa. Em từ từ tiến lại gần Thy

“Êh. Con bạn. Còn giận anh à. Cho anh xin lỗi. Hehe”

“Cút”

“Gì ghê vậy mày. Tao xin lỗi rồi mà”

“Tao bảo mày cút”

“Thôi mà bạn. Làm gì mà dỗi ghê thế” – Em tiến lại xoa xoa vai Thy

“Hôm qua mày bảo mày tới rồi mày biến đi đâu. Tao gọi cả đêm không bốc máy”

“Anh ấy đi chơi với cái chị xinh đẹp hôm qua á chị” – Linh từ đâu nhảy vô miệng đớp một câu. Em lạnh xương sống.

“Mày lại vì gái bỏ bạn hả? Thằng chó này” – Thy cầm cái gối đập vào người em. Em không dám tránh chỉ dám ngồi im chịu trận đến khi My chạy ra ngăn cản thì nó mới không đánh em nữa

“Mày bây giờ có gái rồi. Còn quan tâm tới tao nữa”

“Không quan tâm thì tao vào đây với mày làm gì?”

“Không thèm nói chuyện với mày nữa” – Thy bốc miếng táo cho vào miệng rồi dán mắt vào iPad lướt facebook

“Chị hôm qua là chị nào đấy anh” – Linh tò mò tiến lại em

“Bạn anh thôi”

“Bạn anh mà ngồi ôm nhau sát rạt, cười nói như đúng rồi ấy. Em không tin”

“Thật mà. Bạn học từ thời cấp 3 của anh. Cô ấy đi du học về nên gặp lại nhau thôi”

“Người yêu cũ của mày phải không?” – Thy lên tiếng

“Hả?”

“Con bé đó tên Linh. Người yêu cũ của mày chứ gì?”

“Sao..Sao mày biết?”

“Chuyện gì của mày mà tao chả biết. Tao còn biết ngày xưa mày với nó trốn lên Sài Gòn với anh Mạnh nữa cơ” – Thy quả quyết

Mặt em lúc này như tái lại. Em chưa từng bao giờ kể cho Thy nghe chuyện hồi cấp 3 làm sao mà nó biết được (Sau này khi điều tra ra em mới biết là thằng Huy kể). Còn Linh và My thì há hốc mồm nhìn em chắc hai đứa cũng ngạc nhiên lắm

“Hóa ra mày trước giờ không thèm đếm xỉa tới con gái là vì nó à? Chung tình dữ ha?” – Thy nói móc em

“Thế em nó gặp mày là muốn gì? Nói lại tình xưa hay là rủ mày tiếp tục đi trốn?”

“Ý mày là sao?”

“Sao nữa? Không phải ngày xưa mày với bố mày suýt từ mặt nhau là vì con đó à? Tao ghét cái loại con gái chuyên đi phá đám gia đình người khác”

“Đủ rồi đấy Thy? Tao thấy mày hơi quá đáng đấy” – Thực sự lúc đó khi nghe những lời Thy nói, em cảm thấy rất bức mình. Em không biết tại sao Thy lại nghĩ chính Linh là nguyên nhân làm cho gia đình em sóng gió (giờ thì hết rồi)

“Sao? Mày thấy thương nó hả? Tao nói có gì sai?” – Em chưa từng thấy Thy đáng ghét như thế này

“Mày...”

Thực sự em không còn gì để nói với cô bạn này nữa. Em không ngờ Thy lại có suy nghĩ như thế. Linh trong trái tim dù gì cũng từng chiếm một vị trí quan trọng. Việc xúc phạm cô ấy đối với em là điều không thể. Thy – một người bạn thân nhất của em lại nói ra những lời như thế đối với cô ấy. Chửi hay là đánh? Không thể làm như thế với một người con gái được. Im lặng và đứng dậy bỏ đi, đó là cách hay nhất vào lúc này

“Minh...MINH...Đứng lại đã. MINHHHHH” – Tiếng Thy gọi theo khi em đóng sầm cái cửa phòng bệnh lại.

10. Chương 10

Những cuộc nói chuyện

Cảm giác lúc này thật là chán. Em không ngờ con bạn thân nhất của em lại có thể thốt lên những lời như vậy. Cứ cho là nó không cố ý, nó đang giận em nhưng việc xúc phạm đến Linh làm em cảm thấy khó chịu và không thể chấp nhận. Dù gì đó cũng là người con gái một thời em từng yêu say đắm

Lái xe vào con hẻm nhỏ chui vào bar quen thuộc. Em thấy trống rỗng quá, em nhớ Linh. Bỗng dưng rất nhớ, rồi uống và lắc lư theo điệu nhạc chất chứa. Điện thoại trong túi rung lên, không cần nhìn vẫn có thể biết chắc chắn đó là Thy nhưng rồi sa, hiện tại em không muốn nhìn thấy nó, không muốn nghe nó giải thích. Em ghét nó

Rời bar lúc 12h. Em lết từng bước một ra bãi đậu xe rồi ngồi xuống lề đường nôn thốc nôn tháo những gì có trong bụng ra. Một thật đấy nhưng nó lại làm em cảm thấy nhẹ lòng đi một chút. Nghĩ về Thy, những lời nó nói chắc trong lúc tức giận nó mới thốt ra những lời đó thôi. Con người mà, làm sao mà kiềm chế được cảm xúc của mình chứ. Nghĩ lại, em cũng rõ hâm, biết tính nó mà vẫn giận. Tự cười mình một cái

“Hóa ra mày ở đây à?” – Có tiếng nói cất lên từ phía sau em

“Uống nhiều lắm hay sao mà ói kinh thế?”

“Vài chai. Cũng đủ say. Mày làm gì ở đây?”

”DM. Mày trốn ở đây chơi làm con Thy nó gọi điện kêu bố đi tìm mày. Nó hành bố mà cả tối đấy thẳng chó ạ. Đấy nó lại gọi nè. – Tiếng điện thoại của thằng Huy reo.

“Alo. Tao thấy nó rồi. Đang trước bar ... Ói tùm lum rồi! Ờ, để tao chở nó về”

“Nó nói gì mày cũng nghe à?”

“Tao cũng lo cho mày thôi. Mày với nó cãi nhau gì mà ghê vậy. Trước giờ tao có thấy chúng mày như vậy đâu?”

“Ừm! Không có chuyện gì đâu. Chở tao về cái. Mệt quá” – Em đứng dậy lảo đảo

“Xe mày gửi lại đây hả?”

“Ừm! Mà y vô nói với ông Nam (người quen cũng là quản lý quán bar) bảo tao gửi lại cái xe. Giờ tao ế đủ sức đi nữa rồi”

“ĐM. Nốc cho cổ vào rồi bắt tội tao”

Thằng Huy dắt chiếc xe lại nói chuyện với mấy ông bảo vệ rồi lấy điện thoại gọi cho ông Nam. Một lát sau ông ra rồi hai người nói cái gì đó. Sau đó nó dìu em lên xe rồi đi về

Khoảng 5h sáng, cơn đau đầu làm em tỉnh giấc. Lần nào cũng vậy, hễ say vô là lại đau đầu, mệt rũ toàn thân. Với tay bật cái đèn để đi tìm chai thì đã thấy nó ở ngay trên bàn bên cạnh là một viên thuốc. Hình như là thuốc giải rượu. Bật cười rồi nói: “Cám ơn mẹ yêu”

Nằm thêm một lúc cho cơn đau đầu qua đi. Em chạy xuống nhà tắm một cái rồi mở TV lên xem. Đã 6h sáng. Bố cũng sắp dậy để đi làm, ngồi ở dưới này chắc chắn sẽ bị ăn chửi. Thôi thì linh lên trên phòng lánh nạn đã

Nghe nói đầu, hình như hôm nay Thy ra viện. Vậy là khỏe, đỡ phải chăm sóc bà cô hay không nhẽo đó nữa. Nghĩ đến mấy ngày vừa qua em thay thằng bồ nó làm quan tâm nó. Chắc bữa sau gặp phải đòi một chầu nhậu mới được.

Có tiếng mở cửa, là mẹ. Mẹ mang cho em một tô cháo gà đậu xanh rồi bảo em ăn. Hôm qua ói ra hết có gì trong bụng đầu nên khi vừa nhìn thấy tô cháo em ăn ngon miệng lắm cho đến khi

“Ăn xong chưa con?”

“Sắp xong rồi mẹ”

“No chưa?”

“Dạ. No. Mẹ nấu ngon quá”

“No rồi thì vét cho sạch, xuống nhà tôi bảo” – Mặt mẹ hầm hầm. Thôi rồi

Mẹ rất ít khi giận với em nhưng một khi đã giận thì rất kinh khủng. Nhìn mặt mẹ như thế là em cảm thấy một bầu trời xám xịt không một tia nắng đang bao phủ lấy mình rồi. Hóa ra mẹ cho em ăn uống đàng hoàng để em lấy sức chuẩn bị đón nhận cơn thịnh nộ đây mà. Mẹ tốt với con quá

“Ngồi xuống đây” – Em thất thểu ngồi xuống cái ghế

“Mày lớn rồi, bố mẹ không đánh mày nữa. Giờ mày đủ để suy nghĩ về những việc mình đã làm. Những hãy nhớ, phía sau mày còn có bố mẹ. Mày nhậu say xỉn như thế lỡ không có thằng Huy đưa về rồi mày tính sao hả con”

“Mẹ biết mày buồn vì chuyện gì. Sáng nay con Thy có gọi điện nói cho mẹ rồi. Nó nhờ mẹ chuyển lời xin lỗi mày. Mẹ biết mày buồn khi con Thy nó nói Linh như vậy nhưng mẹ thấy nó nói cũng chẳng sai mặc dù hơi quá quắt đấy.”

“Mẹ, không phải như mẹ nghĩ đâu...” – Tối phản kháng

“Mẹ sinh mày ra, mẹ không hiểu tính mày thì ai hiểu nữa hả con? Chuyện tình cảm của mày, mày có thể quyết định được rồi. Bố mẹ cũng không ngăn cản nữa. Nhưng từ giờ mà còn cái kiểu nhậu say như thế nữa thì mày liệu hồn”

“Dạ...”

“Thôi đi lên nhà nghỉ đi. Con Thy nó ra viện rồi đấy. Chiều nó bảo qua”

“Dạ? Thy bảo chiều qua nhà mình hả mẹ?”

“Ừm!”

“Mẹ nói với nó là con không có ở nhà nha. Con không muốn gặp nó”

“Sao không muốn gặp”

“Tại vì.....vì con không thích”

“Da vàng” – Con bé tiu nghỉu ngồi sang một bên

“Anh Minh ăn táo đi.”

“Cám ơn em”

My đầy đĩa táo vừa mới gọt ra trước mặt em. Người xinh có khác gọt miếng táo cũng xinh nữa, nhìn là muốn ăn liền

“Táo này chị Thy mua cho anh đấy. Sướng nhất anh rồi nhé, hôm bữa em đòi chị ấy mua nho về cũng không thêm mua cơ” – Linh nói

“Táo này Thy mua hả? Liệu có độc không đây?” – Em trêu

“Độc cái con mắt mày ấy. Không ăn nữa trả lại đây” – Thy giật lấy đĩa táo trước mặt em

“Ấy ấy. Để đó, để đó. Không được lấy đi” – Em vội dằng lấy

“Thế giờ còn giận tao nữa không?”

“Để tao coi thái độ của mày sao đã”

“Thằng chó” – Thy lăm bắm trong miệng nhưng em vẫn nghe thấy

“Mày vừa nói cái gì đấy”

“Ấy. Tao nói là anh Minh nhà ta đẹp trai. Hehe”

Nói thế thôi chứ em cũng hết giận nó rồi. Mà cũng lạ, em với nó xưa nay không bao giờ giận nhau quá một ngày, dù bất kể chuyện gì đi chăng nữa. Lần này cũng vậy. Chỉ một tiếng nói chuyện, hai đứa lại thân như chưa có gì xảy ra.

“Quán giờ vắng quá nhỉ?”

“Giờ này ai ăn cho mày mà chả vắng. Tí nữa, lúc tan sở mới mấy ông bụng bự mới vào”

“Chiều tao với mày đi ăn chân gà nướng đi. Lâu rồi tao với mày chưa đi”

“Chân gà nướng hửm? Thích thì đi”

“Cho em với My đi theo với” – Linh lên tiếng

“Tất nhiên. Kèo này anh Minh lo. Hai đứa cứ ăn thoải mái”

“Này này...Mày đừng chua nha con kia”

“Chả lẽ mày lại bắt 3 cô bé xinh đẹp dễ thương như thế này trả tiền”

“Mày thành quỷ ấy chứ có mà dễ thương.”

“Này. Đừng nói bậy. Tao mà ới lên một cái thì mấy anh ngoài kia có mà xếp hàng dài”

“Sao tao lại không thấy điều đó nhỉ?”

Thy cúi mặt sát lại với mặt em và nói nhỏ nhưng đủ 3 người nghe thấy

“Bởi vì mày là.....GAY. HAHHAHAHA” – Nó cười rung cả quán các thím ợ

Bách nhục xuyên trym. Ếu nói nữa. Lại còn nói mình gay trước mặt Linh nữa chứ. Thù này bố phải trả

“Thôi, không đùa với mày nữa. Đau bụng quá. Nhà vệ sinh ở đâu nhỉ?”

“Đi thẳng rẽ phải cạnh cái cây ấy”

Thy đi làm bầu không khí trùng xuống hẳn. Em không biết phải nói chuyện chi với hai người con gái còn lại. Ngồi nhìn băng quơ thì Linh lên tiếng

“Anh Minh, anh thấy em có đẹp không?” – Em giật mình nhìn nhỏ Linh? Con bé đang hỏi vấn đề gì thế này?

“Sao em lại hỏi anh câu đó”

“Em nghe bác gái (mẹ Thy) nói anh với chị Thy chơi thân với nhau, nhiều người còn hiểu lầm hai người đang yêu nhau nữa. Chị Thy cũng xinh đẹp anh lại không yêu? Anh đúng là kẻ chung tình thật đấy”

“Vậy thì liên quan gì câu hỏi anh thấy em đẹp không?”

“Sao lại không liên quan. Mà thôi, nói chuyện với anh chán lắm. Em đi mua kem ăn đã” - Nói xong Linh chạy ù đi

Giờ chỉ còn mình em với My..... Không khí lại càng trầm hơn.

“My này, em đang học gì đấy hay ra trường rồi”

“Em học trường nghệ thuật. Năm sau chắc ra trường”

“Thy có người em gái xinh đẹp như em mà không thấy giới thiệu. Giờ mới lòi ra. Giấu kĩ thật”

”Em ít khi ở nhà lắm. Phải chạy show liên tục, em với chị Thy có khi cả tháng còn không gặp nhau. Một lần anh.

“Chạy show? Show gì em?”

“PG cho mấy sự kiện á anh rồi đi hát nữa.”

“Whoaa. Đa tài quá ha”

Thy mỉm cười

“Mà em hỏi anh cái này nha?”

“Ừm! Em hỏi đi”

“Có phải anh đang thích bé Linh phải không?”

11. Chương 11

Giao dịch và những buổi cà phê ngọt ngào

“Sao em lại chắc chắn như vậy?” “Đơn giản thôi, đầu tiên em chắc chắn anh không phải là gay. Em có chơi với mấy người bạn là gay, họ chỉ cho em cách nhận biết một người đàn ông bình thường hay không. Và còn một điều nữa, em từng học qua một lớp tâm lý, có thể đoán ra được chính xác phần nào đó tính cách cũng như con người qua quan sát và lời nói cử chỉ hành động” - My mỉm cười “Sao thích bé Linh phải không?” Đến giờ này chả lẽ em lại chối bỏ bản thân. Em ậm ờ gật đầu

“Vậy em đoán đúng rồi. Em sẽ làm mai cho anh. Tuy nhiên Linh là con bé có cá tính rất mạnh. Quan trọng là ở anh nữa đấy” - My đập vai em như những người bạn (Các thím có thể tò mò và khó hiểu tại sao thời gian em quen hai chị em nhà My chưa lâu nhưng lại có thể thân thiết như vậy. Một phần là nhờ Thy, phần còn lại là do con người em. Tự đánh giá bản thân: Em khá hòa đồng trong việc giao tiếp và nói chuyện với người khác. Có lẽ chính vì điểm đó mà em dễ kết bạn với người lạ.)

“Hai anh em đang nói xấu gì tôi à?” - Thy từ bên ngoài chọc vô một câu

“Ai mà dám nói xấu chị chứ. Em với anh Minh chỉ nói chuyện phiếm thôi”

“Thật không đấy? Nghi lắm”

“Thật mà”

“Ủa bé Linh đi đâu rồi?”

“Nó chạy ra kia mua kem rồi. Tí quay về liền đấy”

Một lát sau Linh quay về với mấy cây kem trên tay. Cả 3 cùng ăn rồi ngồi chém gió với nhau trông xôm xôm. Đến tầm 5h chiều, quán bắt đầu có khách. Em với chị em nhà Thy ra về rồi hẹn nhau 7h tối ở một quán nhậu trên đường Lê Hồng Phong. Tối hôm đó, phụ mẫu em không cho ra khỏi nhà may cũng nhờ Thy gọi nói đi có việc mới trốn ra được nhưng kèm điều kiện về nhà trước 10h Em chạy ra tới nơi thì các nàng cũng vừa chạy tới “8 chân gà nướng, một đĩa mì xào với một đĩa gà chiên mắm, 4 lon pepsi cô ơi” - Em la to

“Có liền” - Cô chủ quán đáp

“Sao không uống rượu?”

“Thôi uống rượu tí về bị bố mẹ kiểm tra mồm nữa. Dễ chết lắm”

“Mày cũng sợ chết như vậy cơ à?”

“Sao không? Mẹ tao mà giận thì mày biết rồi”

“Mẹ anh dữ lắm hả Minh?” - Linh hỏi

“Không em. Mẹ anh hiền lắm nhưng cũng đừng để bà ấy nổi nóng lên. Lúc đó đến bố anh cũng sợ chứ đừng nói là anh”

“Ghe vậy cơ á? Èo con trai mà đi nói xấu mẹ như vậy. Lỡ sau này một trong 3 em ngồi đây ai dám là vợ của anh nữa” - Bé Linh chọc em

“Thì cứ là vợ của anh đi cái đã” - Em cười hùa theo

“Ham hố lắm. Ai mà thèm cái bản mặt mày”

Cả 4 người ngồi nói chuyện ăn chân gà nướng với uống pepsi trông rôm rả lắm. Những quán nhậu lề đường này thường ngon và rẻ, khách ở đây hầu như là dân lao động chân tay, sinh viên và vài cậu nhóc choai choai nữa. Nghĩ cũng lạ, ngồi ăn thôi mà cứ thấy mấy ánh mắt của anh bên cạnh nhìn chòng chọc vào bàn em. Chắc họ đang nghĩ ba người đẹp kia lại có thể tự nhiên ngồi giữa đám đàn ông mà ăn nói cười đùa một cách vô tư như vậy. Nói giờ mới để ý, hôm nay 3 chị em nhà Thy ăn mặc có phần mát mẻ nếu không nói là Bà chị Thy thì mặc một cái áo phong dài tới tận đùi mà em không biết có mặc quần bên trong không nữa. Cô em Linh thì mặc một cái áo sơ mi trắng, váy đen ngang đùi trong dễ thương và quyến rũ vờ mờ. Còn cô chị My mặc một cái đầm ôm từ cổ đến bắp đùi mà hễ khi đứng dậy thì làm cho 3 vòng nổi bật lên như đốt cháy mắt người đối diện. (Để ý kĩ khi My đứng dậy quay lưng về phía em, em còn nhìn thấy cả mép quần chíp hằn lên cái vải nữa. Tội lỗi quá)

Các món ăn lần lượt bày ra. Bọn em đánh chén nhiệt tình, chẳng mấy chốc mà đĩa gà chiên mắm với mì xào hết trong phút chốc. Cảm thấy chưa no. Em hỏi

“Gọi món gì nữa không? Anh thấy chưa no”

“Em cũng vậy. Anh gọi đi. Em đi vệ sinh một lát. Chị Thy đi với em không?” - Linh quay sang hỏi Thy

“Ừm! Đợi tí” - 2 chị em dắt tay nhau rồi đi vào một con hẻm nhỏ. Mấy quán nhậu lề đường này làm gì có nhà vệ sinh riêng, khi nào cần giải quyết thì các anh chạy ra góc đường, úp mặt vào tường hay cột điện rồi xả thôi. Đây cũng chính là lý do mà những quán kiểu này khách nữ ít khi lui tới. Nếu khách nữ có nhu cầu thì bà chủ sẽ dẫn họ đi vào chỗ kín đáo và tất nhiên bà chủ phải ở lại dè chừng trước những cặp mắt hau háu của cánh đàn ông

“Em ăn gì nữa không My?” - Em quay sang hỏi My

“Dạ không anh. Em no rồi, anh đói thì kêu gì ăn nữa đi”

Em lật cuốn menu bắt đầu chọn món. Cái quán em ngồi có một món đặc sản mà lần nào em ghé cũng phải gọi ra. Nói là đặc sản nhưng cái tên của nó hơi kì một chút. Nói ra các thím đừng kêu em bựa nha “L* n trâu xào khế” Tất nhiên em không dám gọi món đó ra rồi vì đi ăn với các nàng chứ đâu phải là với lũ chiến hữu. Bỗng nhiên trong đầu em lại có suy nghĩ muốn chọc cho My cười một chút

“Có món này ngon lắm, em ăn không?”

“Món gì anh” - My hỏi lại nhìn vào cuốn menu ở trên tay em

“Đây này” - Em chỉ vào cái món mà ai cũng biết

“Anh này. Chọc em hoài” - My cười rồi đánh vào vai tôi một cái, giọng nói ngọt và dễ thương thôi rồi làm tôi khoái chí cười như được mùa. Tiếp tục chọc tiếp

“Món đó ngon lắm á. Em ăn thử không anh gọi?”

“Thôi nha. Cái đó mất vệ sinh ai mà ăn” - Em thấy mặt My hơi đỏ

“Anh này?” - Bất giác My quay sang gọi em

“Hửm?”

“Em sẽ tìm cách làm mai anh với con Linh nhưng với một điều kiện”

“Điều kiện? Điều kiện gì?”

“Tối mai anh đi sinh nhật cùng em nhé”

“Sinh nhật cùng em? Sao em lại rủ anh”

“Anh đồng ý đi. Đi sinh nhật với em” - My lắc tay áo em

“Ừ thì đi. Nhưng sao em không rủ bạn trai em. Lỡ bạn trai em nhìn thấy anh đi cùng với em nó ghen thì sao?”

“Cái đó anh không phải lo. Vậy là anh quyết định đi sinh nhật cùng em rồi nha. Có gì sáng mai em gọi điện. Anh em mình đi cafe rồi em có chuyện nói riêng sau”

“Vậy là chúng ta đang giao dịch à?”

“Ừm một cuộc giao dịch. Bí mật” - My nói nhỏ kéo dài 2 chữ bí mật ra rồi đưa ngón tay lên trên miệng suýt một cái cái và nheo mắt với em

Em hơi bất ngờ trước My. Cô bé này hôm nay bỗng nhiên rất kì lạ. Hay đây mới là con người của cô bé, vì thực sự em đã hiểu hết My là người như thế nào đâu

“Mày tính tán em tao hay sao mà thủ thỉ gì đấy thẳng kia?” - Thy quay lại lúc em và My đang thì thầm

“Đâu. Làm gì có, anh em tao chỉ tâm sự chút thôi”

“Gớm! Hai người mới gặp nhau có mấy lần mà có vẻ quen thân quá nhỉ?” - Linh chọc em và My. My chỉ cười không nói gì

“Anh gọi món chưa?”

“Anh chưa nhưng có món này, em thử không?” - Em đưa cho Linh cái menu và chỉ vào cái món hồi nãy

“Vô duyên. Em gọi cho anh ăn một mình nhé”

“Ấy. Đã ăn thì phải ăn hết cả 4 người chứ. Ăn một người sao được?”

Bọn em gọi thêm 2 món nữa. My nói no rồi nhưng cũng quất thêm cái chân gà và bát gỏi trộn nữa. Con gái nói có là không quả thật không sai mà. Ăn xong gọi tính tiền hết có 195k các thím ợ mà đứa nào cũng no căng. Em dành trả hết nhưng con Thy không cho, nó bảo share ra thế là mỗi đứa 50k. Riêng em trả tiền được lời 5k

Vác mặt về nhà đúng giờ quy định. Về thì đã thấy bố mẹ đang ngồi coi TV. Em chào một câu rồi đi thẳng lên phòng thay đồ làm ván LOL rồi đi ngủ

Em có thói quen dậy khá sớm. Tầm 5h là thức rồi, nằm lỳ trên giường lướt facebook, đọc tin tức buổi sáng tầm 30 phút sau thì vác ass ra ngoài phòng tập. Có mấy bữa không tập, em thấy người mình yếu hẳn, đẩy mấy cục tạ cũng không nổi bị ông anh cùng phòng bóp vô đầu mấy cái kêu dạo này gái gú nên lười. Em cú lắm tính bực lại nhưng thấy tướng ổng như Lý Đức lại thôi. Miệng lẩm bẩm: “Quân tử trả thù mười năm chưa muộn”

Kết thúc buổi tập là chạy bộ sau đó về nhà tắm rửa rồi ăn sáng. Vì đang trong thời gian nghỉ hè nên em không phải làm gì nhiều. Quanh đi quẩn lại thì cũng ở nhà chơi game không thì ra đường ghẹo gái, không thì lại đi cafe chém gió với mấy thằng bạn. Cuộc sống tẻ nhạt những ngày hè trôi qua vậy đó. Đôi lúc em cũng muốn đi phượt lắm nhưng rủ chả có ma nào đi, đi một mình lại sợ nên thành thử ở nhà cho an toàn. Nhắc đến cafe mới nhớ. Sáng nay có cuộc hẹn với My. Em lấy máy ra gọi điện

“Em nghe anh”

“Ừm. Đang làm gì đó. Đi được chưa em?”

“Rồi. Tí anh qua chở em nha, xe bị Linh lấy đi chơi với bạn rồi”

“Ừ tí anh qua chở”

Vẫn như thường lệ, áo sơ mi caro, quần jean, giày thể thao, và một chiếc áo khoác mỏng ngoài. À thiếu, một ít gel xịt tóc và lăn khử mùi (em ếu bị viêm cánh nhé. Đi chơi với gái xịt cho an tâm) chút nước hoa - Tự tin bước ra đường tới thẳng nhà My

Khác với phong cách sexy tối qua. Hôm nay My mang cho mình một cái đầm hoa dài ngang tới đùi, chân đi dép có quai và mang cho mình một chiếc nơ, tóc buông xõa hai bên vừa dễ thương vừa năng động (các thím xem hình ở dưới)

“Đi uống ở đâu đây anh?”

“Tùy em chọn thôi”

“Quán hẻm nhé”

“Ok” - Xe lăn bánh tiến tới quán cafe. Đây là lần thứ 2 trong 2 ngày em chở 2 người con gái xinh đẹp trên cùng một chiếc xe. Chiếc AB bon bon lăn bánh từ từ tiến vào cái hẻm nhỏ. Đây là quán cafe trước đây chỉ mở cho người cao tuổi tới đây để hồi lại kỉ niệm xưa nhưng vì phong cách bày trí quá đẹp cộng với việc nó nằm trong một cái hẻm khá yên tĩnh nên thu hút rất nhiều người. Đặc biệt là các cặp tình nhân và mấy em tuổi teen

“Hai anh chị dùng gì ạ” - Cô phục vụ lên tiếng

“Ca cao nóng” - Em và My đồng thanh cùng nói rồi nhìn nhau cười

“Anh chị đợi một chút” - Cô phục vụ quay lưng bước đi

“Em thích uống ca cao nóng à?” - Em hỏi

“Ừm! Anh cũng vậy à?”

Em gật đầu

“Trùng hợp quá ha”

Rồi em và My ngồi nói chuyện tán dóc chủ đề là ca cao nóng. Mấy câu như vì sao em thích uống ca cao nóng rồi quán nào pha ngon nhất bla bla.... Kể trên đây nhiều mất công tốn giấy với lại em cũng chẳng còn nhớ lúc đó nói với My tại sao lại thích uống ca cao nóng nữa. Qua trở về vấn đề chính nhé

“My này! Sao hôm qua em lại bảo anh đi sinh nhật cùng em vậy”

“À. Tại vì em muốn đi cùng anh thôi.”

“Đâu có đơn giản như thế? Anh nghĩ phải sâu xa hơn chứ”

“Ừm! Nhưng hiện giờ em không nói cho anh nghe được đâu. Anh chỉ cần biết tối nay đi sinh nhật với em là được rồi. Mà anh không được chối đâu đấy. Hôm qua anh hứa rồi”

“Thì anh có chối đâu. Nhưng xong việc nhớ nói cho anh biết lý do nhé”

“Ok. Chỉ cần tới nơi là anh sẽ biết lý do”

“Vậy. Liệu có nguy hiểm gì cho anh không đấy?”

“Là sao?” - My dường như không hiểu

“Tức là bị bạn trai em ghen rồi úp sọt anh rồi bị giang hồ chặt chém vì dám cướp mỹ nhân của chúng nó. Bla...bla..” - Em vừa chém gió vừa vung tay túa lua mô tả hành động của mình. Thy nhìn em cười nắc nẻ

“Thôi. Ghê quá đi. Đàn ông con trai mà nhát”

“Vậy lỡ anh bị thật thì sao?”

“Anh sẽ không bị gì đâu. Em đảm bảo đấy”

“Lấy gì đảm bảo nào?” - Em vừa nói đưa người về phía trước gần với mặt của My.

“Ừmmmm!” My ra chiều suy nghĩ: “Em gái em” - Cô ấy cười tươi

“Linh thật quý hóa khi có người chị như em. Đem cả em gái mình ra để đảm bảo cơ đấy” - Em chọc

“Gớm. Anh chẳng thích lắm đâu. Thế có đồng ý không?”

“Ok. Việc giao dịch được hoàn tất”

My cười khoái chí lắm. Cô bé này cũng đâu phải dạng vừa. Thấy hiền hiền mà cũng ghê gớm phết. Đúng là con gái không thể nào lường trước được

“OA! Ở kia có cái xe đạp điện đẹp quá” - My chỉ vào chiếc xe màu xanh dựng ở góc phòng

“Muốn đi thử không” - Em hỏi

“Có..có có...” - Cô bé phấn khích lên như một đứa trẻ đang chuẩn bị đợi người lớn phát quà

“Just a minutes”

Em đi lại chỗ quầy tính tiền. Nói với ông chủ quá mấy câu bảo là bạn gái cháu thích đi thử chiếc xe đạp đó, bác cho cháu mượn thử nhé. Năn nỉ gây cả lười ỉng mới cho mượn với điều kiện không được đi quá xa. Dắt chiếc xe ra ngoài cửa, My chạy theo sau có vẻ vui lắm cô ấy liên tục réo lên

“Xong chưa. Cho em đi thử?”

“Đợi tí. Để anh xem cái đã”

Em cúi xuống kiểm tra xem xe có an toàn không rồi mới đưa cho cô ấy. Ông chủ quán đứng cạnh em nhìn em lắc đầu cười

“Yên tâm, xe mới an toàn lắm. Bạn gái cậu không bị sao đâu mà lo” - Em chỉ biết nhìn ông ấy cười

“Cậu chiều bạn gái quá nhỉ?”

“Dạ”

“Dễ thương như vậy phải chiều là đúng rồi. Mất như chơi” - Ông ấy cười xòa

“Dạ”

“Thôi tôi đi vào. Bảo cô ấy đi cẩn thận nha”

“Vâng. Cháu cảm ơn bác”

Nhìn thấy My lái xe trông cô ấy rất vui, điệu bộ dễ thương của My với làn tóc dài của cô ấy bay trong gió khiến trái tim em xao xuyến. Bỗng cô ấy gọi

“Minh...Minh ơi” - Cô ấy vẫy em lại

“Chụp cho em tấm ảnh” - Nói rồi cô ấy đưa cho em cái điện thoại của mình.

“Đợi anh tí. Anh chụp cho”

Chạy lại mở cốp xe lấy cái máy ảnh ra. Em đang theo thẳng bạn là thợ chụp ảnh cưới học nghề, sẵn tiện có máy với người mẫu ở đây làm luôn một cái cho nóng

“Cười lên em”

Phải nói sao nhỉ. My chụp rất ăn ảnh, nụ cười rạng rỡ và làn da trắng nõn của My có chút làm em xao xuyến. Khi chụp xong, My chạy xe lại gần bên em và nói

(Hình ở đây và đã edit)

“Cho em xem với”

“Đời tí vào trong rồi anh cho coi. Chạy chán chưa, trả xe cho người ta”

“Chán rồi. Hi hi”

My nhảy xuống xe cầm lấy cái máy ảnh trên tay em, còn em lại lục đục xách xe vô trả Hình như số của em sinh ra là để đại gái hay sao ấy

“Đẹp quá ha. Anh chụp cũng có nghề phết”

“Anh mới học thôi, còn phải tìm hiểu nhiều lắm. Em là người mẫu đầu tiên anh chụp đấy”

“Thật thế sao. Vĩnh dự quá. Haha” - My cười lớn

“Con gái con nứa giữ ý tứ một chút đi em. Đang ở ngoài quán cafe đấy”

“Dạ em xin lỗi” - Cô bé ngượng ngịu rồi lại cúi mặt vào trong cái máy ảnh

“Anh này. Hay bữa nào rảnh anh đi chụp ngoại cảnh cho em nha?”

“Chụp ngoại cảnh hả. Anh chưa biết chụp mấy đâu. Làm sao mà chụp được?” - Em từ chối

“Em thấy anh chụp được mà. Đi nha. Cuối tuần nay em rảnh, em với anh đi chụp ngoại cảnh nha”

“Hai đứa thôi sao?”

“Nếu anh không thích hai đứa thì để em bảo với bé Linh đi cùng”

“À...ukm..... Để anh coi sao đã. Có gì anh điện sau ha”

“Dạ. Nhớ về mail cho em mấy tấm ảnh này nha”

“ok”

Cuộc nói chuyện của em và My lại xung quanh những bức ảnh, về cuộc sống của chị em My qua đó em biết Linh là cô bé có cá tính rất mạnh thích làm những việc của con trai hay làm khác hẳn với cô chị hiền lành, nhí nhảnh và dễ thương.

Chừng khoảng 10h. Em chở My về thì gặp thằng Huy. Nó nháy mắt với em bảo em nào ngon thế. Em lườm nó rồi chạy thẳng. Thằng dê tiện đó còn lấy tay chùi nước miếng nữa. ĐM em gái của bạn mà cũng éo tha

“Cám ơn anh nha. Khoảng 7h tối em gọi”

“Ukm. Có gì hú anh. Anh về đây”

“Dạ. pp anh”

P/s: Gửi lời xin lỗi tới những thím hôm qua đã hóng chap. Hôm qua em đi chơi về trễ quá. Nhớ không nhầm là khoảng 1h sáng mới về tới nhà mở máy post chap cho các thím mà không được. Nó toàn bắt đăng nhập lại. Thành thật xin lỗi các thím!

12. Chương 12

Buổi sinh nhật

Em phóng xe một mạch về nhà. Hôm nay, mẹ lại bận việc ngoài quán nên nhắn em ra quán ăn cơm luôn. Bố cũng đang ở đó, thế là lại xách ass sang quán. Tiện thể em cũng muốn nói chuyện với bố mẹ.

“Bố mẹ. Con muốn đi làm thêm”

“Đang yên đang ổn tự dưng đi làm thêm” - Mẹ em cau mày

“Con muốn làm gì?” - Bố tôi hỏi

“Con cũng đang đi kiếm. Con muốn thử đi kiếm tiền chứ ở nhà mấy tháng hè chán lắm”

“Chán cái gì mà chán? Tiền tôi cho anh xài còn chưa đủ hay sao. Ở nhà lo mà học đi. Năm cuối cấp rồi đấy.” - Mẹ tôi vẫn phản đối. Bà vẫn chưa muốn cho em va chạm nhiều với xã hội bên ngoài sợ bị cảm dỗ. Em hiểu mẹ chỉ muốn tốt cho em nhưng thực sự em không thích

“Em cứ để cho con nó nói. Con nghe này. Làm cái gì cũng được miễn là không phạm pháp. Đồng tiền mình kiếm bằng chính sức lao động của mình là đồng tiền quý. Bố ngày xưa cũng tay trắng đi lên mới được như ngày hôm nay. Con cũng lớn rồi nên đi làm để va chạm với xã hội rồi sau này có thêm kinh nghiệm trong cuộc sống. Bố mừng vì con cũng hiểu ra vấn đề rồi đấy” - Bố tôi cười

“Kìa anh...” - Mẹ tôi vẫn ngăn cản

“Dạ. Con cảm ơn. Chắc khoảng tuần sau con kiếm được việc rồi đi làm luôn”

Mẹ cũng không cản em nữa. Chỉ dặn em nhớ phải cẩn thận, đi làm sẽ phải tiếp xúc với nhiều loại người, phải biết bảo vệ mình nữa. Ôi mẹ ơi, con chỉ đi làm thêm thôi mà, có cần mẹ phải dặn dò kĩ như vậy không. Cứ như là sắp đưa con gái về nhà chồng không bằng ấy.

Sau bữa cơm trưa, em đánh một giấc tới chiều rồi ra phòng tập, làm vài đường cơ bản cộng với chạy bộ nữa tí về tắm cho thoải mái. Đang chạy thì có điện thoại. Là của My

“Anh nghe My” - Em dừng máy lại ghé ngồi nghe điện thoại

“Anh à, hồi sáng em quên chưa hỏi anh. Nhà anh ngoài chiếc AB của anh ra còn xe gì nữa không?”

Một câu hỏi không liên quan và cực kì quái đản

“Chi vậy em. Nhà chỉ có 1 chiếc Ab với chiếc Dream của bố anh thôi”

“Vậy còn ô tô. Em nghe chị Thy nói nhà anh có ô tô phải không?”

“Ừm! Có một cái. Mà em hỏi chi vậy?” - Em thắc mắc

“Anh biết lái ô tô không?”

“Không em. Anh chưa có bằng” - Dấu hỏi to đùng trong đầu của em

“Vậy hả? Ừm!!! Sao đây nhỉ?” - My hình như đang hỏi chính mình

“Tối anh chạy xe qua nhà bạn em nha. Nó ở số XX đường XY. Anh qua đó đón em”

“Ừm anh biết rồi”

“Bye anh”

Không biết My hỏi chuyện xe cộ làm gì? Nếu đi sinh nhật thì đi bằng AB cũng bảnh như ai cơ mà. Ý My là sao nhỉ? Thật khó đoán. Lúc đó em đã nghĩ My tính đào mỏ nhưng em có cái vẹo gì đâu mà đào với lại My biết em thích Linh cơ mà? Tặc lưỡi chốt một câu: “Con gái thật khó hiểu”

Về nhà tắm rửa rồi báo với mẹ là không ăn cơm đi sinh nhật bạn. Mẹ cà rà em biết bảo em tối nào cũng đi không chịu ở nhà. Em cười xòa ôm mẹ rồi hôn lên má. Mẹ đánh yêu em rồi cũng cho em đi. Tuyệt chiêu nịnh mẹ cả đây các thím ơ

Mặc quần áo chỉnh tề rồi dắt xe ra thì có tin nhắn của My

“Xong chưa anh. Em đang ở nhà bạn em nè”

“Ừ. Anh xong rồi. Đang chạy qua đợi anh tí” - Em nhắn lại rồi phóng vút đi

Trước mặt em là căn nhà. À mà không đúng, cái biệt thự thì đúng hơn. Xung quanh thì tường cao cả mấy mét, bên trong còn có cả hồ cá, hồ bơi và chỗ nào cũng trải thảm cỏ màu xanh mượt. Choáng ngợp trước sự giàu có của chủ nhân trong nhà thì My cùng một cô gái khác bước ra

“Vào đây anh” - My đẩy em vào rồi cô gái kia thì thăm gì đó với My nhưng em vẫn nghe rõ

“Bồ mày à? Đẹp trai quá nha. Con lỏi này gồm thiệt” - Hai đứa cười khúc khích

Anh không đẹp trai thì ai đẹp trai nữa em

Căn nhà được thiết kế chỉ một tầng duy nhất. Bên trong nội thất toàn là gỗ nhìn ngợp cả người, bên góc cửa là một chiếc Ducati em không nhớ rõ lắm nhưng hồi xưa nó đã từng là ước mơ của cả đời em. Được cưỡi trên chiếc xe đó mà đi tán gái thì đúng bài.

Đang ngó nhìn xung quanh thì cô bạn của My mang nước tới

“Anh dùng nước”

“Cám ơn em. Em tên gì nhỉ?”

“Dạ em tên Trang, anh cứ gọi em là Su”

“Cái tên đẹp quá ha. Người cũng y như tên vậy” - Em cười bắt đầu tán tỉnh. Mặc dù không xinh bằng My nhưng được cái diện nước khá đầy đủ, đặc biệt vòng một to vật. Em thề với các thím em ấn tượng nhất ở cô bé này là cái vòng một. Không biết có bơm biếc gì không nhưng nhìn vào thôi là cả thằng anh lẫn thằng em đều cùng nhau cất tiếng gáy rồi. Bé này cao khoảng 1m7. Gầm cao máy thoáng đáng thể thao. Tội gì không tán tỉnh vài câu (Nhưng sau này em ít gặp lại Su lắm. Lâu lâu chỉ gặp lúc đi cùng My)

“Anh được cái dẻo miệng. Có tin em mách con My không?” - Bà này cũng không phải dạng vừa.

Đang định chém thêm tí nữa thì My chạy lại hỏi em

“Đi anh. Trễ giờ mất rồi”

“Gớm, mới ngồi với trai tí mà đã kéo đi. Mày sợ tao ăn mất trai của mày hả con kia?”

“Cho mày luôn đấy. Mày ăn được không mới là chuyện”

My lúi em ra khỏi cửa dúm vào tay em chùm chìa khóa.

“Đi xe này anh” - My chỉ tay vào chiếc SH màu trắng mới toanh đang dựng kế bên hồ cá

“Ủa sao đi xe đó?” - Em thắc mắc

“Anh cứ đi đi. Tí về em nói sau”

Ngồi SH chở gái đẹp phía sau có sung sướng gì đâu. Em thề với các thím 10 thím thì có 9 thím thấy 1 thằng trai chở 1 đứa con gái ăn mặc khá mát mẻ ngồi trên con SH thì chữ là cái chắc: “Nào là con kia là phò”, “Con này chắc chỉ chơi với thằng có tiền thôi”, “Đù má, chân dài đại gia kia bay” bla bla.... Các thím nói không đúng đi. Em từng trải qua nên em cũng biết mà

Xe chạy tới con đường được mệnh danh là con đường ăn nhậu của quán này. (Quán nhà em cũng ở đây). Em vừa đưa xe vào bãi đỗ thì có ngay 1 thằng cu nào đấy, không phải bảo vệ mà là người quen của My chạy tới cười niềm nở với My

“Em tới rồi à? Anh đợi em mãi”

Bất chợt My đứng bên cạnh khoác vào tay em. Mắt em như trợn ngược lên khi thấy cái cảnh đó. Hình như biết em đang bị bất ngờ, My đưa mắt lên nhìn em và nói nhảm một câu gì đó. Hình như là “Diễn cùng với em”. Rồi kéo em tới thằng với thằng cu đó. Mặt thằng cu cũng chợt biến sắc khi thấy hành động của My.

Rồi em đã hiểu rồi, em bị My mang đi làm chuột bạch. Nhéo vào tay em nó 1 cái rồi cười. My cũng cười lại với em với ánh mắt như muốn nói: “Giúp em với nhé”

“Chào Nam. Chúc mừng sinh nhật anh nha” - My niềm nở nói

“Đây là....?” - Thăng nhóc chỉ vào em

“À. Đây là bạn trai em. Anh ấy tên là Minh.” - My giới thiệu

“Chào bạn, mình tên là Nam. Rất vui được gặp bạn. Hai người vô trong đi. Mọi người đông đủ cả rồi đây”

Nam đi trước dẫn đường, lúc bấy giờ em mới nói nhỏ vào tai My

“Em cũng ghê gớm quá ha. Dám bắt anh đóng kịch cơ đấy”

Em che miệng cười rồi nói lại vào tai em

“Giúp em diễn tốt màn kịch này nha anh” - My đưa tay lên ra dấu OK. Em lắc đầu rồi cũng ra dấu với My. Nếu người ngoài nhìn vào thì trông bọn em chẳng khác gì một cặp tình nhân đang cười đùa hạnh phúc bên nhau

Bia, bánh ngọt, và đồ nhậu là những thứ không thể thiếu trong những buổi tiệc sinh nhật này. Nhưng có một điều khác lạ ở đây, sân khấu của buổi tiệc chính được trang trí khá là bắt mắt với vô số những quả bóng bay trái tim cùng với những cánh hoa đỏ thắm được phủ kín bức khán đài. Kế bên nhân vật chính còn có một bó hoa hồng rất to, chắc của ai mang đến tặng. Một thanh niên lại tổ chức sinh nhật của mình ngập tràn những bóng bay và hoa thật đáng để người mới tham dự như em có một chút nghi ngờ về giới tính.

Khi em và My khoác tay nhau bước vào, mọi người đều ồ lên rồi xì xầm gì đó. Rồi họ chỉ trỏ vào em, em cảm thấy không được thoải mái cho lắm trước những cái liếc mắt, tiếng to nhỏ giống như em là một vị khách không mời mà đến vậy (Thực sự là vậy)

“My. Ai đây mà?” – Một cô bạn ăn mặc khá sexy kéo tay My xuống ngồi cùng

“Bạn trai tao”

“Ủa. Không phải mà với anh Nam....???” – Cô bé đó tỏ vẻ ngạc nhiên

“Sao? Tao với Nam sao? – My kéo tay em vòng qua eo cô ấy

“Ừm! Không sao” – Cô bé đó quay mặt đi rồi nhìn vào cuốn menu

Món ăn lần lượt được bày lên, kèm theo đó là bia và những lời chúc tụng dành cho nhân vật chính nhưng dường như anh ta không được vui cho lắm. Miệng cười ngược, mắt thì lúc nào cũng dán vào em và My, bia thì tu như uống nước. Một anh chàng đang theo đuổi My và bị cô ấy gọi một gáo nước lạnh ngay trong tiệc sinh nhật của chính mình. Quả thật My chơi trò này hơi ác.

“Bạn trai em đây hả My?” – Một anh chàng nào đó cầm ly bia đến ngồi kế bên em. Có vẻ hình như anh ta hơi say.

“Dạ vâng, đây là bạn trai em. Anh ấy tên là Minh” – My vui vẻ giới thiệu

“Chào bạn. Mình là Hào, hình như mình có gặp bạn ở đâu thì phải?”

Anh chàng này em có biết, cách đây hơn một năm có đi giao lưu đá bóng với khu phố của em vài lần. Cũng có gặp nhau trong bar. Ông này nghe nói cũng là giang hồ có tiếng, vào tù ra tội vài lần nhưng sống rất nghĩa khí nên đàn em cũng nể ổng lắm

“Dạ. Anh em mình ngày xưa có đá banh với nhau. Em cũng gặp anh vài lần trong bar” – Em đáp

“À. Nhớ rồi, có phải em là con ông Hùng ở công ty xây dựng X phải không?”

“Dạ vâng”

“Chà. Hèn chi.” – Ông vuốt cằm nhìn em và My

“Uống với anh một chai chứ?” - Ông mời em

“Dạ. Mời anh”

Từ khi biết đến rượu bia, em đi ăn nhậu nhiều nhưng chưa bao giờ thấy trường hợp cầm nguyên cả chai ken tu một hơi hết sạch. Mặt em lúc đó như thế này rồi chuyển sang như thế này My ngồi bên cạnh em cũng trở mặt lên nhìn kinh ngạc

“Ô kìa thằng em. Uống đi chứ?” – Tu xong chai bia, ổng hạ chai xuống nhìn em, em nhắm mắt nhắm mũi tu phần bia còn lại trong chai.

“Tốt! Thằng em giỏi lắm. Hai đứa ngồi chơi. Anh sang với thằng Nam tí”

Cảm giác khi tu xong khiến em lợm giọng kinh khủng, bao nhiêu thứ trong bụng như chỉ chờ tuôn ra. Em phải nuốt ngược vài cái để đè nén cảm giác khó chịu ấy xuống. My ngồi bên thấy em như vậy nên đưa tay xoa lưng áo. Em cảm giác đỡ hơn nhưng cũng không kiềm được lâu, vội vàng cáo lui ra ngoài rồi chạy thẳng một mạch vào nhà vệ sinh tống hết những thứ trong bụng ra. Phải mất vài phút sau em mới tỉnh lại được người. Chưa say nhưng uống kiểu đó thật sự em không quen

“Chưa gì mà đã ra hết vậy? Yếu thế?” – Một giọng nói đầy tính mỉa mai phát ra từ sau lưng em

“Nam hả? Ừm! Mình không quen uống như vậy”

“Ông bạn thực sự là người yêu My hả?”

“Ừ. My là người yêu mình”

“Thế mà lâu nay tôi không nghe My nói gì nhỉ? Ông bạn yêu My lâu chưa?”

“Được hơn một tháng.”

“Mới một tháng thôi hả? Thế đã đưa em nó vào khách sạn chưa?”

Lúc này da mặt em hơi nóng khi nghe những lời đó từ Nam

“Ý ông là sao?”

“Vậy là chưa dụ được à? Ông gà vậy. Nghe nói ông già ông làm giám đốc công ty nào đó phải không? Vậy thì cần gì, ông chỉ cần ném vào mặt con My đôi cú là nó sẵn sàng lên giường với ông ngay”

“Ông say rồi đó Nam.” – Em vẫn bình tĩnh mặc dù máu đã lên đến tận não

“Con My nó dẻo đơn giản như ông nghĩ đâu. Nó cũng chỉ là mấy con cave khoác trên người mác sinh viên thôi. Tốt nhất ông nên từ bỏ nó đi”

“Ông ăn nói cẩn thận đấy Nam. Đừng tưởng hôm nay là sinh nhật ông mà tôi không dám làm gì nhé”

“Làm cái con mẹ gì? Tao khuyên mày thật lòng đấy. Con cave đó chỉ toàn đi chặn những đứa gà mờ như mày thôi. Mày nó...”

Thằng Nam chưa kịp nói hết câu đã bị em đá cho một phát ngay bụng. Máu nóng cộng với men bia làm em cảm thấy muốn làm thịt thằng Nam ngay tại đây nhưng nó cũng đâu phải dạng vừa. Mới ngã xuống, nó đã bật dậy thụi ngay vào mặt em một đấm. Đau thật đấy, em lao vào nó như con thú hoang, đấm đá, có cả cắn nữa. Hai thằng đập nhau cho đến khi có người vô và hô hoán bảo vệ lên thì lúc đó mới được buông ra

Ông Hào hình như nghe có động nên lạ nên chạy ra, nhìn thấy 2 đứa mặt bầm tím đi vì những cú đấm, ổng nói gì đó với bảo vệ rồi tát cho mỗi đứa một cái hỏi tại sao. Mặt lấm lì, em không thèm trả lời chạy xộc vô phòng kéo My ra ngoài trước ánh mắt ngỡ ngàng của bao nhiêu người chứng kiến

“Anh, anh sao vậy? Đau em? Thả em ra.” – My dang tay ra khỏi tay em

“Anh....anh. Mặt anh sao vậy Minh?”

“Thôi đừng nói nữa. Về đi. Thằng chó kia không đáng là bạn em đâu”

“Chờ đã. Mà sao vậy anh?”

“Giờ em có về không?” – Em khùng máu nạt My. Cô bé giật mình nhưng rồi cũng từ từ ngồi lên xe

Những cơn gió mát đang làm nguội dần cái đầu nóng của em. Em không hiểu tại sao khi nghe những lời nhục mạ của thằng Nam dành cho My em lại tức đến vậy. Có lẽ là vì rượu và cũng có lẽ My là chị của Linh. Nhớ lại hồi nãy em có nạt My, cảm thấy chút hối hận em nói

“Anh xin lỗi đã nạt em nha”

“Chuyện sao vậy anh? Sao mặt anh lại bầm dập như vậy?”

“Không sao đâu. Tí nữa về anh kể”

“Vâng” - Thy nói rồi vòng tay ôm hờ lấy eo em

Chiếc xe từ từ rẽ vào ngôi biệt thự. Su ra mở cửa, em với My đi vô, My hỏi Su lấy dụng cụ y tế. Sau khi xoa kem tan vết bầm em bắt đầu ngồi kể những chuyện mà thằng Nam nói với em khi nãy. Em cứ nghĩ rằng My sẽ nổi khùng lên vì những lời Nam nói nhưng...

“Chuyện này đúng là lỗi của em. Anh có biết tại sao em lại dẫn anh đi sinh nhật hôm nay không?”

“Chẳng phải là bảo anh đóng giả bạn trai em sao?”

“Ừm! Nam ngày xưa là bạn cấp 3 với em. Nam yêu em nhưng em chỉ xem anh ấy là bạn. Em cũng có vài người theo đuổi lắm nhưng Nam nói em như những lời anh nói với những người kia. Công việc của em khá là rắc rối, lại thường xuyên vắng nhà có khi còn say xỉn nữa. Em cũng sống vô tâm lắm, người ta nói gì thì kệ việc em em làm. Cứ thế cái mác cave hạng sang cũng vài người biết. Anh là người thứ ba đấy” - My cười nhạt

“Em cũng không thèm trách Nam. Tình yêu nhiều ích kỉ với lại ngày xưa nhà em cũng mang ơn nhà Nam. Ba mẹ em ngày xưa làm ăn thua lỗ chính ba Nam (sau này em biết bà Nam với ba My là bạn đồng môn) đã chịu bỏ tiền để thanh toán các khoản nợ giúp gia đình em làm lại giờ mới được như ngày hôm nay. Ba em luôn nói gia đình mình mang ơn nhà họ nên mình phải luôn đối xử với họ như những người trên. Nên em mới chịu nín nhịn chứ. Nhưng không ngờ sự việc lại đến mức này”

“Bữa tiệc sinh nhật tối nay Nam dùng là để tỏ tình với em. Em nghe anh Hào nói vậy nên mới nhờ anh làm bạn trai giả. Anh lại bị đánh như thế này. Thật sự em thấy có lỗi với anh quá” (Đầu đuôi nguyên văn của câu chuyện là như vậy, My nói dài lắm nhưng em chỉ tóm gọn trong một vài ý chính vậy thôi)

“Vậy anh Minh không phải là bồ mày à My?” - Su hỏi, My gật đầu xác nhận

“Quỷ! Tao đang thắc mắc tại sao một anh zai dễ thương vậy lại đi yêu con nôm như mày chứ”

“Mày cũng không có cơ hội tán tỉnh đâu”

“Sao lại không?”

“Vì tao sắp là chị dâu tương lai của anh ấy rồi” - My cười

“Là sao?”

“Anh ấy đang yêu con Linh. Mày có ngon thì cướp đi”

“Eo ôi. uống thế. Trai ơi, bỏ chị em nhà nó đi, theo em nha” - Su sexy thật đấy nhưng cái độ bựa và nhây thì vô đối em chưa từng gặp đứa con gái nào như vậy cả. Loại này các thím đừng nên đụng vào kẻo có ngày nó cười lên đầu đầy

Tạm biệt Su em lại chở My về nhà. Giờ đã hơn 9h, bụng đang đói nên chúng em rẽ qua một quán cháo để ăn. Em không ăn được nhiều vì hôm vẫn đang còn đau và mùi bia vẫn còn đang lợm ở đầu lưỡi.

“Anh không ăn được hả?”

“Ừm! Đang còn đau”

“Em xin lỗi anh nha”

Nhìn mặt My lúc này trông tội lắm các thím ợ. Nó làm em bật cười và em muốn chọc một chút để cô ấy vui vẻ lên

“Em nghĩ xin lỗi là xong à?”

“Chứ sao giờ. Hay mai em mời anh đi ăn sáng nha?”

“Anh không cần ăn sáng. Anh cần em thực hiện cuộc giao dịch đó”

“Giao dịch?”

“Ừm! Giao dịch tối qua em với anh đã hứa rồi. Em không được chối đâu nhé”

“Nhưng...Em có thể giúp anh một phần thôi còn lại là ở con Linh nữa. Anh cũng biết tính nó mà ương bướng lắm, có chịu nghe ai bao giờ đâu”

“Đó là việc của em. Em phải làm được. Còn nếu không thành công thì...”

“Thì sao?”

“Em phải là người thế chỗ.” - Em phán một câu chắc nịch

“Nhưng...nhưng...”

“Cô ơi tính tiền” - Em kêu lớn

“30k con ơi”

“Ồ kìa, anh...chờ đã...”

“Không nói năng gì nữa nhé. Nếu hợp đồng không thành công, em phải bồi thường thiệt hại cho anh. Chắc anh phải chụp mặt lại để làm bằng chứng mới được” - Em cười cười lôi điện thoại ra

“Thôi được rồi. Em sẽ cố”

“Thế mới ngoan chứ. Thôi về”

Em dắt My ra xe rồi chở cô ấy. Qua những lời tâm sự của My hồi nãy em cảm thấy mình hiểu nhiều về người con gái này hơn. Có một chút sâu sắc trầm lắng đằng sau vẻ ngoài cứng cỏi và mạnh mẽ kia. Lúc này em không thể xác định được tình cảm của mình. Ở Linh chắc đó là sự say nắng của một thằng con trai với người con gái có tính cách lạ lẫm, mạnh mẽ còn với My em lại có cảm giác ấm áp và yên bình giống như 3 năm trước khi em ở cạnh Linh (ex) vậy

Bỗng nhiên thở dài, nghĩ lung tung một điều gì đó và thấy phố núi đêm nay thật là đẹp.

13. Chương 13

Cuộc nói chuyện của những kẻ nghe lén

Những ngày sau đó cuộc sống của em vẫn bình thường, không có gì thú vị. Sáng thì đi café với bạn bè, trưa qua quán phụ mẹ làm việc đến chiều, tối về nấu cơm ăn cơm, lên voz đọc rì riu, chém gió với các thím hoặc lại đi chơi với lũ bạn.

Từ buổi sinh nhật hôm đó, em có gặp lại ông Hào, ông có hỏi tại sao em với thằng Nam lại đánh nhau. Em cũng kể toàn bộ sự việc, ông trầm ngâm suy nghĩ rồi bảo đừng chấp nó, cũng vì nó quá yêu My nên mới như vậy. Có chuyện gì thì cứ liên lạc với ông. Em với ông Hào bắt đầu chơi thân với nhau từ đây

Bạn của ông có mở một quán café hiện đang tuyển nhân viên. Ông có giới thiệu cho em vào làm. Quán được thiết kế rộng với nhiều gian khác nhau dành cho nhiều lứa tuổi. Tổng cộng có bốn gian: Một gian dành cho fan bóng đá, một gian dành cho các thanh niên tuổi teen, một gian dành cho người ưa sự yên tĩnh và gian còn lại dành cho nhân viên văn phòng. Mỗi gian đều có 3 nhân viên phục vụ và một người pha chế, em là thằng được rửa duy nhất ở gian dành cho tuổi teen

Từ ngày đi làm, em phải dậy sớm hơn, không còn được ngủ nướng nữa, giờ giấc cũng có phần khắc khe hơn. Quản lý là một du học sinh ở Hàn Quốc về vì thế chẳng trách, từ ngày em bước vào quán đã cảm thấy có hơi hướm của giống như những bộ phim trên TV từ xứ sở kim chi.

Tối hôm sinh nhật tới giờ, em mới gặp Mỹ có vài lần, chỉ lướt qua thôi chứ không nói chuyện được nhiều. Đường như cô ấy bận lắm, thấy lúc nào cũng hối ha hối hã. Thanh thử ra em cũng không hỏi được chuyện của em và Linh như thế nào nữa.

“Đạo này mày đi đâu mà tao gọi hoài không được vậy” – Thy nói đưa miệng nhấp ly café

“Đi làm chứ đi đâu.”

“Mày đi làm á? Làm gì? Trai bao à?”

“Bao cái cứt. Tao đang phục vụ ở quán café trên đường X. Làm cũng được hơn một tuần rồi”

“Đù. Ghê bay. Đi làm nhận lương rồi mở tiệc khao đi chứ?”

“Chưa có lương thì lấy cái vẹo gì khao. Từ từ cuối tháng. À mà sao tao không thấy chị em nhà Mỹ đi với mày vậy?”

Ủm! Mỹ đang bận show gì đó trên Sài Gòn. Nó đi đi về về miết à. Còn con Linh nó về dưới nhà rồi. Vài bữa nữa mới lên lại. Mà mày hỏi chúng nó có việc gì vậy?”

“Có gì đâu. Thấy chúng nó hay đi với mày hôm nay không t hấy nên hỏi thôi”

“Hay là thích đứa nào? Nói đi tao làm mai cho. Hehee” – Thy vừa nói vừa cười gian trá

“Mày có mà phá tao chứ làm mai cái đít gì? Mà chưa có kết quả thi của Linh à?”

“Chưa. Nghe mấy ông thầy mình bảo chắc đầu tuần sau mới có. Sức nó học dư xăng đậu vào cái trường này”

“Đù tự tin dữ bay”

“Thật mà. Linh nó học chắc lắm, năm ngoái đi thi học sinh giỏi tỉnh đấy. Bố mẹ nó khuyên nó lên học ở Sài Gòn nhưng nó không muốn. Nó bảo học trường nào cũng như nhau chỉ kinh nghiệm thực tế là được”

“Ghê vậy. Con gái mà sao nó cá tính khiếp”

“Còn không. Tao còn nể nó vài phần đấy”

Cuộc chém gió của em và Thy quanh đi quẩn lại cũng chỉ liên quan tới mấy vấn đề xảy ra trong đời sống. Từ việc yêu đương cho tới những vấn đề lớn hơn như biển Đông, chiến sự ở vùng Trung đông hay động đất, sóng thần ở Nhật Bản.

“Muộn rồi, về ngủ thôi. Mai tao còn đi làm sớm” – Em nói rồi nhìn vào đồng hồ bấy giờ đã điểm 10h

“Ủm! thì về. Tính tiền thằng bạn con cô ời”

“ĐM. Mày rủ tao đi uống rồi bắt tao trả tiền à?”

“Thôi trả đi. Đàn ông ga lăng một chút coi. Rồi thích con em nào của tao, tao làm mai cho ha. 2 con đó nhiều vệ tinh lắm đấy”

“Thực sự mà nói con em nào của mày cũng được cả” - Em nghĩ thầm trong bụng

Cuộc sống của em những ngày sau đó vẫn đều đặn như thế không có gì đặc biệt cho đến ngày Linh có kết quả thông báo trúng tuyển. 25 điểm, với số điểm đó Linh có thể học bất kì khoa nào trong cái trường này

Hôm nay, em xin anh quản lý về sớm vì phải đi chúc mừng Linh đậu đại học. Bữa tiệc được tổ chức ở nhà Linh dưới huyện nên em phải đèo cả Thy xuống. Đường thì xa, đã đi mệt rồi lại còn được bà cô suốt ngày léo nhéo bên tai bảo em đi chậm lại thôi, bay hết tóc rồi hất vu vơ. Em cũng không hiểu thằng bạn trai nó làm sao có thể chịu nổi cái tính cách này của nó nữa.

Đang chạy xe thì có tin nhắn đến, là của My. Em có thói quen dù đang làm bất cứ việc gì hễ có điện thoại hay tin nhắn đều phải mở ra xem trừ những lúc đang thi hay làm việc mà thôi

“Tí trong buổi tiệc có anh Nam. Anh giúp em tí nha” – Rồi, đã hiểu. Em lại phải đóng giả bạn trai hờ của My nữa. Thật sự đúng là có tiếng nhưng không có miếng.

Nhưng mà lỡ ba mẹ My hỏi thì biết trả lời sao đây? Lại còn Linh và Thy nữa, chúng nó nhìn vào rồi sẽ nghĩ gì? Rắc rối thật đấy. Em vừa đi xe, vừa nghĩ ngợi lung tung suốt tí nữa thì húc vào đuôi xe người ta. Thy đập vào vai em rồi hét lên

“ĐM thằng chó. Mày đi xe kiểu gì vậy. Tí nữa là xong rồi”

“Im cho tao lái xe. Không thì biến” – Em quạu lại

Thôi thì kệ vậy. Chuyện đến đâu hay đến đó. Biết đâu lại giống trong mấy bộ phim Hàn Xẻng, đóng kịch rồi thành thật thì sao, em cũng chẳng mất miếng thịt nào mà sợ

Gần 11h trưa thì tới nơi, buổi tiệc cũng được bắt đầu, cũng không có gì đặc biệt xảy ra. Thăng Nam cũng không phá phách như hôm bữa mà chỉ ngồi im ăn rồi nốc bia như nước lã. Em thì ngồi cạnh My và một người đồng tính. Hình như là bạn của học cùng với Linh hay sao ấy. Em cũng không kì thị với người đồng tính đâu mà chỉ cảm thấy hơi nhột thôi. Ngồi bên cạnh thăng cha này nó cứ hay sờ sờ vuốt vuốt rồi nhìn em đắm đuối lắm. Chẳng hiểu tại sao Linh nó lại sắp xếp em ngồi như vậy, thấy trong buổi tiệc Linh nhìn em với nó cười hoài à. Một lúc sau mới biết lý do là nhỏ muốn giới thiệu thăng cha đó cho em (Anh không bị gay đâu Linh ơi)

Thy không cho em đụng tới một chút cồn nào vì tí nữa còn phải lái xe. Càng tốt, em chẳng muốn uống và thế là ngồi phà mồi thôi. Ngồi bên cạnh, My cứ gấp đồ ăn cho em không, nào là thịt rau, lẩu, cá. Đến no căng bụng mà trong bát vẫn còn đầy đồ ăn. Em cố ăn hết vì mẹ nói rằng không được bỏ phí thức ăn, nếu bỏ phí là phải tội. Thành thử ra em ăn đến không nuốt nổi nữa thì bấy giờ My mới tha cho em.

Chiều hôm đó, cả 3 chị em Thy đều lên trên phố luôn. Vì phải mang đồ đạc nên Linh với My đi taxi còn em chở Thy về. Đến nơi lại rủ thêm vài đứa nữa đi hát trong đó có cả bồ của Thy. Đến lúc này em phải giao gái về cho chủ rồi chạy về nhà tắm rửa thay đồ và phóng ra quán

“Chuyện của anh sao rồi My?” – Em hỏi My khi đang ngồi trong phòng hát

“Chuyện nào cơ anh” – Cô bé giả lơ

“Giao dịch giữa hai anh em mình ấy”

“À. Thì dạo này em hơi bận. Để em tìm thời gian hỏi ý kiến nó đã. Anh có vẻ sốt sắng quá nhỉ?”

“Không phải” – Em chối: “Anh chỉ sợ em quên thôi. Cố gắng thành công nhé không phải đền bù hợp đồng đấy”

“Được rồi, em biết rồi” – Môi của My trề ra rồi xác nhận. Nhìn đôi môi chỉ muốn cắn cho một phát

Hát xong, cả bọn lại rủ nhau đi nhậu tiếp. Lần này chả có thằng nào uống được cả. Ngồi đó chỉ là chém gió với nhau cho bay hết bia rượu trong người ra thôi. Đến tầm 10h thì bồ của Thy phải đi làm. Nó làm DJ trong một quán bar khá nổi ở thành phố này. Thế là tất cả lại hù nhau vào bar, quẩy trong tiếng nhạc. Đêm đó gần 1h sáng em mới về tới nhà. Cũng may là bố mẹ đi ngủ sớm chứ không lại to chuyện

Sáng hôm sau, em xin nghỉ ở quán buổi sáng vì có việc trên trường. Cũng ngại lắm, mới đi làm chưa đầy vài tháng mà đã xin nghỉ liên tục. Cũng may được anh quản lý dễ tính với lại quán ở thời điểm này chưa đông khách chứ không cũng chẳng đi đâu được

Trên khoa em có tổ chức chào đón sinh viên mới. Vì vừa rồi em chưa hoàn thành vụ tiếp sức mùa thi nên phải tham gia, chắc lại văn nghệ, nhảy múa, hát hò đây mà. Năm nào chả thế, em thì không hứng thú lắm với mấy cái môn này nên chỉ tham gia cho có lệ thôi chứ thực sự đi làm vẫn sướng hơn.

Tầm khoảng 10h thì xong việc, đang tính về thì thăng Huy gọi

“Đang ở đâu thế mày?”

“Ồ trường. Có gì không?”

“Café không. Tao có chuyện này hay lắm”

“Chuyện gì. Nói mẹ đi úp úp mở mở”

“Đm. Gặp mới nói được. Đi không?”

“Ồ thì đi. Quán cũ hả?”

“Không. Mà ra quán café X trên trường Y đi. Tao đang ở đó”

“Đợi chút. Tao qua giờ”

Quán café thằng Huy nói là một quán khá nổi tiếng ở thành phố này nhưng nó chỉ dành cho người lớn tuổi chứ không phải dạng thanh niên như bạn em. Em cũng thắc mắc không hiểu tại sao nó lại dẫn em tới đây. Thằng này tính của nó xưa nay là vậy. Cứ úp úp mở mở ra điều quan trọng lắm. Mà cũng quan trọng thật, chắc lần này, nó kiếm được phi vụ làm ăn nào muốn share cho em đây.

Bước tới nơi, em thấy nó đang ngồi trong một góc khá kín. Nó vẫy em lại

“Chuyện gì?”

“Mày xem cái này đi” – Nó đưa cái laptop đang mở một cái gì đó lên rồi đưa cho em. Trên màn hình hiện ra một chiếc motor với bản vẽ sửa chữa. Nhìn sơ qua là biết ngay nó đang muốn độ xe. Thằng Huy ngoài game và gái ra thì tốc độ cũng là một niềm đam mê của nó. Đang gật gù xem xét thì có tiếng nói ở đằng sau lưng

“Ngồi đâu đây chị?”

“Ra chỗ kia đi. Chỗ đó vắng người” – Là tiếng của chị em My, Linh

Em đang định ra chào hỏi nhưng tự dừng lại muốn nghe chị em cô ấy nói gì nên ra dấu cho thằng Huy im lặng.

” Chiếc váy sáng nay đẹp ghê hơ. Em muốn mua quá”

“Cô lại chuẩn bị xin tiền tôi chứ gì?”

“Thì chị đi làm rồi, không cho em tiền thì cho ai đây? Hehe”

“Ừm tí tôi cho. Mà chị hỏi cái này này?”

“Chuyện gì chị”

“Em thấy anh Minh thế nào?” – My hỏi đến tôi, thằng Huy ngồi trở mắt ngạc nhiên

“Thế nào là thế nào? Chị muốn hỏi sao?”

“Về tính cách, con người, thái độ của anh ấy ý?”

“Sao tự nhiên chị lại nhắc về anh Minh? Hay là hai người..... Ông này ghê nha. Hahaaa”

“Bậy. Chị muốn hỏi thế thôi. Chứ có gì đâu”

“Thật không, em không tin được”

“Không tin tùy cô. Chị chỉ hỏi vậy thôi”

“Nhắc mới nhớ, hôm qua lúc ăn tiệc ở nhà, chị ngồi gắp thức ăn cho anh ấy không à? Hai người nhìn có vẻ tình cảm lắm mà. Hai người không có gì thật không đấy?”

“Em cứ trả lời chị đi.”

“Về Minh hả? Ừm...” – Em hồi hộp chuẩn bị đến đoạn gay cấn: “Minh là người khá dễ thương hòa đồng tính tình vẫn còn hơi trẻ con. Nhưng có trách nhiệm phết. Cái hồi mà chị Thy nằm viện ấy, ông là người chăm sóc cho chị ấy nhiều hơn cả bác nữa. Đến nỗi em còn lầm tưởng là 2 người đang yêu nhau nữa cơ”

“Rồi. Thế nếu là em, em có chọn một người như Minh làm bạn trai không?”

“Sao chị lại hỏi thế?”

“Thì cứ trả lời chị đi”

“Nếu được chọn bạn trai em sẽ không chọn Minh”

“Sao lại vậy? Minh tốt thế còn gì?”

“Nhưng anh ấy không phải mẫu người của em. Minh có nét trẻ con lắm, em chọn bạn trai phải là người chín chắn. Nói chung là Minh không hợp với em được. Mà chị hỏi làm chi thế?”

“À. Không có gì. Chị hỏi vậy thôi”

“Thật không đấy? Nghi lắm”

“Nghi cái đầu cô ấy”

Cảm giác của em sau khi nghe Linh nói vậy sao nhỉ. Lẫn lộn lắm, có một chút thất vọng, một chút hụt hẫng nhưng lại dễ chịu và có một điều gì đó nhen nhóm trong em. Em cũng không biết phải tả sao nữa chỉ biết thở dài một cái nhìn thẳng Huy cười. Còn nó thì nhếch mép lên hờ hờ như thằng ngáo đá. Nó biết em đang say nắng Linh giờ lại nghe những lời như vậy chắc nó nghĩ em buồn lắm. Cũng buồn nhưng cũng chẳng sao. Chỉ là say nắng thôi mà. Cảm giác đó sẽ hết nhanh thôi

Huy kéo cái lap lại bật word lên và gõ sau đó đưa cho em

“Không sao chứ?”

“Không sao?” – Em gõ lại rồi đưa cho nó

“Giờ sao?”

“Chả sao cả?”

“Bị phũ vậy buồn không?”

“Có. Nhưng chẳng sao đâu. Sợ éo gì”

“Uhm.”

“Thôi uống hết nước đi rồi tính tiền về”

Gấp cái lap lại. Em với nó nhẹ nhàng đi ra ngoài. Ở trong đó, chị em My vẫn đang trò chuyện rất vui vẻ về những bộ phim, những bộ váy, về công việc và cuộc sống để lại đằng sau một thằng cu với tâm trạng rối bời là em. Linh nói đúng, cô ấy thích những chàng trai chín chắn trong cuộc sống mà cái đó ở em không có. Muốn một chút gì đó níu kéo nhưng biết lấy gì để níu bây giờ. Thay đổi ư? Em có nghe một người nào đó nói ẩn tượng đầu rất khó phai, nếu có thay đổi thì cũng không bao giờ hết trong lòng người khác được. Thôi thì hãy bỏ qua. Nghĩ nhiều cũng chỉ có thể thôi. Hãy cứ sống thật với chính bản thân mình đừng vì một ai đó mà thay đổi bởi sự thay đổi đó không bao giờ vui lấp được sự thật mình không phải là con người như thế. (Lời khuyên chân thành tới các thím voz đấy.)

Trưa phổ núi sao mà nắng thế không biết nhưng em lại cảm thấy hơi lạnh, cái se lạnh của mùa thu hay là cái lạnh của một con người không được tình yêu đáp lại.

14. Chương 14

Siêu thị và nụ hôn bất ngờ

Thức dậy trong trạng thái khá nặng nề và căng cứng, vệ sinh cá nhân xong em rời khỏi nhà vào lúc 6h sáng để bắt đầu công việc. Cũng chẳng có gì mới mẻ, chỉ là dọn dẹp vệ sinh, lau nhà, quét dọn và sắp xếp lại

bàn ghế, đến khi có khách thì đi ghi nước, chạy bàn. Công việc nhàm chán đó cứ lặp đi lặp lại ngày này qua ngày khác, chẳng có gì mới mẻ cho đến một ngày

“Mọi người tập trung lại đây anh có việc muốn nói” – Anh quản lý gọi to tất cả mọi người lại

“Sắp tới là lễ 2-9, cuối tuần này anh tính tổ chức một chuyến đi Nha Trang cho mọi người, mọi người thấy thế nào?”

“Thật hả anh? Đi Nha Trang chơi hả?” – Một người trong bọn em hỏi lại

“Ừm!”

“Vậy quán hôm đó nghỉ bán hả anh?”

“Không. Anh có nhờ mấy người bạn của anh trông dùm rồi. Vậy nên đứa nào muốn đi chơi thì đăng kí tại quầy nhé. Đứa nào muốn ở nhà làm việc thì anh tính gấp đôi ngày lương. Ok chưa?”

“HURAAAAA. Anh Hưng number one” – Quản lý em tên Hưng, tất cả mọi người đều la lên

Quán có gần mười mấy nhân viên nhưng chỉ có 7 người tham gia. Những người còn lại phần phải đi học, phần muốn ở nhà kiếm tiền. Anh quản lý tính khoảng 10 người đi cho vui vì thế các nhân viên còn lại có thể dẫn theo người yêu hoặc bạn bè của mình đi

Được rủ thêm bạn đi thì còn gì bằng. Em đăng kí thêm một vé nữa rồi lấy điện thoại gọi cho Thy

“Nghe mày?”

“Đang làm gì đấy em iu?”

“Đang đi với anh yêu tao. Có gì không?”

“Cuối tuần có rảnh không? Đi Nha Trang chơi với tao”

“Cuối tuần á, sao tự dưng có hứng rủ tao đi Nha Trang vậy?”

“Mày có đi không?”

“Ừm! Không được rồi, cuối tuần này tao đi với anh yêu rồi, chắc không đi được đâu. Với lại đi với mày nhiều quá sợ anh yêu tao nghĩ”

“Nghĩ cái cứt. Vì ai mà nó có được mày. Không đi phải không? Đờ tón”

Cúp máy. Giờ không biết gọi cho ai đây nhỉ? Thăng Huy chẳng. Đi với thằng đực rựa thì chán bỏ mẹ. Cho qua. Còn mấy đứa trong lớp thì hầu hết toàn cá sấu. Có vài đứa xinh chắc nó cũng giống con Thy đi với bồ rồi. Chán chẳng biết gọi cho ai. Ừm! Tự dưng nghĩ tới Linh, hay là rủ Linh đi cho vui cơ mà không được, em với Linh có cái vẹo gì đâu mà rủ chưa kể cái cuộc nghe lén hôm bữa mặc dù Linh không biết nhưng em lại có một cảm giác khác với cô ấy giống như có cái gì đấy nó ngăn cản lại vậy rudency:

Còn một cái tên duy nhất đó là My. Đạo này, em với My cũng khá thân với nhau. Chắc là được thôi. Nghĩ tới vậy, em gọi điện cho My

“Em nghe anh”

“Ừm! My hả? Em đang làm gì đấy?”

“Em đang ngồi coi TV, có gì không anh?”

“À! Anh gọi điện tính hỏi em cuối tuần nay có rảnh không ấy mà?”

“Cuối tuần hả. Rảnh mà có gì không anh?”

“Quán café nơi anh đang làm có tổ chức một chuyến đi Nha Trang, em đi chơi với anh được không?”

“Nha Trang hả? Ừm....Để tí em gọi lại được không anh. Để em hỏi chị Thy đã”

“Ừm! Có gì nhớ nói cho anh sớm nha. Tại trưa nay là chốt danh sách đi rồi đấy”

“Dạ. Có gì trưa em gọi”

Tắt máy mà trong lòng em cứ cảm thấy hồi hộp sao sao ấy. Cả buổi sáng hôm đó chỉ ngó vô cái điện thoại. Thấy tin nhắn hay cuộc gọi điện tới thì chụp lấy rồi thất vọng khi không phải là My. Sáng đó em nhớ mình lơ đãng đến nỗi đổ cả café vào người một thằng nhóc học cấp 3. Nó tính đâm em luôn cơ nhưng cũng may anh quản lý giải quyết ổn thỏa chứ không cũng to chuyện. Bọn trẻ trâu, tí chuyện mà cũng làm ầm lên. Thích thì ra ngoài đường anh chấp

Tầm 10h thì My gọi điện tới. Em hồi hộp nhắc máy. Cố gắng giữ giọng của mình một cách tự nhiên nhất

“Anh nghe”

”Ừm! Hôm đi Nha Trang là vào thứ mấy anh

“Chắc chiều thứ 6 đấy em. Đi đến chiều chủ nhật rồi về”

“Dạ. Chắc em đi được đấy anh. Chị Thy cho phép rồi”

“Vậy hả? Hehe. Nó không cho phép anh cũng bắt nó phải cho”

“Ghê quá ha. Để em méc lại với chị Thy”

“Ấy đừng em. Con bà chẳng ấy lại chửi anh nữa.”

“Ừm! Mà quán anh làm ở đâu đấy?”

“Quán X trên đường Y đấy em. Ra đây chơi luôn không? Anh đang làm ở quán nè”

“Đang rảnh. Chờ em tí em chạy qua”

Cúp máy, em hét lên một cách đầy phấn khích. Mấy thằng nhóc cấp 3 nhìn em như người rùng mồi từ trên núi xuống vậy. Mà thôi, quan tâm làm vẹo chi, chúng nó làm sao mà hiểu được cái cảm giác này cơ chứ

Khoảng nửa tiếng sau thì chiếc Liberty màu trắng của My chạy vào bãi đậu xe. Cô ấy bước vào quán nhìn đảo đảo tìm em. Em nhẹ nhàng đến sau lưng....

“HỪ” – My giật mình quay lại. Tay che ngực, em cười nắc nẻ

“Trời ơi. Cái ông này. Làm người ta hết hồn”

“Em đang tìm ai? Có phải đang tìm một chàng trai men lỳ quyền rũ tên Minh phải không?” – My nghe em nói dần mặt ra rồi giả bộ cúi xuống nôn nôn

“Thôi ghê quá anh ơi. Anh làm ở chỗ này à?”

“Thấy đồng phục của anh không mà hỏi?”

“Rồi thấy rồi, thế định để khách đứng đây à. Nhân viên làm ăn gì kì vậy. Cho gặp quản lý cái coi”

“Ấy ấy. Mời quý khách vào kia. Hehe”

Em lại kéo chiếc ghế ra My lại ngồi. Hôm nay My mặc cái váy giống như hôm đi café trước, có trang điểm nhẹ và khoác theo một cái túi nhỏ. Ngoài trời dường như nắng to làm má của My ửng đỏ trông rất xinh đẹp và dễ thương

“Em uống gì?”

“Như cũ đi anh” – My mỉm cười đáp

“Vậy đợi anh tí nha”

Em đi vô tự tay pha cho My một ly ca cao nóng tiện thể xin anh quản lý ra ngồi nói chuyện với cô ấy vài phút. Ông quản lý tính nhìn thấy My tính háo gái lại nổi lên hỏi em đứa nào đấy, có bạn trai chưa, làm mai anh đi, anh tăng lương cho..bla..bla. Em lườm ổng và nói nhẹ: “Bạn trai nó đang làm việc cho anh nè”. Lúc đó ổng mới thôi không hỏi nữa

“Quán đẹp quá anh ha?”

“Ừm! Quán được trang trí theo kiểu Hàn Quốc đấy.” – Em ngồi xuống đặt ly ca cao trước mặt cho My

“Hèn gì em thấy quen quen”

“Quen là sao? Em Đi Hàn Quốc rồi à?”

“Không. Em thấy trên phim, nó cũng giống như thế này?”

“À. Quên mất, em là fan cuồng Kpop” – Em chọc

“Này. Không mĩa mai nha. Em chỉ là fan thôi chứ không phải fan cuồng”

“Hehe. Thì anh chọc mà. À quán có bánh kem đấy. Em ăn không anh vô lấy.”

“Bánh kem hả? Có vẻ hấp dẫn. Cho em một miếng đi”

“Đợi anh tí” – Em quay vào và lấy cho My một chiếc bánh kem vị cà phê.

“Này. Em ăn đi”

“Chủ quán anh tốt quá ha. Mới mở mà đã cho nhân viên đi du lịch rồi”

“Ừm. Ông tốt lắm. Đang đứng kia kìa. Nãy giờ em vô ông hỏi em hoài đấy?”

“Hỏi em? Sao hỏi em?”

“Thì tại em xinh? Ông hỏi anh em là ai, có bạn trai chưa có số điện thoại không...”

“Thế anh trả lời sao?”

“Thì bảo là có bạn trai rồi. Nói anh là bạn trai em. Ông chỉ cười rồi thôi”

“Anh ghê quá ha. Em là bạn trai anh hồi nào. Đắm cho bây giờ?” – My dư dứ nắm đắm trên tay

“Thì trước sau gì chả là bạn trai của em?”

“Tự tin quá ha. Thế còn bé Linh thì sao? Anh tính bắt cả 2 tay à?”

Nghe đến bé Linh, em lúc này mới kể toàn bộ sự việc hôm đó em và thằng Huy nghe thấy. Chỉ là tình cờ thôi. Ban đầu My cũng sững sờ lắm nhưng sau một lúc cô ấy chỉ thở dài và cười mỉm. My biết tính Linh, nếu cô bé ấy đã nói vậy thì sẽ không bao giờ thay đổi ý kiến của mình

“Rồi đấy. Giờ sao anh? Linh nói vậy rồi em cũng hết cách”

“Sao là sao? Em không nhớ giao kèo của em à?”

“Giao...giao kèo?” – My áp ứng

“Ừm! Nếu em không hoàn thành công việc đó thì em sẽ phải là người thế chỗ. Giờ Linh đã không đồng ý rồi thì em phải thay vị trí đó thôi”

“Nhưng...nhưng mà?”

“Nhưng nhị cái chi. Anh đùa thôi chứ anh không bắt ép em đâu. Anh sao mà đủ khả năng làm bạn trai một người con gái như em được” – Em đành phải rút lui khi thấy mặt My cúi gằm xuống bàn tay chọc chọc đĩa bánh như không cam tâm

“Anh đừng nói thế. Chỉ tại...” – My lại áp ứng

“Tại sao?”

“Tại...tại... Mà thôi. Không nói với anh nữa. Anh toàn chọc em không à?”

Nói chuyện thêm vài câu nữa thì My cũng không còn cảm thấy mắc cỡ, lại cười đùa vui vẻ bàn về kế hoạch đi Nha Trang. Khoảng 11h thì My về, em lại quay trở lại với công việc của mình

Chiều hôm đó, sau khi hết giờ việc ở quán. Em chạy xe về nhà tắm rửa rồi ra với mẹ. Hôm nay, chú em làm lễ thôi nôi cho thằng em nên mời nhiều người đến tham dự lắm. Khoảng 10h tối thì về chui vô chăn ngủ chuẩn bị sức cho ngày làm việc hôm sau

Cứ như thường lệ. 5h em dậy, tập thể dục 30 phút rồi vệ sinh cá nhân xong lại xách xe đi làm. Từ ngày biết em làm ở quán café, mẹ nói và căn dặn em nhiều lắm, bố em thì không nói gì, chỉ bảo em cố gắng lên và chạm với cuộc sống để sau này đỡ khổ. Bố em là thế, kiệm lời nói nhưng cũng rất quan tâm tới mọi người. Ông chỉ ở đằng sau âm thầm theo dõi chứ không can thiệp vào công việc, chỉ đến khi nào những đứa con của mình vấp ngã thì ông mới đưa tay ra giúp đỡ.

Quán hôm nay đông khách lạ thường, ở khu em tự nhiên nhận làm 3 cái sinh nhật liên tục làm hôm đó em phải ở lại tăng ca tới hơn 11h đêm mới về. Mấy nhóc cấp 3 kéo vô rồi ăn chơi quậy phá, có đứa còn đập cả ly đĩa của quán nữa làm em phải nhờ quản lý ra can thiệp chứ nói chúng đâu có nghe. Rồi bánh kem ăn không ăn, bôi nhau trét lên cả nệm ghế, tường của quán nữa, bắt em và mấy thanh niên khác phải lau chùi. Anh quản lý bảo em ở lại nhậu nhưng sợ bố mẹ ở nhà lo lắng, em đành phải về trước

Hôm sau, đang trong giờ nghỉ trưa thì có tin nhắn đến. Là của My

“Đang làm gì đấy anh? Tối có rảnh không?”

“Anh đang nghỉ trưa thôi. Tối rảnh, có chuyện gì không em?”

“Ừm! Tối anh chở em đi mua ít đồ nhé. Xe bị Linh lấy đi sinh nhật bạn rồi”

“Ừm! Tối anh qua. Mấy giờ”

“Dạ khoảng 7h”

“Ok”

Về đến nhà, mở cửa tắm rửa rồi ăn cơm. Make up lại bản thân một tí rồi lại phóng xe đi, đến nơi thì đã thấy My đang loay hoay khóa cửa

“Xong chưa em?”

“Dạ em đang khóa cửa. Cái khóa hình như bị kẹt rồi sao ấy anh ạ?”

“Đâu để anh coi nào?”

Em xuống coi thì thấy chiếc chìa khóa bị mắc kẹt trong ổ không rút ra được. Vặn kiểu nào cũng không ra. Nghĩ chắc là do lâu ngày nắng mưa nhiều nên rỉ sét đây mà.

“Em có bình dầu hay nhớt gì đó không?”

“Không anh? Làm chi vậy anh?”

“Vậy thì dầu ăn cũng được. Mang cho anh 1 ít. Chắc nó bị rỉ sét nên có chút dầu sẽ ra dễ dàng hơn”

“Đợi em tí” – My chạy vào lấy cả can dầu Neptune làm em lại liên tưởng tới các thím vozer

Sau khi tra dầu vào ổ khóa, xoay vài vòng rồi cũng rút ra được. My cất can dầu rồi khóa cửa lại.

“Anh Minh giỏi quá ha. Cám ơn nhé”

“Giờ em mới biết anh giỏi à?”

“Gớm! Mới khen có câu mà nổ cả mũi kìa”

“Mà em đi mua gì đấy?”

“À. Một vài đồ chuẩn bị đi Nha Trang thôi. Mai em bận đến thứ 6 sợ không đi được”

Em chở My vào siêu thị. Cô ấy kéo em đi khắp nơi từ chỗ mỹ phẩm tới quầy bán sách rồi thú bông sang chỗ đồ ăn. Một lúc sau, cái giỏ đã chứa đầy đồ thì My mới tính tiền rồi bước lên tầng trên

“Nửa hả em?”

“Ừm! Lên tầng trên có quần áo. Em muốn mua vài bộ”

Em xách linh kính một đồng đồ trong khi đó cô ấy tung tăng chạy đi trước. Mang tiếng đi sắm đồ cho người đẹp nhưng chỉ là chân khuân vác. Biết vậy ở nhà chơi game cho rồi

Đi qua cửa hàng đồ tắm. My bắt em đứng ngoài rồi cô ấy vô hí húi chọn gì gì đó xong chạy ra nở nụ cười tươi lúm. Đưa túi đồ cho em xách, My chạy về quầy KFC mua 2 cây kem rồi kéo em ra ghế. Đồ My mua không nặng nhưng công kênh, vắt mất sức em ngồi cầm cây kem vừa ăn vừa thở phì phò

“Mệt lắm hả anh?”

“Không em” – Tính sĩ gái nổi lên

Bất ngờ My hôn em một cái vào má. Nhanh lắm, chưa đầy một giây luôn nhưng em cảm thấy được bờ môi mát lạnh và hương thơm của cô ấy ở trên má của mình. Em cũng người lại như chưa tin điều đó là sự thật

“Thưởng cho anh đấy. Cám ơn anh nha” – My tiếp tục ăn kem như chưa có chuyện gì xảy ra

Phần thưởng này, phải nói sao nhỉ. Có lẽ. Duyệt, đúng là có lẽ thậm chí còn lớn nữa (em học ngân hàng nên dùng từ chuyên môn một tí) Sức lực của em này giờ bỗng nhiên hồi phục hoàn toàn thậm chí còn khỏe hơn trước nữa. Đúng là con gái, họ luôn có những vụ khí khác nhau khiến cho cánh mày râu luôn bị điều đứng. Thế thôi, chỉ cần một nụ hôn vào má bé từng này đồ chứ bé gấp đôi em cũng bé được

Chở My về tới nhà, thấy chiếc Liberty dựng ở phía trong biết Linh đã về, em khuôn đồ vào nhà giúp cô ấy rồi tính về luôn. Đúng lúc đó thì cửa phòng mở ra.

“Chị về rồi à? Ờ....”

“Á....á....á....á....á....”

“RẦM”

15. Chương 15

Chuyến đi Nha Trang - Phần 1

Biết nói sao cho đúng nhỉ? Ngạc nhiên!

Đúng, đúng là ngạc nhiên vì dù là trong mơ em cũng không thể tưởng tượng được những gì vừa xảy ra trong 2s vừa rồi. Trong quá khứ, em đã từng tiếp xúc với gái. Thậm chí còn chơi cái trò 18+ với gái nữa nhưng tất cả dường như không kích thích bằng cái cảnh mà em vừa nhìn thấy.

Em nghe người ta có câu nói nửa kín nửa hở là sự kích thích lớn nhất. Đằng sau cánh cửa phòng tắm kia là một người con gái trên người chỉ có cái áo khăn tắm không cột dây để lộ ra đôi nửa bầu ngực căng tròn và chiếc quần chip màu hồng chỉ đủ che đi bộ phận thầm kín nhất của người phụ nữ (Các thím có thể lên google tìm áo khăn tắm.) Mái tóc dài để xỏa, hơi nước và mùi xà phòng làm cho cảnh vật thêm mờ ảo. Chỉ với 2s thôi nhưng tất cả các giác quan trên người em đều được thưởng thức một tác phẩm nghệ thuật tuyệt đẹp của tạo hóa đã nhào nặn nên. Chỉ đến khi tiếng thét trong phòng tắm vang ra mới thôi em về với thực tại.

“Anh....anh....”

“Á....á....á....á” – Tiếng hét của Linh vẫn vang to

“Trời ơi. Sao giờ? Thôi anh về đi. Để đó em” – My lên tiếng

“Nhưng mà Linh....” – Em ú ớ

“Cứ để đó cho em. Thôi anh về đi” – My đẩy em ra khỏi cửa như xua đuổi bệnh dịch vậy. Cô ấy khóa chặt cổng rồi chạy thẳng vào trong để mặc em đứng đó nghếch mặt ra như một thằng vừa bị mất hồn. Phải một lúc sau em mới có thể nổ máy rồi chạy về được

Hình ảnh của Linh trong cái áo khăn tắm hồi nãy làm em nóng hết cả người. Nó còn kích thích hơn cả khi em và Linh (ex) đang cuồng nhiệt trong khách sạn. Thẩn thờ bước lên phòng bỏ qua những tiếng kêu của

bố mẹ và tiếng cánh cửa khô khốc đập vào bức tường, em đổ mình xuống giường nghĩ ngợi một lúc rồi bật dậy chạy thẳng vào nhà vệ sinh để...tắm. Làn nước mát từ vòi sen làm cho cái đầu đang bốc lên những hình ảnh gợi dục về Linh dịu xuống rồi không biết sau này phải đối mặt với cô ấy như thế nào nữa khi mà những phần cần được che dấu nhất của người con gái đã bị em nhìn thấy gần hết.

“AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA” – Em hét lên

“Minh, sao vậy con?” – Mẹ em hồi hã từ dưới tầng chạy lên khi nghe tiếng hét

“Dạ con không sao đâu mẹ. Đang hát thôi” – Em đáp vọng ra

“Cái thằng, hát mà như hét vậy, làm mẹ giật cả mình”

Tắm xong, đầu óc cảm thấy thoải mái em cầm điện thoại nhắn tin cho Linh. Mà biết nhắn gì trong hoàn cảnh này bây giờ. đành phải hỏi My vậy

“Linh sao rồi em?”

“Nó không sao đâu anh. Chỉ thấy xấu hổ thôi” – Tin nhắn của em vừa được gửi đi rồi được My rep lại nhanh chóng. Dường như cô ấy đang chờ điện thoại của em hay sao ấy

“Ừm! Bảo Linh cho anh xin lỗi nha. Anh không cố ý”

“Em biết rồi. Anh cũng ghê lắm. Thấy con Linh như vậy mà nhìn chòng chọc như ăn tươi nuốt sống ấy. Tính làm gì à?”

“Làm gì đâu? Con trai mà em. Em phải hiểu cho anh chứ?”

“Vâng con trai. Các ông cứ đổ lỗi cho cái mác con trai đi. Thôi em đi ngủ đây. Anh cũng ngủ sớm đi. Mai còn đi làm”

“Ừm! pp em. Ngủ ngon nha”

“Ngủ ngon”

Sự mệt mỏi của một ngày làm việc và một đêm đầy biến cố đã làm em chìm vào giấc ngủ nhanh hơn. Trong giấc mơ chính là những hình ảnh nóng bỏng đầy ma lực của Linh trong phòng tắm và nụ hôn ngọt ngào của My trên má. Một cảm giác sáng khoái lan tỏa khắp người em, tới từng lỗ chân lông như mang em tới một thế giới khác như đang sống trên thiên đang vậy

“Minh ơi. Dậy đi làm kìa con”

“Ừ...Mẹ để cho con ngủ chút nữa”

“Dậy đi kìa. 6 rưỡi rồi. Không đi làm à?”

“Dạ có. Con ngủ thêm 10 phút nữa thôi”

Cơ mà. 6 rưỡi, 6 rưỡi. Chết rồi, là 6 rưỡi. Trễ giờ cmnr. Em vùng mình ra khỏi chăn. Một cảm giác âm ỉ, dính dính ở thẳng “em” làm em khựng lại. Cái gì đây? Không lẽ là...???

Mộng tỉnh. Vâng đúng là mộng tỉnh các thím ợ. Thì ra cái cảm giác đưa em đi sang một thế giới khác kia chính là mộng tỉnh. Từ khi dậy thì tới giờ đây là lần thứ 3 em bị. Những hình ảnh của Linh không ngờ còn ám ảnh em trong cả giấc ngủ nữa. Thở dài chạy xuống nhà vệ sinh tắm rửa, thay cái quần đùi như nhóp cái thứ chất nhầy nhầy đó ra. Nghĩ lại thấy mình thật bệnh hoạn khi nghĩ về Linh mà bị như vậy. Thôi thì đổ lỗi mình là con trai mà, chuyện đó là bình thường thôi đặc biệt là trước một thân hình đầy ma mị như của Linh

13 giờ ngày thứ 6

“Xong chưa em?”

“Dạ xong rồi anh. Anh sang đón em hả?”

“Ừm! Giờ anh sang nè. Chờ anh tí”

Ngày em mong chờ nhất tuần cuối cùng cũng đã tới. Chiều thứ 6 đồng nghĩa với việc em và My sẽ có chuyến đi chơi cùng với nhau đầu tiên và hơn hết chính là Nha Trang, một trong những vùng biển đẹp nhất Việt Nam

Từ ngày xảy ra sự cố với Linh, em có nhắn tin xin lỗi nhưng cô ấy không rep lại, gọi điện cũng không bốc máy như thể Linh đang biến mất hoàn toàn trong cuộc sống của em vậy. Chạy xe lon ton dưới trời nắng cuối cùng cũng đến cánh cổng nhà My. Vừa dừng xe xuống em nhìn thấy Linh đang dắt xe đi ra

“Ồ Linh. Chào...chào em..”

“Anh....anh Minh”

“Ồ kìa. Linh...Linh” – Không đợi em nói một tiếng, cô bé lên xe nổ máy rồi phóng thẳng bỏ đằng sau tiếng gọi í ới của em

Lững thững bước vào hiên nhà. Em ngồi chờ xuống móc điện thoại ra gọi cho My. Tiếng chuông vừa đổ thì My bước ra. Cô ấy diện cho mình một chiếc quần đùi và cái áo phông có in hình một nhân vật hoạt hình nào đấy em không biết tên, đi giày thể thao, tóc cột cao đeo đằng sau là một cái ba lô khá to. Em không nghĩ là chỉ đi có 2 ngày thôi mà cô ấy lại mang nhiều đồ đến như vậy

“Em mang nhiều đồ thế. Tính đi du lịch cả tháng à?”

“Đồ con gái sao anh biết được. Đỡ dùm em cái, em mặc cái áo” – Cô ấy đưa balo cho em rồi khoác cái áo chống nắng lên người

“Trời nắng như vậy em không sợ đen da à?” – Vừa nói, em vừa chỉ vào chân cô ấy

“Không anh. Da em không bắt nắng. Với lại em có thoa kem chống nắng rồi” – Cô ấy cười

“Mà hồi nãy anh gặp Linh à?”

“Ừm. Anh có gọi mà nó không thèm nhìn anh luôn. Chạy thẳng. Chắc đang còn giận anh”

“Nó còn xấu hổ đấy. Mà cả anh nữa cơ nhìn chằm chằm vào nó như thế, con Linh không xấu hổ mới lạ”

“Con trai mà em. Sao mà chống được”

“Vậy con trai thích nhìn gì là nhìn à?” – Giọng My có vẻ hậm hực

“Ừ. Thì từ nay anh không nhìn như thế nữa. Được chưa?”

“Nhớ đấy. Em còn gặp được trường hợp như thế nữa em móc mắt” – Cô ấy vừa nói vừa đưa hai ngón tay lên dọa em

Lúc đó em không suy nghĩ nhiều về những lời My nói đâu. Sau này nghĩ lại rồi hỏi My, cô ấy chối các kiểu rồi khi yêu nhau, cô ấy mới thú thật là ghen các tím ợ. Dễ thương vờ cờ

“Tí nữa lên vẫn phải gửi xe đấy”

“Vậy à. Thế thì em với anh đi taxi lên. Con xe để ở đây cũng được”

“Có mất không đấy. Gia tài của anh chỉ có cái xe này thôi đấy” – Em làm mặt nghiêm trọng

“Mất cái đầu anh đấy. Dắt xe vô trong gara đi. Để gọn lại”

Em với My bắt taxi lên quán. Thấy mọi người đã tập trung gần đầy đủ. Tất cả là 12 người tính cả quản lý, người yêu và bạn của ổng. Mọi người đều trạc tuổi nhau nên cũng dễ gần. Chỉ một lát là làm quen nói chuyện với nhau như những người bạn lâu năm vậy. My cứ quần quýt bên mấy cô bé phục vụ trong quán ra về thân quen lắm, mấy thằng cu làm cùng với em nhìn thấy My thì cứ hỏi bồ anh à? Xinh thế? Đủ các kiểu. Phần chí nên quát luôn: Vợ sắp cưới của tao đó

2h chiều, tất cả mọi người lên xe. 12 người chia đều ra 2 chiếc Fortuner, em và My ngồi ở hàng ghế dưới. Trước khi lên xe My có mua mấy quả chanh. Em hỏi sao thì cô ấy nói thường hay bị say xe nên mua dự phòng

Xe bon bon trên đường khi đi tới đại phận Nha Trang thì em thấy My có hiện tượng dính cước. Cô ấy mắt nhắm nghiền gục đầu lên ngực em nằm, tay chân cũng không còn động đậy, mặt hơi nhợt nhạt kiểu như người chết trôi ấy. Em hơi hốt nên gọi

“My. Em có sao không? Thấy đau ở đâu à?”

“Ừm! Em hơi mệt...không sao đâu” – Mắt vẫn nhắm nghiền rồi đáp

“Quả chanh đâu rồi đưa cho anh, anh bóc ra cho”

My chỉ vào cái túi xách nhỏ bên hông cô ấy. Em lấy ra rồi bóc từng miếng một: Miếng thì cho cô ấy ngậm, miếng thì để cho ngửi. Mùi chua của chanh cũng làm em cảm thấy tỉnh táo đôi phần. Thấy My thở dài, dường như cũng đã bớt mệt cô ấy từ từ mở mắt ra

“Sao rồi. Đỡ chưa em?”

“Ừm! Cũng còn mệt lắm”

“Vây mà cũng đòi đi chơi xa à. Thanh niên sao yếu thế?”

“Kệ em” – My chun chun cái mồm lại nhắm rồi rúc vào ngực em ngủ tiếp. Đây cũng là lần đầu tiên em và cô ấy tiếp xúc gần như thế này. Trong lòng không thoát khỏi cảm giác xốn xang

“Anh chị tình cảm quá. Hehee” – Thằng nhóc nào đó phía dưới dướn người lên chọc

“Vợ anh mà. Không tình cảm sao được em” – Em nói to dường như cố để cho cả xe nghe thấy. My mở mắt lườm em một cái cháy người, tay véo vào hông em một cái, miệng thì lẩm bẩm ai là vợ anh rồi cũng ngoan ngoãn nhắm mắt ngủ tiếp. Dường như sự mệt mỏi đã vắt đi khá nhiều sức của cô ấy

“Còn khoảng 50 km nữa là đến. Mấy đứa xuống xe nghỉ ngơi tí đi” – Anh quản lý nói vọng ra

Em đỡ My xuống xe. Rồi dìu vào chỗ mát lấy một lon nước bật cho cô ấy uống.

“Mệt lắm hả em?”

“Vâng. Mệt thiệt. Lâu lắm rồi mới đi xe xa như vậy”

“Ủa chứ mấy lần lên Sài Gòn em đi bằng gì?”

“Máy bay”

“Đại gia quá ha”

“Ui trời. Giờ đi máy bay là đại gia hả anh. Em có bà cô làm bên bán vé, biết em hay đi lại nên bà ấy toàn để em vé rẻ không à. Rẻ hơn đi xe ô tô nhiều, đỡ mệt hơn nữa”

“Vây hả? Cũng đúng. Còn đoạn nữa là tới Nha Trang rồi. Cô lên nha”

“Vâng”

30 phút sau, xe tiếp tục lăn bánh. My cũng cảm thấy khỏe hơn. Không còn tựa người vào ngực em nữa, cô ấy lấy điện thoại ra lướt facebook rồi chém gió với ai đó cười cười. Em tò mò ngó sang thì cô ấy che lại, mắt gườm gườm nhìn em

“Vô duyên”

“Chat với anh nào mà vui thế?”

“Kệ em. Anh ghen à?”

“Ừm. Anh ghen nè” – Em làm mặt khinh khỉnh quay đầu ra phía cửa xe. My cười khúc khích

“Gớm. Chat với chị Thy chứ ai. Nè” – My đưa điện thoại ra trước mặt em. Máu trên gáy của em lại nổi lên

“Sao phải giải thích với anh?”

“Thì em sợ anh ghen” – My vô tư trả lời

“Nhưng anh có là gì của em đâu mà em sợ anh ghen hay em muốn anh là gì của em” – Mặt gian gian

“Anh...anh...” – My đỏ bừng hai má. Trông cô ấy dễ thương thôi rồi

“VẬY anh sẽ là gì của em nhé. Lúc đó em sẽ không phải lo anh ghen nữa” -

“Anh...anh toàn chọc em. Không chơi với anh nữa” – My quay mặt đi, chúi vô điện thoại tiếp hai má vẫn đỏ ửng. Nhìn thấy cảnh đó em khoái trí lắm, cười ha hả. Mi quay lại nhéo em một phát vào eo

“Ái...đau”

“Không được cười. Không được chọc quê em nữa” – My trừng đôi mắt

“Rồi rồi...Không chọc quê em nữa” – Em vừa xuyết xoa vừa nói

Khoảng hơn 1 tiếng sau thì tới Nha Trang, gió biển và tiếng sóng xô vào nhau làm em cảm thấy dễ chịu. Xe chạy thêm đoạn nữa thì dừng ở một ngôi nhà lớn. Tất cả xuống xe, ông quản lý dẫn mọi người vào. Lúc này mới biết đây là ngôi nhà của ông ở dưới này không có người ở, chỉ có một bà osin hàng ngày vẫn tới quét dọn. Giàu vãi các thím ợ, nhà không người mà toàn bằng đồ gỗ, nhìn ngợp thôi rồi lại thiết kế theo kiểu hiện đại nữa. Mặt tiền hướng ra biển, xa một chút còn thấy cả Vinpearl. Nhà có 5 phòng ngủ mà phòng nào cũng rộng như cái phòng khách nhà em ấy. Ai vô cũng phải xuyết xoa, khen thăm.

“Đấy. Mọi người chia nhau ra mà đi nghỉ đi. Nhớ trai gái không được ngủ chung đâu đấy. Đặc biệt là mấy thằng mang theo gấu ngoại trừ anh” - Ông cười đều đều rồi nhìn bà người yêu bên cạnh

“Kế hoạch là như thế này. Mọi người giờ đi tắm, tranh thủ nghỉ một khoảng 30 phút rồi đi ăn. Sau đó ai muốn làm gì, đi đâu thì làm. Đừng về trễ quá. Ngày mai dậy sớm đi tắm biển rồi ra Vinpearl chơi đến hết ngày. Tối mai quay trở lại nhà. Sáng chủ nhật anh sẽ dẫn những ai chưa đi Nha Trang đi tham quan thành phố, ai đi rồi không muốn đi có thể đi riêng nhưng 1h chiều phải có mặt tại nhà để chuẩn bị về núi. Ok chưa?”

“OK” – Mọi người đồng thanh

“VẬY thì triển thôi”

Em với hai thằng nữa ở cùng một phòng, Hai ông bạn của ông quản lý ở một phòng, My với 3 người khác ở một phòng. Ông quản lý với người yêu của ông ở một phòng, mấy người còn lại nhét hết vô một phòng

Tắm rửa xong xuôi cũng gần 8h tối. Mọi người lại lên xe kéo nhau đi ăn hải sản. Thời tiết đang nóng nên ai cũng ăn mặc khá là thoáng. Nhưng cánh phụ nữ dường như muốn đốt cháy lũ đàn ông bằng những trang phục chỉ có áo mà không thấy quần đâu, khoe những chiếc chân dài miên man, trắng ngần không một chút tì vết (ngày đó đang có một mất quần của chị em phụ nữ. Toàn diện áo sơ mi trắng, áo phong dài che đi quần đùi họ đang mặc. Đôi lúc bọn em còn hỏi nhau xem con kia có mặc quần hay không nữa cơ :gach)

Ăn uống xong xuôi, mọi người kéo nhau ra bờ biển nhậu. Em với My ngồi một chút rồi hai đứa đánh quỉ lè đi chơi riêng.

“Đến Nha Trang lần nào chưa?”

“Em đến được 2 lần rồi nhưng toàn đi với gia đình. Còn anh?”

“Anh mới đi có một lần hồi cấp 2. Cũng lâu lắm rồi mới quay lại đây. Thành phố phát triển nhanh quá ha”

“Ừm!”

Im lặng

“Em lạ quá ha?” – Em phá vỡ sự im lặng đó bằng một câu hỏi vu vơ

“Lạ sao anh?”

“Ban đầu anh cứ nghĩ em sẽ không đồng ý đi chơi Nha Trang với anh đâu cơ đấy”

“Bình thường thôi mà” – My cười mỉm

“Em không sợ anh sẽ làm gì em sao?”

“Anh mà dám làm gì em” – My dư dứ nắm đầm dọa em

“Thật ra, ban đầu em cũng muốn đi nhưng không dám. Em thấy anh với chị Thy chơi rất thân với nhau nên em mới hỏi Thy. Chị ấy bảo cứ đi với anh thoải mái không phải sợ vì anh là gay.” – My cười ngất nghẻo. Em thì méo mặt lại

“Nhưng Thy cũng đâu biết rằng anh lại đang say nắng cô em gái của chị ấy. Một phần nữa là em cảm nhận anh là người tốt, qua cách anh chăm sóc và chuyện trò lúc chị Thy nằm viện. Em thấy lạ vì từ hồi học cấp 3, sau cú sốc với mối tình đầu, Thy không bao giờ chơi với người con trai nào hết thậm chí là cả gay nhưng thời gian vừa rồi, Thy với anh hình như không có khoảng cách. Đôi lúc em còn nghĩ hai người yêu nhau nữa cơ.” – My cười kể tiếp

“Lỡ mọi chuyện không như em nghĩ thì sao?”

“Em tin anh mà. Anh không phải dạng người như vậy” – My quay sang nhìn thẳng vào mắt em nói. Gió biển thổi làm bay mấy lọn tóc phát phơ trước mặt, ánh đèn đường như tôn lên nét huyền ảo trên khuôn mặt xinh như tạc kia. Tất cả ở My làm em thấy say đắm mộng mị. Yêu cô ấy thật rồi

“Chết anh rồi My ơi” – Em thì thầm vô thức trong miệng

“Sao cơ? Chết gì cơ anh?”

“À không có gì, thôi mình đi tiếp nha”

“Đạo bờ biển nha anh”

“Ừm!”

Dọc theo bờ biển hôm đó có một cặp đôi đang đùa giỡn với những con sóng xô bờ. Người con gái xinh đẹp xách trên tay đôi dép hát vu vơ một bài gì đó có vẻ vui lắm còn người con trai im lặng nhìn theo bóng cô gái mà mỉm cười. Bình yên lắm, đẹp lắm, chắc có lẽ tình yêu chỉ đơn giản như thế này thôi.

16. Chương 16

Chuyến đi Nha Trang - Phần 2

6h sáng

“TẬP HỢP” – Tiếng la thất thanh của anh quản lý đánh thức tất cả mọi người. Trông ai cũng có vẻ mệt mỏi sau một đêm vui chơi hết mình. Em cũng vậy, uể oải bước xuống phòng khách ngồi phịch ra cái ghế salong, mắt nhắm mắt mở. My còn cầm theo cái gối ôm xuống sà ngay vào lòng em ngủ tiếp. Cô bé ngây thơ đến thế là cùng

“Sáng rồi, mấy đứa dậy chuẩn bị đi. Đứa nào đi bơi thì theo anh. Những đứa còn lại thì ở nhà nấu ăn. Có mì với trứng trong tủ lạnh đấy.”

“Thằng kia mày có đi không?” – Ông quản lý chỉ tay vào người em

“My đi bơi không em?” – Em thêu thào hỏi My. Cô ấy lắc đầu nói “Em muốn ngủ”

“Không đi đâu anh. Em ở nhà”

“Vậy thì nấu mì cho cả nhà. Tí về ăn rồi ra ngoài Vinpearl chơi. Đồng ý không?”

“Dạ. Mấy người đi vui về”

“Hai đứa chúng mày ở nhà rồi làm chuyện bậy bạ đi. Tao mà tóm được tao lột da từng đứa một đấy” - Ông lừ mắt nhìn em và My

“Em biết rồi”

Mọi người đi bơi hết chỉ còn em với My ở nhà. Hôm qua hai đứa đi chơi về khuya quá. Gần 1h sáng mới về tới nhà, tính rủ My ra nhà nghỉ sợ làm phiền mọi người nhưng ngại đành phải về. Bị ông quản lý cà ràm. Đêm qua em với My nói chuyện với nhau nhiều lắm, vui vì hiểu cô ấy nhiều hơn nên cứ trần trọc mãi không ngủ được. Thành thử mãi gần 3h sáng em mới chợp mắt được chút xíu.

“Ngủ nữa không em?”

“Dạ....”

“Ừm! Ngủ đi”

Thế là hai đứa nằm lăn xuống sàn tiện thể kéo luôn mấy cái gối nữa. Sàn lót thảm nên êm lắm cứ thế là ôm nhau ngủ thôi. (ôm nhau trong sáng ngủ thôi nhé)

Đến khi mọi người về em và My vẫn đang còn ngủ. Bị ông quản lý nhéo tai dậy. Lừ mắt nhìn em.

“Chúng mày hôm qua làm nhau cho lắm vào rồi lăn ra mà ngủ”

“Anh nói gì lạ vậy. Em với My chỉ đi chơi thôi. Làm gì là làm gì?”

“Sao mà biết được. Chúng mày làm gì chúng mày tự biết. Mày đâu?”

“Anh nhỏ miệng thôi. Mày đang ngủ. Để em đi nấu” – Em ra nấu cho ông quản lý, bồng My vào trong phòng, lấy cái mền mỏng đắp lên cho My rồi đi vào phòng vệ sinh tắm sau đó ra nấu mì cho mọi người

Nửa tiếng sau, mì được nấu xong xuôi. Cả bọn bay vô ăn lấy ăn để cứ như là bị đói giống như năm 45. Cũng may em có chừa lại cho My một chén chứ không chẳng còn gì để ăn nữa mất

“Mày. Dậy ăn sáng đi em” – Em khê lay vai cô ấy

“Ừm! Em ngủ chút nữa”

“Dậy đi. Ăn sáng rồi đi chơi. Tính ngủ cả buổi sáng à?”

Nghe em nói thế cô ấy cũng từ từ mở mắt ngồi dậy, vươn vai. Người ta thường nói con gái lúc cười là đẹp nhất nhưng với em con gái lúc ngủ dậy là mới là đẹp nhất. Các thím cứ tưởng tượng mình đánh thức người mình yêu dậy, những tia nắng len lỏi qua khe cửa sổ chiếu thẳng vào người cô ấy làm lộ ra những đường nét gợi cảm, động tác vươn vai, khuôn mặt ngái ngủ và tiếng rên thoát ra từ miệng. Cảm giác thật hoang dại và yếu ớt khiến cho cánh mày râu chỉ muốn ôm lấy mà che chở bảo vệ

“Gì nhìn em ghê vậy?”

“À, không có gì. Xuống ăn nhanh đi em. Mì trường hết rồi kìa”

“Đợi em chút, em đi VSCN xuống giờ”

Em đi ra khỏi phòng mà tin vẫn đập thành thịch, cũng may là rời khỏi phòng sớm chứ không chắc em vào tù luôn quá

Nửa tiếng sau thì tất cả đã sẵn sàng. My diện một chiếc váy hở cả lưng để lộ ra chiếc áo con con ở phía trong, đội mũ và đi giày trông rất trẻ trung và phong cách. Mọi người đều quyết định đi phà thay cho cáp treo vì...muốn tiết kiệm chi phí.

Hình ở đây

“Tí nữa bơi không em?” Em hỏi My

“Có chứ. Đi biển mà không bơi thì còn gì đi biển nữa”

“Vậy à. Hí hí”

“Cười kiểu gì đấy. Đồ dê xôm”

“Sao chửi anh?”

“Dê xôm. Nghe giọng cười là biết”

Đến nơi. Em hơi bất ngờ vì Vinpearl khác xa so với trí tưởng tượng của em. Hòn ngọc Việt đúng là hòn ngọc Việt. Đẹp khác xa so với những gì trong TV được thấy.

“Đẹp quá em ha” – Em ghé tai My nói nhỏ

“Ừm. Em cũng không ngờ đấy.”

Cả đoàn thu xếp chỗ nghỉ rồi kéo nhau đi bơi. Ban đầu, em tính mặc quần bơi nhưng mà khoai to quá sợ gặp mấy em bikini có mà đâm chột lung tung. Thế là em quất ngay cái quần đùi đi biển có in hình mấy cây dừa

Em với mấy ông còn lại thay đồ xong nên đi ra trước. Ếo biết có phải em đẹp trai trắng treo hay do chăm cơ bụng 6 múi hay không mà mấy em cứ đi qua nhìn em cười miết thấy cũng ngại. Mà xung quanh có mấy em mặc 2 mảnh mà nóng hết người. Tưởng như Ngọc Trinh, nhìn thôi cũng làm cho cả thằng em lẫn thằng anh đều thấy căng thẳng, chỉ muốn cắm đầu vào những bộ ngực nóng bỏng

Một lúc sau thì cánh phụ nữ ra. Em và mấy ông còn lại nhìn mà thở không ra hơi nữa các thím ợ

2 mảnh, tất cả các chị em đều mặc hai mảnh. My của em mặc một bộ bikini màu đỏ, chiếc quần tắm ôm tròn bờ mông căng tròn, bên ngoài mặc một chiếc áo jean (Em không biết phải miêu tả như thế nào. Các thím nhìn ảnh. Hệt như trong ảnh luôn ấy nhưng có phần xinh hơn)

(Hình ở đây)

Các nàng còn lại người thì màu xanh da trời, người thì màu tím, đặc biệt là bà người yêu ông quản lý quất ngay một bộ màu đen, bà này đã cao lại mặc cái quần tắm cột nơ 2 bên nhìn đôi chân dài như vô tận

“Nhìn gì mà khiếp thế? Móc mắt giờ?” – My đi lại tát nhẹ lên má em khiến em bừng tỉnh

“À ờ....Anh có nhìn gì đâu”

“Sao em không cởi cái áo jean ra?”

“Cởi ra để mấy người như ông nhìn như làm thịt tôi à?” My lườm lườm nhìn em

“Lại đây em nhờ tí”

“Chuyện gì?”

“Xoa kem”

Xoa...xoa kem. Chỉ cần nghĩ tới cảnh tượng đó thôi thì máu mũi của em đã phụt ra từng chậu rồi. Xoa kem đấy. Nhưng...

“Anh ngồi đây cầm đồ cho em. Quay mặt đi, em nhờ chị Trinh (bạn gái ông quản lý) thoa giùm rồi. Không phải anh đâu. Nhìn cái mặt kia. Nghĩ đi đâu không biết”

Nói rồi My lấy cái mũ đang đội úp thẳng vào mặt em, bắt em nhìn ra chỗ khác rồi nằm ngửa lưng ra chiếc ghế. Cơ mà lâu lâu vẫn nhìn lên được một chút. Hậu quả chính là những cái béo không thương xót của My vào eo em

“Xong rồi. Đến lượt anh”

“Gì? Anh sao?”

“Nằm xuống em thoa kem cho”

“Nhưng da anh đâu bắt nắng?”

“Đã bảo là nằm xuống đi. Da em cũng bắt đầu mà em cũng phải thoa đây nè. Nằm xuống” – My nạt em

Bàn tay mềm mại của My từ từ lần chạm vào da em. Chạm đến đâu là sưng đến đó, sưng đến rốn người lên các thím ạ. Cơ mà em nhớ lúc đó thằng nhỏ của em nó lại biểu tình. Thoa xong kem mà em cũng không dám đứng dậy. My dường như cũng biết có điều gì đó nên chỉ cười rồi theo bà Trinh đi lại hồ bơi.

17. Chương 17

Chuyến đi Nha Trang - Phần 3

Chơi đùa dưới dòng nước trong xanh. Nhìn My thật sexy trong bộ 2 mảnh màu đỏ, cái áo ôm trọn lấy đôi gò bồng đảo căng tràn đầy nhựa sống, chiếc quần bó sát lấy bờ mông gợi cảm đầy nóng bỏng. Chỉ cần nhìn thôi cũng làm cho những chàng trai quanh đó phải xao xuyến

Em cũng xuống hồ bơi lại gần My tính lợi dụng để cạ người vào phần da thịt nóng bỏng ấy. Nhưng dường như My biết được, lườm em một cái cháy người rồi bơi qua chỗ mấy bà chị để đùa giỡn. Phì cười, em quay lại chỗ mấy chàng trai để chém gió

“Bồ mày nhìn đã thật Minh ạ?”

“Nghĩ đi đâu đấy. Chọc mù mắt giờ” – Em trừng mắt nhìn ông quản lý

“Anh nhận xét thôi mà. Mày làm gì ghê thế?”

Em không thèm trả lời, còn ông ấy thì cứ thao thao bất tuyệt về những người con gái trước mặt. Bơi thì ít, ngắm thì nhiều thôi thì cơ hội có một không hai. Cứ nhìn cho thỏa con mắt cái đã

Khoảng 5h, cả bọn lại kéo nhau về lại thành phố, mọi người góp tiền chuẩn bị mua đồ ăn về nấu. Cánh đàn ông thì đi dạo bờ biển mua bia và nước ngọt, cánh phụ nữ ra chợ mua cá thịt về nấu lẩu. Cả căn nhà vang lên những tiếng cười đùa, chọc ghẹo, mùi thơm của đồ ăn và tiếng cười của những người con gái luôn mang đến cho em và những người còn lại một cảm giác gì đó rất tươi mới và hạnh phúc

Một nồi lẩu hải sản thập cẩm to đùng và một vài món nướng được mang ra. Mọi người cùng ăn, uống, nói chuyện với nhau. Buổi tối hôm đó vui lắm các thím ợ, em còn nhớ ăn uống xong, cả bọn kéo nhau đi hát rồi mới về nhà ngủ. Kết thúc một ngày thứ bảy ở Nha Trang tuyệt đẹp

“Alo. Có gì không mày?”

“Đang ở đâu đấy?”

“Nha Trang”

“Con My có ở chỗ mày không?”

“Đang ngủ”

“Mày ở chỗ nào Nha Trang. Đi bơi không?”

“Gi. Mày đang ở đâu. Đừng nói với tao là mày đang ở Nha Trang nha”

“Hehee. Chuẩn cmnr. Chị đang ở Nha Trang đây”

“Sao hôm bữa rủ mày không đi cơ mà?”

“Hôm bữa cũng tính không đi nhưng bồ tao rủ nên đi luôn. Đánh thức con My dậy đi rồi ra đường Trần Phú ăn sáng với tao. Đang ở đây nè”

“Ừ. Đợi tao chút”

Thật đúng là một bất ngờ. Con bạn thân của em đang ở Nha Trang các thím ợ. Cơ mà nó đi cùng với thằng bồ của nó. Tưởng nó đi một mình là 3some được rồi. Hehee. Thôi nghĩ vậy quá

“My đâu rồi chị?”

“Nó đang ngủ trong phòng đấy. Em vô đánh thức nó rồi đi ăn sáng”

“Dạ. Chắc em với My đi ra ngoài có chút việc. Tí chị bảo anh Vin dìu em cái nha”

“Hai đứa đi lẻ à? Ghê nhỉ?” – Chị cười đều

“Dạ không. Có bạn em ở đây. Nó rủ em ra”

“Ừm! Vô đánh thức nó đi. Tí chị nói cho”

Em chào rồi đi vào phòng. My đang ngủ, cô ấy nằm nghiêng làm, miệng thở nhẹ và làn my cong vút tựa hồ như một nàng công chúa đang ngủ trong rừng. Em đi lại nhẹ nhàng nói nhỏ vào tai My

“My ơi. Dậy đi em”

“Ừm!...” – Tiếng My rên khe khẽ

“Dậy đi. Chị Thy tới kìa”

“Ừm! Để em ngủ tí nữa”

“Dậy” – Em lật tung tấm mền lên

“Á á á á á”

“BỐP” – Một cái vào thẳng mặt. “ĐI RAAAAAAAA”

Dưới lớp chăn kia. My chỉ mặc đúng một chiếc quần chip màu vàng và cái áo phong Cơ mà con gái thật là lạ. Hôm qua chẳng phải em còn nhìn thấy My trong trang phục còn hở hơn nữa mà có thấy nói gì đâu. Hôm nay mới thấy có tí mà đã..... Lủi thủi bước ra khỏi phòng. Bà chị kia chạy tới

“Gì đây? Mày làm gì con My mà nó la toáng lên thế?”

“Không có gì đâu chị. Em lật chăn nó lên rồi nó tát em”

“À. Nó có mặc mỗi cái quần chip nên ăn tát chứ gì. Bọn mày cũng lạ nhỉ? Có thể mà cũng bị ăn tát” – Bà chị cười khẩy

“Thôi tí nó ra rồi làm lành với nó đi”

“Dạ vâng”

Em lủi thủi về phòng. Cảm thấy ầm ức lắm các thím ợ. Tự dưng bị ăn cái tát. Mà em có thấy được gì nhiều nhận đâu. Chỉ thấy mỗi cái quần màu vàng với cặp đùi trắng bóc. Thế là bị ăn tát Đang nằm tự kỉ thì có tin nhắn đến. Là của My

“Có đi không?” – 3 chữ cọc lốc

Em chả thèm rep lại. Cầm cái áo khoác rồi đi thẳng ra ngoài. Nhìn thấy My đang buộc giày. Em cũng chẳng quan tâm. Giận cmnr, My cũng thế, chẳng thèm nhìn em luôn. Em đi trước, My đi sau rồi. Cái tát hồi nãy vẫn còn làm em cảm thấy đau. My tát lực thật chắc mặt em đang còn in hằn cả mấy đầu ngón tay quá.

Thy hẹn em ở một quán gần siêu thị ở gần đường Trần Phú (Em cũng không nhớ quán như thế nào nữa) Vừa bước vào nó đã hú rồi vẫy em lại

“Cái My đâu?”

“Tao không biết”

“Sao thế? Mà mặt mày sao đỏ thế kia. Bị đứa nào cho ăn tát à?” – Thy hỏi rồi lấy tay ấn ấn vào mặt em. Đúng lúc đó thì My đến, mặt lườm lườm, em chỉ liếc một cái rồi nhìn vào cuốn thực đơn chả thèm quan tâm đến nhỏ chi nữa

Dường như Thy thấy có điều bất ổn trên khuôn mặt hai đứa nên mới tra hỏi gắt gao hơn

“Hai đứa có chuyện gì à?” – Không ai thèm trả lời. My ngồi xuống cạnh em. Mặt vẫn dán vào điện thoại

“Con My tát anh Minh hả em?” – Không trả lời

“Ô. Cái con này. Chị hỏi sao không trả lời”

“Chị hỏi anh ấy ấy” – Mỹ tức giận nạt lên

“Chuyện gì vậy Minh? Mà làm gì có lỗi với em tao à?”

“Hiểu lầm thôi, không có gì đâu?”

“Hiểu lầm là sao? Hay là mà...” – Mặt Thy đắm chiêu lại. Dường như đang nghĩ đến vấn đề xấu nhất. Chắc chắn lại tưởng tượng ra cái điều gì đen tối đây”

“Thôi Thy. Ăn cái đã rồi tính. Anh đói rồi” – Ban trai của Thy ngồi bên cạnh giục

“Em gọi món đi Mỹ” – Anh ta quay sang nói với Mỹ

Bữa ăn hôm đó quả thực rất căng thẳng. Mỹ dường như vẫn đang còn giận em lắm. Em cũng chẳng thêm quan tâm. Giận kệ giận liên quan gì đâu. Em không làm gì sai cũng chẳng cần phải xin lỗi. Cứ bơ đi, ai kia có lỗi tự biết đường làm hòa. Không thì thôi. Em chúa ghét những người con gái hơi tí ông ọ to ra mình cao sang. Còn Thy ngồi đối diện em vừa ăn vừa lườm em đến chấy người. Lâu lâu tay dư dứ nắm đấm dọa em

Ăn sáng xong. Cả bọn rủ nhau sang quán café đối diện. Lúc này cơn giận đã giảm xuống nhưng cái tính ương ngạnh của cả hai đứa vẫn thế. Không ai thêm nói với ai một tiếng nào. Thành ra con Thy nó phải chạy lại chỗ em và sau một hồi tra tấn bằng những cú nhéo vào bắp tay vào bụng. Em khai ra hết. Nó nhìn em chăm chăm rồi nói

“Vậy mà bảo mà không có lỗi”

“Chứ sao? Mà thấy đấy. Tao chỉ vào gọi nó dậy thôi. Tao có lỗi gì chứ”

“Mày dốt lắm con ạ. Mày biết con gái cần sự riêng tư mà mày lại chạy xồng xộc vào phòng nó. Lật tung chăn của nó lên trong khi nó chỉ có cái quần chip che thân. ĐM, nó tát cho là còn may lắm. Gặp bà bà vật lông mày rồi”

“Ngon thì mày vật đi”

“Đừng có thách. Mày suy nghĩ lại đi. Mày làm thế là có lỗi đấy. Đàn ông con trai chi mà ương ngạnh cứng đầu đến ga lăng tí nào. Bảo sao đến giờ chưa có nổi người yêu”

“Hay mày là GAY thật hả Minh?”

Câu nói như đục chạm vào lòng tự ái của bản thân các thím ợ. Em trừng mắt lên nhìn nó

“GAY cái mả mẹ nhà mày.”

“Chứ không GAY sao mày cư xử như đàn bà thế. Mày có biết đàn ông phải nhường nhịn phụ nữ không. Mày sai đến chịu nhận lỗi thì thôi đằng này còn cứng đầu. Mày GAY thật rồi”

“Bố giết mày đấy”

“Vậy mày chứng tỏ mày không GAY đi. Lại làm hòa với cái Mỹ”

“Mắc mớ gì tao phải làm hòa?”

“Đấy. Bảo sao tao nói mày không phải đàn ông. Anh Hưng kia kìa (bỏ Thy) dù tao sai hay đúng cũng luôn là người làm hòa trước. Không phải là sợ nhưng anh ấy biết tôn trọng tao. Tao phục anh ấy là ở điểm đó. Còn mày...” – Thy chép miệng

“ĐM. Thôi đừng nói nữa.”

Những lời nói của Thy như đã động một phần tới em. Nó nói cũng đúng, cái tính hiếu thắng sĩ diện của em lại nổi lên. Con này nó nắm rõ tính cách của em trong lòng bàn tay các thím ợ. Cái ẹo gì nó cũng biết. Thôi thì....”

Thy bảo nó với ông Hưng đang ở trong một khách sạn gần đó. Tối nay về lại trên núi nên rủ em và Thy chiều nay ở lại. Tối hẵng về. Em cũng đồng ý. Giờ phải quay lại nhà nói một tiếng với ông quản lý chứ không ổng lại mất công chờ. Trên đường về, em thu hết can đảm lại nói chuyện với Mỹ

“My...” – Em gọi. Cô ấy không trả lời

“My. Anh có chuyện muốn nói”

“Chuyện gì?” – Cô ấy mở miệng, giọng vẫn còn khinh khỉnh lắm

“Chuyện hồi sáng anh xin lỗi nha. Anh không cố ý”

“Anh cũng biết mình có lỗi cơ à. Dám lột chặn người ta lên rồi nhìn chòng chọc vào đó. Anh ghê quá”

“Anh không cố ý mà. Anh xin lỗi”

“Thôi. Dù gì cũng chẳng sao. Em cũng không tính toán với anh chuyện này. Nhưng lần sau cẩn thận một chút. Em là con gái chứ có phải là đám con trai tụi anh đâu.”

“Hehee. Anh biết rồi. Anh xin lỗi mà”

Đây là lần thứ 2 em phải cúi mình trước một người con gái không cùng huyết thống. Chẳng hiểu tại sao lúc đó em lại làm thế. Cứ đổ lỗi cho mình là dại gái đi. Ừ thì dại gái. Đàn ông con trai không dại gái thì dại ai? Sau này em mới biết thực ra My đã tha lỗi cho em từ lúc đi ăn sáng cơ nhưng mà cái thái độ của em nên cô ấy mới giận như vậy

Cả nhóm thu xếp đồ đạc về. Em xin ở lại rồi vác ba lô tới thẳng cái khách sạn của Thy luôn. Chết hết đồ vô đó rồi 4 người kéo nhau đi ăn trưa. Chỉ là cơm bình dân thôi nhưng công nhận hải sản ở đây ngon phết, em ăn có một lần mà nhớ mãi

Nói là khách sạn nhưng thực chất chỉ là cái nhà nghỉ. Ăn xong kéo nhau về đó, bà chủ nhà nghỉ nhìn chúng em với ánh mắt nghi kị lắm. Chắc sợ chúng em làm điều gì mờ ám. Phải mất một lúc lâu giải thích nên chúng em mới có thể đi được. Nghỉ ngơi khoảng 1 tiếng, rồi thu xếp đồ đạc đi chơi (em nhớ không nhầm là Bãi Cháy thì phải). Ngồi trên xe, hai chị em cứ lú ra lú rú hết chuyện này đến chuyện khác như bầy chim non nhức hết cả đầu các thím ợ. Nói ra thì bị chửi thôi thì ngậm miệng lại cho an toàn

Em nhớ biển ở chỗ này đẹp lắm. nước xanh rờn, nhìn chỉ muốn nhảy xuống bơi thôi. Ông Hưng với em đi thuê mấy cái ghế rồi chui vô phòng thay đồ. Vắt quần đùi đi biển, cởi trần. Nhìn cơ của ông Hưng mà em thèm các thím ợ. Mặc dù mình cũng có một chút nhưng eo thể nào bằng được. Thảo nào con Thy nó lại mê mẩn lão này như thế

My vẫn một bộ đồ như hôm qua. Có khác là bộ bikini được thay bằng màu đen. Con Thy thì cực sexy trong bộ màu vàng (tấm ảnh thứ 3 chụp trước là Thy. Em cũng chẳng tả nhiều nữa. Thím nào hôm bữa coi được hình thì tự hình dung đi.) Thế là cả bọn bay xuống biển bơi rồi lên ăn uống. Săn có cái máy ảnh ở đó, em chụp cho vài pô. Hiện giờ trong máy vẫn còn full, chưa del bất kì một tấm nào hết

Khoảng 4 rưỡi thì cả nhóm thay đồ rồi bắt xe lên thành phố về lại núi. Ngồi đợi dài cổ chả bắt được cái xe nào. Tưởng kiểu này phải ở lại Nha Trang thêm một đêm nữa quá May thay có cái xe tải chở hàng chạy qua, chúng em quá giang được. Ngồi trên xe nó xóc như đúng rồi, đường thì toàn khúc đèo với khúc cua chạy chóng cả mặt. Rút kinh nghiệm, My cứ ngậm chanh trong miệng còn bà cô Thy sợ đắng nên không ngậm thanh thử ới tè le ra thùng xe, làm đến chỗ dừng nghỉ 2 thẳng đàn ông phải vác nước vác chổi lên lau lại cho người ta, còn hai mụ kia ngồi tía lia uống nước trong quán. Một rã cả người cơ mà cũng vui. Thôi thì lại đổ lỗi cho cái tính dại gái tí cũng được

10h, xe cập bến phố núi. Chúng em kết thúc những ngày trên Nha Trang với nhiều kỉ niệm đẹp!

18. Chương 18

Bị úp và những giọt nước mắt

Cuộc sống của em những ngày sau đó vẫn cứ tiếp diễn bình thường. Khoảng giữa tháng 9 thì chúng em bắt đầu một học kì mới. Em xin nghỉ ở quán chuyển về làm ca tối. Linh cũng chuẩn bị bước vào những tháng ngày sinh viên đầu tiên của mình ở ngôi trường này. Một học kì nữa lại đến.

Học, rồi làm việc. Công việc của em cứ tuần tự như thế qua ngày. Sáng mở mắt ra, cấp vài cuốn giáo trình tới giảng đường, chiều đi phụ mẹ ở quán, tối lại lạch cạch cuộc bộ ra quán làm việc. Mẹ em kêu nghỉ việc ở chỗ café nhưng em không muốn. Làm một thời gian rồi, giờ nghỉ cũng buồn. Thôi kệ khổ một chút nhưng vui là được

Em với My vẫn thế, hai đứa nói có tiến triển hơn thì cũng có nhưng cũng chẳng là bao. Thy biết chuyện em thích My ban đầu cũng dè bịu em dữ lắm, chê em thế lọ thế chai rồi bảo mày không tán được cái My đâu... blah...blah. Nhưng rồi một lúc sau cũng bày cách hiến kế ủng hộ em. Nghĩ cũng vui, có con bạn như nó làm quân sư cũng được. Chị em gái với nhau, hiểu tính nhau, thiên thời địa lợi nhân hòa. Quá tuyệt

Về phần Linh. Nói làm sao nhỉ? Càng gần nhỏ này, em càng cảm thấy Linh là một con người rất khác so với vẻ ngoài nữ tính của cô bé. Chuyên mặc quần thun, áo phông, đi giày thể thao, cột tóc cao nhìn như một thằng cu lại còn chơi mấy cái trò đậm chất đàn ông như bi-a, đá bóng. Nhỏ này kĩ thuật hơi bị ghê, có vài trận em đèo đi đá, rồi vô thay người lừa qua các thanh niên kia như thật. Không biết mấy thằng có nhường hay không mà ra vẻ trầm trồ khen ngợi lắm. Phởn chí nên tuần nào cũng bắt em đèo đi đá bóng cả

Hôm nay trong giờ học, đang thiu thiu ngủ thì thằng mãnh Huy đập dậy:

“Này thằng kia?”

“Cái gì?”

“Hôm qua tao có đi hát chỗ này vui lắm. Mấy em đào xinh vờ cờ luôn. Chịu chơi nữa.”

“Mẹ. Đi đéo rủ anh em còn nói chi?”

“Tối qua mày đi làm mà. Sao mà rủ được. Cuối tuần này mày có đi không?”

“Cuối tuần hả? Mấy giờ?”

“Khoảng 10h tối. Chắc lúc đó mày tan ca rồi chứ gì. Đi thì vác lúa theo. Chắc khoảng 300k là đủ”

“ĐM. Còn tiền đâu mà đi. Mày hâm à? Giờ trong người tao không có lấy 100k nữa”

“Mẹ! Con giám đốc mà đéo có tiền. Đéo tin được”

“Từ ngày tao đi làm, ông già có cho xu nào nữa đâu. Lâu lâu mới xin được của mẹ thôi. Chứ dạo này đói lắm”

“ĐM. Than vừa thôi, Nếu muốn đi thì cuối tuần mang theo 300k”

“Hay mày cho tao mượn đi”

“Mượn cái cc. Phần tao, tao còn lo chưa xong nữa chứ đòi lo cho mày”

“Thế mà rủ bố đi như thật. Thằng chó”

“Nói vậy chứ đi hay không là chuyện của mày. Tao nói thật, mấy em đó xinh vờ cờ ra luôn. Đi một lần là nhớ suốt đời”

Nghe nó nói thế, máu ham gái của em lại nổi lên. Nghĩ bụng giờ còn 100k. Tí chạy về quán ứng thêm chút tiền là đi được thôi. Cứ thế mà triển.

“Ờ. Vậy 10h tao gọi”

Hai thằng lại cắm đầu vào những câu chuyện về gái gú. Cười khúc khích cả một góc giảng đường. Cũng may đồng người chứ không là bị đuổi ra khỏi lớp rồi.

Những tiết học cuối cùng cũng trôi qua. Uể oải cấp quyển sách ra về. Vài tháng nữa là phải đi thực tập rồi. Chắc về xin papa con dẫu cộp vô cho đỡ mất công chứ thời gian giờ em lười kinh khủng. Học hành chả còn tâm trí đâu mà vô nữa

Em không ghé về nhà mà chạy thẳng ra quán. Buổi trưa quán không có khách nên em chỉ phụ mẹ trong bếp chọn lọc và kiểm soát nguyên liệu, sau đó bố đi làm về rồi ăn cơm luôn. Khoảng 2h thì chạy về nhà ngủ tí rồi dậy đi tập. Từ hôm đi Nha Trang về em đen như trâu các thím ợ. Không biết Mỹ thoa kem gì cho em mà tại sao da em lại bắt nắng thế không biết. Còn cô ấy thì vẫn thế: trắng như trứng gà bóc.

6h chiều, thay bộ đồng phục rồi chạy lên quán. Hôm nay, quán đông khách nên em phải chạy nhiều, mệt bỏ hơi tai. Có cái đám học sinh cấp 3 nào đẩy vào mở tiệc sinh nhật nên em vừa phải phục vụ bên khu em lại phải đi lo trang trí nữa. Đúng là kiếm tiền không đơn giản chút nào. Trước nay, toàn tiêu tiền của bố mẹ nên không để ý lắm, giờ mới thấm.

Khoảng 7h thì có một đám các thanh thiếu niên kéo vào. Học sinh cấp 3 mấy năm gần đây ăn mặc bạo thật: cứ quần đùi áo ba lỗ, váy ôm, áo yếm trang điểm lòe loẹt nhìn không nhận ra bọn này đang còn ngồi trên ghế nhà trường. Cánh con trai thì kéo thuốc như đứng rồi ấy, tóc tai thì hoe hoe. Ngồi thì cứ văng cả cơ quan sinh dục nam nữ mà nói. Không phải em cổ hủ nhưng con em sau này mà thấy như vậy em vả cho mấy cái tát.

Tiệc diễn ra, em để ý có một con bé xinh lắm. Nó mặc cái đầm quay, 3 vòng căng đét à. Gái xinh mà nên cứ đi đi lại lại ngấm chút xiu rồi hình như thằng bồ nó thấy khó chịu em hay sao ấy. Nó nhìn em hằm học mãi. ĐM, tí tuổi ranh đã bồ bịch. Ngày xưa bằng tuổi mày bố đã đưa người yêu lên giường rồi kia kìa.

Tan ca, em xách xe về. Hôm nay em đi xe đạp vì cái xe máy của em tự động nó trở chứng. Tính đi bộ mà thấy chiều mưa nên thôi. Đi qua ngã tư thì một đám khoảng 3 cái xe máy từ đâu vây lấy em. Rồi biết bị úp rồi. Kiểu này thì xuân này con không về rồi. Một thằng ngồi trên chiếc SH đi xuống nhìn em. Giọng hằm học. Em nhận ra, nó là thằng khi nãy.

“Chào ông anh. Ông anh hồi nãy hình như nhìn gái hơi bị nhiều đấy nhỉ? Đã mất chưa ông anh”

Lúc đó em cũng sợ lắm nhưng cũng nói cứng:

“Cậu thấy tôi nhìn gái à?”

“Địt mẹ. Xuống đập chết cha nó cho tao tui bay” – Thằng đó hét lên

Mấy chiếc xe dừng xuống rồi khoảng 5 thằng bay vô đập em. Em cũng chống trả cũng túm được cái thằng đầu đàn đó mà nện cho nó mấy đấm nhưng sức người làm sao mà chống lại 5 thằng trẻ trâu được. Em gục xuống rồi mặc kệ để cho chúng nó đánh đấm. Sau một hồi thì bọn nó không đánh nữa rồi bỏ đi. Trước khi đi thằng SH còn nói vọng lại một câu

“ĐM. Mày nhớ mặt bố đấy. Chưa xong đâu con zai”

Ngồi dậy phủ bụi rồi dựng cái xe lên dắt về. Ê ảm toàn thân các thím ợ. Bọn này đánh ác vãi mà em che mặt lại chứ không là tàn phai nhan sắc rồi. Ở cái thành phố này, em cũng chẳng phải là đứa có máu mặt vậy cánh gì nên chúng nó đánh thì cứ im đi mà sống. Chống lại chỉ làm thêm bọn chúng thêm thù hận.

Đang dắt xe về thì có ánh đèn phía trước rọi thẳng vào mặt em. Chiếc xe chạy qua rồi dừng lại. Là chiếc Liberty của Mỹ. Hình như cô ấy vừa đi đâu về.

“Anh Minh anh sao thế?” – Mỹ chạy lại hỏi cô ấy kéo cánh tay áo của em lên thì thấy toàn vết máu với trầy xước

“Sao vậy Minh? Sao mà máu me tùm lum thế này?”

“Anh không sao đâu. Chỉ bị ngã xe thôi mà”

Ừ thì đúng giống như ngã xe thật. Cái xe đạp cong cả vành thế kia cơ mà

“Anh không sao chứ?”

“Ừm! Anh không sao.”

“Không sao mà máu chảy tùm lum vậy à. Để em đeo về băng bó lại đã không nhiễm trùng”

Em tính không đi cùng nhưng Mỹ nhất quyết bắt em về nhà của cô ấy. Qua ánh đèn đường em thấy cả khóe mắt Mỹ có nước chảy ra. Hình như là khóc, Mỹ khóc vì gì? Vì em ư?

Cuối cùng em cũng xuôi xị ngồi lên xe cô ấy sau khi gửi chiếc xe đạp ở cái tiệm sửa xe gần đó.

“Ngồi im đó em vô lấy nước rửa vết thương cho” – My chạy vào thì đúng lúc đó Linh từ trong nhà bước ra
“Sao thế anh Minh. Bị gì mà bầm dập hết người thế?”

“Anh bị té xe”

“Té xe? Ừm. Đưa em coi nào?” – Linh kéo áo em ra rồi nhìn vào vết thương sau đó nhỏ lườm lườm nhìn em. Ánh mắt của nhỏ hình như đã phát hiện ra một điều gì đó khiến em hơi hốt. Nhỏ đang chuẩn bị nói thì My từ trong nhà bước ra.

“Linh, em vào lấy mấy cái bông băng với gạc vết thương ra giùm chị với”

“Chị vô đi. Em có biết nó để ở đâu đâu?”

“Ồ trên nóc tủ gần bếp đấy. Vô lấy đi”

“Thôi chị lấy đi. Để em rửa vết thương cho”

“Nhớ cẩn thận đấy” – My lườm lườm nhìn Linh

Khi My khuất sau cánh cửa lúc đó Linh mới nói:

“Anh nói thật đi”

“Thật gì cơ?”

“Anh không phải bị té đúng không?”

“Anh..anh bị té thật mà”

“Đừng chối em. Nhìn có cả vết hằn và vết giày trên áo anh đây này. Anh lừa được chị My chứ sao lừa được em. Vừa bị ai đánh hả?”

Đúng là không có gì có thể qua khỏi mắt của cô nàng này. Em đánh phun ra hết sự thật kèm theo nhớ giữ bí mật, đừng để cho My biết. My bước ra nhìn thấy Linh đang rửa vết thương. Cô ấy đuổi Linh sang một bên rồi tự tay băng bó lại cho em.

“Hơi xót tí nha.”

“Ừm!” – Cô ấy nhỏ mấy giọt ô xy già lên chỗ vết thương đang rỉ máu

“Á...ĐAU” – Em la toáng lên

“Em xin lỗi” – Sau đó My thổi thổi vào vết thương. Hạnh phúc vờ cờ. Tuy nhiên

“Đồ đàn bà. Hơi tí kêu đau” – Cô bé xinh đẹp ngồi trên cái ghế kia mở miệng nói một câu. Em tụt hết cảm cmn xúc

“Rồi đấy. Còn bị chỗ nào không? Để em băng luôn cho”

“Con ở mông. Em băng được không” – Em cười nham hiểm :lock_down:

“Bị vậy mà vẫn còn chọc được à?” – My lại nhéo vào bên hông em.

“Ái. Đau anh. Rồi anh không chọc nữa”

“Lần sau đi đứng cẩn thận một chút nha. Đi gì mà ẩu không à. Lỡ bị gì thì sao?”

Nghe những lời quan tâm đó em thấy ấm lòng lắm các thím ợ. Nhưng cái tính troll gái lại tiếp tục nổi lên:

“Thì em mất chồng chứ sao” :lock_down:

Lại thêm một cái nhéo nữa. Lần này em được tặng kèm một cái lườm đến cháy người. Đau nhưng vui. Hình như cảm giác của mấy thằng đang yêu đều như vậy hay sao á. Tự dưng em lại muốn cảm ơn cái thằng vừa đập em một trận bầm dập này. Đúng là điên cmnr.

Bằng bó xong xuôi, em ở lại thêm một lúc nữa rồi Mỹ đèo về. Lúc đó khoảng 11h tối rồi, cũng may bố mẹ đã đi ngủ cả. Nhìn thấy em trong bộ dạng này chắc mẹ em làm thối em mất. Chào tạm biệt Mỹ rồi em nhẹ nhàng lên phòng. Kết thúc một ngày đầy biến cố.

Còn những giọt nước mắt ấy. Là sao nhỉ? Mỹ khóc vì em? Hay là vì một chuyện nào khác?

19. Chương 19

Những cuộc nói chuyện

“Người mày sao thế con?” – Mẹ hoảng hốt khi nhìn thấy những vết băng bó trên người

“Dạ. Hôm qua đi về bị ngã xe thôi mẹ”

“Ngã xe gì mà chảy xước hết người thế này? Ai băng bó cho đây?”

“Bạn con. Mẹ thay băng dùm con cái” – Em đưa cho mẹ bộ dụng cụ sơ cứu hôm qua lấy ở nhà Mỹ

“Ngồi xuống ghế. Con với cái đi đứng phải cẩn thận chứ. Lỡ có chuyện gì thì sao?”

Mẹ lột mấy vết băng cũ rồi rửa và băng mới lại. Vừa làm vừa cầu nhàu em rồi lại bắt em nghỉ việc. Em không chịu. Em và mẹ không ai nhường ai thành thử cãi nhau to. Chán, em gọi thằng Huy đến chở đi học rồi trưa hôm đó không về nhà ăn cơm luôn. Mẹ cũng chẳng thèm gọi, tiền lương cũng chẳng còn nên lại phải sang nhà thằng Huy ăn chực. Tối hôm đó, em vẫn vác cái người đang ê ẩm vì đau đi làm. Nói là đi làm nhưng cũng chỉ đứng trong quầy vì đau quá, có ra bưng nước được đâu. Bỗng có điện thoại gọi đến.

“Dạ. Con nghe bố?”

“Sắp tan giờ làm chưa?”

“Sắp rồi. Còn nửa tiếng nữa ạ”

“Ừ. Bố đang ở quán mày đây. Ra đây bố gặp lát”

Em chạy ra ngoài thì thấy bố đã ngồi ở trong quán và đang nhâm nhi ly café. Thấy em, bố vẫy lại.

“Có bận quá không? Bố con mình nói chuyện một lát”

“Dạ. Để con vào xin quản lý” – Em chạy vào nói với quản lý một tiếng. Ông bảo em ra ngồi đi rồi tí ông ra chào hỏi sau

“Cãi nhau với mẹ à?”

“Vâng”

“Mẹ mày đang giận lắm đấy. Mày lo mà về xin lỗi mẹ đi”

“Nhưng mà con...”

“Mày đi làm, bố không cần. Lớn rồi tự quyết định được tương lai của mình. Trong cái xã hội này, chẳng có ai cho không ai cái gì đâu. Bố muốn mày phải tự lập sớm, mày nhận ra được điều đó, tự bươn chải, kiếm tiền là tốt nhưng mày cũng phải nghĩ đến bố mẹ gia đình. Đừng có cứng đầu quá. Mẹ cũng chỉ muốn tốt cho mày thôi. Thế nên, về xin lỗi mẹ đi rồi bố sẽ nói đỡ cho”

Bố và em nói chuyện nhiều lắm. Lâu rồi em không tâm sự với bố như thế này, em cũng hiểu bố cũng không phải là người quá phong kiến. Chỉ là những quy định đặt ra thì phải thực hiện theo đúng như thế. Thành ra, có một thời gian dài em oán trách bố vì mối tình đầu với Linh (ex). Giờ này nhớ lại thấy bực mình vì ngày xưa lại có suy nghĩ non nớt như thế.

Một lát sau thì ông quản lý ra chào hỏi bố, rồi ngồi tiếp chuyện với nhau, em thì lặng lẽ lui vào để dọn lại bàn ghế chuẩn bị ra về. Bố chở qua cửa hàng hôm qua lấy xe. Sửa mất gần 200k các thím ợ. Ngắm gái có tí mà trả giá đắt quá.

Vào nhà thì thấy mẹ đang ngồi coi TV. Em vào chào hỏi rồi xin lỗi. Mẹ vẫn nhất quyết bắt em nghỉ việc ở đó nhưng cũng may bố nói thêm nên em được đi làm nhưng với điều kiện nếu xảy ra thêm một lần đánh nhau nào nữa thì nghỉ luôn. Hồi sáng em bảo là bị ngã xe chứ có đánh nhau gì đâu sao mẹ lại biết. Truy ra thì hồi trưa con Thy mách lẻo với mẹ.

Thay băng, ăn cơm rồi đi ngủ. Vết thương qua một ngày cũng không còn chảy máu nữa. Chỉ có mấy vết bầm còn lại. Lấy cái chai xoa bóp của bố dùng tạm vậy. Chỉ còn 20k còn lại trong túi. Không biết từ giờ tới cuối tháng phải sống sao đây.

Sáng hôm sau, nghe lời thằng Huy làm con đề trúng được mấy trăm các thím ợ. Hên vãi nời. Vậy là sống dư tới cuối tháng rồi

“Chiều đi café không mày?” – Tin nhắn của Thy

“Mấy giờ? Mày bao à?”

“Giờ luôn. ĐM chị chi. Đi không?”

“Ngu gì không đi. Quán cũ phải không?”

“Ừ”

Nói là mời nhưng con này hay troll người lắm. Nó bắt em trả mấy lần rồi. Cứ cầm tiền đi cho chắc ăn. Nghĩ thế em cầm cái bóp rồi chạy xe ra quán. Ra tới nơi thì thấy nó đang ngồi ở đó đọc sách.

“Sao rồi bạn hiền. Đỡ đau chưa?”

“Cũng đỡ rồi. Có gì mà mày gọi tao ra đây đây?”

“Ủa? Gọi mày ra tán phét không được hả?”

“Cũng được. Nhưng thằng bồ mày đâu mày không gọi lại gọi tao?”

“Anh ấy đi Đà Nẵng rồi. Mẹ, cũng lâu rồi tao với mày chưa nói chuyện với nhau. Thái độ gì đây?”

“Tao sợ thằng bồ mày ghen rồi chém tao như cái vụ tao bị đập vừa rồi. Hãi lắm” – Em vừa nói vừa đưa tay lên múa phụ họa

“Hahaa. Mày cũng biết sợ cơ à? Mà quên chưa hỏi. Sao hôm đó mày bị đánh vậy”

Em ngồi kể cho Thy nghe toàn bộ câu chuyện. Tất nhiên là không giấu diếm một cái gì. Nghe xong, nó chỉ em ngu rồi lại rống lên cười.

“Mày tin bố hấp diêm mày không?” – Vẫn câu hỏi muôn thuở

“Lâu rồi không nghe mày đòi hiếp tao. Hộ tao phát” – Thy nói rồi vạch một bên áo. Làn da trắng hồng gần vều lộ ra. Nóng hết cả người

“Thôi không đùa nữa. Nghe tao hỏi này?” – Thy chỉnh đốn trang phục rồi nói

“Sủa đi”

“Mày thấy cái My nhà tao như thế nào?”

Giật mình, sao tự nhiên con bạn lại hỏi em như thế?

“Sao mày lại hỏi tao như thế?”

“Ừm! Hôm vừa rồi đi chơi với bọn thằng Nam có cả My. Cái thằng hôm bữa mày với cái My đi sinh nhật đấy. Hình như đúng cái tối mà mày bị đánh. Thằng này yêu cái My lâu rồi, tao cũng thấy nó tốt nên muốn ghép đôi cho hai đứa nó. Cũng chả hiểu sao mà nó lại mê mẩn con bé đến thế. Người ngoài như mày thử giải thích xem sao”

Nghĩ tới thằng Nam, em lại nghĩ tới những lời tối hôm bữa nó nói về My. Máu nóng lại bùng lên. Em bỗng nhiên gất lên.

“Mẹ. cái thằng mờ lờ đó thì tốt cái gì. Mà đừng có mà giao trứng cho ác. Tao chưa róc thịt nó ra là may đấy?”

“Sao đấy? Gì mà bức xúc vậy?” – Thy tỏ vẻ bất ngờ trước thái độ của em

“Mày biết thằng đó nói gì về My không? Nó nói My là gái gọi cao cấp đó. Hôm đi sinh nhật tao đánh nó cũng chỉ vì nó nói như vậy đấy. Mẹ cha nó nữa chứ”

“Gì? Mày nói cái gì? Nam nói My sao?”

Em kể lại câu chuyện hôm đi sinh nhật cho Thy nghe. Xong thấy Thy thờ dãi

“Thật hả mày?”

“Tao lừa mày làm éo gì?”

Thy ngồi thờ ra một lúc. Với tay lấy cốc sinh tố rồi hút sùn sục rồi nhìn mông lung không nói gì hết. Chắc đang tự hỏi tại sao một thằng như Nam lại đi nói xấu đứa em của nó như thế. Bỗng tự nhiên nó mỉm cười quay lại nhìn em. Có mùi nguy hiểm

“Mày nói mày đánh nhau với thằng Nam hả?”

“Ừ. Thì ...thì sao?” – Đúng là nguy hiểm thật

“Mày đánh thằng Nam khi nghe thấy nó nói về My như thế hả?”

“Đúng”

“Mày chẳng phải là gì của cái My. Sao mày lại đánh nhau vì nó, mày có ý gì với nó phải không. Heheee” – Em tự nhiên lạnh hết sống lưng

“Gì có! Nếu đó là mày tao cũng làm vậy thôi” – Em chối

“Thật không?” – Thy tỏ vẻ nghi ngờ

“Thật”

“Mày tốt như thế hả? Tin được không đây?”

“Mày là bạn của tao bao nhiêu năm rồi. Mày chẳng hiểu tính tao sao?”

“Chính vì là bạn của mày bao nhiêu năm nên tao những lời mày nói mới đáng nghi như vậy. Đùa thế thôi nhưng nếu có ý gì đó với bé My thì cũng được. Con bé hơi bị đằm đằm. Cố gắng lên nhé thằng bạn” – Thy nháy mắt

“Tào lao” – Em cảm ly ca cao uống cái ực

Nghe con Thy nói vậy em cũng mừng lắm. Ít ra con bạn nó cũng ủng hộ em. Có đồng minh mạnh như nó thì cứ thế mà triển thôi. Cố gắng trong năm nay phải có gấu bằng được để thoát khỏi cái cảnh FA

Ngồi nói chuyện phiếm một lúc nữa nhìn lại đồng hồ đã thấy 5h. Nhanh thật đấy. Mới đó mà đã 2 tiếng rồi, đến giờ phải ra quán làm việc. Em kêu tính tiền rồi Thy móc ra trả. Con bé phục vụ nó nhìn em như cái thằng từ hành tinh khác ấy. ĐM chưa thấy gái đi với trai trả tiền café bao giờ à?

Về nhà lấy bộ đồng phục rồi chạy ra quán xe ra quán. Bước vào thì ông quản lý kéo em lại rồi dúi vào em một mớ dây điện, đèn chùm bắt treo lên. Sắp đến 20/10, công việc ngày càng nhiều vừa phải trang trí lại quán, vừa phải phục vụ, chạy nước. Guồng quay công việc cứ xoay khiến đêm đó về mấy vết thương cũ nhức lên hành em cả buổi. Đang ngồi thoa thuốc thì có tin nhắn đến.

“Làm gì đấy anh?” – Là của My

“Anh đang thoa thuốc.”

“Vẫn còn đau lắm hả. Sáng mai rảnh chạy qua em đưa cho lọ thuốc này mà thoa”

“Thôi, anh còn hơi nhức thôi. Không sao đâu. Mai em rảnh không? Đi uống café?”

“Mai em có việc rồi, khách sạn X khai trương. Em muốn nhờ anh việc này nhưng anh đang còn đau nên chắc thôi”

“Việc gì đấy? Nói anh nghe?”

“Dạ thôi. Phiền anh lắm”

“Cứ nói đi. Có gì anh giúp cho”

“Mai ở khách sạn có tuyển thêm người phục vụ. Mấy cha quản lý ở đó bảo thiếu người nên nhờ bọn em tìm thêm. Nếu được thì anh đi làm với bọn em cho vui”

“Em cũng phục vụ ở đó hả?”

“Dạ không anh. Em đứng chào khách. Mai được thì qua em nha?”

“Ừm! Vậy mai anh qua”

Đặt chiếc điện thoại xuống, ngày mai được làm việc chung với My. Nghĩ cũng thấy vui vui nhưng không biết công việc làm như thế nào nhỉ? Chắc cũng chỉ giống như ở quán café thôi. Phục vụ ở đâu mà chả như vậy, nghĩ nhiều mất công thôi thì tắt đèn đi ngủ.

20. Chương 20

Kể đóng thế

5h sáng. Điện thoại rung

“Alo...” – Giọng gái ngủ

“Dậy đi anh. Sáng phải sang sớm đây” – Tiếng My đầu dây bên kia

“Ừm! Chờ anh chút anh chạy qua giờ”

Cúp máy phóng xuống giường, vặn mình vài cái để khởi động. Em vào WC để vệ sinh cá nhân rồi mặc quần áo chuẩn bị sang nhà My. Sáng nay phố núi se lạnh, cái lạnh đầu mùa làm em cảm thấy hơi rùng mình. Khoác vội cái áo rồi phóng xe đi, đường phố sáng chủ nhật khá vắng, chỉ có vài người đi tập thể dục, một số người lao công hoặc một vài quán xá bên đường đang lục đục mở cửa

Trời lạnh là thế nhưng tới nhà My em bỗng cảm thấy nóng nóng trong người. Không phải là do thời tiết mà là do My. Cô ấy diện một chiếc áo dài tay hở eo, một chiếc minizip cách điệu khá trẻ trung và sexy. Làn da trắng nõn của My được phô bày dưới ánh nắng của sớm mai trông như một bức tranh tuyệt đẹp của tạo hóa ban tặng vậy. My cầm một chiếc túi nhỏ rồi đưa cho em. Cô ấy ngồi lên xe rồi nói:

“Đi ăn sáng đã anh”

“Em ăn gì?”

“Bánh canh đi. Em đang thèm”

Chở My đến quán bánh canh ngày xưa em với Thy hay tới. Cô chủ quán vẫn niềm nở chào em còn nháy mắt nói thầm như kiểu hỏi con gái nhà ai đấy? Em chỉ cười trừ rồi lấy giấy lau đĩa và khăn cho My.

“Anh và chị Thy hay ăn ở đây hả?”

“Ừm! Sao em biết?”

“Chị Thy nói quán này ăn ngon lắm nhưng em chưa ăn bao giờ.”

“Ăn cũng được. Bánh canh tới rồi. Em ăn đi”

Nêm nếm gia vị xong, em đưa tô bánh canh cho My. Cô ấy vừa ăn vừa vén tóc vừa xuýt xoa vì cay trông đáng yêu lắm. Em ngồi ăn mà cứ nhìn miết thành ra khi My ăn hết rồi mà em vẫn còn một nửa. Gái xinh trước mặt sao mà ăn uống được đây

“Tí nữa anh phải làm gì?”

“Anh cứ đến đó. Quản lý sẽ cho anh biết. Chắc cũng chỉ sắp xếp lại bàn ghế và phục vụ thức ăn thôi. Khoảng 9h là bắt đầu đấy”

“VẬY HẢ. Còn em?”

“Tí em phải đi thay đồ rồi trang điểm chuẩn bị chào khách nữa. À mà em nói này?”

“Chuyện gì?”

“Nam cũng làm ở đó” – My lí nhí trong miệng

“Ừm” – Thực sự nghe thấy cái tên Nam, em lại sôi máu lên. Muốn đấm vài phát vào mặt nó nữa

“Tí nữa đừng có xảy ra chuyện gì nha”

“Em biết thằng Nam làm ở đó sao còn bảo anh tới đó làm?”

“Tại vì em vẫn chưa dứt khoát được với anh. Nên nhờ anh lần này nữa” – My cúi mặt, lại lí nhí trong miệng

“Rồi. Anh biết rồi”

Đắng các tím ợ. Đắng lắm khi nghe My nói vậy. Em lại là thằng đóng thế một lần nữa cho cô ấy. Không hiểu tại sao em lại đồng ý. Chắc chẳng còn gì cay hơn khi người mình yêu lại bảo mình giả làm người yêu của cô ấy nhỉ? Cảm giác của em lẫn lộn lắm: có chút vui vui nhưng lại có chút buồn, thầm nghĩ lại chuyện hôm trước những giọt nước mắt của My chắc không phải dành cho một kẻ như em đâu. Cũng đúng thôi, thực chất em chỉ là kẻ đóng thế thôi mà

Nói vậy chứ biết làm sao giờ. Đồng ý rồi thì phải làm thôi. Lại đi, lại đèo cô ấy rồi nhìn cô ấy tươi cười với một thằng nào đó trước khi vẫy tay tạm biệt em. Nghĩ cũng buồn, nhưng thực sự em với My cũng chẳng là gì của nhau. Tình cảm này chắc cũng chỉ xuất phát từ mình em. Còn với My có lẽ cô ấy chỉ xem em đúng nghĩa một người anh trai thuần chất

“Xin lỗi. Em là Minh phải không?” – Đang thả dòng theo suy nghĩ thì một tiếng nói vang lên

“Dạ vâng. Em chào chị”

“Chị là Khánh quản lý ở đây. My có nói với chị là hôm nay em đến đây làm hả?”

“Dạ”

“Ừm! Theo chị vào đây”

Chị Khánh dẫn em đi dọc một cái hành lang vào một cái phòng rồi đưa cho em một bộ đồng phục bảo em mặc vào rồi ra sảnh làm việc. Bộ đồng phục vừa in với em các tím ợ. Mặc vào giống như mấy anh bồi bàn làm trong các khách sạn 5 sao giống trong phim ấy. Đẹp trai vờ lờ

Đang trên đường ra sảnh thì gặp thằng Nam. Nó bất ngờ nhìn em như không tin vào mắt mình. Em chỉ liếc qua nó rồi đi thẳng. Nó gọi giật em lại

“Mày đến đây làm gì?” – Mắt nó lườm lườm nhìn em

“Mù à? Tao làm ở đây”

“Là My nói mày vào đây làm đúng không?”

“Ừ đúng! Thì sao?”

“Tao nói cho mày biết trước. Khôn hồn thì chia tay cái My đi. Không mày cần thận”

Nghe những lời đe dọa của thằng Nam, em cũng thấy hơi nhột. Tướng tá thằng này cũng ngang em. Solo 1 vs 1 chắc đồng kèo nhưng em chỉ sợ nó có hội ở sau lưng. Nó mà gọi hội tới úp em như mấy thằng trầu như lần trước nữa là mệt

“Tao đéo chia tay đấy. Mà làm gì nổi tao. Cái ngữ của mày chỉ chuyên đi xấu người khác. Được cái gì mà to mồm. Mày không bao giờ yêu cái thể loại như mày đâu”

“Mày...” – Nó chỉ tay vào mặt em. Có vẻ như giận lắm rồi bước đi

Công việc chính hôm qua hình như đã được làm hết rồi giờ chỉ có quan sát mọi thứ và kiểm tra lại thôi nên cũng nhàn. Mà này giờ em cứ hóng ra bên cửa để xem Mỹ có ở đó không mà mãi không thấy. Chán nản lại gặp cái mặt thằng Nam lườm như muốn ăn tươi nuốt sống nữa chứ. Thấy có biến nên em nhắn tin cho thằng Huy bảo rủ mấy thằng bạn tới đón ở gần cửa khách sạn. Có gì tí nữa còn giải quyết

Khoảng 8h thì Mỹ bước ra. Đẹp, đẹp lắm các thím ợ (Trong mắt của em là vậy nhé) Trong bộ áo dài truyền thống màu đỏ, Mỹ thật rạng rỡ như những bông hoa mùa xuân tràn trề sức sống. Tóc được buộc cao khoe cái gáy trắng ngần, nụ cười duyên dáng, tà áo dài thướt tha làm em nhìn cô ấy như một thằng mất hồn. Phải đến khi chị quản lý vỗ vào vai em cười đầy ngụ ý thì em mới tỉnh lại

Mỹ cùng với những người khác bước ra cửa để đón những vị khách đầu tiên. Toàn các ông tai to mặt lớn bụng phệ ơ nhưng mà.....Bố???

Em có nghe nói công ty nhà đang làm một cái khách sạn nào đó ở thành phố này nhưng em không ngờ đó là khách sạn này. Em cố gắng né ra phía sau nhưng không kịp. Chắc chắn bố đã nhìn thấy em. Trông bố có vẻ bất ngờ nhưng ông không nói gì. Em chỉ gật đầu cười chào rồi lại lẳng lặng đi làm việc của mình. Thầm nghĩ từ giờ cho đến lúc tan tiệc không nên giáp mặt nhiều sợ sẽ có người quen nhận ra. (Hồi đó em nghĩ như vậy là do sợ bố bị mất mặt với mọi người khi có con trai làm phục vụ trong đây.)

Một lát sau, bọn em phải chạy như vắt chân lên cổ. Thức ăn, rượu bia phải mang ra liên tục. Hở một cái là có người sai. Một lúc sau khi vừa mới nghỉ một tí thì có tin nhắn. Là của bố. Bố bảo em là làm xong rồi về nhà cẩn thận. Vài câu đó thôi nhưng cũng thấy ấm lòng lắm các thím ợ

Khoảng 11h thì kết thúc. Em đang dọn dẹp phần còn lại của buổi tiệc. Mỹ nhắn tin là đã lấy xe và đang đợi bên ngoài còn bọn thằng Huy nghe em nói thế cũng đang ngồi uống nước bên cạnh đó. Làm xong, vô thay quần áo, rồi ra sảnh đợi chị quản lý tới phát tiền. Mỗi người được 150k các thím ợ. Cơ mà....

“Ủa. Của em đâu chị?”

“Tiền của em hả? Chị đưa cho Mỹ cầm rồi.”

“Dạ???” – Mặt em hiện lên dấu hỏi to đùng

”Đưa cho người yêu quản lý tiền cho chứ sao? - Chị ấy cười mỉm. Em chỉ gãi đầu con thằng Nam nhìn em tức như muốn bay vào ăn tươi nuốt sống

Xong xuôi, em ra ngoài thì thấy Mỹ đang đứng đợi. Trưa nắng cô ấy khoác lên trên người cái váy chống nắng nữa che mất đôi chân dài. (Hơi tiếc nhưng không sao)

“Tiền của anh này?” – Mỹ đưa em 150k

“Chà chà. Chưa là vợ của người ta mà đã kiểm soát tiền nong như vậy rồi. Bữa sau cưới về thì không biết sao đây” – Em cầm tiền chép miệng nói

“Á đau....Đừng véo nữa”

“Cấm được nói linh tinh” – Mỹ trừng mắt rồi leo lên xe

“Đi ăn gì không? Anh đói quá”

“Về nhà em đi. Linh đang nấu cháo, có cả chị Thy qua ăn nữa đấy”

“Cháo hả. Có vẻ ngon. Qua liền. Nhưng mà...”

“Sao???”

“Cái Linh còn giận anh chuyện bữa trước không?”

“Em không biết nữa. Anh đến giải thích đi”

Em đèo xe chạy ngang qua quán nước thì bị mấy thằng bạn nhìn thấy. Chúng nó hú lên như bầy tinh tinh xổng chuồng ấy các thím ợ. Tưởng lại bị úp nữa chứ. Hải vồn ra. Phóng xe chạy luôn một mạch, mặc kệ đám tinh tinh ấy la ó

Em chở My tới nhà rồi quay đầu xe về tắm. Chạy cả buổi nên người ra mồ hôi rít thôi rồi. Ngồi ăn sợ mất ngon, thôi thì sạch sẽ một chút chẳng mất ai. Đang đi thì tí nữa bị mấy thằng trẻ trâu hôn mông. ĐM, mình qua đường xi nhan đằng hoàng rồi mà chúng nó vẫn vượt cho bằng được. Thanh niên giờ mạnh động vãi

P/s: Đang còn bị đau. Chap này hơi ngắn các thím thông cảm nha. Vợ lại đến chăm rồi, sợ viết lộ cmn mất.

21. Chương 21

Bữa trưa đầy rắc rối

Xách xe ra chợ mua lấy một kí me thì có điện thoại tới. Thy bảo em qua đón nó sáng nhà My. Lại phải vòng xe quay ngược đường. Trời trưa nắng, may mà mới tắm xong chứ không em cũng mặc kệ nó rồi. Con gái con nửa trưa thì nắng mà nó đóng một cái quần đùi với cái áo ba lỗ. Đường như chị em nhà này có đặc điểm chung là không sợ nắng hay sao ấy.

“Cái bịch gì đen đen đấy?”

“Me. Tí nữa ăn không?”

“Me hả?” – Khỏi cần nhắc, nó thò tay bốc lấy mấy trái rồi nhìn em cười khì. Hết nói nổi với con bạn

“Nhanh lên mẹ. Trời nắng vờ lờ ra còn đứng đó cười được”

Vặn tay ga phóng đến nhà My. Thấy bé Linh ra mở cửa mà mặt lấm la lấm lét nhìn em nửa ngượng, nửa muốn móc mắt em ra vậy. Em chỉ cười rồi chào. Bé không nói gì chạy thẳng tuốt vào nhà luôn. Từ hôm diễn ra sự cố tới giờ hơn 1 tháng, mới nói chuyện cách đây vài bữa giờ lại đỡ chứng rồi. Em cũng không gặp để nói chuyện đằng hoàng được. Con gái thật là khó hiểu

“Chị Thy, cháo xong rồi đấy. Chị bỏ quẩy ra dùm em với” – Tiếng My vang trong bếp

“Anh Minh mua gì đến đây?”

“Me. Để anh đi rửa rồi tí nữa ăn” – Em chạy theo Thy vào bếp còn My đang ở ngoài phòng khách lau nhà

Một lúc sau em ra

“Sao không để chiều rồi lau?”

“Nhà hôm nay có khách mà. Phải sạch sẽ chứ?”

“Khách hả. Em mời ai à?”

“Anh không phải là khách à?” – My nheo mắt nhìn em

“Rồi. Anh là khách. Vậy tí anh không phải rửa chén nha?”

My dư dư nắm đầm trùm mắt lên dọa em. Chả là hồi nãy trước khi về em có nói là sẽ ở lại rửa chén với My. Đại gái vờ cờ lờ

“Linh nó ở trên phòng hả em?”

“Ừm! Hồi nãy nó mở cửa cho anh xong rồi chạy biến lên trên nó nãy giờ. Chắc vẫn còn xấu hổ?”

“Có gì đâu mà xấu hổ. Chuyện lâu rồi mà. Con bé này cũng lạ thật”

“Anh mới lạ ấy. Anh nhìn thấy gần hết con bé. Bảo sao nó không xấu hổ.”

“Mới nhìn thấy có tí” – Em dùng tay nheo mắt lại nói

“Tí tí? Thôi đi ông tướng. Trố mắt đứng như trời trồng nhìn con người ta như thế mà bảo tí tí. Cái tí tí của ông muốn đốt nó rồi.”

“Heheeee” – Em cười cầu hòa

“MẤY ĐỨA XUỐNG ĂN ĐI” – Tiếng Thy trong bếp vọng ra

“Anh lên kêu cái Linh đi. Em lau dờ cái nhà”

“Em lên kêu đi. Anh ngại lắm”

“Lên đi. Lên rồi xin lỗi nó. Chứ 2 người muốn không bao giờ nói chuyện với nhau nữa à?”

Thấy My nói cũng có lý, em cũng lết bước tiến đến phòng của Linh. Cánh cửa phòng chỉ khép hờ mà không đóng. Bên ngoài còn có cái biển báo STOP to đùng nữa. Nhẹ nhàng gõ cửa rồi gọi

“Linh ơi, xuống ăn trưa” – Không có tiếng trả lời

“Anh vào được không? Anh muốn xin lỗi chuyện hôm bữa” – Không có tiếng trả lời.

Đứng thêm một phút nữa không có động tĩnh gì em mới hé cửa nhìn vô thì thấy cái lưng của cô nàng ở ngay trước mắt và....đang nghe nhạc. Hèn gì mà gọi mãi không thưa. Em mở cửa rồi đứng ngoài gọi lớn

“MY.” – Cô nàng giật mình quay lại trố mắt nhìn em, vội vàng gỡ tai nghe xuống rồi hét toáng lên

“AI CHO ANH VÀO ĐÂY. ĐI RAAAAAA” – Nói rồi Linh cầm một đồng gối với gấu bông trên giường giục lia lịa vào người em. Thấy động, My và Thy chạy lên xem. Thy vẫn chưa biết chuyện gì nên nhìn em như kiểu thẳng dê xồm. Ne né em rồi bước vào phòng còn My chỉ nhìn em cười. Híc, bị đòn, bị chửi bị hiểu lầm rồi còn bị người ta cười nữa

“Thằng kia. Mà y vừa làm gì cái Linh” – Mặt Thy gườm gườm nhìn em

“Tao có làm gì đâu?”

“Sao con Linh nó hét. Mà y dê nó phải không. GAY mà bày đặt hả mà” – Con Thy nhéo tay em

“Á...đâu. ĐM. Tao lên kêu nó xuống ăn trưa chứ có làm cái gì đâu?”

“Thật không?” – Ánh mắt nghi hoặc

“Thật. Hồi My xem” – Thy nhìn My như xác nhận. Cô ấy gất đầu rồi cười và bảo em với Thy xuống ăn trước. My ở lại có chuyện nói với Linh

Buổi trưa có cháo gà với cơm và vài món ăn mặn. Tay nghề của My quá tuyệt, ăn miếng nào thấm miếng đó. Vừa ăn vừa nói chuyện với Thy. Nó hỏi

“Có thật mà y không làm gì con Linh không đấy?”

“Tao nói thật mà. Bạn bè bao nhiêu năm trời chả lẽ mà y không tin tao?”

“Vì là bạn của mà y mấy năm trời nên tao ếu thể tin được mà. Mà y không làm gì thì tại sao nó hét toáng lên. Ngày xưa tao thấy mà y nó quăn nhau lắm mà?”

Trước những câu tra khảo của Thy em đành phải nôn hết những chuyện xảy ra cho Thy nghe. Ngồi nghe em kể mà mắt nó cứ trố lên như không tin vào những điều mình đang nghe vậy. Nghe xong nó chốt một câu

“Thật vậy à?”

“Ừ” – Em tiếp tục ăn

“Thế mày nhìn được hết người nó rồi còn gì?”

“Hết đầu mà hết. Tao chỉ nhìn thấy có tí à. Bị cái áo khăn tắm với cái quần...chip che mắt rồi” – Em nói nhỏ dần. Con Thy vung tay bóp lên em một cái. Định mệnh trời đánh tránh bữa ăn

“Thế mà bảo còn chưa nhìn hết à? Hay là cái hết của mày phải là nó khóa thân hoàn toàn?”

“Ừm!” – Thẻ em nói trong vô thức. Kiểu như không kiểm soát được hành động của mình ấy. Nói xong con Thy nhìn em với ánh mắt giống như nhìn phải thằng biến thái vậy

“Mày ghê quá Minh ơi”

“Không...ý..tao là...” – Lấp bắp. Mặt em lúc này chắc nấu sôi được cả một nồi nước

“Thôi khỏi cãi. Mày kinh quá”

Nó không nghe em giải thích luôn. Lúc My xuống đang chuẩn bị ngồi cạnh em thì nó kéo sang bên ngồi với nó. Hai đứa to nhỏ gì đó với nhau ấy. My nhìn em hơi thẳng thốt rồi chỉ cười. Định mệnh chắc lại nói xấu rồi

“Linh không xuống hả em?”

“Tí nó xuống. Anh ăn đi. Thức ăn có vừa miệng không?”

Em đưa ngón tay lên “LIKE”

Lúc sau thì Linh xuống. Lườm lườm em cháy cả người. Kinh thật, em thì chỉ dám liếc thôi, giờ mà nói lời nào mà đụng chạm tới chuyện bữa trước với tính cách của Linh chắc úp cả nồi cháo lên đầu em quá

“Thy cho tao xin chén cháo” – Em đưa cái chén cho Thy

“Không được. Anh không ăn cháo được”

“Sao thế?” – Em ngơ ngác hỏi, không phải My mời em sang đây ăn cháo hay sao?

Chẳng nói chẳng rằng. Cô ấy chụp lấy cái tay em rồi vén tay áo lên. Vết thương bữa trước bị mấy thằng trẻ trâu đập vẫn chưa lành hẳn.

“Bị thương. Ăn gà sẽ thành sẹo. Không được ăn. Anh chỉ ăn được những thứ này thôi” – Nói rồi My đặt trước mặt em đĩa thịt heo với đĩa rau

“Mày sao bị thương thế?” – Thy hỏi

“À. Té xe”

“Té cái móc khỉ. Bị người ta đánh thì nói đi. Té xe” – Con bé kia đang húp cháo bỗng nhiên chọt vô một câu. My nhìn em lườm lườm

“Vậy anh bị người ta đánh. Không phải té xe”

“À ừ. Anh bị người ta đánh” – Em lấp bắp gấp miếng rau cho vào miệng. Chỉ nghe thấy tiếng thở dài từ My

“Thôi! Ăn đi.”

Không khí sau câu nói của My bỗng nhiên trầm hẳn. Không ai nói với ai câu nào cả. Mọi người chỉ tập trung vào chén cơm của mình. Em muốn nói lắm nhưng biết nói gì giờ. Tất cả là tại con kia. Em nhìn nó thì nó chỉ lè lưỡi trêu em. Hồi nãy muốn nói lời xin lỗi nhưng nhìn như vậy chắc đành thôi.

Xong bữa trưa. Em với My cùng dọn còn 2 chị em kia thì tíu tít lấy rổ me hồi nãy em mang tới. Em rửa My chẳng. Không ai nói chuyện với ai. Em đành phá vỡ cái không khí nặng nề này vậy

“Hình như em không được vui? Có chuyện gì à?”

“Không có gì.” – Lại im lặng

Không tập trung rửa nên cái lưỡi dao nó xướt qua tay làm một đường ở ngay ngón. Em giật mình rút tay ra thấy máu chảy tề le. My hốt hoảng

“Sao vậy. Có sao không” – Cô ấy cầm ngón tay của em rửa sạch xà phòng rồi cho vào miệng mút. Em giật mình.

“Em...em..” – Em tính giật tay ra. Cô ấy nín lại

“Anh không sao đâu. Em thả ra đi” – Lúc đó cô ấy mới chịu thả ngón tay em ra

“Anh lại ghé ngồi đi. Em đi lấy bông băng.”

My chạy lại túm lược đồ rồi mang ra. Cô ấy tỉ mỉ băng cái ngón tay của em lại. Em nhìn My không chớp mắt, em không hiểu lúc đó tại sao cô ấy lại làm như vậy? Mút ngón tay đầy máu của em? Không thể hiểu nổi. Em cứ ngồi đó nhìn trừng trừng vào cô ấy cho đến khi My ngược lên

“Xong rồi đấy.” – Mỉm cười nhìn em

“Mặt em dính gì à?”

“Minh” – Cô ấy gọi. mặt hình như hơi ửng hồng khi bị em nhìn chòng chọc như thế

“Anh sao vậy?”

“Sao em lại mút ngón tay anh?” – Em hỏi

My không trả lời. Chỉ mỉm cười rồi đứng dậy cất đồ dùng. Cô ấy bảo em ngồi đó, đồng chén đĩa kia không cần rửa nữa. Em không phải thẳng đần mà không nhận ra My có tình cảm một chút gì đó với em. Nếu như chỉ là bạn bè bình thường thì sẽ không có chuyện cô ấy đưa cả một ngón tay đầy máu vào miệng của mình để mút rồi hớt hải đi tìm bông băng để băng nó lại. Chắc chắn là có nhưng nó mơ hồ quá.

Lúc đó em chỉ muốn chạy lại ôm thật chặt cô ấy rồi nói anh yêu em nhưng có chắc cái tình cảm của My dành cho em có phải là tình yêu nam nữ hay chỉ là sự ngộ nhận của một mình em. Em thật sự muốn lắm nhưng lại sợ mất My, nói ra thì sao: thành công, em sẽ có cô ấy. Còn thất bại em sẽ mất cô ấy. Không là bạn cũng chẳng là cái gì nữa.

Thần thờ bước ra phòng khách. Hai chị em kia vừa ăn me vừa cười đùa inh ỏi. Thấy em ra, Thy chia cho em một trái me rồi nhìn thấy tay em bị băng bó nó mới hỏi

“Mày bị sao thế?”

“Nhìn không biết à? Đứt tay” – Tự nhiên em quạu lên với nó

“Thằng điên. Tao làm gì mày mà tự nhiên mày quạu tao”

“Thôi đừng nói nữa. Mày về không?”

“”Không. Tao ở đây. Tối mới về”

“Vậy tao về trước đây. Tí My ra bảo tao về rồi” – Em quay sang Linh

“Linh cho anh xin lỗi nha. Hôm đó anh không cố ý” – Con bé không trả lời chỉ lườm lườm nhìn em

Em phóng xe ra khỏi cánh ngói nhà đó, lòng đầy những thắc mắc về My. Lúc đó em cảm thấy rất chán đời, muốn đập phá hay làm cái gì đó để xóa đi cái cảm giác bức tức này. Mọi chuyện dường như đã có cách giải quyết nhưng sao lại rồi bởi như thế này. Đau đầu, em không về nhà mà chạy tới một hồ bơi gần đó. Em mong nước sẽ làm em cảm thấy nhẹ nhàng hơn.

Đến hồ bơi. Bà chủ đưa cho em một cái túi bóng nhỏ để cột ngón tay lại cho khỏi vào nước. Hôm nay có vẻ nóng, mọi người đi bơi khá nhiều đặc biệt là mấy em teen teen cấp 3, vòng nào ra vòng nấy. Cứ phải gọi là . Vừa được bơi vừa được ngắm, đây đúng là cách giải quyết căng thẳng tốt nhất cho cánh đàn ông

Về tắm lại, làm một giấc rồi tối đi sang nhà ông bà ăn cơm. Sau đó lại phóng xe về nhà ngủ. Kết thúc một ngày đầy mệt mỏi. Liệu rằng ngày mai liệu có thoải mái hơn không.

22. Chương 22

Con bạn thân tội nghiệp

“Ê Minh”

“Hửm?”

“Chiều rảnh đi uống café đi.”

“Sao nay có hứng mời tao đi uống café vậy. Chiều nay trời mưa chắc”

“Đừng có mà nói xoáy tao. Chiều có đi không?”

“Đi thì đi nhưng chỉ đi uống café xong thôi à?”

“Tao có chuyện muốn nói”

“Sao không nói ở đây luôn đi”

“Đang giờ học mà. Chiều nói”

“Ừ”

Những tiết học căng thẳng của ngày thứ 2 đầu tuần cuối cùng cũng qua đi. Em mệt mỏi lê cái thân tàn tạ giữa trời trưa, mùi thức ăn, khói xe và những âm thanh hỗn tạp buổi trưa nắng làm cái đầu em cảm thấy như muốn vỡ tung. Chỉ muốn chui vào căn phòng nào đó, có điều hòa hoặc đắm mình dưới những làn nước xanh mát của hồ bơi với những chân dài nóng bỏng trong bộ đồ 2 mảnh sexy.... Ôi lặc đê cmn rồi

Phóng vù xe về nhà. Em thấy mẹ đang nấu ăn, thường thì buổi trưa không có ai ở nhà, hôm nay có cả bố lẫn mẹ làm em cảm thấy lạ. Xách chiếc balo vứt lên ghế rồi cầm chai nước tu một hơi. Muốn chào hỏi gì cũng phải thoát khỏi cái nóng đã

“Hôm nay mẹ không ra quán à?”

“Không. Nay giỗ cổ nên ở nhà mẹ làm mấy mâm cơm mời chú bác. Chiều rảnh mày chạy ra ngoài trông quán giùm mẹ với”

“Chiều nay ạ? Chiều nay con có hẹn rồi”

“Hẹn với ai”

“Cái Thy mẹ”

“Hẹn hò gì? Để khi khác. Chúng mày đang yêu nhau hay sao mà tao thấy hẹn miết vậy?”

“Làm gì có. Con với nó chỉ là bạn thôi”

“Yêu được thì tốt. Có ai cấm cản gì anh đâu mà anh giãy đành đạch lên thế. Mẹ chấm con Thy đấy” – Mẹ vừa cười vừa chọc

“Thôi. Không nói chuyện với mẹ nữa. Con lên thay đồ đây”

Em chạy lên trên lầu, khi đi ngang qua phòng khách em thấy bố đang chăm sóc mấy chậu lan ở sau vườn. Bố em là người rất thích trồng lan. Nhớ có lần em chơi làm vỡ mất chậu lan đang nở hoa đẹp lắm bị bố đánh cho một trận lên bờ xuống ruộng. Giờ nghĩ lại vẫn còn thấy hãi

Thay đồ, chạy ù xuống nhà phụ mẹ nấu cơm trưa. Nói là phụ nhưng chỉ lờn vờn ở đó cho có lệ thôi, mẹ sai gì làm đó chứ em thì nhác. Đụng vào mấy cái việc bếp núc thực sự không ham. Tới giờ thì dọn cơm, mời bố vào dùng, ăn xong rồi dọn dẹp và ngủ trưa. Lịch ngày nào cũng như ngày nào không có gì thay đổi.

Hai giờ chiều, em lại lặc đê chạy ra quán. Đang sửa soạn thì có tiếng điện thoại reo, khỏi cần nhìn em cũng biết là ai.

“Mày đâu rồi. Đi chưa?”

“Tao phải ra trông quán. Không đi được”

“Mẹ mày đâu?”

“Mẹ tao ở nhà bận việc. Hay mày chạy sang đây đi”

“Ừ. Rồi để tao chạy sang”

“À. Nhớ mua thêm ít trái cây ăn nữa nhé”

“CÁI CON CHIM”

Nói xong tắt máy. Em chạy vào quầy gặp anh quản lý đang sắp xếp lại sổ sách. Em cũng ngó qua xem như thế nào, buôn bán làm sao để có cơ xin tiền cho dễ

Một lát sau thì một chị phục vụ chạy vào gọi em

“Minh. Bạn gái em tới kìa?”

“Ai chị?”

“Cái con bé múp múp ấy” – Bà ấy chỉ tay ra ngoài cửa

Múp múp là cái từ của mấy anh chị trong quán dành cho Thy. Mọi người đều biết tên nó nhưng chẳng có ai gọi đúng tên mà chỉ gọi nó là múp. Cơ bản nhìn nó múp thật

Xách hai lon pepsi đi ra. Em thấy nó đang ngồi trước cái ghế ngoài vườn tào đáng cho một bà chị chụp ảnh. Miệng thì chu, tay hình chữ V. Nhìn chỉ muốn cắn một phát các thím ợ.

Thấy em ra nó vẫy vẫy rồi chìa ra một bọc nho và bắt em mang vào trong bếp rửa

“Tao mua rồi, mày phải đi rửa” – Luật bất thành văn của 2 đứa

Lui cui vào bếp rửa rồi lại mang ra. Hai đứa vừa ăn vừa nói chuyện.

“Hồi sáng mày bảo có chuyện gì?”

“Ừm! Không có gì”

“Con điên. Không có gì mà cũng hẹn tao à?”

“Mẹ! Bạn bè gì cái mặt mày. Chả lẽ có chuyện tao mới hẹn mày được à?”

“Ừm! Bố đâu phải người rảnh rỗi” – Đưa trái nho vào miệng. Em nghe thấy tiếng Thy thở dài

“Haizzzzz!!! Chán lắm mày ạ?”

“Sao thế?”

“Tao vừa chia tay thằng bồ sáng nay”

“Sao chia tay. Nó làm gì có lỗi với mày nữa à?” – Em nhớ không lầm đây là lần thứ 2 của tụi nó

“Nó suốt ngày chỉ biết cắm mặt vào công việc. Chả thèm để ý đến tao” – Lần đầu tiên em thấy Thy dùng từ “nó” để nói về người yêu

“Có thật chỉ có thể thôi không?” – Em bình thản tiếp tục ăn nho

“Haizzzz. Ừm!!”

“Đâu đơn giản như vậy. Nó còn làm gì nữa. Kể tao nghe coi”

Lúc này em thấy mắt Thy bắt đầu ướt ướt. Nó chuẩn bị khóc các thím ợ

“Này. Có gì thì kể tao nghe. Sao lại khóc”

“Huhuuuuu huhu...”

“Thôi. Nín có gì kể tao nghe” – Em chạy đi lấy cuộn giấy ăn ở bên cạnh rồi đưa cho nó

“Nó có đứa khác bên ngoài. Hu hu”

“Sao mày biết nó có đứa khác”

Thế là nó ngồi tuôn ra cả một tràng dài. Hôm qua khi ăn trưa ở nhà My xong thì đến 9h tối Thy mới về nhà. Khi chạy xe ngang qua một quán café bar. Nó thấy thằng bồ nó đang ôm ấp một con bé nào đấy mà theo như nó kể em cũng mừng tượng ra là “Mặt xinh, dáng chuẩn, da trắng, chân dài. Nói chung là gằm cao máy thoáng dáng thể thao” nhưng Thy còn chêm vô 1 câu “không bằng tao” Rồi chúng nó lên xe phóng đi, con Thy đuổi không kịp, gọi điện thoại thấy máy tắt, để lại tin nhắn thì không thấy trả lời.

“Rồi sao? Giờ mày tính sao?”

“Sao gì nữa. Cái lũ đàn ông chúng mày đứa nào cũng như nhau. Ham của lạ. Hu huuuu”

“Ê. Không được vợ đứa cả năm nha”

“Mày tin nó là người như thế hả Thy” – Em hỏi tiếp

“Thấy tận mắt còn không tin sao được?”

“Nó giống như con người của công chúng rồi. Tao thấy việc đó là bình thường mà”

“Thường cái gì. Ôm ấp đêo gái đi như thế mà bình thường. Mày thử hỏi trên đời có đứa con gái nào mà chịu để người yêu mình làm như vậy với con khác không?”

“Mày nói cũng đúng. Thôi nín đi. Để mai tao hỏi nó”

Thy cũng không khóc nữa chỉ lâu lâu thút thít có vẻ tội lỗi. Em ngồi bên cạnh cứ lấy khăn giấy lau nước mắt cho nó. Có mấy người khách đi ra khu vườn này nhìn em như thể chính em là nguyên nhân để cho con Thy khóc vậy. Oan vờ cờ

“Thôi. Đừng buồn nữa. Để mai tao đi hỏi nó cho ra lẽ. Tối nay sang nhà tao ăn giỗ chứ?”

“Giỗ ai? Tối không đi làm à?”

“Ông cố tao. Tao xin nghỉ rồi. Chắc khoảng 7h gì đó. Đi không?”

“Đi thì đi”

Câu chuyện của bọn em lại xoay quanh vấn đề trường lớp, tình yêu và 3 cái vở văn trên phim Hàn Xêrô chẳng có gì đáng kể. Em tua nhé

“5h rồi. Đi bơi không?” – Em hỏi Thy

“Bơi hả? Ở đâu?”

“Hồ gần nhà tao á. Đi không? Trời đang nóng”

“Đi thì đi. Đợi tao về nhà thay đồ đã”

“Thay đếch gì. Cởi cái áo ra là xong. Tao mang khăn kia rồi. Tí nữa về rồi tắm lại sau. Đợi mày thay đồ đến khi nào”

“Hợp lý. Đi”

Chiếc xe của Thy để lại quán. Nó trèo lên xe em rồi hai đứa phóng sang hồ bơi bên cạnh. Cầm theo cái balo chứa khăn tắm và đồ dùng cá nhân. Em vào phòng thay đồ còn Thy nó đứng ở ngay trên bờ lột luôn cái áo phông ngoài rồi khởi động. Con gái con nứa dạn vải.

“Hình như mày béo lên phải không?”

“Mày thấy thế à?”

“Mỡ bụng kia” – Em lấy tay véo lên cái bụng của nó. Phê

“Thằng này ai cho mày đụng vào tao. Cắt tay giờ”

Em không nói gì chỉ cười khi rồi đưa cho Thy cái kính bơi. Đang khởi động thì ở đằng sau nó đập em một phát té xuống hồ. Cả cái lưng đập xuống mặt nước rất vồ cở Còn nó đứng phía trên cười như được mùa.

Em chửi đồng vài câu rồi lặn xuống tới gần bờ. Đề phòng nó không để ý nhổm dậy kéo cái tay nó xuống làm cái uyển. Nó bị sắc nước các thím ợ. Nước mắt nước mũi tè le, lại khóc nữa. Em thấy mình chơi hơi quá đáng, nó mà bị sao thì có mà ăn chửi suốt đời

“Sao không? Hehee” – Cười cầu hòa

“Mày chơi gì ác vậy. Huhuu”

“Mày coi tao nè” – Đưa cái bảng lưng ra trước mặt nó. Đỏ lừ

“Nhưng mày là con trai mà”

“Ồ. Chả lẽ tao không biết đau đấy. Thôi. Lên bờ đi cho đỡ sắc nước. Tí xuống”

Nhảy lên bờ. Chiếc áo ngực màu đen của nó bị xê dịch do hồi nãy rơi xuống hồ. Nó không biết nhưng bản năng đàn ông của em đã nhìn thấy cái gì đó hơi hồng hồng đỏ đỏ Em vội nhảy lên bờ lấy chiếc khăn tắm bên ghế đá rồi che người lại cho nó. Nó trở mắt nhìn em, còn em thì đẩy mắt về phía ngực nó. Vài giây sau, nhìn thấy điều bất thường, nó cầm khăn tắm chạy vội vào nhà vệ sinh. Lúc đi ra thấy mặt đỏ đỏ nhìn em lấm lét. Em chẳng nói gì chỉ cười rồi xuống bơi tiếp.

“Lúc nãy mày nhìn thấy hả?” – Giọng lí nhí

“Ừm! Không thấy sao tao che cho mày được”

“Cảm ơn nha”

“Con gái con nứa cẩn thận một chút đi. Nếu không phải là tao chắc mày bị mấy thằng kia nhìn cho cháy người rồi”

“Tại mày cả mà” – Miệng chu chu

“Tại cái gì. Không cẩn thận bị như thế là phải. Còn la tao”

“Tại mày kéo tao xuống”

“Thôi. Lên bờ đi. Về tắm rửa còn đi ăn nữa”

“Mà này” – Em gọi vọng lại

“Bữa sau đi bơi mặc đồ gì kín kín một tí. Mày mặc đồ như thế không ngại à?”

“Ngại gì. Bơi mặc vậy mới thoải mái, mới sẵn được trai chứ”

“Ừm! Ngồi đó mà sẵn trai. Gặp mấy thằng bệnh hoạn nó cọ cho mấy phát rồi la làng lên”

“Có mày ở đây tao mới dám mặc vậy chứ bình thường tao toàn mặc áo bơi không à”

“Tại sao có tao mày mới dám mặc?”

“Thì mày đâu có cho thằng nào dám sàm sỡ tao đâu. Như hồi nãy đấy. Mới thấy có chút đã chạy lên che ngay cho tao rồi. Cảm ơn mày nha bạn hiền”

Câu nói cảm ơn kèm theo một nụ hôn gió. Hôm nay em thấy nó nữ tính ra hẳn không còn là con Thy hăng ngày em gặp nữa. Con gái thật là khó hiểu

“ĐI THÔI”

Phóng xe về quán, Thy lấy xe về nhà nó. Em chạy về nhà để tắm rửa và phụ mẹ dọn cỗ. Các cô các chú đều đến đủ cả, cũng hên cả phải nhúng tay vào việc gì có người làm hết mà Ngồi hóng chuyện các bộ lão một lúc thì Thy đến, nó chào mọi người một câu rồi chạy thẳng vào bếp với mẹ bỏ em đấy. Thấy buồn buồn nên cũng chạy vào chọc nó chơi

Nửa tiếng sau thì mọi người đã quây quần bên mâm cỗ. Tiếng cười nói, hỏi han nhau nhưng mọi chuyện cứ xoay quanh em và Thy. Nào là chúng mày đẹp đôi đấy, ra trường cưới đi. Em cầu cứu mẹ thì mẹ phớt lờ

lâu lâu còn giã thêm vài câu “con dâu” làm em và con Thy mặt nóng rần rần. Ăn được 2 chén xôi với mấy miếng thịt thì chạy biến lên phòng còn con Thy ở lại chịu trận. Nó muốn đi cũng không được nữa khóc nữa mếu. Em thấy cũng tội mà thôi, kệ nó

Cuối cùng nó cũng được tha bổng, chạy lên trên phòng với em. Nó nói không bao giờ ăn cỗ nhà em nữa. Chả thèm quan tâm, em cắm mặt vào cái máy tính đánh LOL mặc kệ cho nó phàn nàn. Một lúc sau không nghe thấy gì nữa, quay qua em thấy nó vùi mặt trong chăn ngủ mất tiêu. Lay mãi không dậy cuối cùng em phải xuống ngủ với bố rồi gọi mẹ lên ngủ với nó.

Nghĩ thấy cũng tội. 2 cụ nhà Thy suốt ngày đi công tác để nó ở nhà một mình, cũng có đôi lần nó sang nhà em ngủ nên việc này cũng là điều bình thường. Bố mẹ em cũng coi Thy như con cháu trong nhà nên nó tự nhiên lắm. Ngoài cái tính hơi ương bướng và nhõng nhẽo ra còn lại nữ công gia chánh cho tới công việc, ngoại hình: Thy là điển hình của một người con gái hiện đại. Có lẽ chính việc phải tự chăm sóc cho bản thân mình đã rèn luyện cho Thy trở thành một con người như vậy. Cũng hiểu vì sao trước cú sốc đầu đời thời cấp 3 nó có thể đứng dậy một cách mạnh mẽ đầy nghị lực như thế.

P/s: Chap này tao viết riêng cho mày Thy ạ. Nhớ hôm kia tao lại phải đi an ủi mày khi mày chia tay thằng đó. Lần này mày nói mày cương quyết lắm, không như những lần trước nữa. Không quay lại là không quay lại. Tao biết mày vẫn còn nặng tình với nó nhưng đó là quyết định của mày. Đứng trên cương vị của một thằng bạn thân (và em rể tương lai) Tao chỉ muốn nói với mày một điều rằng đừng có ương bướng và bản lĩnh quá, cánh đàn ông sẽ sợ mày đấy. Sống thật với bản thân của mày đi giống như những lúc mày đứng trước mặt tao ấy: mè nheo, vùi vỉnh, đáng yêu và yếu ớt. Tao không nói thẳng ra cho mày biết đâu vì tao biết mày sẽ hiểu tao mà phải không?

Mày đã đọc được cuốn hồi kí này rồi đấy. Nếu mày có đọc được những dòng này thì hãy hiểu cho tao nhé. Tao vẫn sẽ là thằng bạn thân của mày đến khi nào mày không cần tao nữa thì thôi. VUI VẺ LÊN NHA THY!

23. Chương 23

Nụ hôn

“Thy dậy chưa mẹ?”

“Chưa. Nó đang còn ngủ trên phòng đấy. Lên đánh thức nó dậy rồi hai đứa còn đi học”

“Vâng”

Bước từng bước lên phòng, khẽ nhòm vào trong thì thấy Thy đang cuộn tròn trong đồng chăn. Thời tiết đúng là thật, hôm qua thì nóng như đổ mỡ thế mà từ tối đến giờ lạnh teo cả tờ rym lại.

“Dậy Thy ơi. Đến giờ đi học rồi”

“Ủm!!!”

“Dậy đi. Về nhà còn thay đồ nữa. Muộn giờ rồi” – Không trả lời.

“Dậy đi nào” – Em dùng tay lật cái chăn ra rồi lấy chân đá vào mông nó. Vẫn không trả lời

Thấy lạ em ngồi xuống giường sờ đầu Thy. Sốt cmnr. Người nó nóng hâm hấp như lửa đốt. Vội vàng chạy thẳng xuống lầu kêu mẹ

“Mẹ ơi. Con Thy nó sốt hay sao mà người nó nóng lắm” – Em hốt hoảng, mẹ không nói gì chạy lên phòng cùng với em. Nó vẫn nằm co ro ôm lấy chân trong góc giường

“Sốt thật rồi. Để nó nằm nghỉ đi. Tí mẹ làm cho nó tã cháo. Con xuống dưới ăn sáng đi rồi còn đi học. Mà bố mẹ nó lại đi công tác à?”

“Vâng” – Em đáp

“Tội nghiệp con bé. Thôi xuống nhà đi”

Em xuống nhà ăn sáng rồi đi học. Tiện thể nhắn tin cho Mỹ biết là Thy đang bị sốt kêu nhỏ sang nhà chăm sóc và nói chuyện cho nó bớt buồn. Chắc tại thời tiết thay đổi đột ngột, hôm qua lại ngâm nước nhiều nên bị sốt đây mà

Tiếng chuông hết giờ vang lên, em lật đật chạy xuống nhà gửi xe để đi về bỏ ngoài tai cả những lời í ới của thằng Huy. Em vội như vậy chả là cái laptop của em ở nhà có lưu vài ba bộ JAV lỡ con Thy tỉnh lại mà mở ra xem được thì chết (chưa kể có cả mặt Mỹ ở đó nữa) Con đó là chúa táy máy

Phóng xe lao vào cánh cửa sắt làm nó vang lên một âm thanh chói tai. Con milu nằm trong góc nhà sủa nhặng cả lên. Em không thèm để ý chạy một mạch lên phòng thì thấy y như rằng chị em con Thy đang ngồi coi cái gì đó trên laptop của em. Chết cmnr

“Ừa anh về rồi à?” – Mỹ cười chào em

“Ừ. Chào em. Hai chị em đang coi gì đấy?” – Liếc liếc nhìn vào màn hình

“Đang coi phim. Anh cũng lưu nhiều phim hay quá ha”

Nghe Mỹ nói em điếng cả hồn. Mấy bộ JAV đó em lưu ở một cái Folder trong mục phim. Chỉ cần vài cái click chuột là thấy ngay. Kiểu này mà bị phát hiện thì mất hiên tượng quá

“Phim gì đấy? Cho anh coi với” – Em xấn xấn lại

“Biến! Người mày hôi như cú ấy. Đi tắm đi rồi coi” – Thy đuổi em, mắt lườm lườm

“Đây là phòng tao”

“TAO BẢO BIẾN”

Nghe thấy thế thì chịu rồi. Lui cui cất cái balo lên bàn rồi mở tủ lấy bộ quần áo mang đi tắm mà trong lòng cứ nơm nớp sợ cái bí mật kia bị bại lộ. Xối qua hàng nước, em xuống nhà lấy mấy quả táo rồi mang lên, 2 chị em nhà kia vẫn đang dán mắt vào đó có vẻ chăm chú lắm. Chắc không phải xem JAV của mình rồi

Đúng lúc đó thì có chuông cửa. Mẹ đi chợ về, cả 3 đứa đều chạy xuống nhà. Mỹ phụ mẹ em nấu cơm trong bếp. Thy cũng muốn góp tay nhưng mẹ em không cho, kêu đang bị ốm ra phòng khách ngồi. Em thì chạy biến lên trên lầu mở cái laptop lên kiểm tra. Hên vãi, phim hành động các thím ợ

Ung dung tắt máy đi xuống dưới nhà thấy con Thy đang nằm trên ghế coi TV. Mỹ đang nhặt rau còn mẹ thì nấu món gì thơm phức. Nhìn khung cảnh đó tự nhiên lòng em bình yên thấy lạ, ước gì khung cảnh này cứ đi theo suốt cuộc đời thì tốt biết bao.

“Đỡ chưa? Nằm xích vô coi” – Em lấy tay gạt cái chân của Thy ra ngồi xuống rồi sờ trán nó. Vẫn còn nóng

“Cũng đỡ nhiều rồi. Thuốc của bác gái hiệu nghiệm thật. Mới uống có liều mà tao cảm thấy đỡ hơn hẳn”

“Trông mày thế này mà yếu thế. Mới trở trời có tí mà đã bệnh. Vậy sao mà lấy chồng?”

“Tao là con gái mà” – Giọng nũng nịu

“Mày là con gái á? Mày là con quỷ cái thì đúng hơn”

Vừa dứt câu nói, nó lấy cái gối ôm gần đó đập bôm bốp vào người em. Miệng thì rít lên những câu chữ cay độc nhất. ĐM, bạn bè đùa nhau có tí mà làm gì kinh thế

“Thôi, đau. Không đùa nữa. Mày đánh mạnh như thế chắc là khỏi rồi nhỉ?” – Em giữ lấy cánh tay Thy đè xuống

“Tao muốn về nhà quá. Còn đóng quần áo chưa kịp phơi”

“Về làm gì? Mày đang bị ốm mà. Hồi nãy trong bếp tao nghe mẹ tao nói chuyện với mẹ mày bảo là khi nào hết bệnh rồi về kia”

“Bệnh xoàng thôi mà. Bố mẹ tao cứ làm quá”

“Ừ! Bệnh xoàng mà sáng nay tao thấy có đứa nào mặt xanh mặt vàng, người nóng như lửa rồi còn rên như bị động kinh kia kìa”

“Ghê vậy hả mày? Sao tao không biết gì nhỉ” – Thy trở mắt nhìn em

“Lúc đó mày đang mê man biết cái đêch gì?”

“Rồi sao? Sáng nay điểm danh được cho tao không?”

“Nhờ con Quỳnh điểm danh giúp rồi.”

Đang ngồi nói chuyện thì có tiếng mẹ kêu vào ăn cơm. Chạy vào bếp thì đã la liệt thức ăn được bày trên bàn rồi. Toàn những món em thích, đúng là “mẹ chồng hiền gặp con dâu đảm có khác”. Chắc kiếp trước em phải tu nhiều lắm nên kiếp này mới được như thế này đây

Bữa cơm diễn ra trong tiếng cười đùa của mọi người. Trưa nay, bố em không về do phải đi tiếp mấy ông bên ngân hàng, chỉ có em, mẹ và chị em nhà Thy ăn cơm. Trong bữa ăn mẹ hết hỏi đến Thy rồi lại hỏi đến My như bố mẹ làm gì, bao nhiêu tuổi, học hành ra sao...bla bla. Rồi lại khen xinh gái, nấu ăn ngon rồi nói thằng nào có phước rước được My về làm vợ. Thằng chồng tương lai của My chính là đứa con trai của mẹ đây mẹ này

Ăn cơm xong. Em bị mẹ bắt rửa chén còn 3 người phụ nữ lên phòng khách ngồi coi phim. My muốn ở lại giúp em nhưng mẹ không cho với lý do lên kia tâm sự. Đúng là phụ nữ với nhau có khác. Mới gặp mà bắt chuyện như thân nhau lắm rồi hay sao ấy.

Rửa chén xong, em ra ngoài phòng khách thì thấy còn mỗi mẹ ngồi coi TV. Hỏi 2 chị em nhà Thy đi đâu rồi thì mẹ bảo lên phòng em coi phim. Em giật mình lại chạy xồng xộc lên phòng tông cái rầm vô cánh cửa lấp bập...

“Hai người...làm gì thế...???”

“Mày làm gì mà chạy ghê thế? Ma đuổi à?”

“À. Cho tao mượn cái lap được không. Đang check mail dở” – Em giật lại cái lap trước sự ngơ ngác của 2 chị em nhà Thy

“Mày check mail thôi làm gì mà vội thế. Hay là có ý đồ gì mờ ám?” – Thy cười đều

“Mờ ám gì?”

“Bọn con trai chúng mày tao thừa biết đi ấy. Chắc trong máy có vài bộ phim sex hay hình gì đó không muốn cho bọn tao coi chứ gì?” – Giật thót mình

“Tao mà phải coi ba thứ vớ vẩn đấy à?”

“Thôi đi ông tướng. Lo mà xóa nhanh lên để chị em tao còn coi phim”

Nói vậy là sao? Chẳng lẽ là biết rồi à? Em cũng chẳng thèm đòi co nữa. Xóa mấy bộ phim đó xong rồi giả vờ bật mail lên check như thật. Lâu lâu liếc nhìn chị em Thy đang làm gì thì thấy 2 người đang túm tụm vô cái màn hình điện thoại rồi cười cười nói nói gì đó

“Này. Coi đi” – Em đưa cái lap lại cho nó

“Xóa xong rồi hả?”

“Xóa cái gì. Có cái gì đâu mà xóa”

“Ừ. Thôi. Cho người lui”

“Nhưng đây là phòng tao. Tao muốn đi ngủ”

“Vậy thì nằm dưới sàn nhà đấy. Hay là....” – Thy nháy mắt

“Sao.o..oo”

“Hay là muốn lên đây nằm với tụi tao” – Cả 2 chị em cười phá lên

“Mày cho thì anh lên nằm” – Em nhảy lên giường kéo cái mền lại

“Á..thôi...xuống dưới kia mau. Tránh chỗ cho chị em tao coi phim”

“Mày kêu tao lên nằm mà” – Em cười nham nhở

“Để ăn quá ha. Mày nằm rồi làm gì tao thì sao?” – Chớp chớp

“Thôi cho tao xin. Mày cởi hết đồ nằm ra đó tao cũng đêch thềm.” – Dối lòng một phát

“Thật không vậy thì...” – Con Thy bắt đầu mở những cúc áo ra. Em trở mắt lên nhìn hành động đầy tính kích dục của nó. Máu nóng chảy rần rần

“Thôi bỏ lăm ông. Đi ra khỏi phòng đi” – My từ đâu chen vào câu nói. Tụt cmn hứng

Lui cui tính xách con gấu bông ra phòng khác nằm thì cũng bị Thy gọi ngược lại giật lấy con gấu bông. Định mệnh không phải hôm nay mày ốm thì bố dè mày ra mà hiếp rồi con ạ. Nói cứng thế thôi chứ có My ở đó, có cho tiền em cũng không dám.

Khoảng 3h chiều em ngủ dậy thì nhà chẳng còn một bóng người. Mẹ thì chắc ra ngoài quán rồi, chạy lên phòng thì thấy Thy đang nằm ôm con gấu ngủ, không thấy My đâu. Bất giác ngắm con bạn trông khuôn mặt nó toát lên vẻ gì đó bình yên lắm, nhẹ nhàng và vô tư như con người của nó vậy. Tính quay người đi nhưng có một cái sức mạnh gì đó từ đôi môi đang hé mở kia cưỡng em lại. Sau một chút suy nghĩ em lặng lẽ bước lại gần bên cái đáng con gái đang nằm nghiêng đầu kia, khẽ vén tóc và đặt lên môi của nó một nụ hôn lặng tiếng. Chỉ chừng khoảng 1s thôi nhưng cũng đủ để em cảm nhận được sự ngọt ngào và mịn màng của đôi môi ấy. Cười khi một cái, đứng dậy đắp cái chăn qua người nó rồi giảm nhiệt độ máy lạnh xuống và đi ra phía cửa

“Có người hôn trộm tao” – Tiếng con gái phát ra từ phía sau trước khi em chạm tay vào cánh cửa

24. Chương 24

Những ngày con bạn ốm (Phần 1)

Giật nảy người ngóay đầu nhìn lại phía sau, em đứng chôn chân tại chỗ khi trông thấy đôi mắt Thy từ từ mở ra tròn lẳng kèm ngay sau là một nụ cười nhếch miệng manh trá của kẻ đã bắt quả tang được thủ phạm ngay khi hắn vừa gây án, nụ cười hết Edogawa Conan.

“Tại sao mày hôn tao khi tao đang ngủ?” – Thy ngồi thẳng người dậy ôm lấy con gấu trừng mắt hỏi em.

Im lặng

“Tao hỏi tại sao mày lại hôn lên tao? Bộ điếc à?”

Bị hỏi thúc khiến em tái mặt không còn giọt máu cộng thêm việc một thứ mồ hôi lạnh dần dà xuất hiện nơi vầng trán khiến viễn cảnh lúc đó cứ như thể mình đang bị giáo viên tra khảo vì lí do tại sao đi học mà không chịu học bài vậy. Biết rằng nếu không làm gì thì tình hình sẽ mỗi lúc càng tệ hơn, em nuốt nước miếng quay lại lưỡng lự nhìn Thy rồi bỗng nhiên cười ha hả như thằng bị trúng thực

“Hahaa. Mày dậy...rồi...à? Đờ sốt chưa?” – Em run đến nỗi nói không thành câu. Đáp lại em vẫn là cái lườm đến rét người đó

“Đừng đánh trống lảng. Tao hỏi tại sao lại hôn lên tao?” – Thy nhào mình ngồi dậy nhếch mép cười mỉm

“Thì tại...tại...”

“Tại sao?” – Thy hỏi dồn dập

“Tao tính ngủ xem son môi mày đang bôi là mùi gì thôi mà” – Lúc đó nói xong em nghĩ tại sao mình lại có thể nói ra một cái lý do củ chuối đến mức đó được nhỉ

“Không đơn giản là như vậy chứ?”

“Ha ha ha....” - Mặt em cười lúc đó như khóc

“Mày yêu tao à?”

“Hả... cái gì?” – Em không tin vào những gì tai mình đang nghe thấy

“Tao hỏi mày yêu tao à?”

“Sao mày lại hỏi thế?”

“Vì mày hôn lên tao. Mày yêu thầm tao hả? Đúng không?” - Chớp chớp mắt

“Mày đang nói cái gì vậy Thy? Tao sao có thể yêu mày được?”

“Sao lại không thể. Dù gì tao cũng là con gái mà. Mày yêu tao phải không? Yêu thì thú nhận đi tao không nói với ai đâu” – Thy mỉm cười ranh mãnh

“Con hâm. Không nói chuyện với mày nữa”

Em bực dọc đóng rầm cái cửa rồi chạy xuống dưới nhà bỏ qua những tiếng gọi ý ới của Thy. Mở cửa phòng và ngay lập tức em đổ gục xuống giường để thở lấy thở để. Nhịp tim bấy giờ đã ổn định hơn nhưng cũng chẳng buồn đứng lên nữa. Đầu óc của em bây giờ tràn ngập hình ảnh về Thy từ cung cách ăn nói, cho đến cử chỉ và nụ cười mỉm đáng yêu không thể lẫn vào đâu được. Giờ nghĩ lại Thy đúng là một người con gái đẹp từ cặp mắt đến cái mũi và đôi môi. Lại nhớ tới đôi môi, không hiểu tại sao lúc đó nó có cái ma lực gì khiến cả một thằng như em bị gấn mác GAY lại không thể kiểm soát nổi bản thân mà đặt lên trên đó một nụ hôn, dù chỉ là trong tích tắc nhưng cũng gần như cảm nhận được hết sự ngọt ngào từ nó.

Nhớ lại từ trước đến giờ người phụ nữ em tiếp xúc nhiều nhất ngoài mẹ ra chỉ có thể là Thy. Cái tính ương bướng, hạch sách và vùi vãnh mọi của nó mọi lúc mọi nơi khiến em nhiều phen phải lao đao vất vả. Chẳng là gì của nó, chỉ là một đứa bạn thân thôi nhưng đôi khi giữa em và nó lại không còn một khoảng cách gì hết cho đến tận hôm nay, em phải tự nhủ với bản thân mình rằng thì ra Thy cũng là một đứa con gái

Vớ lấy cái điện thoại vào facebook chém gió về chuyện đời, chuyện người chuyện yêu đương mông lung các thứ với mấy thằng bạn thân. Công nhận cánh đàn ông con trai không tụ tập bàn tán thì thôi chứ ngồi nói chuyện chém gió với nhau có khi những người nổi tiếng lắm chuyện như phụ nữ cũng phải sợ. Ngồi nghĩ vẩn vơ gì đó thì em nghe thấy ở ngoài có tiếng động, chiếc cửa phòng tắm được ai đó mở ra. Chắc là Thy vì ở trong nhà còn có ai ngoài em và nó nữa đâu. Không quan tâm, em lại tiếp tục dán mắt vào cái màn hình điện thoại.

“Minh ơi” – Có tin nhắn đến

“Chuyện gì?” – Em nhắn lại

“Mày ra ngoài tao nhờ chút?”

Nửa muốn ra nửa muốn không. Nhưng lại nghĩ Thy đang ốm, lỡ nó xảy ra chuyện gì đó thì khổ. Vươn vau một cái đứng dậy bước ra cửa không thấy ai? Chẳng lẽ nó vẫn đang còn ở trong nhà vệ sinh. Em lấy điện thoại gọi cho nó

“Mày đang ở trong phòng vệ sinh hả? Có gì không?”

“Mày chạy ra quán tạp hoá bên cạnh mua dùm tao cục băng vệ sinh được không?” - Giọng lí nhí

“CÁI GÌ” – Em hét toáng lên trong điện thoại

“Be bé cái mồm thôi. Chạy ra mua dùm tao đi. Cái My đi đến chiều mới về.”

“Sao tao phải đi mua?”

“Không mua tí tao kể chuyện mày hôn lên tao cho mọi người biết”

“Mày dám?” – Em nói cứng

“Mày nghĩ tao không dám à?”

Lần này đúng là có biến lớn rồi đây. Với cái tính cách thất thường của nó thì chuyện này có khả năng lắm chứ. Chỉ là cuộn băng vệ sinh thôi mà, có mất mát gì đâu. Đi mua cũng được

“Rồi để tao đi mua. Mà mày xài loại nào”

“Loại nào cũng được. Đi mua về đi. Mau lên” – Thy hỏi

Xách cái mũng đi ra cửa hàng tạp hoá gần nhà. Lại gặp ngày mấy đứa con gái đang ngồi chơi gần đó, ngó xung quanh không thấy bà chủ bán hàng đâu. Chỉ có thằng nhóc con đứng trông hàng em mới lại gần hỏi nhỏ nó

“Mẹ đâu cu?”

“Mẹ em đi vắng rồi. Anh mua gì ạ?”

“Bán anh cuộn băng vệ sinh” – Nói như chỉ để mình nghe thôi vậy

“CHỊ ƠI!! BÁN BĂNG VỆ SINH CHO KHÁCH” – Thằng nhóc hét to. Mấy đứa con gái ngồi bên cạnh nhìn em như thằng từ ngoài hành tinh xuống

Bà chị chủ quán đi ra. Bà này mình quen, cũng có chồng con rồi, tính tình lại xởi lởi, khá thoáng. Gặp mình bả cười chào hỏi như lâu ngày không gặp ấy

“A! Minh mua băng vệ sinh à em” – Nhục tập 2

“Dạ” – Em lại lí nhí trong miệng. Mấy bé ngồi cạnh đó cứ nhìn em cười tủm tỉm

“Em mua loại nào?” – Bà chị hồn nhiên chìa ra trước mặt mình một đồng băng vệ sinh. Gì mà siêu mỏng cánh với thấm hút... ban đêm ban ngày....bla bla. Nhìn hoa cả mắt

“Loại nào cũng được chị?”

“Em mua cho ai?”

“Dạ. Mua cho mẹ?”

“Ủa. hình như hôm bữa mẹ em mua rồi cơ mà?” – Bà chị hỏi dò. Em nóng cả mặt

“Dạ vâng”

“Mua cho bạn gái phải không?” – Bà chị cười tủm tỉm

“Dạ”

”Con nào phúc mà được em yêu thế. Chồng chị chả như em đâu. Đàn ông con trai đi mua băng vệ sinh cho người yêu thì có gì phải xấu hổ. Mạnh dạn lên, em như vậy mới xứng đáng là thằng đàn ông đấy

Không biết xứng đáng hay không nhưng mặt em lúc này chắc có thể nấu sôi được cả nồi nước. Đã ngại rồi mà bà chị lại cứ câu giờ. Trả tiền xong em rút gói băng vào trong bụng rồi chạy một mạch về nhà không thèm ngoái đầu lại. Phía sau lưng vẫn những tiếng cười ha hả của lũ con gái hồi nãy. Định mệnh, lũ đàn bà nhiều chuyện

Về đến nhà mới là vấn đề. Không biết phải đưa cái của nợ này sao cho con Thy. Loay hoay một hồi thì em lại gõ cửa, không có tiếng trả lời. Gọi điện thoại thì chỉ nghe tiếng chuông từ trong đó phát ra. Quái lạ nó đi đâu rồi?

“Thy ơi? Mày có ở trong đó không?” – Không có tiếng trả lời

“Thy ơi Thy?” – Cũng không có tiếng trả lời

Có điều gì đó nhói lên trong em. Nó đang bị ốm, đâu thể ra ngoài được hay là có chuyện gì xảy ra trong đó rồi. Vội vàng chạy xuống nhà lấy một chùm chìa khoá sơ cua để trên nóc tủ bếp em chạy lên mở cửa thì đập ngay vào mắt là hình ảnh của Thy nằm sóng soài dưới nền nhà lạnh lẽo. Quần áo trên người ướt như chuột lột, mặt tím ngắt lại không còn giọt máu, người nóng hầm hập.

“Thy ơi, mày sao rồi. Thy”

25. Chương 25

Những ngày con bạn ốm (Phần 2)

Hốt hoảng khi nhìn thấy cảnh tượng đó. Thy của em nằm gục dưới sàn nhà đầy nước, toàn thân không cử động, hơi thở khó khăn. Em vội vàng bồng nó chạy thẳng vào phòng và cũng không hiểu lấy đâu ra sức để làm được cái việc ấy một cách dễ dàng như vậy. (Sau này em có thử lại nhưng không được mặc dù nó đã giảm đi vài kí)

Nhìn nó thở những hơi khó khăn trong bộ quần áo ướt đầm nước làm em rối lăm. Nhắc điện thoại gọi cho mẹ và My, cả hai đều không bốc máy. Muốn thay cho nó bộ đồ mới để cơ thể khỏi ngấm nước cũng không được, đành phải chạy qua tiệm tạp hoá khi này kêu bà chị sang làm dùm

Bà chị thấy em chạy hộc tốc sang ra vẻ ngạc nhiên lăm. Chưa kịp hỏi chuyện gì thì đã bị em kéo đi chỉ kịp ú ớ vài câu không ra nghĩa. Em cứ thế kéo xộc chị ấy vào phòng rồi thở từng hơi nói

“Chị... thay... đồ cô... ấy giùm... em... em với. Cô ấy... đang... bị sốt”

Bà chị nhìn thấy Thy đang nằm trên giường như hiểu được việc bảo em ra ngoài rồi nấu một nồi nước sôi và chạy sang nhà hàng xóm kêu cô Phương (bác sĩ của khu phố) sang gấp. Giờ em mới nhớ ra cạnh nhà có bác sĩ, đúng là rồi quá mất khôn, không nhớ được điều gì

Một lát sau, cô Phương qua chích cho Thy mũi thuốc rồi truyền một chai nước. Thy vẫn nằm như thế chưa tỉnh lại. Em lo lắng hỏi

“Cô ơi. Con bé đó có sao không cô?”

“Bị sốt thôi, đừng lo lắng quá. Mà mày làm gì để nó nhiễm nước thể hả cháu. May mà kịp chứ không phải lên viện rồi”

“Dạ. Cháu có biết đâu. Cứ tưởng nó đi vệ sinh thôi chứ”

“Lo mà quan tâm cho nó đi. Đừng để nó đọng vào nước nữa. Mà mẹ mày đâu?”

“Mẹ cháu đi ra ngoài cũng không biết đi đâu nữa. mà tiền thuốc hết bao nhiêu để cháu gửi cô?”

“Thôi. Tối tao sang tính với mẹ mày. Giờ chạy ra ngoài kia mua cho nó cục xương về hầm cho nó chén cháo. Chứ tao sợ mẹ mày chắc giờ này đang ở quán chưa về được đâu”

“Hầm...hầm cháo?” - mặt em đơ ra

“Sao? Không biết nấu à? Mua về, rửa sạch rồi cho vào cái nồi áp suất vặn khoảng 20 phút rồi cho gạo vào. Khoảng nửa chén gạo thôi hầm thêm 20 phút nữa rồi cho mắm muối và bột ngọt vào. Nếu được thì mua thêm ít củ về nữa”

“Rắc rối vậy. Cháu không biết hầm. Hay cháu chạy qua ngoài kia mua cho nó cũng được mà”

“Mày hầm lăm. Phải biết tâm lý con gái chứ cháu. Giờ mà mày nấu cho nó chén cháo, nó cảm động đến phát khóc cho mày coi. Chả hiểu chúng mày có phải là người yêu của nhau không nữa”

“Thì chúng cháu đâu phải người yêu”

“Ừ. Tao nghe con Hà (bà chị chủ quán tạp hoá) kể rồi. Mày còn đi mua cả BVS cho nó nữa. Không phải người yêu mà mày đi mua chắc”

“Nhưng...”

“Thôi, cô về. Ra ngoài đi mua nhanh lên. Khi nào nó truyền hết chai nước thì sang gọi cô”

Cô Phương nói xong thì cầm lấy cái túi bước ra khỏi cửa. Em chạy vào bếp lục xem thì chỉ toàn đồ ăn hỏi trưa còn sót lại. Những thứ này chắc Thy sẽ không ăn nên em đành phải chạy ra ngoài đầu ngõ mua lấy

một cục xương vè với vài củ cà rốt nữa. Về nhà gọt cà rốt rửa sạch trong khi hầm xương, lâu lâu em vẫn phải ngoái qua phòng xem Thy dậy chưa. Chăm người ốm đúng là khổ

Loay hoay mãi thì nồi cháo cũng chín. Tuy không được đẹp về hình thức nhưng dù gì ăn cũng được, nếu không nói là ngon Múc ra tô để cho nguội bớt thì ở ngoài có tiếng chuông cửa. Là của My, em chạy ra mở cửa thì thấy nhỏ xách ra một bịch gì đó đen đen, còn có cả rau củ nữa. Chắc là mua đồ về nấu ăn

“Em mua gì mà nhiều thế”

“Ít thịt và xương thôi anh. Để em nấu bữa tối luôn. Chị Thy sao rồi?”

“Lên cơn sốt hành anh cả chiều kìa. Đang truyền nước”

“Chết. Liệu có sao không anh?”

“Không đỡ rồi. Giờ đang nằm ngủ thôi. Em vô nhà đi”

“Để em lên coi chị sao đã rồi nấu cho bà ấy chén cháo chứ trưa hình như không ăn được nhiều”

“Thôi khỏi nấu. Anh nấu xong rồi, tí đợi nó dậy rồi ăn”

“Cái gì? Anh nấu á?” :waath:

“Thái độ gì đây? Nghi ngờ anh chẳng?”

“Không phải. Tại hồi trưa bác gái bảo anh làm gì biết nấu ăn”

“Xin lỗi đi. Anh nấu hơi bị ngon đấy.”

Em dẫn My vào bếp. Căn bếp hơi bừa bộn, chẳng là em chưa kịp dọn gì hết. Xoong thớt rồi rau củ vứt tùm lum cả một góc. My đi lại cái bàn đặt tô cháo ném thử rồi gật đầu đưa ngón tay LIKE Nhỏ bảo em lên coi Thy dậy chưa rồi mang lên cho ăn. Em từ chối rồi kì kèo mãi mới dụ được My lên trên, nghĩ tới cái cảnh phải cho nó ăn nữa thì đúng là.... Thà ở dưới dọn dẹp sướng hơn

Một lúc sau khi đang rửa mấy cái chén thì mẹ điện thoại về hỏi con Thy nó ra sao rồi bảo mấy đứa tự nấu ăn, tối mẹ bận không về được. Dạ dạ vâng vâng vài câu thì cúp máy. Em lại tiếp tục cái công việc rửa bát vĩ đại của mình mà mồm vẫn lẩm bẩm câu nói

”Làm trai rửa bát quét nhà

Vợ gọi thì dạ thưa bà tôi đây”

Rửa xong xuôi em chạy lên phòng xem tình hình ra sao. Thy đã tỉnh nhưng còn uốn lằm chỉ ăn được vài miếng. Em ngồi xuống bắt ép thì cũng ăn được gần hết chén cháo, hỏi ngon không nó đáp một câu: “Cháo này mua cho chó ăn chứ phải cho người ăn đâu”. Nghe xong em thề ề bao giờ nấu một cái gì cho con này ăn cả. THE

Ngồi nói chuyện thêm lúc nữa thì My kêu xuống ăn cơm. Vì đang truyền nước nên em để Thy ở trong phòng. Kéo cái rèm cửa lại, đắp cho nó một cái chăn mỏng rồi khép cửa đi xuống. Tối căn bếp em đã nghe thấy một mùi thức ăn thơm phức sực vào mũi. Một bữa cơm bên cạnh My và chỉ có hai đứa. Chỉ nghĩ thôi đã làm em sướng rơn người lên rồi

“Chị ngủ chưa anh?”

“Rồi. Chà, hôm nay người đẹp đãi anh món gì đây?”

“Mấy món đơn giản thôi anh. Anh ngồi chờ em tí. Đợi canh sôi nữa là xong”

Nhìn trên bàn ăn nào là cá, thịt, lại có cả rau sống nữa. Tuyệt vời. Giờ chỉ thiếu thêm một thằng cu nữa thôi là coi như thành một gia đình nhỏ rồi. Đang mơ tưởng thì tiếng chuông cửa kéo em về với thực tại.

“Anh ra mở cửa đi. Cái Linh đấy. Em gọi nó sang ăn cơm”

Thế là giấc mộng về gia đình nhỏ tan biến. Bực bội hầm hầm chạy ra ngoài mở cửa thì thấy bà chị Linh đang nhe răng ra cười, tay cầm mấy bịch trà sữa. Cũng biết ý đấy

“Mở cửa cho em vào với”

“Chờ một tí, anh đi tìm chìa khoá”

“Ồ trong nhà thôi mà cũng khoá cửa. Mấy người làm cái gì bậy bạ trong đó hả?”

“Làm chuyện người lớn. Em chưa đủ tuổi để hỏi đâu”

“Ghê vậy hả? Eo ôi khiếppppppp!!!”

“Đầu óc ở đó mà tưởng tượng lung tung. Mau vô dọn cơm đi. Chị cô đang nấu trong nhà đấy” – Em vừa mở cửa vừa giục

Linh chạy tót vào trong bếp nói cái gì đó với My rồi chuồn lên phòng Thy đang nằm không dọn cơm. Em đành phải vào phụ My một tay vừa thể hiện sự ga lăng vừa muốn gần gũi với My thêm một chút.

Một lúc sau thì Linh xuống cùng ngồi ăn cơm với em và Linh. Vừa ăn, 2 nàng vừa trò chuyện còn em thì cầm đầu cầm cổ hết chén này đến chén khác. Ngon! Lâu lắm rồi mới được ăn một bữa ngon như thế này.

Bữa cơm kết thúc. Em dọn bàn xuống dưới bếp tính ở lại phụ My rửa chén nhưng bị đuổi lên nhà. Nín thở mãi mà không được thôi thì lên phòng khách ngồi chém gió với Linh vậy. Giờ muốn lên thăm Thy một cái nhưng chắc nó còn đang ngủ nên đành kệ.

“Quần áo chị Thy ai thay vậy anh?” – Linh hỏi

“Anh nhờ chị hàng xóm thay giúp”

“Thật không đấy? Có tranh thủ lúc người ta ngất xỉu xàm sỡ không?”

“Em nghĩ ai cũng như em vậy? Anh đang hoang thế này mà phải làm ba cái trò đó à?”

“Ai mà biết được. Hồi còn học cấp 3 em còn bắt gặp cả một lũ con trai vừa túm tụm lại với nhau coi mấy cái phim đồi trụy kìa. Đàn ông con trai các anh ghê lắm”

“Vơ đũa cả nắm thế? Anh nhờ chị hàng xóm thật mà” – Em thanh minh

“Ừ thì em có nói gì đâu. Mà anh cũng tốt với chị Thy quá ha”

“Nó là bạn anh, anh không tốt với nó thì tốt với ai?”

“Ban đầu em cứ nghĩ hai người là một cặp cơ đấy”

“Ai cũng nói vậy cả?”

“Mà Minh! Em hỏi anh cái này anh trả lời thật lòng nhé” - Mắt Linh hấp háy nhìn em

“Nếu không bị GAY liệu anh có thích chị Thy không?”

Em tí nữa thì phụt hết miếng trà sữa đang ngậm trong miệng. Câu hỏi của Linh có khác nào đóng cho em cái mác là GAY. Mắt lườm lườm nhìn con nhỏ đối diện đang nhìn em chằm chằm cười cợt nhả. Muốn bay tới bóp cổ nó quá

“Anh nói với em rồi. Anh không phải GAY”

“Nhưng chị Thy bảo thế?”

“Em đừng nói vậy. Anh không bao giờ yêu Thy, và cũng không bao giờ muốn yêu người người như nó”

“Sao vậy?” – Linh tò mò

“Vì Thy là bạn thân của anh”

“Liên quan? Chẳng lẽ bạn thân lại không yêu nhau được à?”

“Không phải là không được. Có nhiều cái nó thuộc về nguyên tắc lắm. Đối với anh tình cảm bạn bè nó còn quan trọng hơn tình yêu nam nữ. Bây giờ anh yêu Thy rồi không đâu vào đâu có phải anh mất đi một đứa bạn thân sao? Tình bạn thành tình yêu thì dễ chứ tình yêu thành tình bạn, liệu có mấy ai?”

“Anh nói cũng đúng” – Linh gật gù

“Nếu yêu nhau rồi dẫn tới hôn nhân cũng được nhưng ở độ tuổi như anh, sự nghiệp chưa có cái gì, đang còn ăn bám bố mẹ thì làm sao mà nghĩ xa đến như vậy được. Theo như em nói thì anh và Thy yêu nhau, hai đứa cưới nhau rồi về bố mẹ nuôi hay ôm nhau như thế mà sống qua ngày??”

“Ừầy!! Hôm nay em có cái nhìn khác về anh nha” – Linh cười cười

“Cái nhìn khác là sao?”

“Em không ngờ anh có thể suy nghĩ xa như thế. Cũng đúng, con người anh lạ quá mà” - Trần ngâm

“Giờ em mới biết hửm?”

“Anh có cái triết lý người lớn quá. Không như những hành động của anh. Chắc! Nếu anh không phải GAY chắc em sẽ yêu anh mất. Tiếc thật!!!” – Linh nhìn em chép miệng lắc đầu

“Vậy yêu anh đi. Anh đâu phải GAY” - mặt đỏ ửng

“Đừng có tưởng bở. Người như anh sẽ là sự lựa chọn sau cùng cùng của em. Không đến phần của anh đâu” – Linh cầm cái gối ôm bên cạnh đập vào người em mấy cái

Đang đùa giỡn thì nghe tiếng Thy từ trên lầu kêu. Em và Linh chạy vội lên thấy nó đang với với lấy cốc nước mãi mà không được.

“Lấy dùm tao ly nước cái Minh”

“Chị tỉnh rồi à? Đỡ chưa?”

“Ừm! Còn hơi choáng tí thôi. My đâu Linh?”

“Chị ấy đang ở dưới nhà. Chị uống nước cam nha. Để em đi lấy”

“Thôi chị không uống đâu”

“Thôi cái gì mà thôi. Người ốm uống đi cho khỏi bệnh” – Nói rồi Linh chạy xuống dưới nhà bỏ em ở lại với Thy

Sờ trán nó thấy còn nóng, em lấy cái khăn giặt nước ấm rồi đắp lên đầu nó, kiểm tra bình nước truyền rồi lấy cái laptop xuống mở phim cho nó coi. Tất cả hành động của em đều diễn ra trong im lặng không nói một câu nào hết. Thy cứ nằm đó nhìn em làm, miệng hơi mỉm cười rồi lại thở dài. Em nghĩ chắc nó mệt. Khi làm xong em mới hỏi nó

“Sao rồi! Còn cảm thấy mệt lắm không?”

“Đỡ rồi! Cám ơn mày nha”

“Cám ơn gì con hâm” – Em trách yêu nó

“Không có mày chắc tao chết trong phòng vệ sinh quá”

“Nói bây bạ. Mày chết thì lấy ai cho tao chọc. Ở đó tí nữa con Linh mang nước cam lên. Tao xuống gọi cô Phương sang khám cho mày”

Em định đứng dậy bước đi thì tay của Thy nắm lấy tay em níu lại

“Giờ đây?” - Ngạc nhiên

“Tao với mày mãi như thế này nhé” – Thy mỉm cười, nụ cười không còn được tươi cho lắm.

“Con hâm. Thì trước giờ tao với mày vẫn như thế mà?”

“Ừm!!”

Thy thả tay em ra rồi nằm quay mặt vào tường không nói gì hết. Em ra ngoài kêu cô Phương sang. Cũng may nhờ ăn tô cháo của em mà nó bình phục nhanh hẳn Cô Phương bảo chỉ cần nghỉ ngơi thêm một hai

bữa nữa là bình thường. Cô còn dặn em đây là thời gian “tối tháng” của Thy nên bắt em mua cho Thy những thứ bổ máu và cứng chiều nó một chút. Bà cô lảm chuyện thôi rồi.

Đêm đó khoảng 10h thì bố mẹ em về. Thy cũng không về nhà được nên em bảo Mỹ ở lại chăm sóc cho Thy còn Linh thì sang nhà bạn ngủ. Đêm xuống trời bắt đầu nổi gió hơi lạnh báo hiệu một mùa đông sắp đến. Nằm ở phòng mà em vẫn cứ suy nghĩ mãi về câu nói của Thy cho đến khi chìm dần vào giấc ngủ với hình ảnh con bạn thân đang nhìn em cười thật tươi.

26. Chương 26

20/10 của những kẻ cô đơn

Một ngày mới nữa lại đến trên phố núi. Những ngày giữa tháng 10 này thật ảm đạm vì những cơn gió như muốn cuốn phăng tất cả những gì trên đường đi của nó. Gió lạnh, hanh khô và rét đúng là cơn ác mộng cho những người bị bệnh viêm mũi dị ứng kinh niên như em.

Hôm nay là cái ngày mà nước ta gọi là ngày phụ nữ Việt Nam, đối với một thằng FA như em thì cái nó cũng giống như những ngày bình thường thôi, có đặc biệt hơn chút là muốn hôm nay trời có mưa, mưa thật to, thật nhiều, đông cũng được để không phải chứng kiến những cảnh trai gái tít tít dắt nhau vào nhà nghỉ để tâm sự hay cần mồm nhau giữa chốn đông người. Nhưng kiếm được một giọt nước mưa giữa tiết trời này thì quả thật là một điều gì đó hết sức viển vông và phi lí. Thôi đành phải trở về với thực tại phũ phàng của một thằng không có gấu vậy

Thy ở nhà em hết ngày hôm đó thì tối được bố mẹ nó đón về. Từ hôm đó đến giờ cũng mấy ngày rồi em chưa gặp nó. Sáng nay thấy nó đi học gọi lại thì chỉ ngoài đầu lại nhìn rồi chạy biến đi thẳng. Thật kì lạ, chẳng lẽ trận ốm vừa rồi đã làm nó thay đổi hoàn toàn tính nết

Học xong như thường lệ em lại sang quán phụ mẹ rồi về nhà ngủ. Tối nay phải đi làm lại, quán mấy hôm em vắng được trang trí trông bắt mắt lắm. Nghe nói còn tổ chức một cái gameshow gì gì đó cho phải đẹp nữa. Em thì được cùng với một bé nào đó khá xinh, hình như là bạn của ông quản lý cho đứng ngoài cửa làm tiếp tân thấy khách vào là chào và tặng một bông hồng cho vị khách là nữ

Tưởng thú vị như thế nào ai ngờ chán kinh khủng, đứng lại mỗi chân thêm thà chạy đi chạy lại còn được ngồi nghỉ còn bây giờ lúc nào miệng cũng phải tươi cười, một câu chào chị, hai câu chào anh, ba câu cảm ơn quý khách. Cũng may là có con bé đối diện nhìn khá vui tính, hóm hỉnh lại hay bày trò cười nữa chứ đừng phải con cá sấu nào đó chắc em xin về sớm mất

Nhỏ này tên Mai người Hà Nội gốc mới vào đây với gia đình được vài năm. Đang là sinh viên năm nhất của một trường đại học gần đó. Nhỏ này cao tầm 1m65 mặt ưa nhìn kiểu như mấy em teen hiện giờ ấy cũng một phần là do biết cách trang điểm và ăn mặc nữa nên dễ hút ánh nhìn của người khác giới. 3 vòng thì em chỉ chạm được vòng 1 và vòng 2, vòng 3 hơi lép nhưng lại có dáng đi rất điệu, đánh móng như đúng rồi ấy, có khi còn điệu hơn cả mấy cô người mẫu trên truyền hình nữa

Cứ thế, tầm 10h30 thì hết khách. Hôm nay, quán kinh doanh khá tốt, đông khách làm em phải cười và nói sái cả quai hàm. Anh quản lý kêu mấy người ở lại nhậu đã rồi về. Em cũng hưởng ứng luôn, được mời tội gì không uống.

Dọn dẹp quán đầu vào đó thì tầm khoảng 11h. Tất cả mọi người lên xe, một số người xin phép về trước thành thử chỉ còn lại khoảng 5 người trong đó có cả em, con nhỏ kia và anh quản lý. Vậy cũng được, 5 người vừa đẹp team. Bây giờ em mới nhìn thấy con nhỏ kia khá trắng, kiểu trắng bệch bệch, không được hồng hào cho lắm, chắc là do trang điểm quá đà hay sao ấy. Vì hồi này hai đứa đứng đối diện nhau nhưng chỉ ở trong tối nên không để ý kĩ. Sau lưng của nhỏ này còn có xăm hình một bông hoa bồ công anh đẹp lắm với chữ “Fuck” làm em khá là tò mò

“Thằng Minh đeo nhỏ Mai rồi tí đeo nó về luôn nhé” – Anh quản lý bảo

“Ồ! Sao lại là em??”

“Ồ cái gì. Mà y với nó ở cùng một đường, mà y không đi về thì anh phải đi ngược đường đi về chắc. Nhớ tí nữa đi về cầm đi lung tung đấy” - Trùng mắt

“Nhưng mà...”

“Không nhưng nhĩ gì cả. Giờ chắc chỉ còn mấy quán nhậu lẻ đường thôi. Mấy đứa chạy qua số 123 Hoàng Diệu chờ anh một chút nhé. Anh đóng cửa rồi ra luôn”

“Ok anh”

Mọi người phóng xe chạy ra đó. Đây là quán nhậu khá nổi tiếng ở đây. Quán này mở cửa cho tới 3-4h sáng mới đóng, mang tiếng là quán nhậu nhưng thứ gì cũng có từ cháo gà, cơm canh, cho tới rau củ trừ thú rừng và đồ cấm. Vậy nên dân nhậu đêm thường hay ghé qua đây, một phần vừa có thể no bụng lại vẫn được ngồi lai rai bên chai rượu, lon bia và chém gió với bạn bè.

Chiếc xe lăn bánh và chừng khoảng 5 phút sau đỗ xích xuống vỉa hè. Ông chủ quán niềm nở đón chào và mang cho bọn em mấy cái thực đơn. Hôm nay quản lý bao thì cứ hết mình mà nhậu thôi

“Mai gọi món đi” – Em chìa cái menu cho Mai

“Anh gọi đi. Em có biết gọi gì đâu”

“Hôm nay là ngày phụ nữ mà. Để cho phụ nữ ”đi chợ“. Cánh đàn ông chỉ ngồi thưởng thức thôi”

“Vậy cho em mấy cái chân gà nướng, một đĩa mì xào, một đĩa gà chiên mắm và một nồi cháo gà nữa. Vậy thôi, tí nữa thiếu gọi tiếp”

“Ủầy! Con gái mà sao ăn nhiều thế?” - Một thanh niên khác lên tiếng

“Nay có anh Hưng mời ăn mà. Cứ thoải mái đi”

Đồ ăn và bia được mang ra. Mọi người vừa nâng ly vừa nói chuyện rôm rả. Đến lon thứ 4 là em có dấu hiệu xỉn nên xin phép dừng còn nhỏ Mai thì vẫn uống tù tì. Uống khiếp thật, 5 người mà đã quất sang thùng thứ 2 rồi mà vẫn chưa ai chịu ngừng (mình em). Em thì khuyên anh quản lý uống vừa thôi nhưng ổng gần rồi bảo em không phải đàn ông bị nhỏ Mai qua mặt. Em chẳng thèm chấp người say. Thôi thì có nổi cháo, ngồi phá mỗi cũng được

Đến lon thứ 10 gì đó thì em thấy Mai bắt đầu tê tê, có hiện tượng nói năng lảm nhảm gì gì đó, mấy ông kia cũng gục hết chỉ còn em, anh quản lý và nhỏ Mai. Giờ mới là bắt đầu cuộc trò chuyện của hai người, nhỏ Mai uống rồi ôm mặt khóc nức nở trông tội lắm còn ông Hưng thì cứ ngồi chửi một ai đó em cũng không biết. Hình như người đó có thù oán gì với ổng hay sao ấy

“Thôi nín đi em. Chuyện gì cũng đã lỡ rồi. Nó bạc bẽo vậy thì mắc mớ gì em phải yêu nó nữa. Nín đi em gái. Đời thiếu đéo gì đàn ông cơ chứ. ĐM”

“Chuyện gì đã lỡ. Nó bắt em bỏ cái thai thì cũng đã bỏ rồi. Em còn tương lai phía trước. Hãy cứ học xong đi đã rồi mọi chuyện còn lại cứ để anh lo. Còn thằng đó đừng để anh thấy mặt nó. Một là nó biến khỏi cái phố núi này bằng không nó còn ở đây ngày nào anh sẽ cho nó không còn ra con người.”

“ĐM! Cháu tao mà mà bảo bỏ là bỏ được hả thằng chó”

Cứ thế, người khóc, người chửi, người ngồi im hóng chuyện thì thoảng húp bát cháo gà đến gần 2h sáng thì mới tính tiền đi về. Ông Hưng say quá nên đành phải gửi xe lại và về bằng taxi, trước đó lúc tỉnh ổng có nhắn tin cho em số nhà của Mai rồi nhờ em chở về. Ông này cũng lạ, không sợ em sẽ làm gỏi con em của ổng sao?

Đi Mai lên xe, vòng tay nhỏ qua eo em. Một tay giữ người còn một tay lái cứ như là đang diễn xiếc vậy. Nhà Mai ở cuối đường nên đi cũng khá xa. Vừa đi vừa ôm eo lại còn nồng nặc mùi bia nữa, người không thôi mà đã muốn say chứ đừng nói gì là uống. Không ngờ một cô gái mỏng manh như thế này lại có thể một lúc nốc những hơn 10 lon bia vào bụng. Bằng này bia chắc em đã phải gục ngay tại chỗ rồi

“Anh không cần phải giữ em đâu. Cứ chạy đi. Em không té đâu mà lo”

“Nhưng mà em đang say mà?”

“Không sao? Em còn tỉnh táo được. Mà cho em mượn bờ vai của anh chút nha”

Em chưa kịp trả lời thì Mai đã ôm chặt lấy em hơn rồi tựa nguyên cả đầu vào vai mình. Hình như cô ấy khóc hay sao ấy, em nghe thấy có tiếng sụt sịt. Thôi thì cũng đi chậm lại một tí cho hợp với hoàn cảnh và cũng muốn để cho 2 ngọn núi kia ở trên lưng mình lâu hơn một tí. Dù gì cũng là đàn ông mà. Ôi biến thái quá

Một bóng người khá quen thuộc nhìn vào em . Là một cô gái, đi ngược đường bằng chiếc Atila màu đỏ bịt khẩu trang. Người con gái này thoáng nhìn có chút gì quen lắm nhưng cơ hồ em cũng không để ý nhiều, phần vì đang có men trong người, phần vì đang có cảm giác lâng lâng ở phía đằng sau

“Anh... anh... dừng xe đã”

“Sao vậy em?”

“Dừng xe... mau... mau” – Mai hỏi em

“Oẹ... oẹ...” - Một thứ mùi nồng nồng chua chua bốc lên. Cái mùi hương này chắc cách cả cây số vẫn có thể ngửi thấy. Vội vàng mở cốp xe lấy chai nước và cái khăn giấy sau đó diu nhỏ tới cái ghế đá cạnh đó ngồi xuống. Nhỏ thở hổn hển giống như vừa mới đi thi chạy việt dã về vậy, tay chân thì lạnh ngắt. Em cởi chiếc áo khoác cho nhỏ mặc. Nhỏ tựa hẳn đầu vào vai em, có vẻ như bây giờ cô gái này mới thực sự say

Đưa chai nước cho Mai uống, nhỏ tu một phát hết gần nửa chai sau đó lại tiếp tục thở, không nói năng gì hết. Để cho nhỏ nghỉ một một tí em mới lên tiếng

“Sắp về tới nhà rồi. Còn vài cây nữa thôi”

“Anh để em nghỉ tí. Em mệt quá”

“Không uống được nhiều sao còn cố thế?”

“Anh không hiểu em đâu? Em đang có chuyện buồn mà?” – Mai cười khẩy

“Chuyện buồn? kể cho anh nghe được không?”

“Anh cũng tò mò muốn biết à?” – Liếc liếc

“Anh nghĩ nếu có chuyện buồn thì em nên nói ra, có khi lại nhẹ người hơn là giữ trong lòng”

Mai mỉm cười rồi uống nước. Nhỏ bắt đầu kể lại chuyện của mình. Đại khái là như thế này: hồi còn học cấp ba nhỏ có yêu một thằng nào đó mà là yêu một cách mù quáng, yêu hết mình rồi trong một chuyến đi dã ngoại mấy tháng trước của trường hai đứa cũng chơi trò vợ chồng với nhau. Có lần một thì cũng có lần hai lần 3, riết rồi thì nhỏ dính bầu, nhỏ muốn giữ lại mà thằng kia đòi phá, . Nó bảo không phải con của nó. Sau đó cự cãi mãi thì nó cũng bắt được nhỏ đi phá thai rồi chia tay. Nói chung số nhỏ khổ gặp ngay phải thằng Sở Khanh

“Mà cũng lạ nhỉ? Em với anh không quen không biết. Thế mà em lại đem chuyện của mình kể cho anh. Thật nực cười”

“Thì giờ quen biết rồi. Vậy thằng đó giờ ra sao rồi?”

“Nó trốn xuống Sài Gòn học rồi anh. Giờ em chả biết tin vào thằng nào nữa. Đàn ông các anh ai cũng vậy cả hả? Ăn cho chán chê rồi đá, rồi bỏ rồi không thèm nhìn mặt”

“Đâu phải ai cũng như vậy. Em đừng vợ đùa cả năm chứ?”

“Em chẳng biết nữa. Đáng lẽ ra, em cũng có một ngày 20/10 hạnh phúc lắm chứ thế mà giờ đây nửa đêm lại phải ngồi đây trong cái bộ dạng này. Đúng là đời mà” – Cười khẩy

“Cái chữ đằng sau lưng em có ý nghĩa đó à?” – Em chỉ chỉ

“Chữ đằng sau lưng? Anh nhìn thấy rồi à?”

“Ừm! Hồi nãy có thấy thoáng qua. Hết yêu thì thôi đâu cần phải làm như thế? Anh không phải là anh dạy em nhưng anh cũng chỉ muốn chia sẻ với em thôi. Em làm như vậy sau này lỡ con cái hay chồng em nhìn vào được họ sẽ đánh giá gì về em?”

“Con người Việt Nam vẫn còn phong kiến lắm. Đừng vì một chút bốc đồng mà khổ cả đời”

“Anh nói thì hay lắm. Vậy anh đã bao giờ trải qua cảm giác như em chưa? ”

“Cảm giác đó tất nhiên là chưa nhưng lụy tình như em thì chắc là rồi đấy”

“Lụy tình? Thật sao?”

“Muốn nghe anh kể không?”

Mai mỉm cười gật đầu chăm chú lắng nghe

“Cũng như em hồi còn học cấp 3 anh có yêu một người con gái nhưng bị ba mẹ cấm đoán, anh với bé đó đã phải trốn lên Sài Gòn ở nhờ anh trai đang học trên đó. Rồi cũng phải về cũng phải học, những trận đòn roi liên tục của bố thực sự không làm anh cảm thấy hết yêu cô ấy chút nào. Mùa thi năm đó cô bé ấy đi du học mang theo lời hứa của anh. Chắc có lẽ em không tin chứ hơn 3 năm nay anh chưa từng yêu một người nào khác. Cho đến một ngày anh gặp được người con gái đó”

“Rồi sao? Liệu chị ấy có quay về không?”

“Có chứ. Anh mới gặp cách đây khoảng 2 tháng chứ đâu. Cô ấy muốn bắt đầu lại nhưng anh từ chối”

“Sao thế? Vì người con gái kia ư?”

“Ừm!”

“Anh dốt thật đấy và rất thú vị” – Mai nghiêng đầu sang một bên nhìn em

“Em có thể xin số điện thoại của anh được không?”

“Sao lại xin số của anh?”

“Vì anh rất thú vị. Em muốn sau này chúng ta còn gặp lại”

Được gái xin số thì ngu gì không cho. Sau đó em với nhỏ ngồi thêm một lúc nữa rồi chở nhỏ về nhà. Ngày 20/10 năm nay có lẽ là đáng nhớ nhất trong đời của em. Có thêm một người bạn (sau này trở thành bạn nhậu chí cốt và cũng là người chỉ cho em món l*o*u trâu xào khế) thêm một niềm vui nho nhỏ trong cuộc sống. FA cũng có cái sướng của nó đấy chứ.

27. Chương 27

Ngày sinh nhật

Không biết trong các thím có ai như em không. Ghét ngày sinh nhật của chính mình Nói ghét thì hơi quá nhưng em không thích nó, em cũng chẳng biết là tại sao nữa chứ mấy năm gần đây, hầu như năm nào em cũng đón sinh nhật một mình trong quán café và một bộ phim với đĩa hạt dưa.

29/10 cách đây hơn 20 năm là ngày em được sinh ra đời. Nói ra đây đúng là một ngày trọng đại chứ nhỉ ấy thế mà đối với em đó cũng chỉ là một ngày bình thường như bao ngày khác mà thôi.

Em bắt đầu không thích sinh nhật của mình đó là vào những năm học cấp 3. Không vì một lý do nào khác mà chỉ đơn giản là không thích thôi. Bạn bè em, vào những ngày vui như thế này đều tổ chức một bữa tiệc để mời những người thân, chiến hữu tới nhậu nhẹt sau đó là karaoke rồi bar, mát xa đủ thứ trên đời. Riêng em thì chỉ muốn ở một mình hoặc chui vào một cái nơi nào đó thật yên tĩnh để mọi người không tìm ra hoặc chí ít là không đụng chạm gì tới mình.

Người con gái đi chiếc Atila màu đỏ hôm em gặp lúc chở nhỏ Mai thực ra chỉ là một người quen chứ không phải như các thím suy nghĩ nào là My, Thy... v.v. Cách đây vài ngày, trong lúc đi café em có gặp rồi chị ấy nói là có trông thấy em chở con bé nào đó ôm sát rạt. Lúc sau về nghĩ cũng may, lỡ mà gặp phải My thì có mà mất hết cả hình tượng bấy lâu nay em xây dựng trong cô ấy rồi còn gì. Mà cũng lạ, nhỏ Mai đó, từ ngày được em đèo về tới giờ cũng không liên lạc, giống như cắt đứt mọi liên hệ và biến mất khỏi thế gian này vậy. Thế mà hôm bữa xin số em như đúng rồi ấy. Chắc là trong cơn say nhỏ mới như vậy. Con gái thật đúng là khó hiểu.

Trở về vấn đề chính. Hôm đó là sinh nhật em. Sáng vẫn tới trường học như bình thường, có vài thằng bạn nó còn nhớ ngày này nên hỏi em có tổ chức gì không hay đi cùng anh em đi nhậu nhẹt đâu đó nhưng em chối là tối đi ăn cùng với gia đình. Chúng nó lại chửi năm nào cũng thế, không thì chiều vác mạng ra sân bóng rồi khao anh em chầu nước mía. Nghe có vẻ hợp lý. Duyệt.

Con Thy gần 10 ngày nay tỏ ra khá lạnh lùng với em. Nó không nói chuyện hoặc nếu có nói chỉ ồm ờ vài câu rồi đi thẳng. Em cũng hỏi lại thằng bồ cũ của nó. Nghe nói 2 đứa cũng vừa mới làm lành với nhau. Thôi thì nó như thế cũng đỡ nhức đầu, bà cô này lâu lâu lại lên cơn hành em mệt lắm

Khoảng 3 hôm trước em có hẹn My đi uống chơi. Gọi là đi chơi nhưng cũng chỉ là đi uống nước mía và ăn bò viên chiên ở ngoài quảng trường rồi ngồi chém gió với nhau chứ chẳng có gì đặc sắc. Cứ thế khoảng gần 2 tiếng sau thì đứa nào về nhà đứa nấy. Nghĩ cũng chán, mãi mà không tiến triển được gì. Phần vì em còn nhát, phần vì My như đang tồn tại một cái rào chắn vô hình nào đó khiến cô ấy mỗi lần nói chuyện hay đi chơi cũng chỉ đối xử với em như một người bạn. Con gái, không biết đường nào mà lần.

Kết thúc mấy tiết học, em xách mông về nhà. Hôm nay, mẹ ở nhà nấu cơm vì biết là sinh nhật em nên muốn chuẩn bị sớm vì mẹ chắc chắn biết rằng tối nay em sẽ không ở nhà vì mắc đi chơi với bạn =))) Em cũng cảm thấy bất hiểu lắm. Năm nào cũng thế, bạn bè rủ đi chơi thì bảo đi cùng với gia đình. Gia đình muốn tổ chức một cái gì đó thì lại nói là hẹn với bạn bè. Sự thật em cũng không biết mình đang nghĩ cái quái gì trong đầu nữa. Nhiều người quan tâm mình nhưng lại đi từ chối để kiếm cho mình một cái chỗ thật yên tĩnh chỉ có một thân, cứ như thế năm này trôi qua năm khác vậy.

“Rửa tay xuống rồi vào ăn cơm đi con” - Mẹ ở trong bếp nói vọng ra

“Dạ”

“Hôm nay con cũng 22 tuổi rồi, cũng lớn rồi. Năm nay là năm cuối cấp, bố mẹ chúc con thêm một tuổi mới học hành như ý và cố gắng kiếm cho ông nội một đứa cháu chắt chứ ông nhầy tao mệt lắm rồi” – Sao về trước tình cảm mà về sau lại phũ phàng vậy bố

Mọi người nâng ly, ông anh trai của em ở trên Sài Gòn cũng gọi điện chúc mừng sinh nhật em rồi bảo em cố gắng học hành đàng hoàng. Khi nào tốt nghiệp sẽ có quà. Em thì không biết tặng gì nhưng mà cứ nghĩ tới quà thì thích lắm.

Rượu vang và một bữa cơm đầm ấm bên những người thân. Có lẽ đó là giấc mơ của bao nhiêu người nh. Nhưng sự thật em lại không thích. Cảm giác hạnh phúc thật đấy nhưng em ghét cái chuyện trở thành trung tâm của mọi vấn đề. Tất nhiên trong bữa cơm hôm đó em là nhân vật chính, mọi câu chuyện đều liên quan và hướng về em từ việc ăn học, tới công việc và tình cảm. Mọi ngày cũng với những câu hỏi như thế nhưng em lại không có cảm giác này. Nhưng bố mẹ đã mất công chuẩn bị cho em một bữa cơm đầm ấm như thế này, nếu tổ thái độ gì đó thì mang tiếng là bất hiếu. Thành ra em vẫn phải cố tỏ ra mình rất thích thú và vui vẻ dù trong lòng em cực kì trống rỗng. (Các thím gạch đá em như thế nào cũng được. Đoạn này em viết hoàn toàn là sự thật. Em cũng chẳng biết mình đang nghĩ cái vẹo gì nữa)

Ăn xong cơm, em phụ mẹ dọn bàn rồi rửa cùng với mẹ. Hai mẹ con tâm sự với nhau. Mẹ bảo em dạo này hơi gầy chắt vì đi làm đêm nên như thế. Mẹ lại bắt đầu ca bài ca với ý định bắt em nghỉ việc ở đó bảo là buổi tối là thời gian nghỉ ngơi, không ai đi làm. Em đứng nghe một chút rồi chuồn hần. Đứng ở đó nữa chắc bị bắt nghỉ làm thật quá.

Dù gì cũng là sinh nhật hay tự thưởng cho mình một cái gì đi chứ nh. Một buổi tối nghỉ giải lao chẳng hạn. Nghĩ là làm, em nhắc mấy gọi cho ông anh quản lý xin nghỉ, bảo là tối nay sinh nhật, phải đi ăn cùng gia

định nên không đi làm được. Ông chỉ cần nhàn vài câu rồi cho nghỉ luôn. Hơi nói nhiều tí thôi nhưng cũng được cái đẹp trai và tốt tính với nhân viên lắm.

Nằm ngủ một giấc đến chiều, khoảng 3h thì dậy, với tay lấy cái điện thoại thì một đồng tin nhắn. Tin nhắn của 2 cái ngân hàng chúc mừng sinh nhật, của tổng đài điện thoại và 3 cái linh tinh của mấy thằng bạn cờ hó rủ đi đá banh mặc nhiên không có một tin nhắn nào của các gái. Cả Thy, My hay Linh đều vậy

“Alo. Máy giờ đá?”

“4h. Nhanh lên bố trẻ”

“Giờ mới 3h. Làm gì mà căng thế?”

“Chứ mày không định mời bọn tao uống nước mía à?”

“Ồ. Sao không đá xong rồi uống?”

“Đá xong có kèo khác. Mau lên. Bọn tao đang ở quán nước gần sân đây”

“VẬY ĐỢI TAO TÍ”

Chạy ù vào phòng vệ sinh để làm gì thì các thím cũng biết. vô lấy bộ quần áo ra đá bóng vô mặc, rồi xách đôi giày phóng thẳng sân bóng. Ra đã thấy bọn bạn ngồi đó từ khi nào. Mấy ly nước mía trên bàn cũng hết sạch. Thấy mặt em chúng nó hú vào rồi bảo tính tiền luôn. Mặt em đơ ra một cục còn bọn nó thì như thế này cười.

Hôm nay team em đá với team khoá trên. Bọn này toàn lũ bự con nhưng kĩ thuật lại bình thường. Chỉ được cái trâu, lấy thịt đè người. Team em giữ bóng nhiều hơn nhưng chẳng sút được bao nhiêu. Cứ tới gần gôn đang định dứt điểm thì bị mấy thằng hộ pháp bên nó cản phá. Còn nếu qua được mấy thằng hậu vệ thì có thằng thủ môn. Cái tướng nó đứng thôi cũng đủ che hết khung thành rồi chứ đừng nói nó bay nhảy nữa. Thành thử ra, trận đó team em thua 2 trái phải chung tiền sân

Đá xong, thằng nào cũng thấm mệt. Chúng nó rủ nhau đi uống sữa ở ngoài quảng trường. Mời thì đi thôi, thế là cả team xách mông đi. Khi đã yên vị thì có thằng lên tiếng.

“Này Minh. Nghe nói em Thy lớp mình vừa chia tay bồ à?”

“Ừm! Sao?”

“ĐỪ. Để tao biết đường hốt chứ sao. Em Thy nhà mình ngon thế để bồ vợ tội nó”

“Để ăn quá ha. Muốn đụng đến em nó phải hỏi anh Minh có cho phép không đã chứ? Anh Minh nhỉ. Hehee”
- Một thằng khác lên tiếng

“Tao thì làm đéo gì có quyền hành mà cho hay không cho?”

“Thôi im đi bố. Cả lớp ai mà chả biết mày với nó dính nhau như sam. Đi đâu mà chả có nhau. Tao thấy thời gian mày bên nó còn nhiều hơn cả bồ nó nữa. Hay là 2 đứa chúng mày tính cho thằng kia mọc sừng à?”

“Sừng cái đầu mày á. Tao với Thy có éo gì đâu. Với lại hôm qua hay hôm kia gì đó nó với thằng kia làm lành lại rồi. Đừng ngồi đó mà tơ tưởng?”

“VẬY SAO? TIẾC VẬI. NGÀY XƯA MÌNH MÀ BIẾT CẦM CƯA CHẮC TAY MỘT CHÚT THÌ GIỜ CÓ BỒ NGON RỒI”

“NGỒI ĐÓ MÀ MƠ TƯỢNG. NÓ DỄ CHO MÀY HỐT QUÁ”

Hết gái thì chủ đề tiếp theo của cánh đàn ông lại chuyển sang game. Lớp em đa số đều đánh LOL nên mọi người chỉ bàn nhau rồi khoe những chiến tích về bậc xếp hạng hay những pha gánh team thần thánh. Toàn chém gió, trình thì đồng đoàn mà lúc nào cũng kể ra như pha xử lí như Faker không bằng ấy.

Gần 6h thì tất cả giải tán. Hôm nay là ngày cuối tuần nên ngoài quán chắc đông khách vì thế mẹ phải ở ngoài đó quản lý. Em tự hâm lại mấy món trong tủ lạnh, cắm thêm nồi cơm rồi đi tắm, lướt web một tí. Cơm chín thì vợ vội 3 bát sau đó lại xách cái laptop và cái mông ra quán cà phê quen thuộc ngồi tự kỉ. Thói quen khó bỏ lâu nay trong những ngày sinh nhật

Quán café này em hay đến vào ban đêm và chỉ đi có một mình, ngay cả Thy hay thằng Huy em cũng chưa từng dẫn vào đây. Không khi ở đây thích hợp cho những người ưa tự kỉ và muốn tìm một cảm giác yên tĩnh. Ở đây không có khái niệm cuộc sống xô bồ, ồn ào khó chịu ngoài kia mà chỉ có sách, tiếng nước chảy và tiếng nhạc du dương của những bản xô nát của mấy tay nhạc sĩ vĩ đại thời xưa

“Như cũ hà anh?” – Bé phục vụ mỉm cười hỏi

“Ừm!”

Mở laptop lên, gán dây điện vào rồi lướt net, lên voz chém gió một chút xiu, đọc rì viuu của mấy thím và coi bộ phim mình yêu thích. Chỗ em ngồi khá tối, thứ ánh sáng duy nhất ngoài chiếc laptop ra là ngọn nến mờ mờ ảo ảo hắt những vệt sáng dài trong đêm. (Em đảm bảo thím nào mà thích tự kỉ, ưa một mình hay muốn tìm sự bình yên thì đây là một địa điểm tuyệt cmn vời) Trầm ngâm với đĩa hạt dẻ, ly ca cao nóng và bộ phim yêu thích, cứ thế em thả hồn mình theo. Buổi tối sinh nhật không còn gì lạ lắm nhưng vẫn mang lại cho em những cảm xúc tuyệt vời

“Happy birthday to you, Happy birthday to you...” – Quái thật tự dưng lại đổi sang nhạc sinh nhật.

Tiếng nhạc chúc mừng sinh nhật cứ thế vang lên, em cũng không quan tâm lắm. Coi như món quà của quán dành cho em đi. Vẫn dán mắt vô màn hình thì bỗng đèn ở khu em được mở sáng lên, tiếng nhạc nhỏ dần và ở đầu đó, gần phía quầy Thy, chị em My và thằng Huy tay cầm chiếc bánh đang từ từ tiến lại miệng hát bài “Happy birthday”

“CHÚC MỪNG SINH NHẬT” – Thằng Huy to mồm la lớn

“Mừng sinh nhật anh” – Chị em My cười

“Mừng sinh nhật thằng bạn. Tưởng trốn được nữa hả?”

Những người khách xung quanh nhìn bọn em bàn tán xôn xao. Kể cười, người nói, người vỗ tay hưởng ứng. Không khí xung quanh quán đang im lặng bỗng dưng trở nên thật huyền ảo và nhộn nhịp. Tiếng nhạc cũng được mở to dần lên. Vô hình, em trở thành tâm điểm của cả quán

“Năm nay không trốn được nữa phải không?” – Thy cười, đặt chiếc bánh xuống trước mặt em

“Mấy ngày hôm nay tao muốn dành cho mày một bất ngờ đấy. Tao và cái My đã học cách làm bánh GATO. Mày ăn không được chê dở đâu nhé” – Tay dư dứ nắm đấm

“Anh Minh. Đây là quà của em” – Nhỏ Linh chìa ra một cái hộp được gói rất đẹp

“Còn đây là quà của em” – My cũng thế

“Còn tao không có quà đâu. Hehe. Thông cảm nhé” – Thằng Huy lên tiếng

“Mấy người...” – Em lấp bắp

“Sao. Xúc động quá nói không thành lời à?”

Em bỗng dưng đứng phắt dậy đẩy hết toàn bộ bánh và quà xuống đất mặt hầm hầm tức giận rồi hét lớn:

“Mấy người có biết mấy người đang làm gì không?”

Sau câu nói đó, em vội lấy cái điện thoại để trên bàn rồi chạy ra ngoài thẳng để lại ánh mắt ngơ ngác và ngạc nhiên của những người trong cuộc. Mấy vị khách quanh đó lại bắt đầu xì xào to nhỏ.

Em phóng xe lao vun vút ngoài đường. Đầu óc rối tung cứ thế phóng đi mà không biết mình đi đâu. Đến khi xe khựng lại vì hết xăng thì em mới phát hiện ra mình đã đi quá xa thành phố. Đêm nay phố núi bắt đầu dậy sóng.

Đêm sinh nhật đáng quên!!!!

28. Chương 28

Giải hòa

Những tia nắng ban mai lọt qua tấm rèm cửa chiếu vào phòng báo hiệu một ngày mới nữa sắp đến. Uể oải đứng dậy vươn vai vài cái rồi với lấy điện thoại để bên cạnh. 5 cuộc gọi nhớ vài ba cái tin nhắn mà chủ yếu là của Thy và thằng Huy.

“Mày lên cơn điên à thằng kia?”

“Thằng bệnh! Sáng mai mày chết với bố. ĐM”

Vứt cái điện thoại lên giường rồi chạy đi vệ sinh cá nhân sau đó xách cái balo đi học. Đường phố nín thở sáng nay lạnh thật, lại có cả mưa phùn nữa. Thời tiết kiểu này chỉ muốn được vùi mình trong chăn mà ngủ cho hết ngày chứ học hành thật sự không có hứng thú.

Em đến lớp khá sớm, căn bản là muốn tìm một chỗ khuất khuất để núp 2 đứa kia. Một lúc sau thì Thy đến, nó nhìn em bằng nửa con mắt rồi đi thẳng không nói không rằng. Thằng Huy tới sà ngay vào chỗ em rồi bộp đầu em một cái, nói như rít qua kẽ răng.

“Đm. Hôm qua mày như thế là sao hả thằng chó?”

“Sao là sao?”

“Thái độ của mày hôm qua là sao? Mày cư xử kiểu cc gì vậy? Mày có biết cái bánh đó là chị em Thy nó học để làm cho mày không?”

“Ừm! Tao xin lỗi”

“Mày đéo cần phải xin lỗi tao. Người mày cần xin lỗi là nó kia kìa. Chơi với nhau bao nhiêu năm rồi. Biết tình mày nhưng lần này mày làm tao thất vọng quá Minh ạ”

Nói xong thằng Huy bỏ lên bàn trên ngồi với mấy đứa khác. Ừm! Sao nhỉ? Quả thật hôm qua em thấy mình hơi quá đáng. Không, phải là không thể chấp nhận được. Cái bánh và món quà đó là tình cảm của những người bạn thân thiết dành tặng cho mình. Thế mà không hiểu sao, chỉ vì một chút ích kỷ cá nhân của bản thân em lại phá tan hết tất cả. Chán chường, em lại gục mặt xuống những quyển sách để ngủ vì chỉ có ngủ em mới có thể thoát ra được cái cảm giác nặng nề này.

Giờ giải lao, mọi người ồa ra như ong vỡ tổ, tiếng cười nói huyền ảo làm em tỉnh giấc. Dụi mắt vài cái để quen dần với ánh sáng, em nhìn thấy Thy đang cười đùa với lũ bạn như không có chuyện gì xảy ra. Biết nói sao nhỉ, ngày thường trong những giờ giải lao, nó hay chạy lại bàn em rồi kéo em xuống căn tin mua đồ ăn, uống nước thế mà giờ đây chẳng còn có lấy một cái nhìn nữa. Đáng thật.

Lời thằng Huy nói vẫn văng vẳng bên tai. Em phải xin lỗi, ừm. Phải xin lỗi chứ nhưng xin lỗi bằng cách nào bây giờ. Thy nó bướng lắm, không bao giờ chịu nhường nhịn ai đặc biệt là với em. Nếu em không nghĩ ra một cách nào đó thì có khi em phải trả giá bằng cả tình bạn này. Điều mà em không bao giờ muốn.

“Chiều rảnh không? Gặp nhau tí?” – Em nhắn tin cho Thy. Nó xem chỉ nhìn em nhưng không thèm rep

Đến nước này em chỉ còn biết cầu cứu đến thằng Huy, nhưng nó chỉ nói một câu “chuyện này tao không xen vào, mày hãy tự giải quyết lấy. Đây là điều mà mày phải chịu khi cư xử như thế. Đéo ai thông cảm cho mày đâu”

Bế tắc đó chính là những gì trong buổi sáng ngày hôm đó. Chưa bao giờ em sợ mất một cái gì như lúc này kể cả ngày xưa khi phải chia tay với Linh (ex). Đối với em tình bạn đôi khi còn quan trọng hơn cả tình yêu vì kiếm được một người tri kỷ còn khó hơn kiếm bạn gái và cũng chỉ vì lẽ đó mà em và Thy đến giờ vẫn chỉ là một mối quan hệ được xây dựng dựa trên tình cảm bạn bè.

Em không phủ nhận có thời gian em có tình cảm nam nữ với Thy. Yêu Thy là có nhưng em chỉ nghĩ đó là tình cảm nhất thời trong một giai đoạn nào đó thôi. Tính em khá cầu toàn trong tình yêu và không muốn bị thử thách hoặc mất đi những thứ gì đó quan trọng đối với bản thân như em đã từng mất đi Linh (ex)

Đang ngồi suy nghĩ vẩn vơ thì có tin nhắn tới:

“Có chuyện gì không? Nếu là chuyện hôm qua thì mày không cần phải nói gì đâu” – Thy nhắn

“Ừm! Là chuyện hôm qua. Tao muốn giải thích”

“Không cần đâu. Coi như hôm qua chưa có chuyện gì xảy ra đi. Tao quên rồi”

“Nếu mày còn coi tao là bạn thì mày hãy nghe tao giải thích được không?”

“Coi mày là bạn? Vậy chứ hôm qua mày coi tao là gì? Mày làm bẽ mặt tao, chị em cái My với thằng Huy giữa bao nhiêu con người trong quán. Bạn bè gì? Tao thất vọng về mày lắm”

“Tao xin lỗi”

“Tao không cần lời xin lỗi của mày. Được rồi, nếu mày muốn nói chiều nay ở quán café cũ. Để tao xem mày nói những gì?”

Tiết học cuối cùng cũng qua đi. Chạy ngang qua quán thấy mẹ đang ngồi kiểm sổ sách, em chạy vào nhà bếp kiểm chút gì đó bỏ bụng. Phần dỗi, phần mệt lại không biết chiều nay phải nói sao để chiều nay Thy nó tha thứ. Nằm nghĩ một chập rồi em thiu thiu chìm vào giấc ngủ lúc nào không biết

_____***_____

3h chiều tại quán café X.

“Sao? Giờ mày muốn nói những gì?”

“Tao gặp cũng chỉ muốn nói xin lỗi mày thôi. Hôm qua tại tao không kiềm chế được bản thân nên...”

“Nên sao? Vì không kiềm chế được bản thân mà mày lại hành động như một thằng điên như thế hả Minh. Mày có biết để tao cho mày bất ngờ mà tao đã đi học làm bánh GATO ko? Còn chiếc khăn len con My đan cho mày nữa. Thế mà mày chỉ nói một câu xin lỗi là xong à?”

“Ừm! Giờ tao cũng chẳng biết nói gì nữa”

“Tao quen biết mày bao lâu nay, sinh nhật nào của mày tao cũng rủ đi chơi. Mày từ chối là đi với gia đình. Tao hỏi cô thì cô nói mày đi chơi với bạn. Mày đang nghĩ cái gì trong đầu vậy?”

“Nói ra thì chắc mày bất ngờ lắm. Ừ thì trước sau gì cũng phải nói. Tao không thích sinh nhật của mình. Tao cũng chẳng muốn bất kì ai ở bên tao trong ngày này cả. Đôi khi tao còn ước mình không có ngày sinh nhật nữa. Như thế đã đủ chưa?”

“Không đơn giản là như vậy chứ. Vậy có liên quan gì đến thái độ của mày hôm qua?”

“Mày còn muốn biết gì nữa?”

“Mày chưa nói hết. Với mày không đơn giản là như thế. Chắc chắn còn lý do nào nữa”

“Ok. Nếu mày muốn biết tao sẽ kể cho mày nghe. Chắc mày biết ngày xưa năm 12 tao yêu một người con gái chứ nhỉ? Cô gái ấy tên Linh trùng tên với cái Linh đấy. Cô ấy là mối tình đầu của tao. Ngày sinh nhật tao cũng chính là ngày tao tỏ tình với cô ấy nhưng chỉ đúng một năm sau, cũng vào ngày này, tao đã phải nhìn cô ấy lên máy bay rồi xa tao. Ngày hôm đó, tao đã gây lộn với bố rồi bỏ nhà đi uống say khướt lướt và gây lộn với người ta. Bọn nó vác gậy gộc đuổi theo tao rồi cũng chính bố tao đã đỡ cho tao một gậy khiến cánh tay của ông ấy hề cứ trở trời là nhức mỗi, không cầm được vật gì nặng. Tao ghét ngày sinh nhật của mình cũng từ đó, vì thế mấy năm nay tao toàn phải nói dối để có thời gian ở một mình. Coi như đó là một sự trừng phạt cho thằng con ngỗ nghịch như tao đi”

Thy ngồi im nghe em kể. Mắt nó hơi ướt ướt, nó đang khóc. Nó khóc vì quá khứ của thằng bạn hay là một lý do nào khác. Còn em chỉ ngồi đó đưa mắt nhìn nó, nhìn những giọt nước mắt đang từ từ lăn trên đôi má hồng hồng của Thy. Em không dỗi cũng chẳng nói gì, đơn giản em ghét con gái khóc và nếu phải chứng kiến cảnh đó thì chỉ có một sự lựa chọn duy nhất đó chính là im lặng.

“Vì thế mà mày nỡ dỗi xử với bạn bè như vậy ư? Chắc mày yêu con bé đó lắm nhỉ?”

“Ừm! Giờ không biết tao yêu hay là gì cô ấy nữa. Chắc chắn không phải là hận vì cô ấy đâu có lỗi gì. Lỗi là ở tại tao cố chấp và bướng bỉnh. Tao cũng không muốn làm chúng mày phải bẽ mặt nhưng cũng không

hiếu tại sao lúc đó tao lại cư xử như thế. Chuyện cũng đã lỡ rồi, nói thật tao cũng chỉ biết xin lỗi chúng mày thôi”

“Mày nói dối với mày tình bạn là trên hết thế mà chỉ vì một đứa con gái khác mà mày đối xử với bạn bè của mày như thế. Mày cũng hay thật đấy Minh ạ. Tao cũng không chấp nhận mày chuyện này, mày cứ giữ cái của nợ đó trong người đi. Coi như chuyện hôm qua tao chưa từng biết. Còn nữa, mày lo mà đi xin lỗi với cái My đi. Tối qua nó khóc dữ lắm đấy.”

“My khóc? Ừm! Tao biết rồi”

“Còn đây” – Thy chìa ra một cái hộp. Là cái hộp quà hôm qua của My: “Cái này là hộp quà con My chuẩn bị cho mày. Vì cái khăn đó mà nó đã mất cả tháng trời để tập đan đấy. Mày tự lo liệu lấy đi.”

Cuối cùng em cũng giảng hòa được với Thy nhưng chắc nó vẫn còn giận em lắm nên khẩu khí trong lời nói lâu lâu vẫn móc và xoáy em. Thôi thì mình đang là người có lỗi, mình nhận lỗi còn chuyện sau này khi đã trời lại bình thường thì tính sổ sau cũng được

Cầm hộp quà trên tay và nhớ lại những việc làm tối qua của chính bản thân em cảm thấy mình có lỗi quá. Đáng lẽ em đã có một buổi tối tuyệt vời bên những người bạn thế nhưng chính tay em đã phá hỏng tất cả để giờ ngồi ân hận một mình.

Thiết nghĩ Thy là bạn của em lâu năm mà lần này nó còn giận ra mặt đằng này với My thì không biết cô ấy có thèm nhìn mặt em nữa không đây. Chưa là gì của nhau mà đã cư xử như thế rồi thì không biết sau này có đến được với nhau nữa không quá.

Trong hộp quà của My là một chiếc khăn len màu đen rất đẹp và một cái thiệp nhỏ có ghi: “Chúc Minh mèo có một buổi tối sinh nhật thật vui nhé :-*” Cầm cái khăn trên tay mà lòng em nặng trĩu, cứ ngồi chờ ra đó nhìn trời mưa đến khi có tiếng điện thoại reo em mới giật mình tỉnh lại

“Em nghe anh” – Anh quản lý gọi

“Tí nữa đi làm chạy qua mua tiệm điện nào đó mua dùm anh mấy cái bóng điện treo trong bếp nha. Cháy cmnr. Tí về anh thanh toán cho”

“Dạ”

Nhìn lại thời gian thấy đồng hồ đã điểm 5h chiều. Còn 30 phút nữa là đến ca làm việc. Em uể oải đứng dậy vươn vai rồi đi vào tắm rửa. Ăn vội mấy cái bánh trong tủ lạnh rồi xác mòng đi làm. Hôm nay trời mưa nên quán vắng khách, chỉ lác đác vài cặp tình nhân với mấy người quen tới uống. Em cũng đỡ phải chạy nhiều, ngồi im lại nghĩ về chuyện đêm qua lại chán thối thì chạy qua khu bên cạnh ngồi tán phét với mấy con bé phục vụ khác cho đỡ buồn vậy.

Đúng lúc em đang định chạy sang thì cánh cửa mở, một người con gái có mái tóc dài nhuộm hoe với gọng mắt kính màu đen tinh nghịch bước vào. Cô ấy đưa mắt nhìn dáo dác xung quanh như đang tìm một ai đó rồi ánh mắt đó dừng lại khi nhìn thấy em. Cô ấy từ tốn đi lại và nói:

“Anh rảnh không? Ra kia mình nói chuyện một lát”

“Ừm! Giờ cũng đang rảnh. Em có chuyện gì không?”

“Vậy thì em đợi anh ở kia” – Linh nói rồi bước đi thẳng

“Em uống gì không để anh đi lấy?”

“Cho em một capuchino đi”

“Đợi anh chút”

Em bước vào quầy gọi một ly capuchino cho Linh. Khi bước lại thấy nhỏ đang ngồi vuốt vuốt điện thoại. Mái tóc dài che khuất đi khuôn mặt thanh tú của nhỏ chỉ để lộ ra cái gòng kính đen và đôi môi phẳng phất đầu đó một nỗi niềm

say nắng cô em tán cô chị

“Anh ngồi xuống đi. Em có chuyện muốn nói”

“Chuyện gì?”

“Em nghe chị Thy kể lại rồi. Nhưng em vẫn còn tức” – Giọng hơi hờn

“Ừm! Biết lý do rồi vậy tính làm gì anh. Đến đánh anh hả?”

“Không đánh nhưng ít ra anh cũng phải xin lỗi em chứ?”

“Thì anh cũng tính đi gặp để xin lỗi em đây. May quá em lại tới đây” – Cười cười

“Anh thì cái gì cũng nói được. Lần sau anh đừng như vậy nữa. Đừng có gò mình sống trong cái cảm giác đó. Chán lắm”

“Anh biết rồi. Nhưng giờ biết làm sao? Anh quen rồi mà”

“Vậy thì sửa đi. Đầu phải là không sửa được. Ai đời như anh không? Ngày sinh nhật lại không thích. Biết bao người muốn được như anh mà còn không được đăng này an h lại đi từ chối nó”

“Ừm!”

“Suốt ngày ừm ừm. Bộ anh không còn câu nào khác hả?”

“Ừm!”

“Đáng ghét” – Linh nhăn mặt rồi cầm ly café uống

“Chuyện này chắc My cũng biết rồi nhỉ?” – Em hỏi

“Chưa? Sáng nay chị My đi về dưới nhà rồi nên không ai kể cả? Hôm qua chị My khóc đấy”

“Vậy hả? Đợi cô ấy lên chắc anh đi xin lỗi mới được”

“Em thấy anh thật may mắn đấy”

“Sao lại may mắn”

“Đây là lần đầu tiên em thấy chị My khóc vì một người con trai đấy. Nói cho em biết mau, có phải giữa hai người đang có mối quan hệ gì đó phải không?”

“Mối quan hệ gì?”

“Là kiểu yêu nhau ấy. Từ cái hôm mà chị My chăm sóc cho anh bị thương đến hôm nay là em đã thấy nghi nghi rồi. Anh mà không đối tốt với chị ấy thì liệu hồn em đấy” – Dư dứ nắm đấm

“Thì anh với My có là gì của nhau đâu.”

“Ừa. Thế 2 người...”

“Ừm! Vẫn chị là bạn thôi”

“Thế hả. Thế mà em cứ tưởng”

“Nhưng nếu được thì cũng tốt” – Xoa cằm

“Là sao?”

“Là trở thành anh rể của em ấy”

“Còn lâu đi nhé. Em sẽ không cho chị lấy một người như anh đâu?”

“Anh thì sao?”

”Anh hả? Ừm!!!! Để em nghĩ đã

“Thôi đi cô. Anh hơi bị tốt rồi đấy. Được một thằng anh rể như anh là phúc phận của biết bao đứa như em đấy. Ngồi đó mà chê ông chê ọ”

“Ọe ọe”

“Mà quên mất. Đây là quà của anh. Anh mở ra xem đi”

Linh đưa cho em một hộp quà và bảo em mở ra xem. Bên trong đó là một chiếc vòng tay Phật rất đẹp

“Vòng tay này hồi đầu năm em đi chùa Hương mua được đấy. Anh đeo thử xem có đẹp không?”

“Cám ơn em nhé”

“Không có gì. Muốn trả ơn em thì hãy mai mời em đi ăn pizza với uống trà sữa đi” – Mắt hấp háy

“Giờ đây cô”

“Chứ sao nữa. Chẳng phải anh vừa nói cám ơn xong mà”

“Nhưng anh đâu có nói trả ơn đâu”

“Anh này. Có phải đàn ông không thể. Anh hôm qua có lỗi với em, em không truy cứu thì thôi lại tặng quà cho nữa thế mà mời đi ăn một bữa cũng không được. Anh có phải đàn ông không thể. Riêng cái điểm này là anh không xứng làm anh rể em rồi đấy”

“Ấy... ấy... vậy mai anh mời”

“Thế mới ngoan chứ”

Một ngày sau khi xảy ra biến cố đó, em cũng đã giảng hòa được với hai người con gái. Chỉ còn lại My, thử thách cuối cùng nhưng cũng là khó khăn nhất của em. Cả Linh và Thy đều từ chối giúp đỡ em vì phải tự miệng nói ra mới gọi là có lòng.

Trời về khuya càng ngày càng mưa to và lạnh. Em chạy vội về nhà tắm rửa rồi ăn cơm sau đó lên phòng chơi game. Nhìn chiếc khăn của My đặt ngay ngắn trên giường, em mỉm cười cầm nó lên rồi khoác trên cổ. Cảm giác như đang có một vòng tay ôm luôn qua cổ và ôm lấy mình vậy. Ấm áp và bình yên đến lạ.

29. Chương 29

Cơn sốt

Sáng nay dậy sớm bỗng nhiên thấy cái cổ đau rát, người như nặng cả tấn không nhấc nổi cái chân. Uể oải bước xuống giường rồi dò dẫm ra phòng khách tìm nước uống. Khi cầm được ly nước trên tay bỗng nhiên em cảm thấy đầu óc quay cuồng rồi đổ xuống như cái cây bị đốn trước khi nghe được tiếng thủy tinh vỡ vang lên.

Tỉnh dậy, trước mắt em là một căn phòng màu trắng, ngơ ngác nhìn xung quanh. Một bàn tay ấm áp vuốt nhẹ lên tóc em, không phải là ai khác mà là của mẹ. Gương mặt hiền lành và ánh mắt dịu dàng, nhìn em. Hình như trên khóe mắt hơi ướt. Mẹ khóc thì phải:

“Tỉnh dậy rồi à con?”

Em ngược lên nhìn thì thấy bố đang đứng cạnh đó, bố vỗ nhẹ vai em:

“Trông thế này mà ốm yếu thế con trai? Mẹ lo cho con cả buổi hôm nay đó”

“Con sao rồi có mệt hay đau ở đâu không? Anh ra ngoài kêu bác sĩ vào đi”

Bố em gật đầu rồi chạy ra ngoài, mẹ vẫn ngồi đó nhìn em. Tự dưng em cảm thấy mình như trở lại thời còn bú tí, muốn được sà vào lòng mẹ và làm nũng hay vùi vãnh một cái gì đó.

“Sao vậy con? Đau chỗ nào hay sao mà tự nhiên lại khóc” – Câu hỏi của mẹ càng làm em khóc to hơn, mẹ cuống cuống chạy ra cửa gọi bố. Một lúc sau thì bác sĩ đi vào hỏi em

“Sức khỏe của cháu nó bình thường rồi. Chỉ cần nghỉ ngơi 1 -2 ngày là khỏe thôi. Anh chị đừng lo lắng, chỉ bị sốt siêu vi nên không sao đâu”

“Con bị sao vậy mẹ?”

“Anh còn hỏi nữa. Bị sốt dùng dùng thì kêu bố mẹ một tiếng. Nghe tiếng ly vỡ bố anh chạy ra thì thấy anh nằm sóng soài dưới mặt đất. Rồi chở anh vào đây. Người ta bảo anh bị sốt siêu vi với ăn uống thất thường nên thể trạng bị yếu dẫn tới ngất. Anh đấy! Về nhà liệu cái thần hồn với tôi” – Mẹ lấy tay dí vào trán em

“Con đang ốm mà mẹ” – Em cần nhằn

“Thôi. Con nó cũng tỉnh rồi. Anh phải chạy ra công ty có việc chút. Em ở lại nha”

“Vâng anh đi đi!”

“Con chào bố”

Vậy là em cũng ngất đi cả buổi sáng. Mà chết cha, Buổi sáng nay đi học không biết có ai điểm danh dùm không nữa. Cứ nghĩ liên tục kiểu này không khéo bị đình chỉ thi mất

“Mẹ cho con mượn điện thoại tí”

“Làm gì?”

“Con gọi điện cho thằng Huy bảo sáng nay có điểm danh dùm không?”

”Hồi sáng con Thy có gọi điện rồi. Nó bảo tí nữa ghé qua và nhờ thằng Huy điểm danh rồi. Cứ nằm đó mà nghĩ đi. Mà có ăn gì không để mẹ về nấu

“Vâng mẹ nấu cho con bát cháo nha. Con cũng hơi đói”

“Ừm! Vậy đợi tí nữa Thy nó vào rồi mẹ về nấu cho”

Mẹ ngồi bên cạnh đang gọt hoa quả, con em thì nhắm mắt tính ngủ thêm lúc nữa thì có tiếng cửa mở ra. Thy bước vào:

“Con chào cô”

“Ừm. Con trông thằng Minh hộ cô cái. Cô về nấu cho nó chén cháo”

“Vâng cô đi đi”

Mẹ em với lấy cái túi rồi dặn Thy mấy điều sau đó bước ra cửa. Thy kéo chiếc ghế bên cạnh ngồi xuống. Tay sờ lên trán em rồi hỏi

“Còn mệt không?”

“Mày thử bị như tao xem thì biết còn mệt hay không?”

“Còn trả treo với tao như thế tức là khỏe rồi. Ăn táo không?”

“Không! Mày ăn đi”

Thy ngồi bốc miếng táo ăn rồi chăm chú nhìn em. Như phát hiện ra được điều gì đó. Nó mỉm cười nói

“Cái khấn trên cổ mày là của cái My đan phải không?”

“Ừm!”

“Mày ghê nhỉ. Chưa gì đã có quàng rồi. Liệu có tình cảm gì với nó à?”

“Chắc là có?”

“Có cũng không được đâu nha. Cầm mày tơ tưởng gì đến con bé đấy. Tao cắt” – Thy lấy hai ngón tay tạo thành chữ V rồi dơ ra trước mặt em”

“Là sao? Sao lại không được”

“Đơn giản thôi. Tao không thể để cái My vào tay một kẻ như mày được. Khác nào giao trứng cho ác”

“Giao trứng cho ác. Bộ tao ghê đến vậy à?”

“Chứ sao? Mà không ghê mới lạ. Mà là GAY mà con đi dê gái, tính mà max bựa, lại thích lăng nhăng, rất hay cần nhần, chém như đạn bắn. Chưa kể mà đang còn là bạn của tao nữa. Tao cũng không muốn thằng bạn thân của tao phải gọi tao bằng chị vợ đâu. Giã lắm” :chaymau

Thy xỏ ra một chàng dài, nhiều lắm nhưng em chỉ nhớ được như thế. Chung quy là nó chê em đủ điều, từ những cái bựa xấu xa đến biến thái nhất, nó đều quy về em Trong mắt nó thằng bạn này tồi tệ đến mức này hay sao

“Liệu tao không có điều gì tốt à?”

“KHÔNG” – Chốt hạ

Chán nản không thèm nói chuyện với nó nữa. Em quay lưng đi ôm lấy cái gối rồi ngủ để mặc cái con điên đó đang coi cái gì trên điện thoại rồi ngồi cười một mình. Lát sau, mẹ vô mang một cặp lòng cháo thơm phức. Đúng thứ cháo mà em thích ăn nhưng mà thấy đắng ngắt, không có vị gì cả. Đói thật đấy nhưng cũng chỉ húp được vài ba miếng rồi bỏ cả đó. Thy xin phép về, mẹ ở lại chăm em. Uống một nắm thuốc của bà y tá đưa cho rồi cũng chìm dần vào giấc ngủ

Khoảng một tiếng sau thì em tỉnh lại. Bố cũng đang ở đó và ngồi ăn cơm với mẹ. Em quay người lại chào bố một câu rồi với lấy chiếc điện thoại để trên kệ tủ vào lướt facebook

“Bố. Tí bố xin cho con ra viện nha”

“Khỏe chưa mà đòi ra viện. Bác sĩ nói phải theo dõi thêm mà”

“Nhưng nằm ở đây con thấy khó chịu lắm. Về nhà thoải mái hơn. Ở đây người mùi bệnh viện thôi cũng làm con ốm rồi”

“Đợi tí nữa bác sĩ vô rồi mới quyết định được. Cứ nằm đó đi”

Một lúc sau, ông bác sĩ hồi trưa khám cho em tới. Em nghe loáng thoáng đầu hình khi khám tổng quát em bị virus dạ dày phải ăn uống điều độ và kiêng cử nếu không sẽ tái phát. Kiểm tra, dặn dò vòng vòng đã đời cuối cùng em cũng được xuất viện. Người đang còn mệt nhưng vẫn có thể tự mình đi được. Ngoài trời mưa vẫn đang rả rích từng cơn rồi đầu óc em bỗng nhiên trống trải, chẳng nghĩ được gì và cũng chẳng muốn nghĩ gì. Cảm giác như thiếu thiếu một cái gì đó quan trọng lắm mà vẫn không thể nhớ ra được. Em chỉ muốn ngủ. Ngủ là cách tốt nhất đối với em để tránh được những cảm giác này hay những lúc buồn hoặc tức giận.

Tỉnh dậy bởi sự ồn ào bên ngoài...thì ra ông Hưng quản lý của em biết em bị ốm nên sang thăm, còn có cả tiếng nhỏ Linh và....Thy nữa. Ông Hưng đang ngồi nói chuyện với bố còn mẹ đang ngồi trên chiếc ghế trong phòng em nói chuyện gì đó với 2 chị em Thy

” Đây là bức ảnh thằng Minh mới vào lớp một. 2 đứa thấy không. Mặt nó ngố ngố dễ sợ luôn. Ngày xưa cứ bám mẹ miết, có muốn đi đâu đâu”

Thì ra mẹ đang khoe những tấm ảnh thời còn con nít cho Thy và Linh xem. Hoảng hốt bật phắt dậy la lên một tiếng rồi chạy lại giật phắt lấy cuốn album trên tay. Mặt nhăn nhó cầu nhàu

“Mẹ kì quá. Sao mẹ lại đem khoe những chuyện như thế”

“Cha bố anh. Tôi khoe với con Thy chứ với ai lạ đâu mà anh làm dữ thế”

“Nhưng con không muốn”

“Ừ! Không muốn thì thôi. Có ăn gì không mẹ đi lấy”

“Dạ thôi. Con không đói”

“Vậy thì có ly nước cam mẹ để trên bàn đấy. Uống đi. Mẹ xuống nhà, mấy đứa cứ nói chuyện đi nhé”

Mẹ em cười rồi bước xuống nhà. Thy và Linh nhìn em cười ngặt nghẽo. Chắc biết được những bí mật động trời thời còn bí tí của em. Nghĩ lại thời đó cũng bệnh hoạn lắm cơ. Mới tí tuổi đang còn chảy nước mũi thế mà bị ông anh dụ hôn con bé kia. Rồi hôn thật bị nó tát cho vêu cả mồm về mách mẹ

“Cười cái gì mà cười?” – Em cúi lên nhìn 2 chị em nó rồi nạt lớn

“Em không ngờ tuổi thơ của anh Minh lại dữ dội đến mức đó. Trông đủ đủ mà ghê thật. Hahaaa”

Ngồi chọc em thêm một lát nữa rồi thấy cửa mở. Ông Hưng bước lên nhìn em cười rồi nói

“Yếu thế em trai”

“Dạ. Anh tới chơi ạ”

“Ừm! Thôi ráng nghỉ đi cho khỏe. Bữa sau đi làm lại, không sao đâu”

“Dạ vâng, em cũng ráng chứ nghỉ hoài cũng phiền quá”

“Yêm tâm. Mai mốt khỏe anh bắt mày làm bù. Anh em với nhau cả, mày không phải lo. Mà mày cũng ghê thật, im ỉm mà kinh nhĩ”

“Dạ. Cái gì kinh anh?” – Ngơ ngác

“Thì đó” – Ông Hưng lại gần rồi em ngồi xuống rồi đưa tay lên chỉ hai chị em nhà Thy đang chỉ chỉ cái gì đó trong điện thoại

“Mới ốm có tí mà được những 2 em xinh tươi thế này tới thăm. Nhất mày rồi còn gì?”

“Ngồi đó mà nhất. Anh muốn con nào em giới thiệu”

“Con bé đang ngồi cầm chiếc điện thoại đấy” – Tay chỉ chỉ vào Thy

“Nó là hoa có chủ rồi. Anh có tán được không? Em thấy bé kia hợp với anh hơn đấy”

“Có chủ rồi hả? Tiếc nhĩ. Thôi thì bé kia cũng được. À mà con bồ mày đâu rồi sao tao không thấy nó?”

“Bồ nào?” – Em ngơ ngác

“Con bé hồi đi Nha Trang chung đấy?”

Người mà ông Hưng nói tới là My. Hơn một ngày rồi mà chưa được thấy mặt cô ấy, cũng chưa nói một tiếng xin lỗi nào cả. Lòng em bỗng nhiên thất lại khi nghĩ tới những hình ảnh của đêm sinh nhật, ánh mắt ngơ ngác và khuôn mặt thiên thần đó. Nó lại làm em xao xuyến trong chốc lát

“Ừm! Chắc chưa đến” – Em cười nhạt đáp

“Hai đứa giận nhau hửm?”

“Chắc vậy anh. Mà anh muốn tán bé kia chứ gì? Đợi em một lát”

“Linh ơi. Anh nhờ cái”

Nhỏ đang ngồi cười thấy em gọi thì làm mặt khó chịu nhưng rồi cũng đứng lên chạy lại. Bên cạnh em, ông Hưng ập úng

“Ồ này...Mày tính làm gì thế”

“Cái gì?” – Linh chạy lại hỏi

“Ngồi xuống đây anh hỏi cái này”

“Có gì thì nói nhanh đi. Em đang coi phim”

“Thì cứ ngồi xuống đây” – Linh miễn cưỡng ngồi xuống bên cạnh em

“Đây là anh Hưng. Quản lý của anh ở quán café. Chả là anh Hưng đã thích em từ cái nhìn đầu tiên thế nên muốn nhờ anh làm mai cho anh ấy. Ý em thấy thế nào”

Ông Hưng ngồi bên cạnh em mặt cắt không còn giọt máu còn nhỏ Linh thì mặt như thế này như không tin vào những gì tai mình nghe thấy

“Anh ấy là du học sinh ở Hàn Quốc, chủ quán kiêm quản lý café chỗ anh, con nhà gia giáo, không ăn chơi, đua đòi, rất ga lăng, đẹp trai chuẩn style Hàn Xéng à nhâm Hàn Quốc luôn nhé chỉ tội hơi nhất gãi nên đến

giờ vẫn chưa có người yêu. Người đàn ông như thế này không phải dễ kiếm đâu” – Em làm một mạch. Linh chăm chú nhìn em lắng nghe

“Rồi sao? Ý anh muốn làm mai cho em và anh à? Được thôi. Anh ra kia ngồi với chị Thy đi. Để em ngồi nói chuyện”

Em cũng hơi bất ngờ trước tình huống này. Trố mắt lên nhìn Linh sau đó nhìn sang bên ông Hưng đang ngồi lặng thinh như đá. Đập vào vai ông một cái rồi nói nhỏ

“Em ra ngoài. Anh cứ tự nhiên đi nhé”

Lôi xềnh xệch con Thy ra khỏi phòng. Khép cánh cửa lại rồi hai đứa ghé tai vào nghe lén. Phòng của em cách âm nên dù có ghé sát thì cũng nghe được vài câu không rõ nghĩa lắm. Độ khoảng hơn mười phút sau thì cánh cửa mở. Mặt ông ấy hớn hở như bắt được vàng đi ra. Gặp em đang ngồi trước cửa, ông kéo em đứng dậy vỗ vai thật mạnh

“A! Chào chú nhé. Nhớ tỉnh dưỡng cho khỏe để đi làm. Anh về quán đây” – Thái độ gì thế này

Em và Thy chạy vào phòng thì thấy Linh đang cầm cái iPad ngồi trên cửa sổ lướt lướt. Tay khê vén mái tóc qua tai. Thấy em, nhỏ quay lại nhìn lườm lườm:

“Anh cũng được lắm”

“Thấy sao? Em với ông ấy làm gì mà trông mặt ông phởn thế?”

“Nói chuyện bình thường thôi. Cũng thú vị đấy. Em cho anh ta số rồi”

“Cho số rồi cơ à? Nhanh thế”

“Thì anh mai mối mà. Em cũng không muốn làm anh phải mất khách. Cứ từ từ rồi tính tiếp. Được thì tới, không được thì bái bai. Em có mất gì đâu”

Nghe giọng điệu chanh chua này của nhỏ làm em cảm thấy hơi ớn. Đúng là chị em nhà này đều có chút gì đó khiến cho cánh đàn ông luôn bị cuốn hút. Mạnh mẽ nhưng đôi khi lại tỏ ra mềm yếu, từng từng bắt cần đời nhưng lại vô cùng sắc sảo và cuốn hút. Tất cả mọi thứ đó đều có ở cả 3 chị em nhà này nhưng hội tụ nhiều nhất vẫn là Linh – một cô nàng ưa sự nổi loạn.

30. Chương 30

Lễ cưới và lời tỏ tình

Từ ngày sinh nhật tới giờ đã hơn một tuần em không gặp My. Gọi điện thì không thấy bốc máy, nhắn tin không thấy rep lại. Hỏi Thy thì bảo chắc nó bận, hỏi Linh cũng chỉ nghe được vài câu chị ấy đang còn giận. Muốn xin lỗi thôi mà sao thấy khó quá.

Mà nhắc tới Linh. Từ ngày ở nhà em tới giờ con bé thường hay biến mất dạng. Rủ đi ăn cũng bảo em bận rồi, đi chơi cũng thế, mà lão Hưng quản lý cũng vậy. Chẳng lẽ hai người này dính với nhau thật rồi chẳng.

“Anh Hưng?”

“Ơi!” – Ông ấy đang kiểm tra sổ sách

“Em có chuyện rất nghiêm cmn túc muốn nói với anh” – Mặt hình sự

“Nói! Anh nghe” – Vẫn cầm đầu vào cái quyển vở

“Anh với Linh sao rồi?”

“Sao là sao?”

“Tức là đã đến giai đoạn nào rồi. Đừng nói với em là anh tính tán con bé đó thật nhé” – Hỏi đến câu đó rồi ông ngước lên nhìn em – kiểu nhìn chòng chọc làm em khó chịu rồi gấp quyển vở lại

“Vớ vẩn? Tán tỉnh gì? Tao mà tán con bồ tao nó xé xác ra à” – Lườm lườm

“Em đùa mà anh tán thật thì con bé đó giết em chết mất?”

“Chả có gì là khó cả. Tán gái đối với anh cũng dễ thôi. Tính chán con bé nhưng nghĩ lại thấy cũng tội nên thôi.”

“Chăn? Em gái người yêu em đấy. Ngồi đó mà chăn? Anh làm gì nó chưa?” :waaah”

“Ủa? Nó là em nhỏ kia hả? Hên quá anh chưa làm gì nó cả. Chỉ dắt đi ăn nói chuyện vài bữa thôi”

“Thật không đấy? Nghi anh lắm”

“Thật! Mà em này lạ lắm, đi chơi với anh rất sòng phẳng. Anh trả tiền ăn thì em ấy trả tiền coi phim hay cái gì cũng không muốn bắt anh trả một mình. Con gái thời nay có đứa như thế hả? Phải nhân giống gấp mới được” – Tay xoa cằm

“Ừm! Bé đó là người như thế đấy. Nhưng mà anh không được làm gì nó đâu đấy nhé. Em méc chị đấy”

“Rồi anh biết rồi”

Lườm ông quản lý đến cháy người rồi cầm cái khay đi thu dọn lại đồng đồ uống của khách để trên bàn. Sau đó lại chui vào gian bếp mở hộp cơm của mẹ làm cho từ trước rồi ngồi ăn. Từ hôm bệnh tới giờ mẹ bắt em nghỉ làm ở nhà, em một mực không chịu thế là mẹ đành thôi nên chuyển sang bảo em phải ăn uống đúng bữa. Thế là từ bữa hôm đó, mẹ cứ làm cho em một hộp cơm đầy đủ thịt cá để trên bàn cứ đến khoảng 6h30 – 7h thì ăn.

Cuối tuần này có một anh trong đội bóng của em cưới. Vợ của ông là một bà chị làm ở chỗ em, hai anh em cũng khá thân với nhau. Ông có mời em đi bưng quả giúp, tiện thể phụ ông mấy việc trong đám cưới luôn. Tính cuối tuần được nghỉ chạy đi tìm My nói lời xin lỗi nhưng chuyện hệ trọng của anh em nên đành gác qua một bên vậy.

Sáng sớm, tiếng xe cộ bên ngoài đường làm em tỉnh giấc. Loạng choạng đứng dậy đi vào nhà tắm để vệ sinh cá nhân rồi thay đồ đi học. Đã 2 tuần rồi không tập tành gì hết, người em teo lại trông thấy, mấy cái múi bụng ngày xưa là niềm tự hào giờ chỉ còn chút gì đó hao hao. Thôi không được rồi, nốt tuần này phải đi lấy lại phong độ thôi

Thằng bồ con Thy lại phải chạy đi show, hôm qua Thy nhắn tin gọi điện bảo em sáng tới chỗ nó đi học, xe bị hỏng. Bon bon đến nhà nó thì thấy bên ngoài có 2 chiếc ô tô đang đậu, vài chiếc xe máy, cổng nhà vẫn mở. Em nhìn vào trong nhà thấy có rất nhiều người. Nhà này có khách sớm thật đấy. Thường thì em sẽ tự mở cổng rồi phóng xe thẳng vào hiên nhà luôn, nhưng nhà đang có khách thế nên em dựng xe ở trước cổng rồi lấy điện thoại gọi cho Thy

Một lát sau nó bước ra. Hôm nay, Thy mặc một chiếc áo sọc caro màu đỏ, đeo cái gọng kính to bản và tóc búi cao. Trông cực kì giống một cô nàng tomboy. Lâu lâu nó lại đổi phong cách khiến em – một thằng tiếp xúc với nó khá nhiều cũng bất ngờ

“Giờ đây? Lại thay đổi phong cách à?”

“Ừm! Được không?” – Xoay xoay vài vòng cho em ngắm

“Good” – Em giơ ngón tay cái lên LIKE

Quán bánh canh là điểm đến tiếp theo của 2 đứa. Gì chứ có thực mới vực được đạo. Điểm này cả 2 giống y chang nhau. Gọi 2 tô rồi khi ăn xong lại đùn đẩy nhau trả tiền và rốt cuộc em phải là người trả vì có mấy bé bên cạnh ngồi đó thấy em bắt con Thy trả tiền chúng nó nhìn em như sinh vật lạ vậy

Ngày hôm đó cũng như bao ngày khác thôi, học hành, ăn cơm, làm việc đi ngủ rồi lại học hành. Cái vòng tuần hoàn đó cứ thế chạy cho tới cuối tuần – Ngày đi bưng quả

Sáng thứ 7, khi đang còn say trong giấc nồng thì tiếng điện thoại đã réo om lên. Bực mình với tay tắt thì vài phút sau nó lại réo. Mắt nhắm mắt mở, em cũng chả thèm nhìn tên nữa, vừa đặt cái điện thoại lên tai thì đầu bên kia phát ra tiếng hét

“ĐM! MÀY CHẾT ĐẲNG NÀO RỒI? SAO CÒN CHƯA TỐI”

Giật mình nhìn lại điện thoại. Là ông anh gọi đi bưng quả. Hôm qua ổng bảo 5h sáng có mặt tại nhà ổng để chuẩn bị mà tối qua có bộ phim hay quá nán lại coi nên đi ngủ muộn, lại quên đặt báo thức. Kiểu này chết mất rồi

“Đợi... đợi em ... một tí. Em sang giờ?”

Nói xong, em cúp máy chạy ù vào nhà tắm để vệ sinh cá nhân sau đó vớ tạm cái áo trắng bỏ vào balo, mặc chiếc quần dài vào, luôn đôi giày rồi phóng ra xe. Vừa bước xuống lầu gặp bố mẹ đang chuẩn bị đi tập thể dục thấy em hối hả nên gọi giật lại

“Này! Mới sáng ra mà chạy đi đâu như ma đuổi thế con?”

“Dạ... Dạ... con... đi cưới vợ” – Nói xong em chạy thẳng, để lại bố mẹ đứng nhìn thằng con đang phóng xe đi như không tin vào tai mình.

Đến nơi thì cũng 6h kém. Vừa mới gặp bị ổng tổ cho vài phát vào đầu. Đau vãi Nhưng ngày vui của ổng thôi thì không chấp. Chạy vào phòng ủi lại cái áo trắng và cái quần, xin thêm ổng tí gel vuốt tóc nữa rồi thắt lên cổ cái nơ đỏ choẹt. Bảnh vờ lờ, kiểu này dần nhận quả nhà gái có mà cười tít mắt cơ mà trông hơi ngứa

Ăn uống xong xuôi thì xuất phát. Cũng chẳng có gì đặc biệt cho lắm ngoài chào hỏi nhau, rước râu về cúng bái rồi hai bên họ hàng lên phát biểu và trao cho con cái vàng bạc gì đó đeo đầy cả tay. Hai anh phó nhảy thì chụp ảnh lia lịa nhìn chóng cả mặt. Xong xuôi thì kéo nhau ra ngoài nhà hàng làm bữa liên hoan và cuối cùng thì giải tán, nhà ai người đẩy về.

Tả thì nhanh vậy đấy nhưng mà phải đến tận 3h chiều em mới lết được cái thân về nhà. Thả mình xuống cái nệm êm ái, lục tay lấy cái điện thoại mở bản nhạc mình yêu thích (Mãi mãi – Lam Trường) rồi nằm nghỉ một lát. Mà lạ, hễ cứ mỗi lần nghe bài này em lại nhớ đến Linh (ex), nhớ da diết luôn ấy. Có lần hình như em kể với các thím rằng ngày xưa 2 đứa đều thích nghe bài này rồi những lần trốn học em ngồi đàn cho cô ấy nghe rồi hứa hẹn về tương lai. Thế mà giờ đây mỗi đứa ở một nơi, cách xa nhau cả nghìn cây số, cũng đã có cơ hội để đến với nhau thế nhưng lại gặt bỏ vì lòng tự trọng cao. Nghĩ lại thấy buồn cười nhưng cũng chẳng biết làm sao giờ. Quá khứ vẫn chỉ là quá khứ thôi thì hãy để cho nó ngủ yên

Đứng dậy vươn vai rồi kiểm một bộ quần áo vào tắm. Trưa mai phải đi đám cưới ông anh, lại tốn mấy xỉ nữa rồi đây, lương tháng chưa nhận, tiền bố mẹ cũng cho ít dần đi. Xong cái đám cưới này chắc nhịn đói từ giờ cho đến cuối tháng quá

Tiếng điện thoại vang lên, là thằng Huy gọi. Nó rủ em đi đá bóng nhưng mệt quá nên đành từ chối. Giờ quả thật em chỉ muốn vùi vào chăn ngủ cho đã. Nhìn đồng hồ thấy còn 2 tiếng nữa mới đến giờ đi làm, ngủ một giấc vậy là đủ rồi. Em hện báo thức, quàng cái khăn của Mỹ lên cổ hít lấy cái hương thơm trên chiếc khăn ấy rồi chui lên giường, cái se lạnh của chiều phố núi nhanh chóng đưa em vào giấc ngủ

Thức dậy thay quần áo đi xuống nhà đã thấy hộp cơm của mẹ làm sẵn để trên bàn. Giờ này nhà không có ai, chắc mẹ lại chạy ra quán rồi. Vừa rồi bị ốm lại được mẹ chăm sóc chu đáo nên cũng cảm thấy khỏe ra mấy phần. Phải nhanh hồi phục thì mới có sức kiếm dâu cho mẹ chứ

“Em chào anh”

“Ừm! Đến rồi hả? Mày vào thay đồng phục đi rồi ra đây tao nhờ tí?”

“Chuyện gì vậy anh?”

”Nửa tiếng nữa đi với tao ra ngoài tiệm điện mua mấy cái bóng đèn với đặt cây thông trước đi. Sắp đến Noel rồi

“Ủa? Sớm vậy anh. Còn hơn cả tháng nữa mà?”

“Phải làm từ giờ đi là vừa, cuối năm bận lắm thời gian đâu mà trang trí. Thôi đừng hời hợt nữa. Vào thay đồ nhanh lên”

“Vâng”

Hai anh em lượn khắp phố mua được một mớ dây đèn và bóng các loại. Còn đặt được cả cây thông và đồ trang trí nữa. Ông anh này lo sớm thật đấy cứ như em chắc phải đến gần 20 tháng sau mới chuẩn bị quá. Tầm nhìn quản lý có khác

Tầm khoảng 8h tối thì trời lại mưa bụi, không to nhưng cũng đủ làm cho người ta đủ ướt. Mưa cộng với gió lạnh như làm tăng cái rét lên thêm mấy lần. Thấy thời sự báo tối nay phổ nhiệt độ xuống còn 14. Mới có vậy thôi mà em đã cảm thấy như muốn chết công rồi thì không biết các thím ngoài bắc phải chịu sao nữa.

Hết giờ, dọn dẹp xong xuôi em phi xe về nhà ngủ. Sáng mai với cái tình trạng thời tiết này chắc chỉ có ở nhà ngủ đông đợi đến trưa quá.

Tiếng chiếc xe phân khối lớn ở bên ngoài làm em tỉnh giấc. Dụi mắt nhìn lại đồng hồ thấy mới có 3h sáng. Định mệnh thằng trầu nào đêm tối không để cho người ta ngủ mà cứ rú ga ầm ầm ngoài đường. Với tay lấy chiếc điện thoại để trên bàn thì em thấy một số lạ nhắn tin tới cho em chỉ với 3 chữ: “Anh tui lắm”

Nhắn tin gửi lại thì không thấy rep, chắc nghĩ của bé rau bị thằng họ Sở nào chặn nên nhắn tin uất ức chửi thôi. Lưu lại sau này có gì liên lạc sau vậy.

Sáng hôm sau em đến phòng tập. Mấy thanh niên ở đó nhìn em như thằng sinh vật lạ. Có đứa còn mĩa mai suốt ngày dính với gái nên quên anh em. Em chỉ cười hehe rồi tập. Có mấy tuần nghỉ thôi mà cục tạ bưng không nổi. Mấy thanh niên kia lại được thể châm biếm tiếp.

11h, khăn áo chỉnh tề chuẩn bị đi ăn đám cưới. Trời hôm nay khá lạnh, lấy cái khăn của My quàng vào trong áo vậy, vừa kín, vừa ấm lại đẹp nữa. Hồi đó đi đâu làm gì trừ khi tắm ra thì em luôn quàng cái khăn đó trên cổ đến nỗi mẹ còn bắt em cởi ra đem đi giặt là đủ hiểu rồi đấy.

Tính mặc cái vest nhưng trông lịch sự quá, không hợp nên chọn một chiếc áo trắng quần âu và cái áo khoác lai vest mặc vào thôi. Vừa trẻ trung lại đẹp nữa. Giống hệt như cái ông ở hình dưới ấy Tính rủ Thy đi cùng nhưng nghĩ lại nên thôi, tốn thêm tiền cơ mà mất công đợi nó ngồi trang điểm nữa. Con gái là chúa lè mè.

Chỗ tổ chức đám cưới là một khách sạn ở ngay trung tâm thành phố. Nghe nói bố của ông anh làm bên sếp gì đó bên tỉnh nên mời nhiều quan chức lắm. Mà đúng thật, tới nơi là thấy một dàn xe hạng sang nào là Lexus, Audi, Benz... Em đi xe cùi phải lách qua chỗ đó rồi đợi thừa thừa người một chút mới dám vào. Cảm giác lúc đó mất tự tin vờ lờ các thím ợ.

Nhưng điều làm em bất ngờ nhất là My đang đứng đó, ngay ở cửa ra vào và đang chào khách. Trên môi của nhóc nở một nụ cười tỏa nắng, thân hình cân đối được bó gọn trong bộ áo dài màu đỏ khiến nhóc càng thêm phần thoát tục. Hơn một tuần nay, em chưa gặp nhóc nhưng giờ đây My đứng trước mặt em kiêu sa lộng lẫy hệt như một nàng tiên khiến cho tim em lỡ nhịp đi đôi chút chỉ biết ngẩn người ra đứng nhìn.

Bước qua mỉm cười nhìn nhóc. Trên khuôn mặt nhóc cũng khá ngạc nhiên khi nhìn thấy em ở đây nhưng cũng chỉ nhẹ nhàng cúi chào em như bao vị khách khác. Khuôn mặt và nụ cười đó đối với em cũng như những người khác không thay đổi, điều đó khiến em cảm thấy hơi chạnh lòng.

Bước vào trong phòng ngồi vào bàn cùng với các chiến hữu trong đội bóng đá, ai ai cũng cười nói vui vẻ chắc chỉ riêng em. Ngoài mặt vẫn như thế nhưng trong lòng em cảm thấy cái không khí này thật sự ngột ngạt và khó chịu, chỉ muốn chạy thoát ra khỏi đây thật nhanh rồi chạy tới ôm chầm lấy My mà nói ra những lời từ đáy lòng. Ồi! Sến quá đi!

Những ly bia liên tiếp được nâng lên, mọi người cùng nhau chúc phúc cho cô dâu chú rể, cùng nhau cười nói ăn uống và kể chuyện của mình. Ai ai cũng hào hứng, nhiệt tình còn em thì trầm ngâm ngồi uống từ ly này đến ly khác.

Em đứng dậy xin phép vào phòng vệ sinh. Khi giải quyết xong nỗi buồn đi ra thì bất ngờ gặp My. Em và nhóc chỉ đứng nhìn nhau không nói gì. Cứ thế cho đến khi em mở miệng trước.

“Chào em! Lâu quá không gặp, nay vẫn khỏe chứ?”

“Em vẫn khỏe.”

“Ừm! Lâu nay anh có gọi điện cho em mà không thấy em bốc máy. Em đổi số rồi à?”

“Không em vẫn dùng số cũ. Chẳng là em không thích thôi”

“Anh chỉ muốn gọi điện để xin lỗi em thôi mà! Quả thực hôm đó anh hơi mất lịch sự. Em bỏ qua cho anh được không?”

My không đáp ngược ngược nhìn lên cổ em. Rồi hỏi:

“Chiếc khăn? Là ai mang đến cho anh vậy?”

“Ừm! Nó hả? Thy mang đến cho anh đấy. Cảm ơn em vì món quà sinh nhật này nha”

“Nếu anh đã nhận nó rồi thì thôi. Giờ em có việc bận phải đi. Khi khác mình nói chuyện nha”

“Nhưng. Từ từ đã...” – My rảo bước đi. Em chạy theo níu lại

“Em cho anh xin lỗi được không ? Anh biết hôm đó anh sai, anh tệ lắm, anh cũng biết cái khăn này là do chính tay em đan cho anh. Nhưng em đừng có như thế được không. Em như thế làm anh không biết phải làm sao cả? Chẳng thà em đánh hay chửi hay cầu nhàu anh thì anh mới dễ chịu. Đắng này em như bốc hơi nguyên cả một tuần. Em có biết anh lo cho em như thế nào không?”

”Lo cho em? Lo cho em mà anh cư xử như thế à? Anh phá hỏng hết mọi thứ, làm bẽ mặt em và mọi người trước mặt bao nhiêu khách trong quán. Anh gọi đó là lo cho em sao? – My bức xúc nói, đôi mắt của nhỏ hằn lên những vệt đỏ, nước từ trong đó đang chực trào ra

“Anh không cần phải xin lỗi đâu. Coi như chưa có việc đó đi. Với lại em với anh cũng chẳng là gì nên anh không cần phải lo cho em đâu. Thôi chào anh”

My lại bước đi, em nghe có tiếng sụt sùi nơi cô ấy. Đành thu hết can đảm chạy lại vớt vát lấy cơ hội cuối cùng.

“My nghe anh nói đã”

“Anh không cần nói gì nữa đâu. Em đang bận, thả tay em ra” – Vùng vằng

“My. ANH YÊU EM”

31. Chương 31

Nỗi buồn

My khi nghe lời tỏ tình của em thì hình như ngạc nhiên lắm đến độ không tin vào tai mình. Cô ấy lắp bắp:

“Anh... anh...”

“Em hãy làm bạn gái anh nhé” – Em cướp lời đôi mắt tóe lên ánh kì vọng

Đáp lại sự kì vọng đó của em My chỉ nhẹ nhàng gỡ tay em ra mỉm cười rồi nói:

“Em xin lỗi vì không thể trả lời anh ngay lúc này được. Anh cho em thời gian suy nghĩ nhé” – Cô ấy quay người bước đi.

Em thì như người mất hồn nhìn theo cái dáng đi thướt tha kiều diễm kia. My nói vậy là sao, cô ấy cho em thêm một cơ hội hay là đã từ chối em. Phải mất vài phút sau, em mới hoàn hồn cười cay đắng và bước vào trong bữa tiệc để tiếp tục cuộc vui.

Em uống, uống như chưa từng được uống, uống phát điên phát dại, uống đến nỗi mà các thanh niên ngồi bên cạnh phải mặt xanh mặt vàng khuyên em đừng uống nữa. Bỏ ngoài tai những lời nói đó, vẫn cứ tiếp tục tu, hết chai này đến chai khác. Đến khi tiệc sắp tàn, chỉ còn lại bàn của em, mọi người trong đội bóng vẫn ngồi đó, chú rể sau khi sắp xếp xong mọi việc cũng chạy lại và khi biết tin một mình em đã quất gần cả một két bia. Ông mới bắt đầu cười.

“Cái thằng điên này. Mà uống như vậy anh lỗ thì sao? Nó có chuyện gì vậy mấy đứa?”

“Em cũng không rõ nữa. Thấy hồi nãy đi vệ sinh xong rồi vô cứ tu bia như vậy đấy. Bọn em can hoài mà không được”

“Minh. Nghe lời anh không uống nữa. Bọn bay chở nó về đi. Nó mà uống nữa chắc nhập viện luôn đấy”

Mấy tay thanh niên giục chai bia ra khỏi tay em. Em cố níu lại nhưng không được vì đã say quá rồi, lao đảo bước ra khỏi khách sạn trước sự kèm cặp của chú rể lẫn bạn bè. Em được tống vào chiếc xe nào đó, tai vẫn còn loáng thoáng nghe được chở thằng này về số X đường Y.

8h tối, cơn đau đầu làm em tỉnh dậy, miệng khát khô. Với tay bật cái đèn bàn lên, ở bên cạnh như thường lệ là một bình nước và gói thuốc giải bia rượu. Không cần nói cũng biết ai đã chuẩn bị những thứ này nhưng lúc đó, trong đầu em lại cảm thấy trống rỗng, không hiểu tại sao mình lại say và vì lý do gì lại nằm ở đây? Chẳng phải khi nãy còn đang dự tiệc sao

Nhìn chiếc khăn quàng cổ treo giá em mới từ từ nhớ ra mọi chuyện. Là My – à mà không phải, lỗi là ở em chứ nhỉ, chính em làm cho mình say và chính em muốn mình uống vậy mà. Với lấy cái khăn, đưa lên mũi để hít lấy cái hương thơm đó rồi ngồi cười như một thằng dại. Đến nỗi bố mẹ ngồi dưới nhà phải chạy lên để xem đang có chuyện gì xảy ra với thằng con trai của mình

“Sao vậy con? Gì mà cười ghê vậy?” – Giọng mẹ hốt hoảng. Nhìn thấy mẹ, tự nhiên em lại chạnh lòng muốn khóc. Và thế là em khóc, khóc to lắm, mẹ cũng ngạc nhiên không kém khi nhìn thấy cảnh này. Đẩy bố xuống nhà, mẹ ngồi xuống xoa đầu rồi dìu em vào lòng. Còn em cứ thế mà nức nở cho đến khi không muốn khóc nữa thì thôi

“Khóc đã chưa? Kể cho mẹ nghe có chuyện gì nào?”

“Không có chuyện gì đâu mẹ” – Nức nở

“Thật không? Không có chuyện gì sao lại khóc?”

Trước sự truy hỏi của mẹ cuối cùng em cũng kể ra hết mọi việc diễn ra trong ngày hôm nay. Mẹ chỉ ngồi im lắng nghe rồi cười

“Vậy cô bé đó nói từ chối con à?”

“Dạ không. Cô ấy bảo cho cô ấy thời gian suy nghĩ”

“Nếu cô ấy đã nói vậy thì con vẫn còn 50% cơ hội mà? Vậy sao phải khóc?”

“Nhưng lỡ cô ấy nói từ chối thì sao?”

“Con vẫn còn nhỏ lắm Minh ạ. Nếu biết trước mình chắc chắn thành công một cái gì đó thì đâu phải gọi là cuộc đời. Đặc biệt là trong tình yêu. Con thấy đấy, ngày xưa con yêu bé Linh rồi bị bố cấm cản chắc con cũng hiểu được tình yêu cần sự thử thách chứ đúng không. Hãy cứ chờ đợi đi, nếu cô ấy đồng ý thì coi như con lại được yêu thêm lần nữa. Còn từ chối thì hãy coi đó là bài học để đời và thêm một mối tình nữa thôi”

Mẹ nắm lấy tay em thủ thủ. Những lời nói đó em không nhớ thực sự hết chỉ mang máng nhưng đối với em lúc đó chẳng khác nào một cái phao cứu sinh vớt em lên giữa biển cả mênh mông. Ừm! Em hi vọng, hi vọng chứ, hi vọng vào cái sự thành công của mẹ nói về My và về sự thử thách khó khăn lần này.

“Nhưng đừng có lụy nhé. Con mà thêm lần lụy nữa là không còn ra thằng người đâu”

“Vâng. Con cũng lớn rồi mà. Con tự điều chỉnh được bản thân”

“Ủm! Ngồi đó mà điều chỉnh. Điều chỉnh để rồi anh ngồi khóc hu hu như thế à? Thanh niên sắp cưới vợ đến nơi rồi còn làm nũng mẹ. Sau này lúc anh cưới vợ chắc mẹ phải kể chuyện hôm nay cho vợ anh nghe mới được ”

“Mẹ... ”

“Thôi. Đi xuống tắm rửa rồi ra mà ăn cơm. Để mẹ đi hâm đồ ăn lại cho”

“Mẹ đừng kể chuyện này cho ai nhé ”

Mẹ không nói gì chỉ gật đầu rồi xuống dưới nhà. Em nằm thừ ra giường vài phút nữa. Tâm sự với mẹ một lúc cũng cảm thấy nhẹ lòng cơ mà sao vẫn trống trống thiếu thiếu cái gì đấy. Nó giống như có một khoảng không vô hình, rỗng tuếch ngự trị trong em đến nỗi em không thể sờ hay lấp đầy nó được.

Những ngày sau đó, em vật vờ như một cái xác không hồn giống như zombie trong mấy bộ phim kinh dị của Mỹ. Làm việc gì cũng không xong, chệnh mảng, đến nỗi ông quản lý còn gọi em vào phòng để la mắng nữa. Nhưng em cũng chỉ để ngoài tai tất cả. Đầu óc em tràn ngập những hình ảnh và câu nói hôm bữa của My rồi sợ rằng cô ấy sẽ từ chối và bản thân sẽ mất, mất rất nhiều thứ đến nỗi chỉ cần nghĩ tới thôi cũng đủ làm em run sợ.

“Ê! Chiều đi đá bóng nha mày?” – Thằng Huy vỗ vai em nói

“Không. Tao không muốn đá” – Em nằm dài ra cái bàn học trả lời

“Đm! Mấy hôm nay tao thấy mày như thằng mất hồn vậy? Có chuyện gì”

“Tao cũng không biết nữa” – Thều thào bằng cái giọng mệt mỏi

“Thằng điên này. Có gì thì nói cho tao biết chứ đừng giữ kín trong lòng. Anh em bạn bè với nhau từ thời còn cỏi trường tắm mưa. Chả lẽ mày không kể cho tao nghe được hay sao? ”

“Tao nghe nói. Hôm trong đám cưới lão Hiếu một mình mày quất gần cả thùng bia đúng không? ĐM. Mày uống như thế để chết à con”

“Tao đang muốn chết lắm đây”

“Thằng bệnh! Có gì tí kể tao nghe. Giờ tao phải đi lên phòng trưởng khoa rồi. Có đi với tao không?”

“Biến...”

Không biết có ai trong các thím đã từng lụy tình chưa nhỉ. Em thì rồi, mối tình thời trẻ trâu với Linh (ex) đấy. Giờ chắc em lại đang dính vào lưới tình thêm một lần nữa. Cảm giác này không khác là bao khi ngày xưa Linh rời xa em chỉ có điều em đã tự chủ được những suy nghĩ và hành động của mình hơn. Lớn rồi mà, đầu còn bông bông và nổi loạn như thời còn mài đũng quần trên ghế nhà trường nữa chứ. Thế nhưng những điều mẹ nói hôm bữa không khiến em cảm thấy an tâm hơn bao nhiêu. Mà ngược lại em càng sợ mất My hơn.

Không tin nhắn, không điện thoại, không gặp mặt. My lại bốc hơi giống hệt như những ngày trước đó, em hỏi Linh lần Thy đều chỉ nhận được câu trả lời là bận. Bận gì mà đến cả đêm vẫn không thấy ở nhà. Có hôm em lén đến nhà để theo dõi nhưng cũng chẳng thu hoạch được gì còn suýt tí nữa bị Linh tóm được, cũng may là chưa nhìn thấy mặt chứ không mang nhục suốt đời.

Trong cái khó ló cái không. Linh có một thằng nhóc em hình như đang học lớp 1. Cái thằng nhóc mà ở chap 1 em dọa đấy. Dạo này cứ thấy nó lớn vồn trong vườn nhà My miết. Nếu biết dụ dỗ được thằng này thì cũng khai thác được cả khối thông tin

Nghĩ là làm. Em chạy ra ngoài cửa hiệu đồ chơi mua cho nó con siêu nhân Gao. (Con Gao King ấy các thím). Mất những gần 100k, xót vãi ra nhưng mà vì nghĩa lớn nên đành phải hí sinh thôi. Đứng ở một góc khuất hủ thằng nhóc. Thằng nhóc nhìn em rồi chạy ra coi nhưng có vẻ dè chừng lắm. Em bắt đầu câu chuyện trước.

“Nhóc muốn con robot này không?” – Em giơ con Gao King ra. Mắt thằng bé sáng thấy rõ gật đầu

“Cho anh hỏi chị My có ở nhà không?”

“Chị My hả? Chị My đang ở trong nhà” – Thăng nhóc đáp

“Chị My đang làm gì? Lâu nay có đi đâu không?”

“Đang nghe nhạc. Mấy hôm nay em thấy chị My ở nhà hết à? Không có đi đâu cả”

“Vậy hả. Mà này. Chị My hay ai hỏi thì cấm không được nói anh cho em đâu nhé. Cứ nói là của bạn cho là được”

“Dạ.”

“Ừm! Ngoan. Có gì thì báo cho anh biết với rồi bữa sau anh cho đồ chơi nữa biết chưa?”

Thế là đã có nội gián trong nhà My. Cơ mà em lại cảm thấy buồn. My không đi đâu lại không chịu nghe điện thoại hay trả lời tin nhắn của em. Cô ấy đã tránh né em trong suốt mấy ngày qua, đây rõ ràng là My không muốn chấp nhận tình cảm của em. Cái cố mà cô ấy đưa ra để suy nghĩ chỉ là muốn kéo dài thời gian hòng cho em dần quên đi cô ấy. Chẳng phải là ý này hay sao.

Sầu càng thêm sầu, em lại tìm đến bia, lại nốc từng chai này đến chai khác nhưng càng uống thì lại càng buồn, càng thấy mình tỉnh táo. Hình ảnh của My cứ lớn vồn trong đầu em cho đến khi em gục xuống bàn nhậu vì say.

32. Chương 32

Tình cũ không rủ cũng đến

Tỉnh dậy bởi tiếng nói cười rôm rả bên ngoài. Em nhìn xung quanh và nhận ra mình đang ở một căn phòng lạ hoặc nhưng đầy mùi thơm của con gái. Em không nhớ được những gì đã xảy ra trước đó, chỉ loáng thoáng rằng trước khi say, em đã gọi cho một ai đó, miệng lẩm bẩm tên người ấy và gục xuống mặt bàn la liệt những lon bia đã uống hết

Hết lần nào uống xong, em lại có cảm giác đau đầu, cơn đau đến buốt cả óc khiến em đứng dậy bị loạn choạng suýt tí nữa thì đập đầu vào cái tủ để bên. Với tay lấy chai nước bên cạnh uống rồi ngồi thừ ra suy nghĩ mông lung một cái gì đó mà đến ngay cả em cũng không rõ là mình đang nghĩ gì. Bỗng tiếng mở cửa kéo em trở về hiện tại. Ngược mắt lên nhìn người con gái đang từ từ tiến lại gần em khiến em không khỏi ngạc nhiên

“Sao...Sao em lại ở đây?” - Áp ứng

“Anh tỉnh rồi à? Uống gì mà nhiều thế” – Cô gái mỉm cười từ tốn hỏi

“Anh đang ở đâu đây? Mà em vào đây khi nào vậy?”

Cô gái không trả lời em chỉ mỉm cười đặt trên bàn một tô cháo và viên thuốc rồi ngồi xuống cái ghế bên cạnh.

“Em có ông anh họ sắp làm đám cưới nên mới bay vào đây khi sáng. Định gọi điện cho anh mà anh lại gọi trước. Em nhắc mấy mà không thấy anh trả lời. Rồi được ông nào đó bảo là anh đang say nói em tới đưa về” – Cô gái từ tốn trả lời

“Anh gọi cho em hả?”

“Ừm! Còn bằng chứng đây này. Coi không?” – Cô gái lấy cái điện thoại ra vuốt vuốt rồi đưa trước mặt em

Người con gái đó không ai khác chính là Linh. Cô người yêu cũ của em, nhưng em cũng không hiểu tại sao, trong lúc say không phải ai khác mà người em gọi chính là cô ấy. Cái dấu hỏi to đúng đó khiến em dần mặt ra một lúc

“Sao thế anh? Nghĩ ngợi gì mà nhiều vậy?”

“À không! Vậy đây là nhà của em hả?”

“Không! Nhà chị em. Anh ăn tạm tô cháo đi rồi uống viên giải rượu này vào. Hồi này nôn ói tùm lum chắc trong bụng cũng chẳng còn thứ gì rồi”

“Phiền em quá”

“Sao anh uống nhiều vậy?”

“Ừm! Anh có chuyện?”

“Chuyện buồn hả? Ngày trước khi gặp chuyện anh đâu có uống nhiều như thế? Anh thay đổi nhiều quá?”

“Vậy sao? Hình như ai cũng nói anh như thế” – Cười mỉm

“My là ai?”

“Hả?”

“Em nghe thấy anh gọi cái tên ấy. Cả tên em nữa”

“À ừm....!”

“Cô ấy khiến anh phải uống say như thế này hả? Rồi khi say anh lại nhớ tới em chứ gì? Anh tham lam lắm Minh ạ”

Linh nói một cách vô tư như không có gì. Còn em ngồi đó sống lưng lạnh ngắt. Linh như đi guốc trong bụng em vậy. Mọi thứ mọi chuyện của em, cô ấy đều biết, đều hiểu. Người con gái đang ngồi trước mặt em hiện tại không còn đơn giản, ngây thơ như ngày xưa mà ẩn trong đó là nét chững chạc, hiểu đời hơn. Có lẽ cuộc sống nơi xứ người ở những năm qua đã tôi luyện cho Linh đức tính đó

“Anh ăn đi. Em ra ngoài có chút chuyện” – Linh đứng dậy bước ra ngoài

Nhìn chén cháo để trên bàn làm em ngao ngán. CƠN say khiến em hơi lợm giọng với thức ăn và chỉ húp được vài muỗng rồi để đó nằm phịch xuống cái giường và chìm đắm vào những suy nghĩ mông lung không có lời giải đáp đang hiện hữu trong đầu của em

Nhìn đồng hồ đã gần 8h tối. Nghĩ thấy trong người đã khỏe lại sợ không dám làm phiền đến Linh nữa nên em xin phép về sớm. Về đến nhà tắm rửa một cái lại vào phòng nằm. Hôm nay không đi làm, cũng không xin phép nghỉ thể nào hôm sau cũng bị ăn mắng cho coi..

“Anh về tới nhà chưa?” – Tin nhắn đến là của Linh

“Ừm! Về rồi. Anh hơi mệt nên ngủ một chút, mai nói chuyện ha?”

“Ừm! Vậy anh ngủ đi”

Ngày hôm sau, Linh và em không có liên lạc gì với nhau. Em thì vẫn thế, sáng đi học, chiều ở nhà coi quán, tối đi làm. Công việc cứ dập khuôn hết từng ngày này sang ngày khác không có gì đặc sắc mới mẻ, có chăng chỉ là buồn hơn vì bây giờ ở đâu em cũng thấy hình bóng của My đang ngày càng xa dần vòng tay của em hơn. Hơn một tuần không nhắn tin, không gọi điện cũng không thấy bóng dáng đâu. Bốc hơi, chính là điều có thể mô tả My hiện giờ

Ngồi gặm cái bánh mì cho đỡ đói để bước vào công việc sau một hồi nghe giáo huấn của ông quản lý. Chắc em là cái thằng bị ổng chửi nhiều nhất trong quán này. Nhưng ổng sống cũng rất tốt, hay cầu nhàu thế thôi được cái tốt tính, lương thưởng cho nhân viên cũng khá nếu không muốn nói là cao hơn so với mặt bằng chung của các quán bên cạnh. Ổng cũng hướng dẫn cho em về công việc của người quản lý thành thử ngoài ổng ra em là người có quyền lực nhất ở cái quán này

Trong quán có một thác nước gần ở cửa ra vào, đây là nơi em thích nhất vừa yên tĩnh lại thơ mộng, khác hẳn với cái không khí ồn ã và nhộn nhịp ở đằng sau cánh cửa kia. Ông quản lý bảo đi có việc gì đấy mà mãi chưa thấy về. Quản lý gì mà toàn bỏ quán đi chơi. Mãi một lúc sau ổng về, chưa thấy mặt đã thấy tiếng ổng ý ới ngoài cửa

“Vào đây hai đứa. Anh về mở quán lâu rồi mà không có đứa nào đến là sao?”

“Anh ở tút trong này ai rảnh mà vô” – Giọng một cô con gái tinh nghịch cất lên

“Hehe. Ra ngoài đó mệt với khó chịu lắm. Ở đây không khí thoáng đáng lại gần bố mẹ sướng hơn. Thôi vào trong kia ngồi cho ấm”

“Vâng”

Ông Hưng dẫn theo hai người con gái vào khu của em, một người có mái tóc dài, màu đen chẻ mái, mặc áo sơ mi và váy màu đen. Người còn lại là...Ừm!!! Linh (ex) của em...

Mái tóc màu hạt dẻ, chiếc áo len trắng phối với cái váy ôm màu đen trông Linh đêm nay vừa xinh vừa sexy đến lạ thường khiến cơ sở thanh niên trong quán cứ ngẩn ngơ tò mò ngắm nhìn

say nắng cô em tán cô chị voz

“Ừa. Anh??” – Tiếng Linh làm em trở về với thực tại

“Hai người quen nhau à?” – Ông quản lý ngỡ ngàng hỏi

“Dạ” – Linh đáp

Phố núi này nhìn có vẻ lớn nhưng nó nhỏ thật. Con người chỉ cần nhắm mắt lại mở mắt ra cũng có thể gặp nhau. Em mỉm cười chào cô ấy rồi dẫn vào tất cả vào khu.

“Em uống gì?” – Quay sang hỏi Linh

“Em vẫn như cũ nha anh”

“Còn bạn?”

“Giống con này” – Chỉ chỉ và Linh

“Anh có uống gì không để em đi lấy”

“Mày lấy giùm anh ly nước lọc được rồi”

Em order xong thì lui vào quầy dọn dẹp lại mấy cái bàn. Rồi lại ngồi ở ngoài đón khách. Một người phục vụ khác mang ra 2 ly ca cao đá và ly nước lọc. 3 người nói chuyện gì rôm rả lắm, Linh cười liên tục lại còn cùng nhau chụp ảnh tự sướng nữa rồi lấy tay vẫy vẫy kêu em ra nhưng em chỉ cười lắc đầu. Cứ mỗi lần như thế là cô ấy lại xụ mặt xuống trông rất dễ thương

“Mày quen với con bé kia à?” – Thằng bạn huých tay em

“Ừm!”

“Thằng này ngon dữ bay. Mặt dù dừ mà quen toàn gái xinh. Cho tao số điện thoại của bé kia đi” – Chỉ chỉ

“Làm chi?”

“Thằng này hỏi ngu. Xin số để tán tỉnh chứ làm chi.”

“Mày xin làm gì? Vô ích thôi. Nhà nó ở tận Hà Nội, vô đây chơi mấy hôm rồi ra ngoài thôi”

“Gái Thủ đô à? Hèn gì?” – Miệng chép chép, ánh mắt tia lên nét đam đang

Ngồi nói chuyện được một lúc thì ông quản lý lại phải chạy đi đâu đó nên Linh và bạn cô ấy cũng về luôn. Khi đi ngang qua em cô ấy đưa ngón tay út và tay cái áp lên má nháy mắt em một cái rồi khoác tay con bạn ra ngoài bãi đỗ xe

Hôm nay, quản lý bảo ở lại nhậu nhưng em không xin phép về sớm. Ông chửi em xơi xơi rồi đuổi em về và nói từ nay eo còn anh em gì nữa. Cái tính của ông em không lạ, chửi thì chửi, mai nọ tí là quên ngay.

Vừa đặt cái thân lên tấm nệm thì có điện thoại của Linh. Cô ấy nói muốn cùng em đi ăn sáng rồi đi uống café. Em định bụng từ chối nhưng hình như cô ấy biết trước ý định đó của em hay sao ấy mà cô ấy đã phủ đầu em bằng một câu nói

“Chắc có lẽ đây là lần cuối cùng em vào đây đây. Anh đừng từ chối em nhé?”

Em thề với các thím dù có sắt đá hay phũ như thế nào đi chăng nữa thì nghe được cái giọng đó chỉ muốn nhũn hết cả người ra thôi. Em cũng là thằng đàn ông mà làm sao có thể chống lại những lời nói đó được chứ.

7h sáng. Sau khi tắm rửa sạch sẽ em nhận tin cho thằng Huy kêu nó điểm danh cho buổi học rồi vác cái balo chạy xuống nhà gặp bố mẹ đang ngồi ăn sáng. Em la to

“Con đi học đây ạ?”

“Vào ăn sáng cái đã con” – Tiếng mẹ giục

“Thôi mẹ! Con hẹn với bạn tí nữa ăn rồi”

Thế là xong. Mở cổng vác chiếc AB chạy sang thẳng nhà chị của Linh đã thấy cô ấy đeo một cái túi đang loay hoay khóa cổng lại

“Xong chưa em?”

“Xong rồi. Đi thôi”

Linh hôm nay đi một đôi giày màu trắng và mặc một chiếc váy dài tới đùi khoe đôi chân trắng muốt. Tóc được cô ấy búi cao trông rất năng động (xem ảnh, ếu tả nữa) nhưng có một điều làm em hơi phật lòng say nắng cô em tán cô chị voz

“Trời lạnh, em mặc vậy ồm thì sao?”

“Nhưng đẹp mà, anh thấy có đẹp không?” – Linh xoay người cho em ngắm

“Đẹp. Nhưng mà dễ bị ồm lắm đấy”

“Không sao đâu”

“Hâm”

Em cốc nhẹ vào đầu cô ấy rồi dựng chông chắn xe xuống cởi chiếc áo khoác ngoài và quàng qua cho Linh. Cô ấy chỉ đứng nhìn em rồi cười híp mắt. Miệng lẩm bẩm cái gì đó em không nghe rõ

“Em nói cái gì thế?”

“Em biết anh chắc chắn sẽ làm vậy mà?”

“Làm gì?”

“Cởi áo cho em mặc” – Vẫn cười tủm tỉm

“Cô cũng hay lắm. Trả áo lại đây” – Lườm lườm

“Không trả!! Lỡ em ồm thì sao” – Miệng chu chu nhìn chỉ muốn một phát

“Nhưng mà anh mặc vậy có lạnh không?”

“Không! Anh còn cái áo khoác nữa trong cốp. Lần sau trời lạnh thì mặc ồm một chút nhé. Mặc phong phanh như thế dễ bị cảm lạnh lắm. Ồm ra đó rồi khổ”

“Dạ vâng! Em biết rồi ông già” – Cười toe toét

Linh ngồi lên xe vòng tay cho vào túi áo của em, cầm tựa vào vai vừa đi vừa hát bài “Mãi mãi”. Trông hai đứa em cứ như những đôi tình nhân đang trong thời gian mặn nồng vậy

“Ăn bánh cuốn đi anh?”

“Bánh cuốn dở lắm, ăn cái khác đi”

“Không!! Em thích ăn bánh cuốn à. Mà là bánh cuốn bắc”

”Bánh cuốn bắc??? Trong này làm gì có?

“Em biết có chỗ bán” - Mím cười

“Chỗ nào?”

“Hơi xa một chút. Tận trên sân bay ấy” J

“Sân bayyy?” : waaht:

“Chiều em đi mà anh. Lên đó ăn đi” – Nùng nịu

“Nhưng mà....”

“Đi mà anh..” – “Chụt” – Linh với người hôn lên má em một cái rồ kêu. Kiểu này muốn bắt ép người ta vào đường cùng đây mà

Chạy từ trung tâm lên sân bay cũng gần cả chục cây. Tiết trời lại đang lạnh nữa chứ nhưng mà không hiểu sao cái tính đại gái của em nó lại nổi lên. Vừa chạy, hai hàm răng va vào nhau cầm cập, chiếc áo khoác dường như chỉ mặc cho có lệ chứ không ấm được bao nhiêu

“Lạnh lắm hả?”

Em không trả lời mà chỉ cười rồi tiếp tục chạy. Linh chửi em ngốc rồi ôm em chặt hơn. Chắc có lẽ chỉ cần như vậy thôi là đủ để em tiếp tục con đường phía trước rồi

Gọi 2 đĩa bánh, vừa ăn vừa run còn Linh cứ nhìn em tằm tằm cười nãy giờ. Bỗng cô ấy để ý cái khăn cổ em đang đeo trên cổ, mắt nhìn vào đó rồi trầm tư suy nghĩ. Mặt cô ấy thoáng nét buồn nhưng em không để ý lắm.

“Ngày xưa em nhớ anh đâu có thích quàng khăn?”

“Hả?” – Em ngạc nhiên hỏi lại

“Ngày xưa em có đan cho anh một cái khăn nhưng anh không chịu đeo rồi còn bảo khó chịu nữa. Vậy mà của cô ấy anh lại đeo. Anh làm em hơi buồn đấy”

“Em nói vậy là sao?”

“Cái khăn anh đeo trên cổ có phải là cô gái kia đan cho anh phải không?”

“Sao em biết..???”

“Đơn giản thôi, chiếc khăn được đan với hoa văn rất thô. Nếu sản xuất công nghiệp hoặc tay thợ đan nó sẽ khác. Anh không bao giờ thích đeo khăn và rất kén chọn đồ mặc. Những món đồ như thế kia nếu không phải là do tay một người nào đó quan trọng làm cho thì còn lâu anh mới chịu mang lên người. Với lại có ngày 29/10 kia. Không phải đó là sinh nhật anh sao?”

Em đơ người trước câu trả lời của Linh. Làm sao cô ấy có thể biết rõ ràng như thế. Đến ngay cả em cũng không để ý được những chi tiết nhỏ nhặt mà thế mà cô ấy chỉ vài cái quan sát mà đã đưa ra những lý luận và lời lẽ sắc sảo như một vị luật sư đứng trên toà án vậy

“Ừm!! Là của cô ấy” - Mím cười

“Thôi không nhắc đến chuyện này nữa. Đừng để ý nha, em không muốn vì nó mà làm mất buổi đi chơi này” – Linh cười lảng lảng nhưng nụ cười đó vẫn mang một chút gượng gạo

“Ngốc!” – Em chỉ nói vậy rồi tiếp tục ăn

Sau khi đánh chén xong 2 đĩa bánh cuốn. Cảm thấy no no, em tính tiền rồi lại đèo Linh về lại phố. Em cởi chiếc khăn cất vào cốp, Linh hơi ngạc nhiên hỏi tại sao làm thế thì em chỉ nói vì đây có thể là lần cuối cùng cô ấy vào đây nên không muốn một bất kì chuyện gì dù là nhỏ nhặt nhất làm ảnh hưởng đến cuộc vui này. Linh nghe em nói vậy mím cười rồi quàng tay quả cổ em đặt lên môi em một nụ hôn rồi cười lớn lên.

“Cám ơn anh”

Linh nói không muốn về lại dưới phố, kêu em chở đến một khu du lịch sinh thái gần đó. Vào thuê một phòng rồi cả hai cùng nhau đi tham quan hết nơi. Linh làm người mẫu, em chụp ảnh. Trông cô ấy xinh như một thiên thần đang đi giữa một vườn hoa đầy màu sắc của cái giá lạnh nơi núi rừng Tây Nguyên vậy.

say nắng cô em tán cô chị voz

Đi dạo và chụp ảnh chán chê. Em và Linh chở về phòng dùng bữa. Trưa nay, phố núi có mưa phùn như làm tăng thêm cái lạnh của cái xứ sở nơi đây vậy. Ngồi trên giường quàng tay qua người Linh, cô ấy dựa đầu vào vai em ngắm mưa rơi, miệng lẩm bẩm bài hát đó rồi nói chuyện một mình. Trông Linh có vẻ hạnh phúc lắm, nhìn cô ấy như thế em cũng cảm thấy vui lây. Mọi nhớ nhung về Mỹ dần tan biến và đây có lẽ là lần đầu tiên trong vòng hơn 1 tuần vừa qua em mới cảm thấy nhẹ nhõm như thế

“Ngủ giấc chiều về nhé” - Vuốt tóc Linh em nói. Cô ấy gật đầu

“Nhưng mà....” – Linh đáp ứng

“Sao?”

“Không làm gì nhé” - Mặt đỏ đỏ nhìn em

“Làm gì là làm gì?” - Mặt em dần như thế này này : amazed:

“Ngốc xít! Không nói nữa. Em đi ngủ đây.” - Cô ấy quay người trùm chăn kín mít

Thực ra em có thể hiểu ra những điều mà Linh nói nhưng giả ngơ. Cười khì khì nằm xuống bên cạnh, lấy tay gỡ cái chăn đang che kín mặt cô ấy ra. Thì thầm nhỏ vào tai

“Mình làm gì tí nhé?”

“Không được. Em đang.... tới.... ngày” – Nói xong, Linh kéo chăn lên trùm kín mít

Nhìn cô ấy lúc đó tự nhiên máu nóng trong người em lại nổi lên. Cô ấy mặt đỏ bừng, hai mắt lúng liếng nhìn xung quanh vẻ thẹn thùng rồi kéo chăn lên trùm. Những việc làm và biểu cảm trên khuôn mặt của cô ấy chỉ làm tăng trong em cái ham muốn được chiếm hữu thêm người con gái này thêm một lần nữa

Nhưng dù gì em cũng là thằng thanh niên cứng. Linh đã nói vậy thì em sao nỡ làm. Thôi thì nín nhịn vậy. lại kéo chăn cô ấy xuống cẩn nhẹ vào vành tai của Linh, rồi nhẹ nhàng hôn vào má và tiến tới bờ môi. Em thấy người cô ấy bỗng nhiên run lên, hơi thở gấp gấp, mặt đỏ bừng đón nhận đôi môi của em rồi hỏn hển

“Anh...anh....”

“Anh đùa tí thôi. Ngủ nhé” – Nằm xuống ôm cô ấy vào lòng nhắm mắt lại con cái người con gái kia tự nhiên la lên oái oái như bị chọc tiết rồi còn dầm thềm thụp vào lưng em. Ghét – Hôn phát nữa

3h chiều, em trả phòng rồi chở Linh về phố. Em đi chậm, Linh cũng không nói gì cả chỉ vòng tay qua người ôm lấy em. Ngày mai sau lễ cưới của ông anh, Linh sẽ lên máy bay để về với thủ đô hoa lệ và kiêu diễm có lẽ đây là lần cuối cùng chúng em được gặp nhau ở chính cái nơi hai đứa từng có thời gian cực kì mặn nồng này

“Có lẽ đây sẽ là lần cuối em vào đây đấy?”

“Ừm!”

“Anh sẽ nhớ em chứ?”

“Không! Anh sẽ chôn em vào trong góc nào đó ở trong tim. Chuyện chúng mình giờ là quá khứ rồi, giờ nín kéo hay nhớ thương cũng chẳng làm gì được đâu”

“Anh ác lắm” – Đấm vào lưng em – “Nhưng em sẽ nhớ anh lắm đấy. Nếu có thời gian rảnh thì ra thăm em nhé”

“Anh ra đó gặp rồi bị người yêu em ghen thì sao?”

“Có lẽ sẽ lâu lắm đấy. Em chưa quên được anh mà”

Sau câu nói đó, Linh không nói gì nữa chỉ tựa hẳn đầu vào vai em và vòng tay kia ôm chặt hơn. Cứ thế, chiếc AB tần tần chạy trên đường hướng về ngôi nhà có cánh cổng màu trắng kia

“Mai anh có đi đám cưới với em không?”

“Chắc không đâu. Mai anh còn đi học. Em mấy giờ bay?”

“1h chiều em bay luôn. Ra tiễn em chứ?”

“Ừm! Anh sẽ ra”

Linh cúi xuống hôn lên môi em rồi cô ấy chỉ mỉm cười vẫy tay chào tạm biệt và bước vào nhà. Em nhìn theo cái bóng của Linh cho đến khi cô ấy khuất sau cánh cửa kia rồi từ từ chạy xe về nhà, lòng đầy những ưu tư

Bỗng có tin nhắn đến. Em dừng lại mở máy lên xem. Cái tên trên màn hình điện thoại khiến em có đôi chút ngỡ ngàng. Là của My

“Tối anh rảnh không? Em có chuyện muốn nói”

33. Chương 33

Quả đắng

Xe chạy thẳng qua con đường hai bên đầy ắp những mùi thức ăn thơm phức tỏa ra từ các hàng cơm quanh đó, qua cả cái chợ đầy mùi tanh của thịt cá và những tiếng chèo kéo mua bán của người bán hàng sau đó đá sang con đường trung tâm vào thành phố sầm uất với những ngôi nhà hiện đại rồi ôm cua vào một con đường nhỏ quen thuộc với những tán cây xanh rợp đường. Về tới nhà, em mở cổng dắt xe vào bên hông rồi khóa cửa cổng bước vào nhà thì thấy mẹ đang ngồi đó xem TV. Thường thì hàng ngày vào giờ này đáng lẽ ra mẹ phải ở quán để chuẩn bị thức ăn cho buổi tối cho khách, sao lại có thời gian ở nhà thế này?

“Ủa? mẹ không ra quán ă?” – Em cất tiếng hỏi

“Ừm! tí mẹ ra. Ngồi xuống đây mẹ hỏi chút chuyện”

“Dạ” – Em giật thót người. Chẳng lẽ mẹ biết chuyện sáng nay em cúp cua hay sao?

“Có chuyện gì vậy mẹ?” – Giọng hơi run

“Hôm nay con đi chơi với con Linh phải không?”

“Linh...Linh nào mẹ?” – Em ấp úng

“Con không cần chối. Hồi chiều mẹ thấy con với nó 2 đứa đèo nhau rồi còn ôm nhau chặt cứng trên xe. Con bảo nó ra Hà Nội rồi sao giờ còn có mặt ở đây?”

“Dạ! Mẹ nhìn thấy ă?”

“Ừm!”

“Vâng!” – Giọng em chùng xuống

“Linh vô đây dự đám cưới anh họ. Cô ấy có gọi điện cho con rồi hẹn con đi chơi thôi”

“2 đứa vẫn còn tình cảm với nhau à?” – Mẹ gặng hỏi

” Dạ không? Con với Linh giờ chỉ như bạn bè thôi”

“Bạn bè mà ôm nhau chặt cứng như thế à? Tôi để ra anh tôi thừa biết tính anh. Hai đứa giờ lớn rồi cũng tự biết suy nghĩ cho tương lai. Đừng có làm khổ bố mẹ nữa nghe không?”

“Dạ. Con biết rồi”

“Thôi vô nhà tắm rửa đi rồi còn đi làm. Đồ ăn với cơm mẹ có để ở cái cặp lòng đây. Tí nhớ mang theo mà ăn. Mà con Linh khi nào nó về lại Hà Nội?”

“Dạ. Mai đám cưới xong rồi về luôn. Có chuyện gì hả mẹ?”

“VẬY HẢ? ỦM! Mẹ tính gặp nó nói chuyện tí. Mà nó đi sớm vậy nên thôi”

“Chuyện gì mẹ?”

“Anh không cần biết. Đi tắm đi”

Vác cái thân lên phòng cất cái balo vào một góc, kiểm ít đồ sạch rồi lẹ làng chạy vào phòng vệ sinh tắm rửa và thay quần áo rồi xuống dưới nhà kiểm ít đồ ăn lót dạ vì từ trưa tới giờ có ăn được gì đâu. Sau khi bỏ bụng được hai trái chuối, em lên phòng để thay đồ chuẩn bị đi làm. Tối nay My có hẹn em nhưng em mắc làm nên đành phải bảo cô ấy tới luôn quán. Không biết có chuyện gì nhưng tối nay được nhìn thấy My cũng làm em cảm thấy vui vui rồi

Lững thững dắt chiếc xe ra khỏi cổng rồi rẽ máy hướng về phía quán. Trời lại mưa phùn, cái thời tiết này đúng là hãi thật. Mưa, gió, và cái lạnh như làm con người ta muốn tê tái. Sống ở đây bao nhiêu năm rồi nhưng đến tận năm nay em mới được chứng kiến cái thời tiết đến khắc nghiệt của phố núi này. Chỉ muốn vòng xe về chui vào chăn ấm và hưởng thụ một giấc ngủ cho sướng cái thân

Đến quán và mọi việc vẫn như ngày nào. Đầu tiên là ăn chửi sau đó sắp xếp lại bàn ghế và ngồi chém gió chuẩn bị order cho khách. Đến khoảng 7h, quán chỉ lựa thừa vài người, chắc do trời mưa nên người ta ít ra đường. Mở hộp cơm ra chuẩn bị ăn thì cánh cửa quán mở, người con gái em mong chờ nhất tuần qua bước vào. Trông cô ấy vẫn như vậy, vẫn có nét hiền dịu ẩn chút cá tính trong cách ăn mặc. Với chiếc áo len cùng đôi boots cao, cái túi xách bên vai và cái nơ trên đầu – chỉ nhiều đó thôi cũng thu hút mọi ánh nhìn trong quán rồi

say nắng cô em tán cô chị voz

“Em uống gì để anh đi lấy?”

“Ca cao nóng” – My nhẹ nhàng đáp lại

Bỏ dở hộp cơm. Em tự tay pha cho My một ly ca cao nóng. Phải nắn nỉ dữ lắm thành cha pha chế nó mới chịu dạy cho và đây cũng chính là sản phẩm đầu tiên em làm ra

“Ca cao của em đây? Có chuyện gì muốn nói với anh à?” – Em tươi cười hỏi

“Anh ngồi xuống đi. Em sẽ nói ngắn gọn thôi” – My cầm lấy ly ca cao nhấp một ngụm rồi để xuống

“Chắc anh cũng biết hơn một tuần nay em cố tình tránh mặt anh đúng không? Cả chị Thy lẫn cái Linh đều cố giấu em, anh biết vì sao không?”

Em lắc đầu, ngồi im lắng nghe. My cười nhạt

“Đó là hình phạt dành cho anh vì những gì anh làm trong buổi sinh nhật hôm nọ. Hôm đám cưới, anh tỏ tình với em thật sự mà nói em rất vui...” – Em lúng búng lỡ tai khi nghe những lời nói ra từ miệng My

“Đáng lẽ em sẽ đồng ý trở thành bạn gái của anh ngay trong ngày hôm đó nhưng em cũng muốn để cho anh phải chịu những gì do anh gây ra nên mới quyết định là trả lời sau. Em nhờ Linh và Thy để ý anh. Em biết những ngày sau đó anh rất buồn nhưng em lại cực kì vui vì em có thể kiểm chứng được phần nào đó tình cảm của anh dành cho em. Nhưng...”

“Hôm nay em nói với anh tất cả những lời này. Em muốn chúng mình sau này chỉ là bạn thôi. Đừng có nghĩ tiến thêm bước nào nữa. Chỉ là bạn, đơn thuần chỉ là bạn được không?”

“Em biết chắc anh sẽ thất vọng nhưng hôm nay anh đã làm gì đi đâu anh tự biết. Trong khi đợi em trả lời, anh lại đi chơi cùng với người con gái khác. Ôm, hôn tỏ ra rất hạnh phúc thì cái lời tỏ tình của anh khi đó liệu có bao nhiêu phần trăm là sự thật đây hả Minh?”

Những lời My nói giống như dao đâm vào tim em vậy. Nói sao nhỉ, tại em ư? Ủ thì tại em. Chính em đã từ bỏ cơ hội của mình mà. My nói đúng, liệu cái lời tỏ tình kia có bao nhiêu phần trăm là sự thật. Giọng

My cứ ôn tồn nói, cô ấy khóc, những giọt nước mắt khê lằn trên gò má xinh đẹp. My khóc vì em cảm giác này sao nó khác trước vậy. Em cứ ngồi đó im lặng nhìn cô ấy rồi lại ngược ra cửa sổ nhìn mưa. Ly ca cao đã nguội lạnh từ lúc nào

“Anh không có gì để giải thích sao?”

“Em đã nói vậy thì anh phải giải thích gì nữa đây. Anh chỉ muốn nói một câu thôi: Anh yêu em là sự thật, em muốn tin hay không thì tùy. Chính anh đã vứt bỏ cơ hội của mình. Và thật mừng khi anh cũng biết em có tình cảm với anh. Chỉ cần vậy thôi” – Em mỉm cười nhìn cô ấy

“Anh cũng không xin em thêm cơ hội nào nữa đâu. Đó coi như là thêm lần nữa trừng phạt anh đi. Anh đã từng mất đi tình yêu một lần nhưng lần này sẽ khác, anh sẽ cố gắng bằng mọi cách để giữ lại nó. Đối với anh một lần là quá đủ. Thế nên hiện tại bây giờ chúng ta cứ là bạn của nhau đi. Một thời gian sau, khi nào em đã quên được mọi chuyện xảy ra trong ngày hôm nay anh sẽ tán em lần nữa. Chỉ cần em biết tình cảm của anh đối với em là sự thật. Thế là được rồi”

“Giờ anh phải đi làm việc. Em ngồi chơi nhé” – Nói xong em đứng dậy bước thẳng vào quầy, bỏ lại My đang giương đôi mắt ngơ ngác đắm nước mắt nhìn em

(Thực ra hôm đó em không nói sến như thế đâu. Đại khái là sẽ cố gắng tìm cách giảng hòa thôi. Thêm tí mắm muối vào cho câu văn nó sinh động Các thím đọc đoạn này đừng thấy gai mình nhé)

Hộp cơm mẹ làm hôm nay toàn món ngon sao mà ăn vào thấy nhạt thế, em nuốt không nổi đến miếng thứ 2. Cảm giác có cái gì đó đè nén trong cổ họng khiến cho đến việc nuốt nước miếng thôi cũng thấy khó nữa. My ngồi đó thêm một lúc rồi tính tiền đi về, ly ca cao chỉ uống được một ngụm, có lẽ là không ngon nhưng cũng có lẽ vì chuyện ngày hôm nay khiến cho cô ấy cảm thấy buồn lòng. Biết sao được, lỗi là tại ở em, chỉ biết trách em vô ý vô tứ làm hỏng đi tất cả để rồi chỉ biết ngồi thu lu trong một xó để tự than thân trách phận

Trời tạnh mưa cũng là lúc quán chuẩn bị đóng cửa. Em lại bon bon trên xe ghé qua một quán tạp hóa ven đường mua vài lon bia và bịch bim bim. Em muốn uống, hề cứ buồn em lại muốn uống để cho say, để quên hết mọi việc và khi chìm dần vào giấc ngủ thì cũng là lúc con người em cảm thấy nhẹ nhõm và sáng khoái nhất.

Về tới trước cổng nhà, em nhanh chóng cất xe rồi khóa cửa cẩn thận. Bố mẹ đã đi ngủ, căn nhà lại chìm vào cái vẻ im ắng vốn có của nó. Lặng lẽ xách bịch đồ vắt lên giường, thay bộ quần áo cho thoải mái rồi vào nhà vệ sinh rửa sơ cái mặt rồi chạy lên phòng khóa cửa lại mở lon bia và uống

Em là người rất thích sự ồn ào, náo nhiệt nhưng cũng cực kì ưa tự kỉ. Lon bia, tiếng nhạc của Mr.Siro phát ra từ cái loa vi tính và ánh sáng của những ngọn đèn đường hắt vào cửa sổ, chỉ nhiều đó thôi cũng làm em cảm thấy bình yên đến lạ, Mỉm cười rồi lại bật bia cứ thế hết lon này đến lon khác cho đến khi em gục xuống miệng vẫn lẩm bẩm gọi tên một người nào đó rồi chìm dần vào giấc ngủ.

Tỉnh dậy bởi tiếng còi xe inh ỏi ngoài đường. Lần nào cũng vậy, hề cứ uống vào là đau đầu, phờ phạc hết cả người. Cũng may, hôm nay là cuối tuần chứ vác cái thân này mà vào trong lớp chắc chết quá. Dọn dẹp lại đóng vỏ bia đang vứt ngổn ngang dưới sàn nhà, sắp xếp lại chăn màn rồi chạy ù vào nhà vệ sinh tắm rửa. Sáng nay rồi không làm gì nên rủ chạy sang nhà thằng Huy rủ nó làm ván LOL, anh em với nhau lâu rồi cũng chưa đánh

Vừa mới đến nhà thằng Huy thì ông anh bảo nó vừa chạy đi đâu rồi đấy. Chán nản mở một máy lên, vừa đăng nhập vào Garena thì điện thoại rung. Trên màn hình hiện lên chữ Thy

“Đang ở đâu đấy?”

“Nhà thằng Huy, có gì không?”

“À! Gọi rủ mày đi uống café ấy mà? Đi không?”

“Không. Tao đang bận”

“Bận gì? Đi với tao cho vui”

“Đã bảo là đang bận mà. Khi khác nha”

Em cúp máy thì vừa lúc tìm được trận đánh trong LOL. Đang chiến chắc được khoảng 10 phút thì bỗng dưng cái tai của em được ai đó kéo ngược lên trên quay ngược lại thì cái người mà ai cũng biết mặt đang đứng sát khi đang gần từng chữ một

“Mày bận thế này hả? Đẹp”

“Đau..đau tao...từ ... Ái đau. ĐM đang combat”

Nó thả tai em ra. Rồi chạy lên trên chỗ máy chủ. Em không quan tâm nó làm gì. Đang combat dở thì màn hình tự nhiên bị thoát ra rồi máy tắt hẳn. Em đang còn lơ ngơ không biết gì thì

“Đẹp ngay! Đi với tao. Tao hỏi tội mày”

Chẳng nói chẳng rằng nó kéo em thẳng ra cửa trước cơ sở con mắt ngỡ ngàng của những thanh niên trong quán. Lần trước là cô em Linh, lần này đến cô chị Thy kiểu này chắc em bẽ mặt đến chết quá

“Để xe mày ở đó. Đi xe tao”

“Thế tí tao về bằng gì?”

“Tí tao chở về”

Em và Thy ghé vào một quán café gần đó. Vẫn những thức uống cũ: ca cao nóng cho em và sinh tố bơ cho Thy, mặt nó có vẻ dãn ra khi được vào trong chỗ ấm cúng như thế này

“Có chuyện gì?”

“Mày với con My cãi nhau đúng không? Hai đứa bay có chuyện gì à?”

“Có đôi chút hiểu lầm thôi” – Em chối rồi đưa ly cao cao lên miệng nhấp

“Cái hiểu lầm của mày á? Cái mặt mày tao còn lạ gì nữa. Có phải mày đi chơi với con bé bồ cũ của mày rồi bị con My nhìn thấy nên 2 đứa bay mới giận nhau chứ gì?”

“Nhưng tao với My có là gì của nhau đâu mà giận”

“Chứ không phải là mày tỏ tình với nó rồi à?”

“Nhưng cô ấy chưa đồng ý” – Chép miệng

“Ừa. vậy hả? Mấy hôm trước nó có bảo tao với cái Linh để ý mày. Thấy nó có vẻ vui lắm. Rồi hôm qua về nó đóng cửa phòng khóc một mình. Tao đoán là chiều hôm qua nó thấy mày đi với con kia nên mới thế”

“Sao mày biết?”

“Hôm qua mày cúp học, tao cũng cúp mà. Đang đi chơi với anh yêu thì thấy mày chở con bé đó vô khu X chơi mãi đến 3 - 4 h chiều lúc tao đi mua đồ 2 đứa bay mới mò mặt về. Mày được lắm, dám làm em tao khóc. Mày liệu cái thần hồn đó”

Em thở dài rồi kể hết mọi chuyện từ cái hôm đám cưới đến ngày hôm qua cho Thy nghe. Nó chăm chú, chốc chốc lại cầm ly sinh tố lên hút cái chọt rồi để xuống. Ở cạnh Thy, em thoải mái trải lòng của mình, không phải giấu diếm hay e sợ một điều gì hết. Cũng bởi vì lẽ đó nên ngoài mẹ ra, Thy là người mà em hay tâm sự nhất

“Vậy mày cũng sai chứ đâu có đúng. Mày với cái My chưa ra sao lại đi chơi cùng với con bé kia? Gặp tao tao cũng không chấp nhận được”

“Thì thế tao mới nói. Giờ phải làm sao?”

“Con làm sao nữa. My nó yêu ghét phân minh lắm. Kiểu này khó cho mày rồi”

“Mày không giúp được tao à?”

“Không. Cái này mày phải tự lực cánh sinh thôi. Tao chỉ có thể nói cho mày biết cái này. Mày cứ rần rần dễ cảm động. Những điều còn lại tự mày phải tìm hiểu rồi suy nghĩ lấy”

“Vậy thôi á? Không còn gì nữa à?”

“Chứ mày muốn gì nữa? Mà mày với con bé kia đã kết thúc thật chưa đấy?”

“Ừm! Hết lâu rồi. Chỉ là lâu ngày gặp lại nên rủ nhau đi chơi cùng thôi”

“Rủ nhau đi chơi cùng??? Có mà tình cũ không rủ cũng đến á. Mày cẩn thận đấy. làm cái My khóc lần nữa thì xem tao làm gỏi mày như thế nào?”

“Hộ tao cái”

Câu chuyện của bọn em lại xoay quanh vấn đề của Thy và thằng bồ DJ của nó. Hai đứa cũng tính ra trường rồi cưới. Nó còn bắt em không được cưới trước nó rồi còn phải học đánh piano để đàn trong lễ cưới của nó nữa. Chưa hết, từ giờ cho đến ngày cưới, mỗi ngày, nó bắt em phải dứt dứt heo 10.000 rồi mang con heo đó làm quà mừng cho nó. Tính nhẩm thử xem, còn hơn 1 năm nữa mới tốt nghiệp, loay hoay thì cũng phải mất tầm 400 ngày nữa. 400*10.000. 4 triệu tiền cưới.

“Chờ chút tao có điện thoại. Ủa? Của My nè?”

“Alo! Chị nghe bé?”

“Dạ..Vâng...Da?...SAO Ạ” – Giọng Thy hốt hoảng thốt lên

34. Chương 34

Đẹp trai không bằng chai mặt

“Đỡ đau chưa em?”

“Ừa Minh? Sao anh ở đây?”

Đỡ My dậy ngồi tự lên cái gối kê trên giường rồi quay ra bàn lấy cho cô ấy một ly nước. Đôi mắt như dại đi có lẽ vì đau hoặc mệt mỏi. Nhìn My lúc này em cảm thấy mình như đau từng khúc ruột

”Thy chạy đi mua cháo cho em rồi. Đã khỏe hơn tí nào chưa? – Em hỏi, Thy không trả lời chỉ gật gật cái đầu

1 tiếng trước...

“Chạy chậm chậm thôi Minh. Cẩn thận xe đấy” – Tiếng Thy giục từ phía sau

“DM. Nói nhiều. Im tao lái”

Tốc độ của chiếc Atila cứ thế tăng dần theo những cú kéo ga của em. Lạng lách, đánh võng, rú ga, bóp còi, thậm chí cái mũ bảo hiểm trên đầu của em còn chưa thềm cài nữa. Chẳng hiểu vì sao trong lòng của em cảm thấy bất an đến cùng cực.

Chạy xộc vô bệnh viện rồi túm đại một ông bác sĩ hỏi phòng cấp cứu nằm đâu rồi lại ba chân bốn cẳng như bị ma đuổi mà không để ý rằng xung quanh biết bao nhiêu cặp mắt đang chĩa cái nhìn xoi mói vào mặt. Mở cánh cửa ra. My nằm ở trên chiếc giường khăn trắng với nhiều vết máu loang lổ trên người. Chạy tới gần thì bị bác sĩ đuổi ra ngoài rồi đóng cửa lại. Lòng em cứ như lửa đốt mà quên mất rằng, con bạn mình đang phải xách đôi dép cao gót trên tay hốt hải chạy theo

“Sao rồi? Cái My sao rồi” – Vừa thở Thy vừa hỏi

“Tao không biết nữa? Đang tính hỏi thì bị mấy ông bác sĩ đuổi ra ngoài rồi”

“Thế mày có thấy được con My không?”

“Có! Người máu không? Không biết có bị gì không nữa?”

Thy lấy điện thoại ra gọi rồi nói chuyện với ai đó hình như là bố mẹ của My. Còn em thì cứ đưa mắt vào cánh cửa màu xanh nhạt kia, lâu lâu lại ngó vào trong nhưng cơ hồ chỉ thấy một màu trắng của khoảng không trong đó.

Cửa mở, một ông bác sĩ già bước ra đang nói nói gì đó với cô y tá bên cạnh. Em lật đật chạy lại hỏi thì được biết My không sao, chỉ là bị chấn thương một chút phần mềm nhưng vẫn phải làm các bước xét nghiệm hàng loạt xem có ảnh hưởng đến não hay bộ phận trong người không. Nghe đến đó, em cũng yên tâm phần nào

Cái giường xe được em đẩy vào phòng xét nghiệm. Cô y tá bảo em ra ngoài quầy để đóng tiền viện phí thì đến bây giờ mới chợt nhớ ra trong túi chỉ còn vốn vụn chưa đầy 100k. Khẽ kéo Thy lại nói nhỏ vào tai nó

“Đưa tiền đây tao đóng tiền viện phí cho My”

“Mày ra đóng đi. Tao có mang theo tiền đâu? Tí đi rút tao trả cho”

“ĐM. Tao còn 100k nè? Đóng sao giờ?”

“Ôh thế chưa nhận lương à?”

“Còn mấy ngày nữa mới sang tháng. Lương lậu chi giờ này. Thẻ mày đâu đưa đây tao đi rút”

Thy lằng lằng cái gì đó rồi cũng lục túi xách đưa cái ATM cho em. Xui rủi cái cây rút tiền gần bệnh viện lại bị hỏng nên đành phải chạy bộ ra cái ngân hàng gần đó rút. Cơ mà con bạn em làm cái éo gì mà nhiều tiền vậy. Trong tài khoản còn những cả chục củ. Kiểu này phải mượn xài tạm vài bữa mới được

Xét nghiệm và làm thủ tục nhập viện xong thì My được thay bằng bộ quần áo bệnh nhân trắng toát. Làn da của cô ấy không còn ửng hồng như trước nữa mà cơ sở những vết trầy xước, đỏ lỵ. Nhìn My em chỉ ước người đang nằm trên cái giường bệnh đó là chính mình

“Em uống miếng nước rồi nằm nghỉ đi. Để anh hạ điều hòa xuống nhé?” – Vẫn không nói gì chỉ gật đầu, đôi mắt lộ rõ sự mệt mỏi

Cánh cửa phòng đột nhiên mở ra. Bố mẹ My tới. Họ nhìn thấy My đang nằm trên giường bệnh thì vội vàng chạy xấn lại để hỏi thăm. Mẹ My còn khóc nữa, làm cha mẹ thấy con bị như thế này hỏi sao mà không đau lòng được chứ. Mãi một lúc sau, họ mới nhận thấy sự có mặt của em trong phòng

“Cậu là...?” – Bố My cất tiếng hỏi

“Dạ! Cháu là Minh. Bạn của My”

“Hình như bác có gặp cháu ở đâu thì phải?”

“Dạ vâng!. Lúc bé Linh đậu đại học có tổ chức ăn mừng ở dưới nhà. Cháu được mời tới ạ” – Em lễ phép trả lời

“Cháu vào đây lâu chưa? Bác sĩ có nói con bé bị sao không?” – Mẹ My hỏi dồn sau khi đỡ cô ấy nằm thẳng xuống và đắp thêm một tấm chăn trên người

” Chắc sắp có kết quả xét nghiệm rồi đấy bác. Hồi này cháu có hỏi thì bác sĩ nói chỉ bị chấn thương phần mềm thôi nhưng muốn chắc ăn nên phải xét nghiệm lại toàn bộ. 2 bác cứ yên tâm”

2 người không nói gì chỉ gật đầu nhìn em rồi lại nhìn My. Không khí im lặng bao trùm lên cả căn phòng. My sau một tỉnh cũng đã từ từ thêm thiếp vào giấc ngủ.

Một lát sau thì Thy về mang theo một cặp lòng cháo. Ngồi nói chuyện qua loa một lúc thì em xin phép về, Thy ở lại còn em chạy xe của nó, chiều vào trả lại.

Về tới nhà cũng gần 12h trưa. Căn nhà vẫn như ngày nào, vắng hoe không một bóng người. Chạy vào phòng vệ sinh rửa sơ qua cái mặt rồi lại xách mông sang quán kiểm chút gì đó bỏ bụng. Cả sáng chỉ được ly ca cao nhạt thêch trong bụng đã vậy lại còn phải sống cùng với tình trạng nơm nớp lo sợ nữa khiến người em run lên cầm cập vì đói.

My ngoài sở thích là ca cao nóng ra còn rất thích ăn hoa quả đặc biệt là sinh tố nên chiều hôm đó, sau khi năn nỉ i ôi ăn vạ các kiểu để xin tiền mẹ, em cũng mua được cho cô ấy một ít cam sành. Em nhớ có vài lần đi uống café, cô ấy còn đòi thêm một ly nước cam và chỉ sau một cú hút, ly nước đã cạn đáy. Đó cũng là lý do vì sao cô ấy thường có một làn da rất đẹp – hồng hào và trắng mịn.

Vô viện thì thấy chỉ có Thy và mẹ của My ngồi đấy. My vẫn đang ngủ. Em nhẹ nhàng đặt bịch cam lên trên bàn rồi hỏi xem My đã khỏe hơn chưa?, có ăn được gì không?, có còn đau nhiều không?. Em hỏi nhiều đến nỗi khiến cho mẹ cô ấy ngồi bên cạnh cũng nhìn em bằng ánh mắt ngạc nhiên như thể em và cô con gái cứng của bác ấy đã có gì với nhau chưa vậy

Và rồi cứ thế ngày qua ngày, sau những giờ học trên trường và phụ giúp mẹ ở nhà, phần lớn thời gian của em đều ở trong viện để chăm sóc và nói chuyện với My. Bây giờ em mới biết được My chúa không nhẽo, hình như đây là đặc tính của những đứa con gái đẹp hay sao ấy. Ngày xưa ăn trái cây hay sinh tố cứ phải gọi là không cần nhắc thế mà giờ đây phải nịnh nọt đủ kiểu thì cô nàng mới ăn cho một miếng. Tuy có một nhưng không hiểu sao thời gian đó, em cảm thấy cực kì hạnh phúc

Có một lần, em nhớ mẹ My gọi em ra hỏi rõ chuyện hai đứa. Em khai thật toàn bộ luôn, người run lấm, còn mẹ cô ấy cứ hỏi em như hỏi cung tội phạm vậy cũng may có bác gái - mẹ Thy giải vây cho em chứ không trận đó em bị khùng bỏ tinh thần mất Cũng may, em gia thế tốt lại hiền lành ngoan tính, lại được mẹ Thy buff thêm vài lời ngon ngọt nữa nên chuyện chẳng có gì cả. Mà nói thẳng ra, thời gian My nằm viện em là thằng chạy nhiều nhất. Còn nhớ đêm hôm nào đó, Thy ở lại trong viện trực gọi điện cho em bảo My đang thêm ăn trứng vịt lộn. Em cũng chạy đi mua giữa đêm dưới cái lạnh đến buốt người của thời tiết và những cơn mưa nữa. Lúc đó em không biết làm vậy mình có lợi gì không nhưng chỉ cần My nói muốn hoặc gì gì đó, trong khả năng của mình em sẽ làm.

Dại gái thì có thật đấy, khi yêu đồ thím nào dám bảo mình không dại đấy. Phải dại gái thì mình mới biết người kia quan trọng với mình đến mức nào thế nên đừng có chê trách, hay khinh bỉ người đàn ông khi vì người anh ta yêu, anh ta có thể làm tất cả, kể cả tính mạng (cái này hơi quá). Đó mới thực sự là tình yêu, các thím nào hăng còn FA thì cố gắng yêu thử đi nhé. Em đảm bảo rất tuyệt cmn với

Lan man quá trở về với vấn đề chính nào. Mấy ngày sau thì My ra viện, các xét nghiệm cho thấy cô ấy không bị sao, chỉ có phần chân là bị bong gân cần nghỉ ngơi khoảng vài ngày và tránh cử động mạnh là sẽ khỏe lại. Thế rồi từ ngày đó em làm xe ôm cho My. Từ đi mua đồ hay đi chơi tới công chuyện, em và cô ấy cứ dính nhau như sam. My ngại nói em đừng làm thế nữa nhưng em cứ lăm lì, bảo với bé Linh là hề thấy My sắp đi đâu thì gọi cho anh. Riết rồi cũng thành quen và thói quen đó hình như kéo dài tới tận bây giờ

Noel tới báo hiệu một năm mới nữa sắp đến gần. Thời gian cũng trôi nhanh thật đấy, kể từ ngày em quen biết chị em nhà My đến giờ cũng gần nửa năm. Tổ tình rồi thất bại rồi lại cương quyết ở lì bám trụ với ước mơ một ngày nào đó My đồng ý. Chân cô ấy đã khỏi cách đây khoảng 10 ngày, có thể tự do đi lại nhưng hình như do được em đưa đón nhiều quá nên sinh ra cái tính i i Em thì chẳng sao, thậm chí còn rất vui khi được đưa đón cô ấy hằng ngày nữa. Và tất nhiên sự cố gắng nào cũng được đền đáp bằng một phần thưởng xứng đáng và với em, chính là cuộc hẹn hò đầu tiên: Đêm NOEL

Giống như bao thanh niên khác được gái rủ đi chơi tất nhiên là mừng rồi Mừng tới không ngủ được luôn ấy chứ, biết bao nhiêu thứ phải lo lắng cho buổi “hẹn hò” đầu tiên: quần áo, giày dép, rồi cả tiền bạc và cách ăn nói nữa. Không thể xuề xòa như ngày thường được mặc dù em biết tổng My sẽ không để ý đến mấy điều vặt vãnh đó đâu

Tắm rửa sạch sẽ, xịt thêm chút nước hoa và lấy bộ quần áo đẹp nhất ra mặc. Tự tin ngẩng mình trong gương. Ừm! Có một cục mụn nhỏ ở cằm, không sao, trời tối mà với lại chỗ khó nhìn, chắc cô ấy sẽ không để ý đâu. Tự nhủ với mình như thế đi

“Trông anh đẹp trai đấy chứ?” – My khen khi nhìn thấy em

“Thế ngày thường anh không đẹp trai à?” – Mắt lườm lườm

“Thôi đi ông” – cười – “Đi ăn cái gì đi. Em chưa ăn”

“Bún đậu nhé?”

“Được đây”

My trèo lên xe rồi luồn tay vào túi áo của em. Em giật mình, tim đập mạnh: “Lạnh quá. Cho em để nhờ cái tay chút nhé”

“Ừ..ừ..Cứ....tự nhiên” – Em đáp ứng

Chở cô ấy đến quán gọi 2 phần bún đậu. My xuýt xoa rồi cầm đũa lên ăn. Nhìn cô ấy như thế em cứ tùm tùm cười trong miệng, lòng ngập lên ánh hạnh phúc

say nắng cô em tán cô chị voz

“Cười gì em đây. Lo ăn đi chứ?” – Lờm lờm

“Ừ thì anh đang ăn nè”

“Cấm cười. Lo ăn đi”

35. Chương 35

Giáng sinh ngọt ngào

Trời thì lạnh mà em cũng chẳng hiểu tại sao lại dẫn My đi ăn cái món này. Ngồi chọc được vài miếng thấy My vẫn ăn ngon lành, có vẻ hình như cô ấy đói lắm hay sao ấy.

“Nhìn gì em đây? Lo ăn đi”

“Anh ăn không được”

“Sao thế? Không ngon à? Ăn không được sao còn dẫn em vô đây chi?”

“Em ăn đi” – Em không trả lời câu hỏi của My. Chỉ cười và đáp

My lại tiếp tục ăn, em bên cạnh ngồi cuốn bún lại cho cô ấy. Vừa ăn vừa nói chuyện rôm rả lắm. Chẳng mấy chốc mà phần bún đã hết nhẵn. My xoa xoa cái bụng khuôn mặt tỏ vẻ mãn nguyện lắm

“No chưa?”

“Tạm no. Trưa nay em không ăn cơm nên giờ đói quá”

“Khiếp! Ăn gấp 2 lần anh mà còn chưa no hả?”

“Chưa? Đi chơi đi. Tí nữa ăn tiếp”

Thanh toán xong 2 phần bún, em chở cô ấy đi dạo thành phố. Giáng sinh có khác, người dân đổ ra đường đông như trẩy hội, ở dưới huyện còn có những thanh niên dân tộc đánh cả xe máy cày lên làm náo loạn hết cả một góc phố. Đâu đó vẫn có tiếng nẹt bô của những thanh niên trẻ trâu khiến người đi đường thêm phần sợ hãi

“Ghê quá. Hay mình ra nhà thờ chơi đi. Người đồng thể này đi xe khó lắm”

“Vây cũng được. Nhưng gửi xe đâu bây giờ?”

“Ghé qua khu căn hộ kia gửi kìa. Anh có quen mấy tay bảo vệ ở đó. Chắc chúng nó cho gửi thôi”

Phóng xe luồn lách qua đám đông cuối cùng em cũng tới được chỗ gửi xe. Mấy tay bảo vệ nhìn thấy em cười cười chọc chọc. Có đứa còn gọi My là chị dâu làm cô ấy đỏ mặt phải quay đi. Em thì khoái chí đứng cười khà khà chém gió vài câu rồi đi.

“Mấy anh bạn của anh chọc gì mà kì ghê”

“Sao mà ghê?”

“Còn không ghê à? Em còn chưa có người yêu mà bảo chị dâu gì? Đã thế anh còn không thanh minh giúp em đứng đó cười khì khì. Muốn gì đây hả?” – Dư dứ nắm đấm

“Muốn gì đâu. Kệ bọn nó đi, bọn nó chọc cho vui thôi mà. Với lại....” – Em lấp lửng

”Với lại gì cơ..?”

“Với lại....À mà không có gì. Hehee”

“Anh ghê lắm. Cẩn thận đấy”

My dẫn em vào một tiệm xiên nướng ở gần trung tâm văn hóa. Cô ấy mua 2 cây bò và đưa cho em một cây. Vừa ăn My vừa xuýt xoa vì cay và nóng. Nhìn những hành động dễ thương đó làm em xao xuyến lạ thường. Đặc biệt là môi căng mọng lâu lâu chun lại thổi phồng. Nhìn chỉ muốn cắn cho một phát

Nhiều thím chắc cũng biết em ở đâu rồi nhỉ? Chẳng dẫu chi nữa, em ở Buôn Ma Thuột. Vào những ngày này, người dân dưới huyện lên trên đây nhiều lắm. Đặc biệt là người đồng bào và tập trung ở ngã 6 khá đông. Em còn nhớ năm đó công an còn cấm đi xe vào ngã 6 nữa thành thử tắc đường nặng nhưng lại được chỗ đi bộ khá lý tưởng.

“Trà sữa không?”

“Thôi. Em muốn uống sữa đậu nành. Mình ra kia ngồi đi” – My cầm lấy tay em kéo sang cái bàn duy nhất còn bỏ trống. Đứng hình

“May quá. Tí nữa là hết chỗ rồi” – Cười rất tươi

Anh chủ quán đến, em gọi một sữa đậu nành và một đậu xanh với thêm đĩa hạt dưa nữa. Hai đứa cứ ngồi đó nhìn ra biển người trước mặt đang nháo nhào trên tượng đài chụp ảnh mà không nói gì cả. Cứ im lặng như thế, mỗi người dường như đang theo đuổi một suy nghĩ riêng gì đó

“Anh này! Anh đang nghĩ gì thế?” – My phá đi sự im lặng

“Ừm! Không nghĩ gì cả?”

“Vậy sao anh im lặng vậy” – Nheo nheo mắt nhìn. Em chỉ cười không trả lời

“Anh có giận em vụ bữa trước không?”

“Vụ gì?”

“Em từ chối anh ấy?” – My nói giọng nhỏ dần

“Không! Anh không giận”

“Vì sao thế?”

“Em từ chối anh lúc đó là đúng. Anh tỏ tình với em và đang trong thời gian chờ câu trả lời nhưng anh lại đi chơi và có những hành động tình cảm với người con gái khác. Nếu anh là em anh cũng không chấp nhận mình có một người bạn trai như thế. Đúng không?”

“Vậy sao trong thời gian em bị tai nạn. Anh lại đối tốt với em như thế?”

“Anh đã nói với em rồi mà. Anh đâu có thể từ bỏ dễ dàng như thế được. Em cũng nói ra tình cảm của mình vì thế anh phải nắm bắt lấy chứ. Với lại anh tin sẽ có một ngày anh có được em mà”

“Anh tự tin quá ha? Liệu không có ngày đó thì sao?” – Cười mỉm

“Sao mà không có được. Chẳng phải khi này em nói em còn chưa có người yêu hay sao? Chưa có tức là anh vẫn còn cơ hội còn nếu có rồi anh tin khả năng mình vẫn đủ sức để đập chấu cướp hoa mà”

“Thật không đấy?” – Nhìn em cười

“Nhà anh có truyền thống cướp hoa rồi. Từ ông anh cho tới bố và các chú. Ai cũng phải tranh cướp dành giật thì mới có được tình yêu của mình. Anh tin anh cũng sẽ làm được như vậy vì con nhà lông không giống tông cũng giống cánh mà”

“HAHAHA” – My nhìn em cười lớn

“Thôi đi ông tướng. Nổ vừa thôi”

“Anh nói sự thật mà kêu anh nổ”

My vẫn cười không nói gì. Một lúc sau, không khí im lặng lại bao trùm lên hai đứa. Em thở dài một cái thì có tin nhắn đến. Mở điện thoại lên, em cười mỉm trong lòng

“Finish! Good luck”

“Mình đi dạo đi em”

“Đi đâu giờ?”

“Vào Sài Gòn – Ban Mê ngồi cho ấm đi. Ở đây lạnh quá?”

“Giờ đây? Sao rủ em vô đó” – Ánh mắt nghi ngờ

“Có gì đâu? Vào đó cho ấm thôi mà”

“Thật không? Nghi ngờ lắm” – Lườm lườm

“Thật. Em như vậy ai dám làm gì em chứ” – (Sài Gòn – Ban Mê là một khách sạn. Nhưng em rủ My vào đó uống café)

“Chờ đã. Em quàng cái khăn vô cho đỡ lạnh” – Em cởi chiếc khăn đang quàng trên cổ ra rồi quàng vào cho My. Cô ấy nhìn em không chớp mắt

“Cám ơn anh”

“Chiếc khăn đó đẹp lắm. Lần đầu tiên anh nhận được món quà như thế đấy”

“Em đan xấu thế mà kêu đẹp à? Không nịnh đấy chứ?”

“Không hề. Vừa đẹp vừa ấm. Em quàng thử đi rồi biết”

Em nắm tay My dắt cô ấy đi giữa dòng người đông nghịt. My không nói gì chỉ im lặng đi theo em, lâu lâu còn nép người vào em để tránh các thanh niên khác đụng chạm. Nhìn My lúc này thật nhỏ bé đang cố gắng nấp thật sâu vào người em để tìm sự bình yên và an toàn. Đây cũng là lần đầu tiên em cảm thấy mình gần My đến mức đó

Quán café của khách sạn ở ngay trước mắt. Anh chàng phục vụ lịch sự cúi chào rồi dắt em vào bàn. Chỗ em ngồi đối diện với nhà thờ được ngăn cách bằng một tấm kính, xung quanh khá im ắng chỉ có tiếng nhạc của bản giao hưởng nào đó cất lên khác hẳn với không khí ồn ã ngoài kia.

“Anh chị dùng gì ạ?”

“Cho mình mượn cái menu”

(Em không biết hôm đó gọi gì. Chỉ nhớ là hai món uống với một món ăn nhẹ mất khoảng gần 200k Hôm đó share các thím ợ. Đỡ được một phần)

“Happy birthday to you, Happy birthday to you...”

Phía xa xa gần quầy bar có 2 người cầm một chiếc bánh GATO và con gấu bông bước tới, đằng sau họ là khoảng vài người phục vụ, tay cầm nến hát theo bài hát chúc mừng sinh nhật tiến lại gần em

“Anh biết sinh nhật của em đã qua được hai ngày. Hôm vừa rồi anh có công chuyện phải lên Sài Gòn với ông anh nên không thể dự sinh nhật cùng với em được. Hôm nay dù gì cũng là Giáng Sinh. Anh muốn tổ chức một bữa sinh nhật nhỏ dành cho em. Mong em sau này càng ngày càng xinh đẹp và mạnh mẽ trong cuộc sống” – Em nhìn My cười

Thy và Linh tiến lại gần em. Tay Thy cầm bánh đặt xuống dưới bàn, còn Linh thì cầm con gấu bông to bằng người của nhỏ giữ khư khư đằng trước. Cô bé đó xích lại, đặt con gấu xuống ghế rồi chạy tới ôm chầm lấy My

say nắng cô em tán cô chị voz

“Chị My sướng nhé. Có người tổ chức sinh nhật riêng cho luôn. Lãng mạn quá”

Tiếng pháo giấy nổ tung sau khi bài hát kết thúc. Em thấy mắt My hơi ướt. Cô ấy khóc nhưng lần này khác với tháng trước. Cô ấy vui, đang rất vui vì nhận được món quà bất ngờ như thế.

“Em cảm ơn” – My cúi mặt, vén mái tóc sang một bên mỉm cười

“My này! Làm bạn gái anh nhé”

Cầm lấy bó hoa để đằng sau ghế, em bước lại đứng trước mặt My cúi đầu tỏ tình. Người run cầm cập đợi câu trả lời của My

1s

2s

3s – Không trả lời

4s – Vẫn thế

5s – Biến cmnr voz

Em ngược đầu lên nhìn My, cô ấy vẫn nhìn em như thế rồi đứng dậy, đối diện với em cười thật tươi, ôm lấy cổ em và đặt lên môi một nụ hôn.

“Câu trả lời của em đó”

Cả quán ồ lên vỗ tay chúc mừng. Những vị khách trong quán cũng đứng dậy hưởng ứng. Có cả người chụp hình lại nữa. Em có cảm giác mình đang ở trên mây và cũng không thể tin được những gì vừa mới diễn ra. Nếu đây là giấc mơ thì hãy cứ để cho em ngủ thật sâu và đừng thức dậy. Một buổi tối Giáng sinh đầy ngọt ngào và hạnh phúc.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/say-nang-co-em-tan-co-chi>